

คณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ และการจัดการกำไรหลัง
วิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540
Board of Directors, Audit Committee and Earnings Management
in the Ex-Post Thailand Financial Crisis 1997

อรสา สว่างนิพันธ์
Orrasa Sawangniphan

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
บัญชีมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Degree of Master of Accountancy
Prince of Songkla University

2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

คณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบและการจัดการกำไรหลัง
วิกฤติการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540
Board of Directors, Audit Committee and Earnings Management
in the Ex - Post Thailand Financial Crisis 1997

อรสา สว่างนิพนธ์
Orrasa Sawangniphan

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
บัญชีมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Degree of Master of Accountancy
Prince of Songkla University

2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบและการจัดการกำไรหลัง
วิกฤติการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540
ผู้เขียน นางสาวอรสา สว่างนิพนธ์
สาขาวิชา การบัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

.....
(ดร.เอกฤทธิ์ แก้วประพันธ์)

.....ประธานกรรมการ
(ดร.ปัญญาสัมฤทธิ์ ประดิษฐ์)

.....กรรมการ
(ดร.กุลวดี ลิ้มอุสันโน)

.....กรรมการ
(ดร.เอกฤทธิ์ แก้วประพันธ์)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพล ศรีชนะ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ

(ดร.เอกฤทธิ แก้วประพันธ์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ

(นางสาวอรสา สว่างนิพันธ์)

นักศึกษา

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน
และไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ

(นางสาวอรสา สว่างนิพนธ์)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์	คณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบและการจัดการกำไรหลัง วิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540
ผู้เขียน	อรสา สว่างนิพนธ์
สาขาวิชา	การบัญชี
ปีการศึกษา	2559

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ และศึกษาความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบที่มีอิทธิพลต่อการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ. 2540 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรอบแนวคิดงานวิจัยนี้พัฒนาจากทฤษฎีตัวแทน ทฤษฎีสัญญา และแนวคิดการกำกับดูแลกิจการ ระยะเวลาในการศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 – 2557 จากจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 765 บริษัท-ปี เทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ความถดถอยพหุเชิงซ้อน ผลการศึกษาพบว่า ในช่วงปี พ.ศ. 2553 – 2557 ไม่มีการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ และการจัดการกำไร ผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจตาม DeAngelo Model และ Healy Model อย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาพบว่าการเปลี่ยนแปลงการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจตาม Jones Model และ Modified Jones Model ในปี พ.ศ. 2553 อย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้พบว่าสัดส่วนกรรมการบริษัทที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่นมีความสัมพันธ์ที่ติดลบกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจตาม The Modified Jones Model อย่างไรก็ตามพบว่าขนาดคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนกรรมการบริษัทที่อิสระ การควบคุมตำแหน่งประธานกรรมการบริษัท และกรรมการผู้จัดการ ขนาดคณะกรรมการตรวจสอบ สัดส่วนกรรมการบริษัทที่อิสระ และสัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model อย่างไม่มีนัยสำคัญ

Thesis Title	Board of Directors, Audit Committee and Earnings Management in the Ex-Post Thailand Financial Crisis 1997
Author	Ms.Orrasa Sawangniphan
Major Program	Master of Accountancy
Academic Year	2016

ABSTRACT

This study aimed to investigating size and composition of the Board of Directors including their effect on earnings management in the Ex-Post Thailand Financial Crisis 1997. Theoretical framework was developed from agency theory, contracting theory and corporate governance concept. The sample of this study was 765 Thai listed firm-years from 2010 to 2014. The data analysis techniques were descriptive statistics and hierarchical multiple regression. The finding showed that Board of Directors, audit committee and earnings management as DeAngelo Model and Healy Model had not significant variance from 2010 to 2014. However, the finding showed that earnings management as Jones Model and Modified Jones Model had significant variances in 2010. In addition, the finding showed that interlocking board and earnings management as Modified Jones Model had significant positive relationship. However, the finding showed that interlocking board and earnings management as Healy Model had insignificant relationship. Moreover, the rests of independent variables (board size, proportion of independent director, board, CEO/Chairman duality, audit committee size, proportion of independent audit committee, audit committee financial expertise) and earnings management as Healy Model had insignificant relationship.

ติกรรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจากบุคคลหลายท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ดร.เอกฤทธิ์ แก้วประพันธ์อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตรวจสอบงานวิจัย ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.ปัญญา สัมฤทธิ์ประดิษฐ์ประธานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ และ ดร.กุลวดี ลิ้มอุสนโน กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาตรวจทานและให้คำชี้แนะอันเป็นประโยชน์ในการแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น อีกทั้งขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ผู้วิจัยขอขอบคุณครอบครัวที่ให้การสนับสนุนการศึกษามาโดยตลอด และเป็นกำลังใจที่สำคัญยิ่งจนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจ หากมีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

อรสา สว่างนิพนธ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(5)
ABSTRACT	(6)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
บทที่ 1 บทนำ	
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามวิจัย	6
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
ขอบเขตของการวิจัย	8
นิยามศัพท์	8
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
การกำกับดูแลกิจการ	11
การจัดการกำไร	16
ทฤษฎีตัวแทน	19
ทฤษฎีสัญญา	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
กรอบแนวคิดในการวิจัย	28

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	29
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	30
ตัวแปรและการวัดค่าของตัวแปร	30
สมมติฐานการวิจัย	31
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	36
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	43
การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา	44
การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงและความแตกต่าง	53
การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	61
การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ	64
บทที่ 5 บทสรุป การอภิปราย และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	74
อภิปรายผลการวิจัย	84
ข้อจำกัดในการศึกษา	105
ข้อเสนอแนะงานการวิจัย	106
บรรณานุกรม	108
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก รายชื่อกลุ่มตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	115
ภาคผนวก ข แบบเก็บข้อมูล	123
ภาคผนวก ค การปรับปรุงมาตรฐานบัญชี	128

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ง หมายเหตุงบการเงินของบริษัทกลุ่มตัวอย่างที่มีการแปรรูป รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารสูงสุด 10 อันดับ	134
ภาคผนวก จ ประวัติผู้เขียน	259

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ. 2540 มีสาเหตุจากอาเซียนได้รับความสนใจจากนักลงทุนต่างประเทศและนโยบายทางการเงินของประเทศไทยส่งเสริมให้มีการลงทุนจากปัจจัยภายในและภายนอก จึงเกิดการปั่นราคาอสังหาริมทรัพย์ ที่ดิน และหุ้นสูงมากกว่าเงินที่มีอยู่ในระบบหลายสิบล้านเท่าตัว เศรษฐกิจประเทศไทยจึงเข้าสู่ระบบการเก็งกำไรโดยผู้มาลงทุนเพื่อหวังกำไรส่วนต่างโดยมิได้คำนึงว่าเงินอยู่ในระบบมากเกินไปจะส่งผลให้เงินเฟ้อและค่าเงินบาทลดลงอย่างมากทำให้นักลงทุนต่างชาติเพิ่มขึ้นแบบเท่าตัวและยังมีปัจจัยความผันผวนจากอัตราแลกเปลี่ยนเพิ่มอีก ทำให้ธนาคารแห่งประเทศไทยต้องสูญเสียทุนสำรองระหว่างประเทศจำนวนมากเพื่อพยุงค่าเงินบาท เงินคงคลังของประเทศลดลงอย่างมาก ธนาคารแห่งประเทศไทยไม่มีความสามารถในการชำระหนี้ รัฐบาลไทยจึงประกาศลอยตัวค่าเงินบาทหนี้ของประเทศจึงเพิ่มขึ้นหลายเท่าตัว ส่งผลให้หลายบริษัทปิดกิจการมีความเสียหายในตลาดทุน ปัญหาเศรษฐกิจและสังคม ประเทศไทยจึงขอรับความช่วยเหลือเงินกู้จากกองทุนการเงินระหว่างประเทศโดยทำหนังสือแสดงเจตจำนงแสดงการปฏิรูปเศรษฐกิจ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2556) ในการนำกองทุนการเงินระหว่างประเทศมีข้อกำหนดให้ประเทศไทยดำเนินการตามแนวทางการกำกับดูแลกิจการเพื่อความโปร่งใส เพิ่มความเป็นธรรมแก่ผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งจะเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจและช่วยพัฒนาระบบการเงินของประเทศไทยที่อ่อนแออันมีสาเหตุจากการขาดการบริหารความเสี่ยงการตรวจสอบและการกำกับดูแลสถาบันการเงินที่ดี (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์, 2559)

จากนั้นในปี พ.ศ. 2541 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้มีข้อบังคับให้บริษัทจดทะเบียนต้องจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบภายในปี พ.ศ. 2542 และในปีเดียวกันตลาดหลักทรัพย์ได้จัดทำข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียน (Code of Best Practice for Directors of Listed Companies) เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการปฏิบัติงานของกรรมการ ต่อมาในปี พ.ศ. 2544 ตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้แต่งตั้ง “คณะอนุกรรมการเพื่อพัฒนาระบบการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Corporate Governance Committee)” เพื่อจัดทำ “แนวทางการเผยแพร่รายงานการกำกับดูแลกิจการ” เพื่อให้บริษัทจดทะเบียนนำไปใช้เป็นแนวทางใน

การเปิดเผยการปฏิบัติการกำกับดูแลกิจการของตนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ในปี พ.ศ.2545 รัฐบาลได้กำหนดให้เป็นปีเริ่มต้นรณรงค์เรื่องการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยจัดตั้งคณะกรรมการ บรรษัทภิบาลแห่งชาติในส่วนของตลาดหลักทรัพย์ก็ได้เสนอหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี 15 ข้อ ให้แก่บริษัทจดทะเบียน เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในขั้นเริ่มแรกและกำหนดให้บริษัทจดทะเบียนทุก บริษัทต้องเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี 15 ข้อ ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชี สิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2545 เป็นต้นไป เพื่อให้บริษัทจดทะเบียนสามารถนำหลักการกำกับดูแล กิจการที่ดีไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ตลาดหลักทรัพย์ได้จัดตั้งศูนย์พัฒนาการกำกับดูแล กิจการบริษัทจดทะเบียน (Corporate Governance Center) ขึ้นเมื่อเดือนกรกฎาคม 2545 เพื่อทำ หน้าที่เป็นศูนย์กลางในการให้คำปรึกษา และแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ ให้แก่กรรมการและผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนปัจจุบัน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2558) นอกจากนี้ประเทศไทยได้รับการประเมินด้านการกำกับดูแลกิจการ ดังนี้

- ผลการประเมิน CG-Watch ปี 2555 โดย ACGA ประเทศไทยได้รับการจัด อันดับสูงขึ้นจากปี พ.ศ.2553 จากอันดับที่ 4 เป็นอันดับที่ 3 ในกลุ่มประเทศเอเชียที่ถูกประเมิน ทั้งหมด 11 ประเทศ (ได้แก่ ไทย ญี่ปุ่น ฮองกง สิงคโปร์ อินเดีย ไต้หวัน เกาหลี จีน อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และมาเลเซีย)

- ผลการประเมิน CG-ROSC ปี 2555 โดย World Bank (ประกาศปี พ.ศ. 2556) ประเทศไทยได้คะแนนเฉลี่ย 83% เป็นอันดับ 1 ในกลุ่มประเทศเอเชียที่เข้าประเมินทั้งหมด 11 ประเทศ (ได้แก่ ไทย บังคลาเทศ ภูฏาน ฮองกง อินเดีย อินโดนีเซีย มาเลเซีย เนปาล ปากีสถาน ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม)

- การประเมิน ASEAN CG Scorecard 2013-2014 ประเทศไทยได้คะแนน เฉลี่ย 75.39% เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 7.73% (ปี พ.ศ.2012-2013 ได้คะแนนเฉลี่ย 67.66%) ซึ่ง ยังคงเป็นอันดับ 1 ในกลุ่มประเทศอาเซียนที่เข้าประเมินทั้งหมด 6 ประเทศ (ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม) (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2558)

ทั้งนี้การกำกับดูแลกิจการในระดับสากลเริ่มตั้งแต่เกิดเหตุการณ์กรณีบริษัท Enron และ WorldCom ซึ่งเกิดการทุจริตเชิงนโยบายขึ้นในบริษัทเหล่านั้น จนทำให้เกิดกฎหมาย ใหม่ที่ทางรัฐบาลสหรัฐอเมริกานำมาใช้คือ Sarbanes-Oxley Act of 2002 (SOX) ซึ่งเป็นการสร้าง ความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นในตลาดหลักทรัพย์ของสหรัฐอเมริกา เป็นการปฏิรูปการเปิดเผยข้อมูลของ บริษัทที่จดทะเบียนในสหรัฐอเมริกา โดยเป็นเรื่องเกี่ยวกับความเป็นอิสระของผู้สอบบัญชี

มาตรฐานเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี รวมทั้งมีบทลงโทษทางอาญาสำหรับการละเมิดกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์

ปัจจุบันมีมาตรฐานสากลด้านการกำกับดูแลกิจการ ซึ่งใช้เป็นบรรทัดฐานในหลายประเทศรวมทั้งประเทศไทยด้วย คือ Organization for Economic Co-operation and Development Principles of Corporate Governance ซึ่งประกอบด้วย 5 กลไก ดังนี้

1. สิทธิของผู้ถือหุ้น
2. การปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเป็นธรรม
3. บทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย
4. การเปิดเผยข้อมูลที่โปร่งใส
5. ความรับผิดชอบของกรรมการ

ทั้งนี้กลไกความรับผิดชอบของกรรมการถือเป็นกลไกการกำกับดูแลกิจการที่มีบทบาทสำคัญเนื่องจากคณะกรรมการบริษัทถือเป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้นโดยทำหน้าที่ในการกำกับควบคุม เพื่อให้ผู้บริหารดำเนินงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2558) ในด้านการรายงานทางการเงิน คณะกรรมการบริษัทต้องทำให้เกิดความมั่นใจได้ว่าการจัดทำรายงานทางบัญชีและรายงานทางการเงินของบริษัทมีความน่าเชื่อถือ ซึ่งรวมถึงการมีผู้สอบบัญชีภายนอกที่มีความเป็นอิสระมีระบบการควบคุมภายในที่เหมาะสม เช่น ระบบป้องกันความเสี่ยง ระบบควบคุมทางการเงินและการดำเนินงาน ระบบการกำกับดูแลการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับข้อบังคับของกฎหมายและมาตรฐานทางวิชาชีพ ในด้านการสอบทานรายงานทางการเงิน โดยคณะกรรมการตรวจสอบมีหน้าที่กำกับดูแลให้หน่วยงานตรวจสอบภายในสอบทานการจัดทำงบการเงินดังต่อไปนี้

1. สอบทานให้สำนักงานมีการควบคุมภายในในการจัดทำรายงานทางการเงิน (Internal Control Over Financial Reporting : ICFR) ตามองค์ประกอบที่สำคัญตามหลักการที่กำหนดอย่างครบถ้วน เพียงพอและมีประสิทธิผล และประสานงานกับผู้สอบบัญชีของสำนักงาน เพื่อให้ความเชื่อสมเหตุสมผลว่าการจัดทำรายงานทางการเงินเป็นไปตามวัตถุประสงค์ในเรื่อง ความถูกต้อง เชื่อถือได้ และการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
2. สอบทานการเลือกใช้นโยบายบัญชีที่สำคัญของสำนักงานที่เหมาะสมและถือปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอใช้ดุลยพินิจอย่างระมัดระวังและประมาณการที่สมเหตุสมผลใน

การจัดทำรวมทั้งมีการเปิดเผยข้อมูลที่สำคัญอย่างเพียงพอ

3. สอบทานรายการที่มีโชครายการปกติซึ่งมีนัยสำคัญที่เกิดขึ้นในรอบปีที่ผ่านมา (ถ้ามี)โดยพิจารณาความสมเหตุสมผลของการทำรายการดังกล่าว ผลกระทบต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงานและความถูกต้องครบถ้วนของการเปิดเผยข้อมูล

นอกจากนี้ในด้านความสัมพันธ์กับผู้สอบบัญชี คณะกรรมการตรวจสอบต้องประชุมกับผู้สอบบัญชีโดยไม่มีฝ่ายจัดการเข้าร่วมประชุมด้วยอย่างน้อยปีละครั้งเพื่อให้มั่นใจได้มีการหารืออย่างเป็นอิสระและตรงไปตรงมาโดยในการประชุมคณะกรรมการตรวจสอบอาจขอความเห็นจากผู้สอบบัญชีในเรื่องต่าง ๆ เช่นคุณภาพของงานสอบบัญชีและเรื่องที่เกี่ยวข้องเรื่องกับผู้สอบบัญชีที่มีความกังวลหรือการถูกจำกัดขอบเขตการตรวจสอบเมื่อมีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้น เช่นกรณีเกิดการทุจริตเป็นต้นผู้สอบบัญชีต้องรายงานโดยตรงต่อคณะกรรมการตรวจสอบเพื่อป้องกัน มิให้ฝ่ายจัดการใช้อำนาจแทรกแซงอย่างไม่เหมาะสมและเพื่อให้ผู้สอบบัญชีสามารถปฏิบัติหน้าที่และใช้ดุลยพินิจอย่างอิสระและเที่ยงธรรมภายใต้กรอบมาตรฐานการสอบบัญชี

ทั้งนี้คณะกรรมการตรวจสอบ (Audit Committee) ที่มีความเชี่ยวชาญและมีความเป็นอิสระจะส่งเสริมให้งบการเงินมีคุณภาพ ลดการทุจริตในการรายงานทางการเงิน การบัญชีการทำผิดกฎระเบียบ การจัดการกำไร (Earnings Management) ซึ่ง Rainsbury, Bradbury and Cahan (2009) กล่าวว่าคุณภาพของคณะกรรมการตรวจสอบนำไปสู่การลดแนวโน้มในการเลือกนโยบายบัญชีแบบเชิงรุก (Aggressive Accounting Choices) ที่อาจเอื้ออำนวยให้เกิดการทุจริต หรือการตกแต่งข้อมูลต่าง ๆ นอกจากนี้ Lin and Hwang (2010) พบว่า ความเป็นอิสระและความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการจัดการกำไร ส่วนความเป็นเจ้าของหุ้นของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการกำไร อาจกล่าวได้ว่าความเป็นอิสระและความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการตรวจสอบสามารถลดการจัดการกำไร ซึ่งการจัดการกำไรเป็นการบิดเบือนข้อมูลในงบการเงินทำให้งบการเงินไม่มีคุณภาพ (สุภิกา รักประสูติ, 2558)

การจัดการกำไร (Earnings Management) Mulford and Comiskey (1996) กล่าวว่า การจัดการกำไร หมายถึง “การปรับแต่งผลการดำเนินงานด้วยเจตนาที่จะสร้างภาพลักษณ์ของผลการดำเนินงานให้แปรเปลี่ยนไปในทิศทางที่ต้องการ” ซึ่งการจัดการกำไรเป็นการบิดเบือน ปกปิดข้อมูลในงบการเงินของบริษัททำให้งบการเงินไม่สะท้อนฐานะการเงินและผลการดำเนินงานที่แท้จริงของบริษัท ส่งผลให้ผู้ใช้งบการเงิน เช่น นักลงทุน ผู้ถือหุ้น ธนาคาร เจ้าหนี้ ลูกจ้าง รัฐบาลสรรพากร ลูกหนี้ และสาธารณชน เข้าใจฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน

ของบริษัทผิด ทำให้ตัดสินใจผิดพลาด อีกทั้งผลการดำเนินงานของบริษัทได้เป็นส่วนหนึ่งในเงื่อนไขการจ่ายผลตอบแทนของผู้บริหาร จึงกล่าวได้ว่าผู้บริหารมีแรงจูงใจในการจัดการกำไรไปในทิศทางที่ต้องการตามทฤษฎีสัญญา และตามทฤษฎีตัวแทนผู้บริหารอาจมีพฤติกรรมฉวยโอกาสสร้างประโยชน์แก่ตนเองมากกว่าผู้ถือหุ้น โดยส่วนใหญ่ผู้บริหารจะต้องการจัดการกำไรให้สูงขึ้นเกินจริงเพื่อดึงดูดการลงทุนจากนักลงทุนและการจ่ายผลตอบแทนของผู้บริหารสูงขึ้นในทางตรงกันข้ามผู้บริหารอาจต้องการจัดการกำไรให้ต่ำกว่าความเป็นจริงเพื่อหลีกเลี่ยงภาษีซึ่งแบ่งการจัดการกำไรได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การจัดการกำไรโดยใช้ดุลยพินิจในการเลือกใช้นโยบายบัญชี วิธีนี้จะไม่กระทบต่อกิจกรรมดำเนินงานจริงของธุรกิจ เช่น การเปลี่ยนแปลงอายุการใช้งานหรือมูลค่าซากของสินทรัพย์ การเปลี่ยนแปลงนโยบายการตัดค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ การเปลี่ยนแปลงประมาณการหนี้สิน (นิพนธ์ โพธิ์วิจิตร, 2555)

2. การจัดการกำไรโดยใช้ดุลยพินิจในการสร้างรายการทางธุรกิจ (Real Earnings Management) วิธีนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานทางธุรกิจบางอย่างเพื่อควบคุมตัวเลขทางบัญชีให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการ ซึ่งจะกระทบต่อกิจกรรมดำเนินงานจริงของธุรกิจและกระทบต่อกระแสเงินสด (นิพนธ์ โพธิ์วิจิตร, 2555)

ทั้งนี้ Schipper (1989) แสดงความเห็นว่าการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างและการจัดการกำไรที่แท้จริง ไม่สามารถแยกความแตกต่างได้ง่าย เนื่องจากกรณีที่บริษัทตัดสินใจลงทุนหรือผลิตเป็นเรื่องยากที่จะวินิจฉัยได้ว่าเป็นการตัดสินใจด้วยความบริสุทธิ์ใจเพื่อสร้างมูลค่าสูงสุดให้แก่ผู้ถือหุ้น หรือเจตนาตกแต่งกำไรภายใต้สภาพแวดล้อมที่ไม่แน่นอน เช่น (1) กรณีการลดค่าใช้จ่ายวิจัยและพัฒนาหรือค่าใช้จ่ายโฆษณา (2) กรณีเพิ่มหรือลดสายการผลิตภัณฑ์ (3) การตัดสินใจซื้อกิจการ เป็นต้น อย่างไรก็ตามการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างสามารถตรวจสอบได้โดยผู้สอบบัญชี ซึ่งสามารถใช้มาตรฐานการบัญชีเป็นมาตรฐานในการวินิจฉัยได้ (นิพนธ์ โพธิ์วิจิตร, 2555) ดังนั้นผู้วิจัยเลือกศึกษาการจัดการกำไรโดยผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร (Discretionary Accruals)

โดยสรุปผู้บริหารทำหน้าที่บริหารบริษัทแทนผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นเจ้าของบริษัทผู้บริหารอาจมีพฤติกรรมฉวยโอกาสสร้างประโยชน์แก่ตนเองมากกว่าผู้ถือหุ้น จึงก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างเจ้าของบริษัทและผู้บริหารตามทฤษฎีตัวแทน ผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นเจ้าของบริษัทจึงแต่งตั้งคณะกรรมการบริษัท กรรมการตรวจสอบเพื่อควบคุมดูแลพฤติกรรมของผู้บริหารและเพื่อบรรเทาความขัดแย้งตามทฤษฎีตัวแทน โดยคณะกรรมการบริษัท กรรมการตรวจสอบสามารถ

ตรวจสอบผ่านรายงานทางการเงิน เช่น รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร เป็นต้น แสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบมีหน้าที่ดูแลความน่าเชื่อถือของรายงานทางการเงิน ฉะนั้นเป็นไปได้ว่าคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบมีผลต่อการจัดการกำไร ปัจจุบันมีงานวิจัยที่พบว่าคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบส่งผลต่อการจัดการกำไร ได้แก่ การศึกษาวิจัยของ ปณิธาน สุจิระชาติและศศิวิมล มีอำพล (2552); Hamid and Ayedh (2014); Ghosh, Marra and Moon (2010) อย่างไรก็ตามยังมีงานวิจัยของ ปณิธาน สุจิระชาติและศศิวิมล มีอำพล (2552) ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบในด้านความอิสระ และขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบกับการจัดการกำไรรายไตรมาส สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ พรทิภา ชาวสอาด (2555); Nugroho and Eko (2011); Chen, Cheng and Wang (2015) พบว่าคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทไม่มีผลกระทบต่อการจัดการกำไร

ปัจจุบันผลการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบและการจัดการกำไรยังไม่มีผลการวิจัยที่ชัดเจน อีกทั้งงานวิจัยส่วนใหญ่วัดการจัดการกำไรโดยใช้ Modified Jones Model ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบที่มีต่อการจัดการกำไรในบริบทของประเทศไทย หลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 และผู้วิจัยมีการขยายตัวแบบวัดการจัดการกำไรโดยใช้ (1) DeAngelo Model (2) Healy Model (3) The Jones Model และ (4) Modified Jones Model เพื่อวิเคราะห์ตัวแบบที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย นอกจากนี้หลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 มีการเปลี่ยนแปลงระเบียบเกี่ยวกับคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ ที่อาจส่งผลต่อการจัดการกำไร ซึ่งยังมีงานวิจัยจำนวนน้อยที่ศึกษาการเปลี่ยนแปลงหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ และการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540

1.2 คำถามการวิจัย

1. คณะกรรมการบริษัทมีการเปลี่ยนแปลงหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 หรือไม่
2. คณะกรรมการตรวจสอบมีการเปลี่ยนแปลงหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 หรือไม่

3. การจัดการกำไรมีการเปลี่ยนแปลงหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 หรือไม่

4. คณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 หรือไม่

5. คณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 หรือไม่

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริษัทหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540

2. เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการตรวจสอบหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540

3. เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทและการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540

5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการตรวจสอบและการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักวิจัยทางด้านทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) และการกำกับดูแลกิจการ (Corporate Governance) สามารถใช้ผลจากงานวิจัยนี้เพื่อเป็นแนวทางในการหาคำตอบยืนยันคำอธิบายของทฤษฎีและประโยชน์ของการกำกับดูแลกิจการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นของกลไกทางด้านคณะกรรมการบริษัทของประเทศไทย

2. ผู้ใช้งบการเงิน นักลงทุน เจ้าหนี้และนักวิเคราะห์สามารถนำผลการศึกษากจากงานวิจัยนี้ใช้ประกอบการตัดสินใจจากข้อมูลงบการเงินได้

3. ผู้ถือหุ้นสามารถนำผลการวิจัยนี้เป็นแนวทางสำหรับการพิจารณากำหนดคุณสมบัติของคณะกรรมการบริษัท ในการดูแลผลประโยชน์ของบริษัทและผู้ถือหุ้นเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ถือหุ้น นักลงทุนและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรวมถึงเพื่อเติบโตอย่างยั่งยืนของกิจการ

4. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถนำผลที่ได้จากงานวิจัยนี้ไปพิจารณา ทบทวนข้อกำหนดในเรื่องคุณสมบัติของคณะกรรมการบริษัทและเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการใน ภาพรวม
5. เพื่อพิจารณากำหนดคุณสมบัติของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบให้ เหมาะสมต่อการสอบทานงบการเงินของบริษัท

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1. ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งไม่รวมบริษัทดังต่อไปนี้ ได้แก่ บริษัทในกลุ่มธุรกิจการเงิน บริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟู กิจการผ่านศาลล้มละลายกลาง บริษัทจดทะเบียนที่ได้รับการถอดถอนออกจากตลาดหลักทรัพย์ แล้ว บริษัทที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และบริษัทที่ไม่มีการปิดงวดบัญชีในวันที่ 31 ธันวาคมของทุกปี ข้อมูลที่ใช้ทำการวิจัยในปี พ.ศ.2553 - 2557
2. การศึกษาการกำกับดูแลกิจการด้านคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทวัดจาก ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนคณะกรรมการบริษัทที่อิสระ การควมตำแหน่งประธาน กรรมการและกรรมการผู้จัดการ สัดส่วนกรรมการที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่น และศึกษา คุณลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบวัดจากขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ สัดส่วน กรรมการตรวจสอบที่อิสระ สัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือ การเงิน และการจัดการกำไรวัดจากรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารตาม (1) DeAngelo Model (2) Healy Model (3) The Jones Model และ(4) Modified Jones Model
3. ข้อมูลที่นำมาใช้ในวิจัยเก็บรวบรวมจากงบการเงิน รายงานประจำปีและแบบแสดง รายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1)

1.6 นิยามศัพท์

การกำกับดูแลกิจการ (Corporate Governance) หมายถึง การบริหารจัดการบริษัทที่มี ประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย (สำนักงานคณะกรรมการ กำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์, 2558)

คณะกรรมการการบริษัท (Board of Directors) หมายถึง ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากผู้ถือหุ้น เพื่อทำหน้าที่พิจารณาและให้ความเห็นในเรื่องสำคัญเกี่ยวกับการดำเนินงานของกิจการรวมทั้ง กำกับ ควบคุม ดูแลให้ฝ่ายบริหารดำเนินงานตามนโยบายและแผนที่กำหนดไว้

อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล (ศูนย์พัฒนาการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียนตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2549)

กรรมการอิสระ (Independent Director) หมายถึง กรรมการที่ไม่ทำหน้าที่จัดการของบริษัท บริษัทในเครือ บริษัทร่วม เป็นกรรมการที่เป็นอิสระจากฝ่ายจัดการและผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุม และเป็นผู้ซึ่งไม่มีความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับบริษัทในลักษณะที่จะทำให้มีข้อจำกัดในการแสดงความคิดเห็นที่เป็นอิสระ และเป็นกรรมการที่มีคุณสมบัติสอดคล้องหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีและแนวปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2558)

กรรมการที่เป็นผู้บริหาร (Executive Director) หมายถึง ผู้บริหารที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นการของ บริษัท (ศูนย์พัฒนาการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียนตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2549)

ประธานกรรมการ (Chairman) หมายถึง หัวหน้าของคณะกรรมการ มีหน้าที่ดูแลกำกับดูแลงานและหน้าที่ของคณะกรรมการ (จอห์น ฮาร์เปอร์, 2554)

กรรมการผู้จัดการ หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (Chief Executive Officer : CEO) กรรมการผู้จัดการ (Managing Director) กรรมการผู้อำนวยการ (President) หรือผู้ที่มีบทบาทหน้าที่เทียบเท่า (ศูนย์พัฒนาการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียนตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2549)

กรรมการตรวจสอบ (Audit Committee) หมายถึง กรรมการบริษัทที่ได้รับแต่งตั้งจากคณะกรรมการบริษัทให้อยู่ในคณะกรรมการชุดย่อยที่ชื่อว่า คณะกรรมการตรวจสอบ (Audit Committee) เพื่อทำหน้าที่สอบทานรายงานทางการเงิน ระบบควบคุมภายใน รวมทั้งให้มีการเปิดเผยข้อมูลรายการเกี่ยวโยงให้ครบถ้วน ฯลฯ โดยต้องมีคุณสมบัติความเป็นอิสระตามเกณฑ์ขั้นต่ำตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์ อีกนัยหนึ่งก็คือ กรรมการตรวจสอบต้องเป็นกรรมการอิสระ (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์, 2556)

กรรมการที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่น (Interlocking Board) หมายถึง สมาชิกของคณะกรรมการบริษัทที่ไปทำหน้าที่ในคณะกรรมการของบริษัทอื่น (Harvey, Financial Dictionary, 2012)

ความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินของกรรมการตรวจสอบ หมายถึง กรรมการตรวจสอบจะต้องมีความชำนาญที่เหมาะสมตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย โดยสมาชิกกรรมการตรวจสอบทุกคนไม่จำเป็นต้องถูกคาดหวังว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือ

การเงิน เนื่องจากคณะกรรมการตรวจสอบสามารถเรียกหาคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญอิสระเฉพาะด้านได้ แต่ต้องเป็นผู้ที่สามารถตั้งคำถามได้อย่างตรงประเด็นและสามารถตีความและประเมินผลของคำตอบที่ได้รับ กรรมการตรวจสอบอย่างน้อย 1 คนที่มีความรู้ความเข้าใจหรือมีประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงินและมีความรู้ต่อเนื่องเกี่ยวกับเหตุที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงของการรายงานทางการเงิน ซึ่งจะมีผลให้การดำเนินงานของคณะกรรมการตรวจสอบมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากหน้าที่หลักของคณะกรรมการตรวจสอบที่ได้รับมอบหมาย คือสอบทานรายงานทางการเงินให้มีคุณภาพที่ดีที่สุด กรรมการตรวจสอบควรได้รับการอบรมและเสริมสร้างความรู้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอในเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานของคณะกรรมการตรวจสอบ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้น และควรได้เพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานของบริษัทอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มประสิทธิผลของคณะกรรมการตรวจสอบ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2542)

การจัดการกำไร (Earnings Management) การจัดการกำไรเกิดขึ้นเมื่อผู้บริหารหรือผู้จัดการใช้วิจารณญาณในการรายงานทางการเงินและการจัดโครงสร้างธุรกรรมในการเปลี่ยนแปลงรายงานทางการเงิน เพื่อจงใจปกปิดผลการดำเนินงานที่แท้จริงบางประการผ่านรายงานทางการเงินต่อผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้ถือหุ้น (Healey and Whalen, 1999)

รายการคงค้าง (Accrual) หมายถึง การบันทึกรับรู้รายการและเหตุการณ์ทางบัญชีเมื่อเกิดขึ้นแม้ยังไม่ได้รับเงินสดเข้ามาหรือจ่ายเงินสดออกไป (แม่บทการบัญชี ปรับปรุง, 2552)

รายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหาร (Discretionary Accrual) หมายถึง การประมาณหนี้สงสัยจะสูญ การประมาณค่าเสื่อมราคา การตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีราคาทุนหรือมูลค่าสุทธิที่จะได้รับแล้วแต่ราคาใดจะต่ำกว่า การประมาณการหนี้สินต่าง ๆ ซึ่งผู้บริหารสามารถใช้ดุลยพินิจเลือกปฏิบัติเพื่อให้ได้ตัวเลขที่ตนต้องการได้ (Watts and Zimmerman, 1990)

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทนี้เสนอการทบทวนวรรณกรรมเรื่องแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลกิจการในกลไกคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบที่มีผลต่อการจัดการกำไร ซึ่งประกอบด้วยส่วนแรกการกำกับดูแลกิจการในกลไกคณะกรรมการบริษัทและกรรมการตรวจสอบ ส่วนที่สองการจัดการกำไร ส่วนที่สามทฤษฎีตัวแทน ส่วนที่สี่ทฤษฎีสัญญา ส่วนที่ห้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลกิจการในกลไกคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบและการจัดการกำไร ส่วนสุดท้ายเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 การกำกับดูแลกิจการ (Corporate Governance)

แนวคิดการกำกับดูแลกิจการ

การกำกับดูแลกิจการ หมายถึง การบริหารจัดการบริษัทที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์) การกำกับดูแลกิจการมีที่มาจากกฎหมาย Sarbanes-Oxley Act ซึ่งการออกกฎหมายดังกล่าวเนื่องจากกรณีความเสียหายจากบริษัทเอนรอน (Enron) บริษัท เวิร์ดคอม (World Com) เพื่อควบคุมจากพฤติกรรมฉวยโอกาสของผู้บริหารให้ลดลงตามทฤษฎีตัวแทน ซึ่งประเทศไทยใช้การกำกับดูแลกิจการตามมาตรฐาน OECD Principles of Corporate Governance โดย OECD Principles ประกอบด้วย 5 ประเด็น ดังนี้

1. สิทธิของผู้ถือหุ้น
2. การปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเป็นธรรม
3. บทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย
4. การเปิดเผยข้อมูลที่โปร่งใส
5. ความรับผิดชอบของกรรมการ

ประเภทของกลไกการกำกับดูแลกิจการ

Farinha (2003) ได้จำแนกกลไกการควบคุมการกำกับดูแลกิจการออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. กลไกการกำกับดูแลกิจการที่อยู่ภายนอกกิจการ ได้แก่ การเข้าครอบงำกิจการโดยบริษัท กลไกการแข่งขันในตลาด ตลาดแรงงานผู้บริหาร อิทธิพลและบทบาทของนักวิเคราะห์หลักทรัพย์ ความมีชื่อเสียงของกิจการ และระบบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

2. กลไกการกำกับดูแลกิจการที่อยู่ภายในกิจการ ได้แก่ ประเภทของผู้ถือหุ้น โครงสร้างผู้ถือหุ้น คณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ ค่าตอบแทนของผู้บริหาร นโยบายกู้ยืมและนโยบายการปันผล

จากการงานวิจัยหลายฉบับพบว่ากำกับดูแลกิจการในด้านคณะกรรมการบริษัทและกรรมการตรวจสอบส่งผลให้การจัดการกำไรลดลง ทั้งนี้กลไกคณะกรรมการบริษัทถือเป็นกลไกการกำกับดูแลกิจการที่มีบทบาทสำคัญ เนื่องจากคณะกรรมการบริษัทถือเป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้นโดยทำหน้าที่ในการกำกับควบคุม เพื่อให้ผู้บริหารดำเนินงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (ศูนย์พัฒนาการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2549) ในด้านการรายงานทางการเงิน คณะกรรมการบริษัทต้องทำให้เกิดความมั่นใจได้ว่าการจัดทำรายงานทางบัญชีและรายงานทางการเงินของบริษัทมีความน่าเชื่อถือ ซึ่งรวมถึงการมีผู้สอบบัญชีภายนอกที่มีความเป็นอิสระ มีระบบการควบคุมภายในที่เหมาะสม เช่น ระบบป้องกันความเสี่ยง ระบบควบคุมทางการเงินและการดำเนินงานระบบการกำกับดูแลการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับข้อบังคับของกฎหมายและมาตรฐานทางวิชาชีพทั้งนี้การสอบทานรายงานทางการเงินคณะกรรมการตรวจสอบมีหน้าที่กำกับดูแลให้หน่วยงานตรวจสอบภายในสอบทานการจัดทำงบการเงินดังต่อไปนี้

1. สอบทานให้สำนักงานมีการควบคุมภายในในการจัดทำรายงานทางการเงิน (Internal Control over Financial Reporting : ICFR) ตามองค์ประกอบที่สำคัญตามหลักการที่กำหนดอย่างครบถ้วน เพียงพอและมีประสิทธิผล และประสานงานกับผู้สอบบัญชีของสำนักงาน เพื่อให้ความเชื่อสมเหตุสมผลว่าการจัดทำรายงานทางการเงินเป็นไปตามวัตถุประสงค์ในเรื่องความถูกต้อง เชื่อถือได้ และการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

2. สอบทานการเลือกใช้นโยบายบัญชีที่สำคัญของสำนักงานที่เหมาะสมและถือปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอใช้ดุลยพินิจอย่างระมัดระวังและประมาณการที่สมเหตุสมผลในการจัดทำรวมทั้งมีการเปิดเผยข้อมูลที่สำคัญอย่างเพียงพอ

3. สอบทานรายการที่มีรายการปกติซึ่งมีนัยสำคัญที่เกิดขึ้นในรอบปีที่ผ่านมา (ถ้ามี) โดยพิจารณาความสมเหตุสมผลของการทำรายการดังกล่าว ผลกระทบต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงานและความถูกต้องครบถ้วนของการเปิดเผยข้อมูล

นอกจากนี้ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการตรวจสอบกับผู้สอบบัญชี คณะกรรมการตรวจสอบต้องประชุมกับผู้สอบบัญชีโดยไม่มีฝ่ายจัดการเข้าร่วมประชุมด้วยอย่างน้อยปีละครั้งเพื่อให้มั่นใจได้มีการหารืออย่างเป็นทางการและตรงไปตรงมาโดยในการประชุม คณะกรรมการตรวจสอบอาจขอความเห็นจากผู้สอบบัญชีในเรื่องต่าง ๆ เช่น คุณภาพของงานสอบบัญชีและเรื่องที่เกี่ยวข้องเรื่องกับผู้สอบบัญชีที่มีความกังวลหรือการถูกจำกัดขอบเขตการตรวจสอบ เมื่อมีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้น เช่น กรณีเกิดการทุจริตเป็นต้นผู้สอบบัญชีต้องรายงานโดยตรงต่อ คณะกรรมการตรวจสอบเพื่อป้องกันมิให้ฝ่ายจัดการใช้อำนาจแทรกแซงอย่างไม่เหมาะสมและ เพื่อให้ผู้สอบบัญชีสามารถปฏิบัติหน้าที่และใช้ดุลยพินิจอย่างอิสระและเที่ยงธรรมภายใต้กรอบ มาตรฐานการสอบบัญชี

คณะกรรมการตรวจสอบ (Audit Committee) ที่มีความเชี่ยวชาญและมีความเป็นอิสระจะส่งเสริมให้งบการเงินมีคุณภาพ ลดการทุจริตในการรายงานทางการเงิน การบัญชี การทำ ผิดกฎระเบียบ และการจัดการกำไร (Earnings Management) อีกทั้ง Rainsbury, Bradbury and Cahan (2009) กล่าวว่า คุณภาพของคณะกรรมการตรวจสอบนำไปสู่การลดแนวโน้มในการเลือก นโยบายบัญชีแบบเชิงรุก (Aggressive Accounting Choices) ที่อาจเอื้ออำนวยให้เกิดการทุจริต หรือการตกแต่งข้อมูลต่าง ๆ นอกจากนี้ Lin and Hwang (2010) พบว่า ความเป็นอิสระและ ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการจัดการ กำไร ส่วนความเป็นเจ้าของหุ้นของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับการจัดการกำไร ซึ่งการจัดการกำไรมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงาน อาจกล่าวได้ว่าความเป็น อิสระและความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการตรวจสอบสามารถลดการจัดการกำไร ซึ่งการจัดการ กำไรเป็นการบิดเบือนข้อมูลในงบการเงินทำให้งบการเงินไม่มีคุณภาพ (สุภิกา รักประสูติ, 2558)

นอกจากนี้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้กำหนดแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับ โครงสร้างของคณะกรรมการบริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2558) ดังนี้

- คณะกรรมการบริษัทควรมีขนาดที่เหมาะสมและประกอบด้วยบุคคลที่มีความรู้ ประสบการณ์ และความสามารถที่เพียงพอ ที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่า 5 คน และไม่ควรมากกว่า 12 คน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาด ประเภท และ ความซับซ้อนของธุรกิจ

- คณะกรรมการควรมีกรรมการอิสระที่สามารถให้ความเห็นเกี่ยวกับการทำงานของฝ่ายจัดการได้อย่างอิสระในจำนวนที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และ ตลาดหลักทรัพย์ประกาศกำหนด และกรรมการที่ไม่ได้เป็นกรรมการอิสระ ควรเป็นไปตามสัดส่วน

อย่างยุติธรรมของเงินลงทุนของผู้ถือหุ้นแต่ละกลุ่ม ในกรณีต่อไปนี้ คณะกรรมการควรประกอบด้วยกรรมการอิสระมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด

- ประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการมีหน้าที่ความรับผิดชอบต่างกัน คณะกรรมการควรกำหนดอำนาจหน้าที่ของประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการให้ชัดเจน และเพื่อไม่ให้คนใดคนหนึ่งมีอำนาจโดยไม่จำกัด ควรแยกบุคคลที่ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการออกจากบุคคลที่ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ

- คณะกรรมการควรกำหนดหลักเกณฑ์ในการให้กรรมการดำรงตำแหน่งในบริษัทอื่น โดยพิจารณาถึงประสิทธิภาพการทำงานของกรรมการที่ดำรงตำแหน่งหลายบริษัทอย่างรอบคอบ และเพื่อให้มั่นใจว่ากรรมการสามารถทุ่มเทเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในบริษัทได้อย่างเพียงพอ โดยควรกำหนดจำนวนบริษัทที่กรรมการแต่ละคนจะไปดำรงตำแหน่งให้เหมาะสมกับลักษณะหรือสภาพธุรกิจของบริษัท ซึ่งไม่ควรเกิน 5 บริษัทจดทะเบียน ทั้งนี้เนื่องจากประสิทธิภาพของการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการบริษัทอาจลดลง หากจำนวนบริษัทที่กรรมการไปดำรงตำแหน่งมีมากเกินไป และควรให้มีการเปิดเผยหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้สาธารณชนทราบด้วย

- คณะกรรมการควรกำหนดนโยบายและวิธีปฏิบัติในการไปดำรงตำแหน่งกรรมการที่บริษัทอื่นของกรรมการผู้จัดการและผู้บริหารระดับสูงของบริษัทอย่างชัดเจน ทั้งประเภทของตำแหน่งกรรมการและจำนวนบริษัทที่สามารถไปดำรงตำแหน่งได้ ทั้งนี้ต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

ทั้งนี้การกำกับดูแลกิจการในประเทศไทยเริ่มได้รับความสำคัญมากขึ้นจากวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 ซึ่งมีสาเหตุหนึ่งจากความอ่อนแอของการกำกับดูแลกิจการส่งผลให้ประเทศไทยประสบปัญหาเศรษฐกิจ สังคม เป็นต้น รัฐบาลไทยจึงตัดสินใจกู้เงินจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ โดยมีข้อกำหนดให้ประเทศไทยดำเนินการตามแนวทางการกำกับดูแล ซึ่งได้มีการเปลี่ยนแปลงและปฏิรูปการกำกับดูแลกิจการในหลายด้าน เช่น เพิ่มบทบาทให้แก่คณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ เพื่อเป็นตัวแทนของเจ้าของบริษัทในการควบคุมดูแลประโยชน์ของเจ้าของบริษัทหรือผู้ถือหุ้น รวมถึงควบคุมพฤติกรรมของผู้บริหารที่อาจฉวยโอกาสสร้างประโยชน์ให้แก่ตนเอง โดยเฉพาะในด้านการสอบทานงบการเงินของบริษัทให้มีความน่าเชื่อถือ ลดการบิดเบือนข้อมูลในงบการเงินหรือลดการจัดการกำไร จากนั้นในปี พ.ศ. 2541 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ออกข้อบังคับให้บริษัทจดทะเบียนต้องจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบภายในปี พ.ศ. 2542 และในปีเดียวกันตลาดหลักทรัพย์ได้จัดทำข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียน (Code of Best Practice for Directors of

Listed Companies) เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการปฏิบัติงานของกรรมการ ต่อมาในปี พ.ศ. 2544 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้แต่งตั้ง “คณะกรรมการเพื่อพัฒนาระบบการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Corporate Governance Committee)” เพื่อจัดทำ “แนวทางการเผยแพร่รายงานการกำกับดูแลกิจการ” เพื่อให้บริษัทจดทะเบียนนำไปใช้เป็นแนวทางในการเปิดเผยการปฏิบัติการกำกับดูแลกิจการของตนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ในปี พ.ศ. 2545 รัฐบาลได้กำหนดให้เป็นปีเริ่มต้นรณรงค์เรื่องการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยจัดตั้งคณะกรรมการบรรษัทภิบาลแห่งชาติในส่วนของตลาดหลักทรัพย์ก็ได้เสนอหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี 15 ข้อ ให้แก่บริษัทจดทะเบียน เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในขั้นเริ่มแรกและกำหนดให้บริษัทจดทะเบียนทุกบริษัทต้องเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี 15 ข้อ ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2545 เป็นต้นไป เพื่อให้บริษัทจดทะเบียนสามารถนำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ตลาดหลักทรัพย์ได้จัดตั้งศูนย์พัฒนาการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียน (Corporate Governance Center) ขึ้นเมื่อเดือนกรกฎาคม 2545 เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการให้คำปรึกษา และแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการให้แก่กรรมการและผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในปัจจุบัน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2558) จึงเป็นที่มาของสมมติฐานดังนี้

H1 : คณะกรรมการบริษัทที่มีการเปลี่ยนแปลงหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540

H2 : คณะกรรมการตรวจสอบมีการเปลี่ยนแปลงหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540

H3 : การจัดการกำไรมีการเปลี่ยนแปลงหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดจาก

H3.1 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model

H3.2 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจผู้บริหารตาม Healy Model

H3.3 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจผู้บริหารตาม Jones Model

H3.4 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model

2.2 การจัดการกำไร (Earnings Management)

การจัดการกำไร คือ การปรับแต่งผลการดำเนินงานด้วยความจงใจที่จะสร้างภาพลักษณ์ของผลการดำเนินงานให้เปลี่ยนไปในทิศทางที่ต้องการ (Mulford and Comiskey, 1996) ซึ่งผลการดำเนินงานของบริษัทแสดงในงบการเงินของบริษัท หากมีการจัดการกำไรอาจทำให้ผู้ใช้ข้อมูลจากงบการเงินตัดสินใจผิดพลาดและอาจเกิดความเสียหาย ซึ่งเห็นได้จากกรณีล้มละลายของบริษัทระดับโลก เช่น บริษัทเอนรอน (Enron) บริษัทเวิร์ลคอม (World Com) บริษัทอเดลเฟีย (Adelphia) และบริษัทในเอเชียได้แก่ บริษัทโตชิบา (Toshiba) ซึ่งความเสียหายเหล่านี้ไม่เพียงเกิดความเสียหายแก่เจ้าของบริษัท ผู้ถือหุ้นเท่านั้น แต่ยังเกิดความเสียหายต่อผู้มีส่วนได้เสีย เช่น พนักงานบริษัท เจ้าหนี้ สังคม ฯลฯ จากพฤติกรรมฉ้อโกงโอกาสของผู้บริหารในการจัดการกำไรจึงจำเป็นต้องมีกลไกควบคุมพฤติกรรมดังกล่าว การจัดการกำไรแบ่งได้เป็น 2 ประเภทหลัก คือ

1. Xu, Taylor and Dugan (2007) อธิบายว่าการจัดการกำไรโดยรายการคงค้างเป็นการตกแต่งกำไรที่รายงาน โดยใช้วิธีการตัดสินใจทางบัญชี ซึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตของหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป ได้แก่ ผู้บริหารใช้ดุลยพินิจในการเลือกใช้นโยบายบัญชี วิธีนี้จะไม่กระทบต่อกิจกรรมดำเนินงานจริงของธุรกิจ เช่น การเปลี่ยนแปลงอายุการใช้งานหรือมูลค่าซากของสินทรัพย์ การเปลี่ยนแปลงนโยบายการตัดค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ การเปลี่ยนแปลงประมาณการหนี้สิน (นิพนธ์ โพธิ์วิจิตร, 2555)

2. การจัดการกำไรโดยใช้ดุลยพินิจในการสร้างรายการทางธุรกิจ (Real Earnings Management) วิธีนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานทางธุรกิจบางอย่างเพื่อควบคุมตัวเลขทางบัญชีให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการ ซึ่งจะกระทบต่อกิจกรรมดำเนินงานจริงของธุรกิจและกระทบต่อกระแสเงินสด นอกจากนี้ Xu, Taylor and Dugan (2007) อธิบายว่าผู้บริหารจัดการกำไรจริงผ่านกิจกรรมดำเนินงานและกิจกรรมลงทุนโดยวิธีการต่างๆ เช่น (1) การจัดการค่าใช้จ่ายตามดุลยพินิจเพื่อให้ผลกำไรเป็นไปตามเป้าหมาย (2) การจัดการการผลิต สินค้าคงเหลือ และการขาย เพื่อปรับเกลี้ยกำไร (Smooth Earnings) และทำกำไรตามเป้าหมาย (3) การขายสินทรัพย์ระยะยาว (Long-Term Assets) และ (4) การจัดโครงสร้างดำเนินงานและการลงทุน เป็นต้น ส่วนการจัดการกำไรจริงผ่านกิจกรรมจัดหาเงิน ผู้บริหารสามารถใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น (1) ชื้อหุ้นคืน (2) การใช้สิทธิซื้อหุ้นในชุดค่าตอบแทน (3) การใช้เครื่องมือทางการเงิน (4) การจัดโครงสร้างรายการจัดหาเงิน เป็นต้น (นิพนธ์ โพธิ์วิจิตร, 2555)

ทั้งนี้ Schipper (1989) แสดงความเห็นว่าการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้าง

และการจัดการกำไรที่แท้จริง ไม่สามารถแยกความแตกต่างได้ง่าย เนื่องจากกรณีที่บริษัทตัดสินใจลงทุนหรือผลิตเป็นเรื่องยากที่จะวินิจฉัยได้ว่าเป็นการตัดสินใจด้วยความบริสุทธิ์ใจเพื่อสร้างมูลค่าสูงสุดให้แก่ผู้ถือหุ้น หรือเจตนาตกแต่งกำไรภายใต้สภาพแวดล้อมที่ไม่แน่นอน เช่น (1) กรณีการลดค่าใช้จ่ายวิจัยและพัฒนาหรือค่าใช้จ่ายโฆษณา (2) กรณีเพิ่มหรือลดสายการผลิตภัณฑ์ (3) การตัดสินใจซื้อกิจการ เป็นต้น อย่างไรก็ตามการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างสามารถตรวจสอบได้โดยผู้สอบบัญชี ซึ่งสามารถใช้มาตรฐานการบัญชีเป็นมาตรฐานในการวินิจฉัยได้ (นิพนธ์ โพธิ์วิจิตร, 2555) ดังนั้นผู้วิจัยเลือกศึกษาการจัดการกำไรโดยผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร (Discretionary Accruals) ทั้งนี้ Bratov, Gul และ Tsui (2000) อภิปรายว่านักวิจัยทางบัญชีมีความพยายามจะแบ่งประเภทข้อมูลด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อจะวัดความน่าเชื่อถือของข้อมูล ซึ่งในการศึกษาวิจัยทางบัญชีโดยทั่วไปนั้นมีการแบ่งข้อมูลเป็นสองส่วนคือ Discretionary Accruals (DA) และ Nondiscretionary Accruals (NDA) ข้อมูลชนิด DA ถือว่ามีการทำ Earnings Manipulation ซึ่งอาจหมายถึงว่ากิจการใช้วิธีการบัญชีเพื่อสร้างตัวเลขกำไรให้ เป็นไปในทิศทางที่ตัวเองต้องการ ส่วนข้อมูล NDA คือข้อมูลบัญชี ที่มีความน่าเชื่อถือ (มีความน่าเชื่อถือมากกว่าข้อมูลที่เป็น DA) นักวิจัยทางบัญชีพยายามสร้างตัวแบบจำลองทางสถิติเพื่อนำมาใช้ในการคำนวณ NDA (ประวัณณ์ เบญญาศรีสวัสดิ์, 2555) ดังนี้

1) DeAngelo Model (1986) DeAngelo (1986) คำนวณ NDA ปีปัจจุบัน จาก Total Accruals ปีก่อน (TA_{t-1}) หาดด้วยทรัพย์สินรวมปีก่อนหน้านั้น (หรือ A_{t-2}) DeAngelo คำนวณ NDA โดยอาศัยหลักเกณฑ์ของ Random Walk Process ซึ่งอธิบายได้ว่า Normal Total Accruals (NTA) เท่ากับ Total Accruals ปีก่อน ผลต่างระหว่าง Total Accruals ปีปัจจุบัน (ปีที่ t) และปีที่แล้ว (ปีที่ k และ $k = t-1$) เท่ากับ Abnormal Total Accruals ดังนั้นสามารถแยก DA และ NDA ออกได้ ในกรณีที่ไม่มีการทำ Earnings Manipulation ผลต่างของจะเข้าใกล้ศูนย์ดังนั้นผลต่างของ Total Accruals จึงสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงของ DA (Bratov, Gul and Tsui, 2000)

2) Healy Model (1985) Healy (1985) คำนวณ NDA ปีปัจจุบันจาก ค่าเฉลี่ยของ Total Accruals (TA_t) หาดด้วยทรัพย์สินต้นปี (A_{t-1}) Healy คำนวณ NDA โดยอาศัยหลักเกณฑ์ของ Mean Reverting Process ซึ่งหมายถึง NDA นั้นจะลดลง (เพิ่มขึ้น) ในปีถัดมาหา ค่า NDA สูงเกินไป (ต่ำเกินไป) (Bratov, Gul and Tsui, 2000)

3) Jones Model (1991) Jones (1991) ขยายวิธีการคำนวณ NDA จากวิธีการของ DeAngelo (1986) โดยขยายเพิ่มเติมว่า TA เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของรายได้

ซึ่งใช้เป็นตัววัดค่าการเปลี่ยนแปลงในธุรกิจ และได้ใส่สินทรัพย์ถาวร (PPEt) เพื่อเป็นตัวควบคุมในการคำนวณ (Bratov, Gul and Tsui, 2000)

4) Modified Jones Model โดย Jones (1991) กำหนดว่าการเปลี่ยนแปลงของรายได้สะท้อนถึง NDA ในขณะที่ Dechow (1994) พบว่า การเปลี่ยนแปลงของรายได้สะท้อนให้เห็นถึง NDA ก็จริง แต่ธุรกิจสามารถทำ Earnings Manipulation โดยอาศัยการขายเชื่อ (Credit Sales) ดังนั้น จึงนำการเปลี่ยนแปลงของลูกหนี้มาลบออกจากการเปลี่ยนแปลงของรายได้ (Bratov, Gul and Tsui, 2000)

5) Industry Model (1991) วิธีนี้กำหนดว่า NDA มีค่าคงที่ นอกจากนี้ค่าของ NDA ในอุตสาหกรรมเดียวกันจะมีค่าเท่ากัน Bartov, Gul and Tsui (2001) ทดสอบความสามารถของวิธีการคำนวณ NDA ทั้ง 4 วิธีเพื่อศึกษาว่าวิธีใดสามารถวัดค่าของ Earnings Management ได้ผล โดยใช้ข้อมูลแบบ Cross Section (Bratov, Gul and Tsui, 2000)

อย่างไรก็ตามเนื่องจาก Industry Model เป็นการศึกษาโดยเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษาและข้อมูลในกลุ่มที่ไม่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งงานวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา ผู้วิจัยจึงไม่วัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Industry Model ดังนั้นผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model Healy Model Jones Model และ Modified Jones Model

จากการวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารโดยใช้ตัวแบบ DeAngelo Model Healy Model Jones Model และ Modified Jones Model ซึ่งคำนวณจากข้อมูลจากงบการเงิน ได้แก่ กำไรสุทธิก่อนรายการพิเศษหรือเรียกว่า กำไร (ขาดทุน) สุทธิ กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน สินทรัพย์ถาวรก่อนหักค่าเสื่อมสะสม รายได้จาก การขายและบริการ สินทรัพย์รวม ลูกหนี้และตัวเงินรับก่อนหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ ทั้งนี้ข้อมูลดังกล่าวอาจมีการเปลี่ยนแปลงในช่วงระยะเวลาที่ศึกษาปี พ.ศ.2553 – 2557 ซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากปัจจัยอื่น ๆ อาทิเช่น ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และการปรับปรุงมาตรฐานบัญชี เป็นต้น ทั้งนี้ในปี พ.ศ.2553 – 2557 ประเทศไทยมีการปรับปรุงมาตรฐานบัญชี 3 ครั้งได้แก่ ปี พ.ศ.2552 ปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ.2557 รายละเอียดตามภาคผนวก

2.3 ทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory)

การดำเนินธุรกิจเมื่อธุรกิจเติบโตขึ้นเป็นบริษัทที่ใหญ่เจ้าของบริษัท (ตัวการ) จึงจำเป็นต้องว่าจ้างผู้บริหาร (ตัวแทน) เพื่อบริหารบริษัทให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เจ้าของกิจการ โดยเจ้าของได้มอบอำนาจให้ผู้บริหารดูแลจัดการทรัพยากรของบริษัททั้งหมด จึงทำให้ความเป็นเจ้าของและอำนาจในการควบคุมและบริหารแยกออกจากกัน จากสมมติฐานของ Jensen and Meckling ได้กล่าวว่ามนุษย์ทุกคนมีแรงจูงใจในการทำทุกอย่างเพื่อประโยชน์ส่วนตนมากกว่าของผู้อื่นและเป็นนักฉวยโอกาส ดังนั้นผู้บริหารอาจมีแรงจูงใจในการทำเพื่อประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ของเจ้าของบริษัท จึงทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งผลประโยชน์ระหว่างเจ้าของบริษัท (ตัวการ) และผู้บริหาร (ตัวแทน) หรือ ปัญหาตัวแทน ดังนั้นเจ้าของบริษัท (ตัวการ) จึงจำเป็นต้องมีกลไกที่สามารถควบคุมพฤติกรรมฉวยโอกาสของผู้บริหาร (ตัวแทน) และลดปัญหาตัวแทน โดยเจ้าของบริษัทได้แต่งตั้งคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ ทำหน้าที่รักษาผลประโยชน์สูงสุดให้แก่เจ้าของบริษัท เช่น ควบคุมดูแลบริษัทให้บรรลุเป้าหมาย ลดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของผู้บริหารในการฉวยโอกาสสร้างผลประโยชน์ให้แก่ตนเอง และคณะกรรมการตรวจสอบมีหน้าที่สอบทานรายงานทางการเงินเพื่อให้มีความน่าเชื่อถือ และลดการจัดการกำไร เป็นต้น (นิพนธ์ โพธิ์วิจิตร, 2555)

2.4 ทฤษฎีสัญญา (Contracting Theory)

ในการดำเนินธุรกิจที่มีการจ้างงาน ซึ่งผู้ว่าจ้างต้องการให้ลูกจ้างขยันทำงาน โดยที่ผู้ว่าจ้างไม่สามารถคอยสอดส่องพฤติกรรมของลูกจ้างได้ตลอดเวลาการทำงาน อย่างไรก็ตามผู้ว่าจ้างได้เรียนรู้ว่าลูกจ้างจะมีพฤติกรรมอย่างไรภายใต้สัญญาจ้างแบบต่าง ๆ ทฤษฎีสัญญาจะออกแบบข้อกำหนดในสัญญาจ้างที่ทำให้เกิดผลลัพธ์ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ว่าจ้างคือทำให้ลูกจ้างขยันทำงานให้มากที่สุด ถึงแม้ผู้ว่าจ้างจะไม่สามารถสอดส่องพฤติกรรมของลูกจ้าง เช่น การออกแบบสัญญาจ้างผู้บริหารสูงสุดหรือกรรมการผู้จัดการ (CEO) เพื่อให้ผู้บริหารสูงสุดหรือกรรมการผู้จัดการมุ่งทำตามจุดมุ่งหมายของเจ้าของบริษัทหรือผู้ถือหุ้น (บุญเสริม บุญเจริญผล, 2550)

จากทฤษฎีตัวแทนมีแนวคิดที่ว่าความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าของบริษัท (ตัวการ) และผู้บริหาร (ตัวแทน) เป็นความสัมพันธ์ตามทฤษฎีสัญญา โดยเจ้าของบริษัทมอบอำนาจการตัดสินใจให้แก่ผู้บริหารโดยมุ่งหวังให้ผู้บริหารใช้อำนาจตัดสินใจแทนเจ้าของบริษัทและสร้างผลประโยชน์สูงสุดให้แก่เจ้าของบริษัท ถ้าหากผู้บริหารใช้อำนาจเพื่อวัตถุประสงค์อื่นจึงทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งระหว่างเจ้าของบริษัทและผู้บริหาร ผู้บริหารอาจใช้กลไกการสอดส่อง

การทำงานของผู้บริหารเพื่อลดพฤติกรรมฉวยโอกาสของผู้บริการและลดความขัดแย้งดังกล่าว อย่างไรก็ตามการสอดส่องการทำงานของลูกจ้างไม่สามารถลดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ได้ทั้งหมด จึงมีต้นทุนจากปัญหาตัวแทนบางส่วนที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขต้นทุนตัวแทนที่เกิดขึ้น ดังนั้นเมื่อกิจการต้องให้กระบวนการของสัญญาาระหว่างตัวการและตัวแทนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ กิจการมักกำหนดจำนวนเงินทางบัญชีไว้เป็นส่วนหนึ่งของสัญญาเพื่อต้องการใช้เป็นเครื่องมือตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหาร จึงทำให้ผู้บริหารเกิดแรงจูงใจในการจัดการกำไร โดยเลือกใช้วิธีการทางบัญชีที่สังเกตเห็นผลว่าสามารถก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองเพื่อใช้จัดทำข้อมูลทางการบัญชีเสนอต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับกิจการ (นิพนธ์ โพธิ์วิจิตร, 2555)

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 คณะกรรมการบริษัทและการจัดการกำไร

Hamid and Ayedh (2014) ได้ศึกษางานวิจัยในวารสารสาธารณะ 25 งานวิจัยปี ค.ศ. 2003 – 2013 แบบ Meta – Analysis พบว่า ผลการศึกษาของงานวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกันซึ่งแสดงให้เห็นว่าคุณลักษณะการกำกับดูแลกิจการและการเงินมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการจัดการกำไร ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Nugroho and Eko (2011) พบว่าคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทไม่มีผลกระทบต่อการจัดการกำไร

นอกจากนี้ Chan, Faff, Khan and Mather (2013) พบว่าคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับ การพยากรณ์การจัดการกำไรอย่างน่าเชื่อถือ การพยากรณ์การจัดการกำไรอย่างเฉพาะเจาะจง และการพยากรณ์การจัดการกำไรอย่างถูกต้อง อย่างไรก็ตามคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการพยากรณ์การจัดการกำไรเมื่อคิด

2.5.1.1 ขนาดของคณะกรรมการบริษัท

Ghosh, Marra and Moon (2010) พบว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่เพิ่มมากขึ้นจะทำให้การจัดการกำไรมีมากขึ้นตามไปด้วย ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากจำนวนคณะกรรมการบริษัทที่เพิ่มขึ้นสามารถสร้างโอกาสในการหาช่องทางในการจัดการกำไรได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Tabi, Omr, Guesmi and Fitti (2016) และ นิพนธ์ โพธิ์วิจิตร (2555) ก็พบว่าขนาดคณะกรรมการบริษัทที่ใหญ่ขึ้นก็จะทำให้เกิดการจัดการกำไรได้มากขึ้นเช่นกัน เพราะเมื่อคณะกรรมการบริษัทมีขนาดใหญ่ขึ้นจะทำให้การติดต่อ สื่อสาร และการตัดสินใจในกลุ่มของคณะกรรมการบริษัทขาดประสิทธิภาพ อีกทั้ง

คณะกรรมการบริษัทอาจจะทุ่มเท เวลา ความรู้ความสามารถในการดูแลเรื่องคุณภาพของกำไร น้อยลง เพราะหวังพึ่งสมาชิกคนอื่น ๆ ให้ทำงานแทน ทำให้ระบบการกำกับดูแล และติดตาม ขาดประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม Nugroho and Eko (2011) พบว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัท ไม่มีผลกระทบต่อการจัดการกำไร แม้ว่าข้อค้นพบของงานวิจัยในอดีตจะมีความแตกต่างกัน แต่ด้วยหลักของการกำกับดูแลกิจการที่กำหนดให้คณะกรรมการบริษัทจะต้องดูแลผลประโยชน์ ของผู้ถือหุ้น เช่นในเรื่องของความถูกต้อง โปร่งใสของข้อมูลทางการเงินคณะกรรมการบริษัทจึง ควรมีบทบาทของการกำกับดูแลในเรื่องดังกล่าวจึงเป็นที่มาของสมมติฐานดังนี้

H4 : ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับ การจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540

H4.1 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจ ผู้บริหารตาม DeAngelo Model

H4.2 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจ ผู้บริหารตาม Healy Model

H4.3 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจ ผู้บริหารตาม Jones Model

H4.4 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจ ผู้บริหารตาม Modified Jones Model

2.5.1.2 ความอิสระของคณะกรรมการบริษัท

จากการศึกษางานวิจัยของ Chi, Hung, Cheng and Lieu (2015) พบว่าสัดส่วนของกรรมการอิสระที่สูงส่งผลให้การจัดการกำไรลดลงในบริษัทที่ควบคุมโดย ครอบครัวมากกว่าบริษัทที่ไม่มีการควบคุมโดยครอบครัว อาจเป็นผลจากที่ประเทศไต้หวันประสบ วิกฤตการณ์ทางการเงินเอเชียและมีการออกกฎระเบียบการกำกับดูแลกิจการบังคับใช้กับบริษัทที่ เริ่มจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ไต้หวันโดยกำหนดให้มีกรรมการอิสระอย่างน้อย 2 คนใน คณะกรรมการบริษัท สอดคล้อง Prencipe and Yosef (2011) พบว่า ความอิสระของ คณะกรรมการที่น้อยจะส่งผลให้เกิดการจัดการกำไรในบริษัทครอบครัว อาจเนื่องจากอำนาจ ควบคุมบริษัทโดยครอบครัวส่งผลให้ความอิสระของคณะกรรมการบริษัทที่น้อย และมีความเสี่ยง จากการสมรู้ร่วมคิดกันระหว่างคณะกรรมการบริษัทและสมาชิกครอบครัวที่มีอำนาจควบคุมบริษัท และสอดคล้องกับ Chen and Zhang (2014) พบว่าขนาดการจัดการกำไรในบริษัทจดทะเบียนใน

ประเทศจีนลดลงอย่างมีนัยสำคัญหลังมีการประกาศใช้แนวทางการกำกับดูแลกิจการ (ผ่านกรรมการอิสระที่ไม่เป็นผู้บริหาร) ในประเทศจีนปี ค.ศ.2002 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Talbi, Omer, Guesmi and Ftiti (2015) พบว่าความอิสระของคณะกรรมการบริษัทที่สูงสามารถลดการจัดการกำไรที่แท้จริง อาจเนื่องจากกฎหมาย Sarbanes-Oxley Act ที่เพิ่มความอิสระให้คณะกรรมการบริษัท ซึ่งบริษัทมีการปฏิบัติตามกฎระเบียบดังกล่าวโดยการเพิ่มจำนวนสมาชิกกรรมการอิสระ สอดคล้องกับ Garven (2015) พบว่าความอิสระของคณะกรรมการบริษัทที่ถือหุ้นของบริษัทมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการจัดการกำไรที่แท้จริง อีกทั้งกรรมการบริษัทที่ไม่อิสระและมีการถือหุ้นของบริษัทมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรที่แท้จริง นอกจากนี้จำนวนกรรมการภายนอกที่เป็นกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรที่แท้จริง ซึ่งหลังจากออกกฎหมาย Sarbanes-Oxley Act ที่กำหนดแนวทางการกำกับดูแลกิจการอาจมีประสิทธิภาพไม่เพียงพอในการควบคุมจัดการกำไรที่แท้จริง อย่างไรก็ตามไม่สอดคล้องกับ Ianniello (2015) พบว่าความอิสระของคณะกรรมการบริษัทไม่มีผลกระทบต่อการจัดการกำไร อาจมีสาเหตุจากวิธีปฏิบัติตามระเบียบของการกำกับดูแลกิจการในด้านความอิสระของคณะกรรมการบริษัทอาจไม่เพียงพอที่จะส่งผลให้คณะกรรมการบริษัทมีความอิสระที่แท้จริงอย่างเพียงพอ อีกทั้งบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศอิตาลีมีการควบคุมโดยผู้ถือหุ้นสูง อีกทั้งกฎหมายของประเทศอิตาลีอ่อนแอในด้านการปกป้องผู้ถือหุ้น การบังคับใช้และการดำเนินคดีความเสี่ยงที่เกิดจากกรรมการบริษัทและผู้ตรวจสอบบัญชี สอดคล้องกับ Nugroho and Eko (2011) ซึ่งไม่พบว่าความอิสระของคณะกรรมการบริษัทมีผลต่อการจัดการกำไรอย่างมีสาระสำคัญ อาจมีสาเหตุจากกรรมการอิสระยังไม่ได้มีความสามารถในการให้การกำกับดูแลงานด้านบริหารของบริษัทอย่างเพียงพอ ซึ่งการแต่งตั้งกรรมการอิสระจะขึ้นอยู่กับผลประโยชน์ของบริษัทมากกว่าความสามารถและความเชี่ยวชาญของกรรมการอิสระ และสอดคล้องกับ นิพัทธ์ โภธีวิจิตร (2555) ซึ่งไม่พบความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญระหว่างสัดส่วนของกรรมการอิสระกับรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหาร สามารถอธิบายว่าประเทศไทยมีโครงสร้างการถือหุ้นลักษณะกระจุกตัว กิจกรรมส่วนใหญ่อยู่ภายใต้อิทธิพลของผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมกิจการ สอดคล้องกับ Sarkar and Sen (2008) พบว่าความอิสระของคณะกรรมการไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร แม้ว่าข้อค้นพบของงานวิจัยในอดีตจะมีความแตกต่างกัน แต่ด้วยหลักของการกำกับดูแลกิจการที่กำหนดให้คณะกรรมการบริษัทจะต้องดูแลผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้น เช่นในเรื่องของความถูกต้อง

โปร่งใสของข้อมูลทางการเงินคณะกรรมการบริษัทจึงควรมีบทบาทของการกำกับดูแลในเรื่องดังกล่าว จึงเป็นที่มาของสมมติฐานว่า

H5 : สัดส่วนกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540

H5.1 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model

H5.2 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจผู้บริหารตาม Healy Model

H5.3 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจผู้บริหารตาม Jones Model

H5.4 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model

2.5.1.3 การควบตำแหน่งระหว่างประธานคณะกรรมการบริษัทและกรรมการผู้จัดการ

จากการศึกษางานวิจัยของ Sarkar and Sen (2008); Prencipe and Yosef (2011); Nugroho and Eko (2011) พบว่าการควบตำแหน่งระหว่างกรรมการผู้จัดการและประธานคณะกรรมการบริษัทมีผลกระทบต่อการจัดการกำไร สามารถอธิบายได้ว่าบุคคลเดียวกันที่มีสองบทบาทซึ่งเป็นการขัดแย้งทางผลประโยชน์ (Conflict of Interest) ระหว่างสองบทบาท ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสในการจัดการกำไร และสอดคล้องกับ Chi, Hung, Cheng and Lieu (2015) พบว่ากรรมการผู้จัดการที่ควบตำแหน่งประธานคณะกรรมการบริษัทมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกครอบครัวที่ส่งผลให้การจัดการกำไรเพิ่มขึ้น อาจเนื่องจากบริษัทครอบครัวมักจะมีพฤติกรรมการจัดการกำไรสูงซึ่งอาจมีดำเนินการผ่านการควบตำแหน่งระหว่างกรรมการผู้จัดการและประธานคณะกรรมการบริษัท ซึ่งมีโอกาสในการจัดการกำไรได้ง่าย อย่างไรก็ตามไม่สอดคล้องกับ นิพัทธ์ โพธิ์วิจิตร (2555) ไม่พบความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญระหว่างการควบตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการกับรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหาร อธิบายด้วยแนวคิดของทฤษฎีความเป็นผู้ควบคุมดูแลจัดการทรัพย์สินว่าคณะกรรมการบริษัทและผู้บริหารสามารถสร้างมูลค่าสูงสุดให้แก่กิจการได้เมื่อผู้เป็นเจ้าของมอบอำนาจหน้าที่การตัดสินใจอย่างเป็นอิสระให้ผู้บริหาร จึงจะทำให้การควบตำแหน่งเกิดผลดีต่อกิจการ แม้ว่าข้อค้นพบของงานวิจัยในอดีตจะมีความแตกต่างกัน แต่ด้วยหลักของการกำกับดูแลกิจการที่กำหนดให้คณะกรรมการ

บริษัทจะต้องดูแลผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้น เช่นในเรื่องของความถูกต้อง โปร่งใสของข้อมูลทางการเงินคณะกรรมการบริษัทจึงควรมีบทบาทของการกำกับดูแลในเรื่องดังกล่าว จึงเป็นที่มาของสมมติฐานว่า

H6 : การควบคุมตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540

H6.1 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model

H6.2 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจผู้บริหารตาม Healy Model

H6.3 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจผู้บริหารตาม Jones Model

H6.4 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model

2.5.1.4 กรรมการที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่น (Interlocking Board)

Sarkar and Sen (2008) พบว่า กรรมการที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่นไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการจัดการกำไร อย่างไรก็ตาม Chiu, Teoh and Tian (2013) พบว่าบริษัทจะมีการจัดการกำไรมากเมื่อมีกรรมการบริษัทคนเดียวกับบริษัทที่มีการจัดการกำไรในปัจจุบัน ในขณะที่บริษัทจะมีการจัดการกำไรน้อยเมื่อมีกรรมการบริษัทคนเดียวกันกับบริษัทที่ไม่มีการตกแต่งบัญชี ทั้งนี้การจัดการกำไรจะมีความเข้มแข็งเมื่อบริษัทมีกรรมการร่วมกันในตำแหน่งผู้นำหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับบัญชี (เช่น ประธานกรรมการตรวจสอบ หรือสมาชิกกรรมการตรวจสอบ) ในคณะกรรมการบริษัท ทั้งนี้มักจะมีการแพร่หลายการจัดการกำไรที่ผิดปกติแบบ (Irregularity) มากกว่าความผิดพลาดที่มีได้เจตนา (Error) อาจมีสาเหตุจากการจ้างกรรมการบริษัทภายนอก ซึ่งมีการเชื่อมโยงของกรรมการบริษัท (Board Networks) กันในอุตสาหกรรมและมีความใกล้ชิดกันทางภูมิภาคและเกิดจากควมรวมหรือซื้อกิจการ นอกจากนี้หลักของการกำกับดูแลกิจการที่กำหนดให้คณะกรรมการบริษัทจะต้องดูแลผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้น เช่นในเรื่องของความถูกต้อง โปร่งใสของข้อมูลทางการเงินคณะกรรมการบริษัท จึงควรมีบทบาทของการกำกับดูแลในเรื่องดังกล่าว จึงเป็นที่มาของสมมติฐานว่า

H7 : สัดส่วนกรรมการที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่นมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540

H7.1 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model

H7.2 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจผู้บริหารตาม Healy Model

H7.3 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจผู้บริหารตาม Jones Model

H7.4 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model

2.5.2 คณะกรรมการตรวจสอบและการจัดการกำไร

2.5.2.1 ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ

Garven (2015) พบว่าจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการจัดการกำไรที่แท้จริง (REM) อย่างไรก็ตามจำนวนกรรมการภายนอกที่เป็นคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรที่แท้จริง (REM) อย่างไรก็ตาม นิพัทธ์ โพธิ์วิจิตร (2555) ไม่พบความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญระหว่างสัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบกับรายการคงค้างที่ขึ้นกับดุลยพินิจของผู้บริหาร สอดคล้องกับ ปณิธาน สุจิรัชชาติและศศิวิมล มีอำพล (2552) พบว่าขนาดคณะกรรมการตรวจสอบไม่พบความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรรายไตรมาสอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้หลักของการกำกับดูแลกิจการที่กำหนดให้คณะกรรมการบริษัทจะต้องดูแลผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้น โดยคณะกรรมการตรวจสอบมีบทบาทในการสอบทานรายงานทางการเงินให้มีความน่าเชื่อถือ จึงเป็นที่มาของสมมติฐานว่า

H8 : ขนาดของกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540

H8.1 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model

H8.2 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจผู้บริหารตาม Healy Model

- H8.3 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจ
ผู้บริหารตาม Jones Model
- H8.4 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจ
ผู้บริหารตาม Modified Jones Model

2.5.2.2 ความอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ

Kantudu and Samaila (2015) พบว่าคณะกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระมีอิทธิพลต่อคุณภาพของรายงานทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับ Lin, Hutchinson and Percy (2015) พบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบส่งผลให้การจัดการกำไรน้อยในบริษัทจีนที่จดทะเบียนข้าม (Cross-List) ในตลาดหลักทรัพย์ฮ่องกงที่ไม่มีรัฐบาลเป็นสมาชิกคณะกรรมการตรวจสอบที่อิสระ ในทางกลับกันหากบริษัทในประเทศจีนมีรัฐบาลเป็นสมาชิกคณะกรรมการตรวจสอบที่อิสระ พบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการจัดการกำไรอย่างมีนัยสำคัญ

อย่างไรก็ตาม ปณิธาน สุจิรัชยาโตและศศิวิมล มีอำพล (2552) ไม่พบความสัมพันธ์กับระหว่างความอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบและการจัดการกำไรรายไตรมาสอย่างมีนัยสำคัญ และพรทิศา ชาวสอาด (2555) พบว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบกับระดับการจัดการกำไร นอกจากนี้หลักของการกำกับดูแลกิจการที่กำหนดให้คณะกรรมการบริษัทจะต้องดูแลผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้น โดยคณะกรรมการตรวจสอบมีบทบาทในการสอบทานรายงานทางการเงินให้มีความน่าเชื่อถือ จึงเป็นที่มาของสมมติฐานว่า

H9 : สัดส่วนกรรมการอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540

- H9.1 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจ
ผู้บริหารตาม DeAngelo Model
- H9.2 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจ
ผู้บริหารตาม Healy Model
- H9.3 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจ
ผู้บริหารตาม Jones Model

H9.4 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจ

ผู้บริหารตาม Modified Jones Model

2.5.2.3 สัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางการเงิน

ปณิธาน สุจิรัชชาติและศศิวิมล มีอำพล (2552) พบว่า ความรู้ความชำนาญด้านบัญชี/การเงินและการตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการจัดการกำไรรายไตรมาสผ่านรายการคงค้างอย่างมีนัยสำคัญ หรือจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชี/การเงินและการตรวจสอบสูงจะทำให้การจัดการกำไรลดลง ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลศึกษาของ นิพัฒน์ โพธิ์วิจิตร (2555) ที่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางการเงินกับรายการคงค้างที่ขึ้นกับดุลยพินิจของผู้บริหาร และการศึกษาของ Ghosh, Marra and Moon (2010) พบว่าการจัดการกำไรไม่แปรปรวนตามประสบการณ์ของคณะกรรมการตรวจสอบ จึงเป็นที่มาของสมมติฐานดังนี้

H10 : สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทย ปี พ.ศ.2540

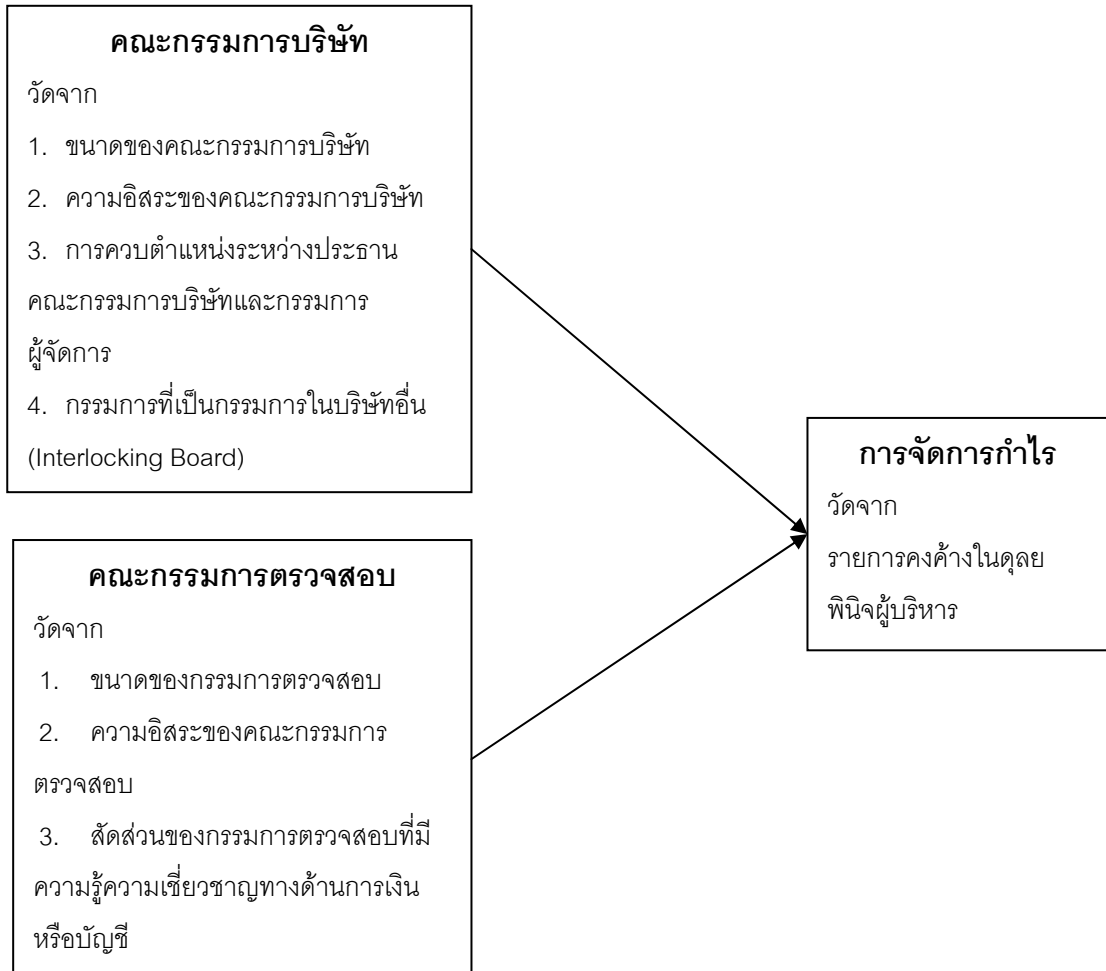
H10.1 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจ
ผู้บริหารตาม DeAngelo Model

H10.2 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจ
ผู้บริหารตาม Healy Model

H10.3 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจ
ผู้บริหารตาม Jones Model

H10.4 การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างดุลยพินิจ
ผู้บริหารตาม Modified Jones Model

2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

บทนี้จะนำเสนอวิธีการดำเนินการวิจัยในการศึกษาเกี่ยวกับคณะกรรมการบริษัท กรรมการตรวจสอบ และการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 ซึ่งส่วนแรกจะเสนอประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ส่วนที่สองเสนอเครื่องมือที่ใช้ใช้ในการวิจัย ส่วนที่สามเสนอตัวแปร การวัดค่าของตัวแปรและสมมติฐานการวิจัย ส่วนที่สี่อธิบายถึงการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาเกี่ยวกับคณะกรรมการบริษัท กรรมการตรวจสอบ และการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 ได้แก่ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งไม่รวมบริษัทดังนี้ ได้แก่ บริษัทในกลุ่มธุรกิจการเงิน บริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูกิจการผ่านศาลล้มละลายกลาง บริษัทจดทะเบียนที่ได้รับการถอดถอนออกจากตลาดหลักทรัพย์แล้ว บริษัทที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และบริษัทที่ไม่มีการปิดงวดบัญชีในวันที่ 31 ธันวาคมของทุกปี มีจำนวนทั้งสิ้น 153 บริษัท ซึ่งเก็บข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 - 2557 รวม 5 ปี ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด คือ 765 ตัวอย่าง

ตาราง 3.1 จำนวนตัวอย่างที่ศึกษา : บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2553- 2557

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนประชากร (บริษัท)
จำนวนประชากรทั้งหมด	582
หัก บริษัทที่จดทะเบียนตั้งแต่ปี พ.ศ.2537	337
หัก กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน	59
หัก บริษัทที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน	12
หัก บริษัทที่มีได้สิ้นสุดรอบบัญชี 31 ธ.ค.ของปี	21
รวม	153
กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	25
กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร	7

ตาราง 3.1 จำนวนตัวอย่างที่ศึกษา : บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยปี พ.ศ. 2553– 2557 (ต่อ)

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนประชากร (บริษัท)
กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี	10
กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ	40
กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม	24
กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค	20
กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	27
รวม	153

หมายเหตุ : ที่มาข้อมูลตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ณ 9 มีนาคม พ.ศ. 2559

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยนี้ใช้แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) ประกอบด้วยรายงานประจำปี งบการเงินแบบแสดงข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 – 2557 ซึ่งค้นหาข้อมูลจากเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3.3 ตัวแปรและการวัดค่าของตัวแปร

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงและศึกษาความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัท กรรมการตรวจสอบ และการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยกำหนดให้

ตัวแปรต้น : ได้แก่ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนกรรมการบริษัทที่อิสระ การควมตำแหน่งประธานกรรมการบริษัทและกรรมการผู้จัดการ สัดส่วนกรรมการบริษัทที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่น ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ สัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่อิสระ และสัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงิน

ตัวแปรตาม : ได้แก่ การจัดการกำไร โดยวัดจากการวัดระดับรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหาร (Discretionary Accrual) โดยใช้ (1) DeAngelo Model (2) Healy Model (3) Jones Model และ(4) Modified Jones Model

สมมติฐานการวิจัย

งานวิจัยนี้ได้กำหนดสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

H1 : คณะกรรมการบริษัทที่มีการเปลี่ยนแปลงหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540

H2 : คณะกรรมการตรวจสอบมีการเปลี่ยนแปลงหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540

H3 : การจัดการกำไรมีการเปลี่ยนแปลงหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model Healy Model Jones Model และ Modified Jones Model

H4 : ขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่มีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model Healy Model Jones Model และ Modified Jones Model

H5 : สัดส่วนกรรมการบริษัทที่อิสระมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model Healy Model Jones Model และ Modified Jones Model

H6 : การควบคุมตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model Healy Model Jones Model และ Modified Jones Model

H7 : สัดส่วนกรรมการที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่นมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model Healy Model Jones Model และ Modified Jones Model

H8 : ขนาดของกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model Healy Model Jones Model และ Modified Jones Model

H9 : สัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่อิสระของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model Healy Model Jones Model และ Modified Jones Model

H10 : สัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model Healy Model Jones Model และ Modified Jones Model

3.3.1 การวัดคุณลักษณะคณะกรรมการบริษัท ขนาดของคณะกรรมการบริษัท

3.3.1.1 ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (Board Size: BDSIZE) แสดงจำนวนกรรมการทั้งหมดของคณะกรรมการบริษัท โดยกำหนดหน่วยวัดเป็นคน

3.3.1.2 สัดส่วนของกรรมการบริษัทที่อิสระ (Proportion of Independent Director Board: INDBD) วัดค่าจากกรรมการบริษัทภายนอกที่ไม่ใช่ผู้บริหารที่มีความอิสระไม่มีความสัมพันธ์กับบริษัทต่อจำนวนคณะกรรมการบริษัททั้งหมด กำหนดหน่วยวัดเป็นร้อยละ

3.3.1.3 การควบตำแหน่งประธานกรรมการบริษัทและกรรมการผู้จัดการ (CEO/Chairman Duality or Separation: BDCHAIR) แสดงให้เห็นถึงประธานกรรมการบริษัทและกรรมการผู้จัดการเป็นบุคคลเดียวกันหรือมิใช่บุคคลเดียวกัน วัดค่าโดยใช้ตัวแปรหุ่น

- กำหนดค่าเป็น 1 ถ้าประธานกรรมการบริษัทและกรรมการผู้จัดการมิได้เป็นบุคคลเดียวกัน
- กำหนดค่าเป็น 0 ถ้าประธานกรรมการบริษัทและกรรมการผู้จัดการเป็นบุคคลเดียวกัน

3.3.1.4 สัดส่วนกรรมการบริษัทที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่น (Proportion of Interlocking Board: INTBD) วัดค่าจากจำนวนกรรมการบริษัทที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่นต่อจำนวนกรรมการบริษัททั้งหมด โดยกำหนดหน่วยวัดเป็นร้อยละ

3.3.2 การวัดคุณลักษณะคณะกรรมการตรวจสอบ ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ

3.3.2.1 ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ (Audit Committee Size: AUDSIZE) แสดงจำนวนกรรมการทั้งหมดของคณะกรรมการตรวจสอบ โดยกำหนดหน่วยวัดเป็นคน

3.3.2.2 สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบที่อิสระ (Proportion of Independent Audit Committee: INAUD) วัดค่ากรรมการตรวจสอบจากภายนอกที่ไม่ใช่ผู้บริหารที่มีความอิสระไม่มีความสัมพันธ์กับบริษัทต่อจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบทั้งหมด กำหนดหน่วยวัดเป็นร้อยละ

3.3.2.3 สัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงิน (Audit Committee Financial Expertise: AUDEXP) วัดค่าสัดส่วนของกรรมการที่มีคุณวุฒิทางบัญชีในคณะกรรมการตรวจสอบและมีประสบการณ์ในตำแหน่งบริหารระดับสูงต่อจำนวนกรรมการตรวจสอบทั้งหมด โดยกำหนดหน่วยวัดเป็นร้อยละ

3.3.3 การวัดการจัดการกำไร

กนิษฐา โสตามรรค (2554) ได้ศึกษาพบว่า ผลต่างระหว่างกำไรสุทธิและกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน หรือรายการคงค้างรวม (Total Accruals) เป็นตัวชี้วัดสำคัญตัวหนึ่ง que แสดงให้เห็นถึงผลกระทบของการใช้ดุลยพินิจของผู้บริหารตามเกณฑ์คงค้างมีหลายงานวิจัยที่ผ่านมามีพบว่าระดับของ Total Accruals ที่สูงกว่าปกติมีความสัมพันธ์อย่างเป็นระบบกับการตกแต่งกำไรของบริษัท หรือสามารถกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าหากผู้ใช้งบการเงินสามารถคำนวณระดับของ Total Accruals ว่าอยู่สูงเกินกว่าระดับปกติหรือไม่ ก็จะสามารถบ่งชี้การตกแต่งกำไรในเบื้องต้นได้ โดยผลต่างของกำไรสุทธิและกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน หรือ Total Accruals นั้นสามารถแยกองค์ประกอบเป็น 2 ส่วนดังนี้ (1) ส่วนที่ไม่ได้รับผลกระทบจากดุลยพินิจของบริหาร และส่วนที่ (2) ส่วนที่ได้รับผลกระทบจากการใช้ดุลยพินิจของผู้บริหารเพื่อวัตถุประสงค์ในการตกแต่งกำไร หรือที่เรียกว่า Discretionary Accruals ดังนั้นหากผู้ใช้งบการเงินหรือนักลงทุนต้องการที่จะรู้ว่าบริษัทตกแต่งกำไรหรือไม่ ก็สามารถทำได้โดยทำการประมาณค่าของรายการคงค้างที่ไม่ได้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจผู้บริหาร (Nondiscretionary Accruals) จากการดำเนินงานตามปกติของบริษัทและจากการใช้นโยบายบัญชีที่เป็นกลาง หลังจากนั้นก็นำยอดรายการคงค้างที่ไม่ได้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจผู้บริหารที่ได้เปรียบเทียบกับรายการคงค้างรวม (Total Accruals) เพื่อใช้คำนวณรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจผู้บริหาร (Discretionary Accruals) ซึ่งก็คือผลต่างระหว่างรายการคงค้างรวม (Total Accruals) กับรายการคงค้างที่ไม่ได้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจผู้บริหาร (Nondiscretionary Accruals)

ทั้งนี้งานวิจัยในอดีตจำนวนมากที่ได้ศึกษาและสร้างตัวแบบเพื่อใช้ในการประมาณรายการคงค้างที่ไม่ได้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร (Nondiscretionary Accruals) ดังนี้

1. DeAngelo Model

จำนวนรายการคงค้างที่ขึ้นกับดุลยพินิจของผู้บริหารจากตัวแบบนี้ จะเป็นผลต่างระหว่างยอดรวมของรายการคงค้างในปีปัจจุบันหารด้วยสินทรัพย์รวมของปีก่อนหน้ากับรายการคงค้างที่ไม่ขึ้นกับดุลยพินิจของผู้บริหาร (Bratov, Gul and Tsui, 2000)

$$NDA_t = TA_{t-1} / A_{t-2}$$

โดย:

NDA_t	=	รายการคงค้างที่ไม่ขึ้นกับดุลยพินิจของผู้บริหาร
TA_{t-1}	=	รายการคงค้างรวมในปีที่ผ่านมา
A_{t-2}	=	สินทรัพย์รวม ณ วันสิ้นงวด ของสองปีที่ผ่านมา

2. Healy Model

Healy Model วัดค่ารายการคงค้างที่ไม่ขึ้นกับดุลยพินิจของผู้บริหาร (Nondiscretionary Accruals) โดยใช้ค่าเฉลี่ยของยอดคงค้างรวม (TA_t) หารด้วยสินทรัพย์รวมปีที่ผ่านมา (Bratov, Gul and Tsui, 2000)

$$NDA_t = 1/n \sum_t (TA_{t-T} / A_{t-1})$$

โดย:

NDA_t	=	รายการคงค้างที่ไม่ขึ้นกับดุลยพินิจของผู้บริหาร
TA_t	=	รายการคงค้างรวมของแต่ละปีในช่วงที่กำลังพิจารณา
A_{t-1}	=	สินทรัพย์รวม ณ วันสิ้นงวดของปีที่ผ่านมา ของแต่ละปีในช่วงที่พิจารณา
n	=	จำนวนปีทั้งหมดที่ใช้ในการหาค่ารายการคงค้างที่ไม่ขึ้นกับดุลยพินิจ
t	=	ปีที่ใช้ในการคำนวณ

Healy Model แตกต่างจาก The DeAngelo Model หรือ Healy Model จะพิจารณาในลักษณะช่วงเวลา (Time – Series) ในขณะที่ The Angelo Model พิจารณา ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง (Cross Sectional)

3. Jones Model

วัตถุประสงค์หลักของตัวแบบนี้ คือ ต้องการควบคุมผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ของบริษัท ซึ่งส่งผลกระทบต่อรายการคงค้างที่ไม่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร (Bratov, Gul and Tsui, 2000)

$$NDA_t = \alpha_1(1 / A_{t-1}) + \alpha_2(\Delta REV_t / A_{t-1}) + \alpha_3(PPE_t / A_{t-1})$$

โดย:

NDA_t	=	รายการคงค้างที่ไม่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารปีปัจจุบัน
ΔREV_t	=	การเปลี่ยนแปลงรายได้ในปีปัจจุบันกับปีที่ผ่านมา
PPE_t	=	ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ ก่อนหักค่าเสื่อมราคาของปีปัจจุบัน
A_{t-1}	=	สินทรัพย์รวม ณ วันสิ้นงวดของปีที่ผ่านมา
$\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3$	=	ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย ซึ่งได้มาจากสมการถดถอย ดังนี้

$$TA_t / A_{t-1} = a_1(1/A_{t-1}) + a_2(\Delta REV_t / A_{t-1}) + a_3(PPE_t / A_{t-1}) + \epsilon_t$$

โดย

TA_t	=	รายการคงค้างรวมของแต่ละปีในปีปัจจุบัน
ϵ_t	=	สัดส่วนของรายการคงค้างที่ขึ้นกับผู้บริหารต่อรายการคงค้างทั้งหมด

4. Modified Jones Model

เนื่องจาก Jones Model มีความคาดเคลื่อนในการวัดค่ารายการคงค้างที่เกิดจากการตัดสินใจโดยใช้นโยบายการรับรู้รายได้ จึงมีการพัฒนามาเป็นตัวแบบของ Modified Jones Model (1991) ซึ่งพัฒนาโดย Dechow, Sloan and Sweeney (1995) โดยตัวแบบใหม่นี้ได้มีการยกเลิกสมมติฐานของตัวแบบเดิมที่ว่า ผู้บริหารไม่สามารถใช้ดุลยพินิจที่จะส่งผลกระทบต่อยอดรายได้ของบริษัท เนื่องจากในความเป็นจริงผู้บริหารสามารถใช้ดุลยพินิจในด้านนโยบายการใช้นิติเงินเชื่อกับลูกค้าในการขายสินค้าซึ่งจะส่งผลกระทบต่อระดับของรายได้ของบริษัท ดังนั้นในตัวแบบ Modified Jones จึงใช้การเปลี่ยนแปลงของยอดลูกหนี้มาปรับเปลี่ยนของรายได้ในการวิเคราะห์การถดถอยเพื่อประมาณยอดของ Nondiscretionary Accruals (Bratov, Gul and Tsui, 2000)

$$NDA_t = \alpha_1(1/A_{t-1}) + \alpha_2[(\Delta REV_t - \Delta REC_t) / A_{t-1}] + \alpha_3(PPE_t / A_{t-1})$$

โดย:

ΔREC	=	ยอดลูกหนี้สุทธิในปีปัจจุบัน หักด้วยยอดลูกหนี้สุทธิในปีที่ผ่านมา
--------------	---	---

3.3.4 สัญลักษณ์และความหมายที่ใช้แทนตัวแปร

สัญญลักษณ์และความหมายที่ใช้แทนตัวแปร เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ซึ่งสามารถแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 3.2 แสดงสัญญลักษณ์และความหมายที่ใช้แทนตัวแปร

สัญญลักษณ์	ความหมาย
BDSIZE	ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (Board Size)
INDBD	สัดส่วนกรรมการบริษัทที่อิสระ (Proportion of Independent Director Board)
BDCHAIR	การควบตำแหน่งประธานกรรมการบริษัทและกรรมการผู้จัดการ(CEO/Chairman Duality or Separation)
INTBD	สัดส่วนกรรมการบริษัทที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่น (Proportion of Interlocking Board)
AUDSIZE	ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ (Audit Committee Size)
INAUD	สัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่อิสระ (Proportion of Independent Audit Committee)
AUDEXP	คณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงิน (Audit Committee Financial Expertise)

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการหาค่าทางสถิติที่เกี่ยวข้องดังนี้

- ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ผู้วิจัยนำมาใช้ในการอธิบายหรือบรรยายผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อให้ทราบลักษณะโดยทั่วไปของตัวแปรที่เก็บรวบรวมได้ และเป็นการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้น (Assumption) ของการใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ได้แก่ (1) ข้อมูลมีความครบถ้วนเพื่อตรวจสอบข้อมูลตัวแปรสังเกตว่าครบถ้วนหรือไม่ (2) ข้อมูลมีการแจกแจงข้อมูลเพื่อตรวจสอบว่าข้อมูลมีการแจกแจงปกติหรือไม่ (3) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกต เพื่อตรวจสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างคู่ตัวแปรสังเกตต้องไม่เกิน 0.80 โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ประกอบด้วยจำนวนความถี่ (Frequency : F) ค่าร้อยละ (Percentage) ของกลุ่มอุตสาหกรรม ส่วนค่าเฉลี่ย (Mean : M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) ค่าต่ำสุด (Minimum : MIN) ค่าสูงสุด (Maximum : MAX) ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่ออธิบายถึงลักษณะของ

การแจกแจงและการกระจายของตัวแปรสังเกต ซึ่งความเบ้และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตแต่ ละตัวบ่งบอกว่าการแจกแจงปกติหรือไม่ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2550)

ส่วนสถิติวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ผู้วิจัยนำมาเพื่อหาความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ว่ามีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง หรือไม่สามารถระบุทิศทางของความสัมพันธ์ และขนาดของความสัมพันธ์ว่ามีค่าอยู่ในระดับใด โดยพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)

ตาราง 3.3 แสดงระดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(r)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	ระดับความสัมพันธ์
0.90-1.00	มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูงมาก
0.70-0.90	มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง
0.50-0.70	มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง
0.30-0.50	มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ
0.00-0.30	มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำมาก

จากตารางแสดงระดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์เพื่อบอกระดับความสัมพันธ์ระหว่างคู่ตัวแปรโดยดูผลลัพธ์จากโปรแกรมสำเร็จรูป ทางสถิติ ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในการวิเคราะห์เส้นทาง (กรีซ แรงสูงเนิน, 2554)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ผู้วิจัยมีการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อ ทดสอบสมมติฐานการวิจัย ซึ่งอธิบายคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัท ขนาดของ คณะกรรมการบริษัท คุณลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบ ขนาดของคณะกรรมการ ตรวจสอบ และการจัดการกำไรระหว่างปี พ.ศ.2537 - 2543 ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

จากนั้นผู้วิจัยมีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การการวิเคราะห์ความแปรปรวน ทางเดียว (One Way ANOVA) และวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) เป็นการวิเคราะห์ระหว่างตัวแปรแฝงโดยการทดสอบสมมติฐานระหว่างตัวแปรแฝงทั้ง 3 ตัวแปร ได้แก่ คณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ และการจัดการกำไร ทั้งนี้ผู้วิจัยวัดการ จัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model Healy Model Jones Model และ Modified Jones Model ซึ่งสามารถสรุปสถิติเชิงอนุมานได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 3.4 สรุปสถิติเชิงอนุมาน

ลำดับ	สมมติฐานการวิจัย	คำอธิบาย	สถิติที่ใช้ทดสอบ
1	H1 : คณะกรรมการบริษัทมีการเปลี่ยนแปลงหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540	เพื่อทดสอบการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริษัทหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540	การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)
2	H2 : คณะกรรมการตรวจสอบมีการเปลี่ยนแปลงหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540	เพื่อทดสอบการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการตรวจสอบหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540	การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)
3	H3 : การจัดการกำไรมีการเปลี่ยนแปลงหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model Healy Model Jones Model และ Modified Jones Model	เพื่อทดสอบการเปลี่ยนแปลงการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540	การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)
4	H4 : ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินใน โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model Healy Model Jones Model และ Modified Jones Model	เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของคณะกรรมการบริษัท และการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศ	วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ตาราง 3.4 สรุปสถิติเชิงอนุมาน (ต่อ)

ลำดับ	สมมติฐานการวิจัย	คำอธิบาย	สถิติที่ใช้ทดสอบ
5	H5 : สัดส่วนกรรมการบริษัทที่อิสระมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทย ปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model Healy Model Jones Model และ Modified Jones Model	เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนกรรมการบริษัทที่อิสระและการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540	วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)
6	H6 : การควบตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model Healy Model Jones Model และ Modified Jones Model	เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการควบตำแหน่งประธานกรรมการบริษัทและกรรมการผู้จัดการ และการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540	วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)
7	H7 : สัดส่วนกรรมการที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่นมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model Healy Model Jones Model และ Modified Jones Model	เพื่อทดสอบการความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนกรรมการที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่นและการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540	วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ตาราง 3.4 สรุปสถิติเชิงอนุมาน (ต่อ)

ลำดับ	สมมติฐานการวิจัย	คำอธิบาย	สถิติที่ใช้ทดสอบ
8	H8 : ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model Healy Model Jones Model และ Modified Jones Model	เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบและการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540	วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)
9	H9 : สัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่อิสระของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model Healy Model Jones Model และ Modified Jones Model	เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่อิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ และการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540	วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)
10	H10 : สัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 วัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างใน	เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงิน และการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540	วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ตาราง 3.4 สรุปสถิติเชิงอนุมาน (ต่อ)

ลำดับ	สมมติฐานการวิจัย	คำอธิบาย	สถิติที่ใช้ทดสอบ
10	ดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model Healy Model Jones Model และ Modified Jones Model		

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง คณะกรรมการบริษัท กรรมการตรวจสอบ และการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 5 ประการ คือ (1) เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริษัทหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 (2) เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการตรวจสอบหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 (3) เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 (4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทและการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 (5) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการตรวจสอบและการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในการนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษา ด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบและการจัดการกำไร ในส่วนนี้ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ความโด่ง (Kurtosis) และความเบ้ (Skewness) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่ออธิบายถึงลักษณะของการแจกแจงและการกระจายของตัวแปรสังเกตได้

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของคณะกรรมการตรวจสอบและการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้เทคนิค Pearson Correlation เพื่อให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ว่ามีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงหรือไม่ สามารถระบุทิศทางของความสัมพันธ์ และขนาดของความสัมพันธ์ว่ามีค่าอยู่ในระดับใด โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งไม่รวมบริษัทดังนี้ได้แก่ บริษัทในกลุ่มธุรกิจการเงิน บริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูกิจการผ่านศาลล้มละลายกลาง บริษัทจดทะเบียนที่ได้รับการถอดถอนออกจากตลาดหลักทรัพย์แล้ว บริษัทที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และบริษัทที่ไม่มีการปิดงวดบัญชีในวันที่ 31 ธันวาคมของทุกปี มีจำนวนทั้งสิ้น 153 บริษัท ระยะเวลาที่ใช้ศึกษา คือ ปี พ.ศ. 2553 - 2557 โดยแสดงรายละเอียดในตาราง 4.1 ดังนี้

ตาราง 4.1 จำนวนตัวอย่างที่ศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (บริษัท)
จำนวนประชากรทั้งหมด	582
หัก บริษัทที่จดทะเบียนตั้งแต่ปี พ.ศ.2537	337
หัก กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน	59
หัก บริษัทที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน	12
หัก บริษัทที่มีได้สิ้นสุดรอบบัญชี 31 ธ.ค.ของปี	21
รวม	153
กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	25
กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร	7
กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี	10
กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ	40
กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม	24
กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค	20
กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	27
รวม	153

หมายเหตุ : ที่มาข้อมูลตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ณ 9 มีนาคม พ.ศ. 2559

โดยสรุปจากการคัดเลือกตัวอย่างจากบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตามเกณฑ์การคัดเลือกที่กำหนดไว้ข้างต้น ในหัวข้อต่อไป ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ลักษณะข้อมูลเชิงพรรณนา

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาเพื่อต้องการทราบคุณลักษณะทั่วไปของตัวแปรที่ศึกษา ผู้วิจัยใช้สถิติต่างๆ ประกอบด้วย ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่าสูงสุด (Maximum) สถิติสำหรับการวัดค่ากลางข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) สถิติสำหรับการวัดการกระจายข้อมูล คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงรายละเอียดตาราง 4.2 ดังต่อไปนี้

ตาราง 4.2 ค่าสถิติเชิงพรรณนาตัวแปรที่ไม่วัดด้วยตัวแปรหุ่น

ตัวแปร	Min	Max	Mean	S.D	Skewness	Kurtosis
BDSIZE	5	18	10.725	2.632	0.423	-0.394
INDBD	0.11	0.75	0.385	0.09	0.881	1.663
INTBD	0	1	0.467	0.237	0.185	-0.251
AUDSIZE	2	5	3.12	0.408	2.73	8.986
INAUD	0	1	0.967	0.142	-5.235	29.444
AUDEXP	0	1	0.324	0.248	0.557	0.174
TA	-118,718,125	25,460,654	-782,064	6,563,947	-10.354	154.658
DA-DM	-8.765	9.52	0.007	0.603	-0.134	181.97
DA-HM	-2.899	7.644	0.0136	0.433	10.14	194.258
DA-JM	-1.768	4.095	-0.0145	0.274	3.3	74.114
DA-MM	-1.823	4.012	-0.013	0.272	3.057	70.966

จากตาราง 4.2 แสดงค่าสถิติเชิงพรรณนาของตัวแปรที่ศึกษากลุ่มตัวอย่างเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวน 153 บริษัทโดยไม่รวมบริษัท ดังนี้ ได้แก่ บริษัทในกลุ่มธุรกิจการเงิน บริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูกิจการผ่านศาลล้มละลายกลาง บริษัทจดทะเบียนที่ได้รับการถอดถอนออกจากตลาดหลักทรัพย์แล้ว บริษัทที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และบริษัทที่ไม่มีการปิดงวดบัญชีในวันที่ 31 ธันวาคมของทุกปี จำนวนทั้งสิ้น 153 บริษัท ระยะเวลาที่ใช้ศึกษา คือ ปี พ.ศ. 2553 – 2557 BDSIZE คือ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท INDBD คือ สัดส่วนของกรรมการอิสระต่อขนาดคณะกรรมการบริษัท INTBD คือ สัดส่วนของกรรมการบริษัทที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่น AUDSIZE คือ ขนาดของ

คณะกรรมการตรวจสอบ INAUD คือ สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่อิสระ AUDEX คือ สัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงิน TA คือ รายการคงค้างรวม ซึ่งมีค่าเท่ากับทั้ง DeAngelo Model Healy Model Jones Model และ Modified Jones Model ทั้งนี้ DA-DM คือ รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model อีกทั้ง DA-HM คือ รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Healy Model นอกจากนี้ DA-JM คือ รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Jones Model อีกทั้ง DA-MM คือ รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 4.2 ซึ่งแสดงค่าสถิติเชิงพรรณนา ซึ่งมีเกณฑ์การวัดข้อมูลที่ปกติ หรือเรียกว่า ข้อมูลมีโค้งปกติ โดยมีเกณฑ์ค่าเบ้ (Skewness) ไม่เกิน 3 และ ค่าโด่ง (Kurtosis) ไม่เกิน 10 ข้อมูลพบว่า

คณะกรรมการบริษัท

กลุ่มตัวอย่างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีจำนวนคณะกรรมการบริษัท (BDSIZE) เฉลี่ย 11 คน (ค่าเฉลี่ย คือ 10.725) ซึ่งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีข้อเสนอแนะการกำกับดูแลกิจการที่ดีควรมีสมาชิกคณะกรรมการบริษัท 5 - 12 คน แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ส่วนใหญ่ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นอกจากนี้จากกลุ่มตัวอย่างบริษัทที่มีจำนวนคณะกรรมการบริษัทน้อยที่สุด 5 คน และมากที่สุด 18 คน ซึ่งข้อมูลมีการแจกแจงแบบโค้งเบ้ขวา เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์ความเบ้ คือ 0.423 ซึ่งมีเป็นบวก แสดงว่า บริษัทส่วนใหญ่มีจำนวนคณะกรรมการบริษัทน้อยกว่า 11 คน และข้อมูลมีการกระจายมาก เนื่องจากค่าความโด่งเท่ากับ -0.394 ซึ่งเป็นลบ ซึ่งมีค่าน้อยกว่าศูนย์ (0) หรือเรียกว่าความโด่งเป็นลบ การแจกแจงจะมีลักษณะโค้งต่ำ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีจำนวนกรรมการอิสระต่อจำนวนคณะกรรมการบริษัท (INDBD) เฉลี่ยร้อยละ 38 (ค่าเฉลี่ย คือ 0.385) ซึ่งข้อมูลมีการแจกแจงแบบโค้งเบ้ขวา เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์ความเบ้ คือ 0.881 ซึ่งมีเป็นบวก แสดงว่า บริษัทส่วนใหญ่มีจำนวนกรรมการอิสระต่อจำนวนคณะกรรมการบริษัทน้อยกว่าร้อยละ 38 และข้อมูลมีการกระจายน้อย เนื่องจากค่าความโด่งเท่ากับ 1.663 ซึ่งเป็นบวก และกลุ่มตัวอย่างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีจำนวนกรรมการบริษัทที่

เป็นกรรมการในบริษัทอื่นต่อจำนวนคณะกรรมการบริษัท (INTBD) เฉลี่ยร้อยละ 46 (ค่าเฉลี่ย คือ 0.467) ซึ่งข้อมูลมีการแจกแจงแบบโค้งเบ้ขวา เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์ความเบ้ คือ 0.185 ซึ่งมีเป็นบวก แสดงว่าบริษัทส่วนใหญ่จำนวนกรรมการบริษัทที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่นต่อจำนวนคณะกรรมการบริษัทน้อยกว่าร้อยละ 46 และข้อมูลมีการกระจายมาก เนื่องจากค่าความโด่งเท่ากับ -0.251 ซึ่งเป็นลบ ซึ่งมีค่าน้อยกว่าศูนย์ (0) หรือเรียกว่าความโด่งเป็นลบ การแจกแจงจะมีลักษณะโค้งต่ำ

คณะกรรมการตรวจสอบ

กลุ่มตัวอย่างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบ (AUDSIZE) เฉลี่ย 3 คน (ค่าเฉลี่ย คือ 3.120) โดยมีบริษัทที่มีจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบน้อยที่สุด 2 คน และมากที่สุด 5 คน ซึ่งข้อมูลมีการแจกแจงแบบโค้งเบ้ขวา เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์ความเบ้ คือ 2.730 ซึ่งมีเป็นบวก แสดงว่าบริษัทส่วนใหญ่มีจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบน้อยกว่า 3 คน และข้อมูลมีการกระจายน้อย เนื่องจากค่าความโด่งเท่ากับ 8.986 ซึ่งเป็นบวก อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีจำนวนกรรมการตรวจสอบที่เป็นกรรมการอิสระต่อจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบ (INAUD) เฉลี่ยร้อยละ 97 (ค่าเฉลี่ย คือ 0.967) ซึ่งข้อมูลมีการแจกแจงแบบโค้งเบ้ซ้าย เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์ความเบ้ คือ -5.235 ซึ่งเป็นลบ แสดงว่าบริษัทส่วนใหญ่มีจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบมากกว่าร้อยละ 97 และข้อมูลมีการกระจายน้อย เนื่องจากค่าความโด่งเท่ากับ 29.444 ซึ่งเป็นบวก อาจเป็นไปได้เพราะตลาดหลักทรัพย์ได้กำหนดกฎระเบียบให้บริษัทในตลาดหลักทรัพย์มีกรรมการอิสระอย่างน้อย 3 คน ซึ่งโดยส่วนใหญ่บริษัทในตลาดหลักทรัพย์ปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าว มีเพียงบางบริษัทที่มีกรรมการอิสระน้อยกว่า 3 คน จึงเป็นไปได้ที่ข้อมูลกรรมการตรวจสอบที่อิสระไม่เป็นโค้งปกติ ซึ่งมีค่าโด่งเกิน 10 นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินต่อจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบ (AUDEXP) ร้อยละ 32 (ค่าเฉลี่ย คือ 0.324) ซึ่งข้อมูลมีการแจกแจงแบบโค้งเบ้ขวา เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์ความเบ้ คือ 0.557 ซึ่งมีเป็นบวก แสดงว่าบริษัทส่วนใหญ่มีจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้

ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินต่อจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบน้อยกว่าร้อยละ 32 และ ข้อมูลมีการกระจายน้อย เนื่องจากค่าความโค้งเท่ากับ 0.174 ซึ่งเป็นบวก

ตามที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีข้อกำหนดคุณสมบัติของกรรมการตรวจสอบที่ต้องมีกรรมการตรวจสอบมีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินอย่างน้อย 1 คน ในสมาชิกคณะกรรมการตรวจสอบ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่ากลุ่มตัวอย่างในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าวหรือไม่ จึงวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติพรรณนาของจำนวนกรรมการตรวจสอบมีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงิน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงรายละเอียดตารางที่ 4.2 ดังต่อไปนี้

ตาราง 4.3 ค่าสถิติเชิงพรรณนาจำนวนกรรมการตรวจสอบมีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงิน

ตัวแปร	Min	Max	Mean	S.D	Skewness	Kurtosis
จำนวนกรรมการตรวจสอบมีความรู้	0	3	0.992	0.752	0.476	0.028
ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงิน						

จากตาราง 4.3 แสดงค่าสถิติเชิงพรรณนาของตัวแปรจำนวนกรรมการตรวจสอบมีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินของกลุ่มตัวอย่างเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวน 153 บริษัท พบว่า กลุ่มตัวอย่างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีจำนวนกรรมการตรวจสอบมีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินเฉลี่ย 1 คน (ค่าเฉลี่ย คือ 0.992) แสดงให้เห็นว่าบริษัทส่วนใหญ่ในกลุ่มตัวอย่างเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยปฏิบัติตามข้อกำหนดคุณสมบัติของกรรมการตรวจสอบที่ต้องมีกรรมการตรวจสอบมีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินอย่างน้อย 1 คน ในสมาชิกคณะกรรมการตรวจสอบ อย่างไรก็ตามมีบางบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่สมาชิกในคณะกรรมการตรวจสอบทั้งหมดไม่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงิน แสดงให้เห็นว่ามีบางบริษัทไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านคุณสมบัติของกรรมการตรวจสอบข้างต้นของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นอกจากบริษัทที่มีจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบมากที่สุด

จำนวน 3 คน ซึ่งข้อมูลจำนวนกรรมการตรวจสอบมีการแจกแจงแบบโค้งเบ้ขวา เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์ความเบ้ คือ 0.476 ซึ่งมีเป็นบวก แสดงว่าบริษัทส่วนใหญ่ไม่มีจำนวนกรรมการตรวจสอบมีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงิน และข้อมูลมีการกระจายน้อย เนื่องจากค่าความโด่งเท่ากับ 0.028 ซึ่งเป็นบวก

การจัดการกำไร

กลุ่มตัวอย่างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการจัดการกำไรวัดจากรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารตาม DeAngelo Model (DA-DM) มีค่าเฉลี่ย 0.00747 ซึ่งข้อมูลมีการแจกแจงแบบโค้งเบ้ซ้าย เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์ความเบ้ คือ -0.134 ซึ่งมีเป็นลบ แสดงว่าบริษัทส่วนใหญ่มีการจัดการกำไรวัดจากรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารตามแบบ DeAngelo Model มากกว่า 0.00747 และข้อมูลมีการกระจายน้อย เนื่องจากค่าความโด่งเท่ากับ 181.970 ซึ่งเป็นบวก

อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการจัดการกำไรวัดจากรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารตาม Healy Model (DA-HM) มีค่าเฉลี่ย 0.01358 ซึ่งข้อมูลมีการแจกแจงแบบโค้งเบ้ขวา เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์ความเบ้ คือ 10.140 ซึ่งมีเป็นบวก แสดงว่าบริษัทส่วนใหญ่มีการจัดการกำไรวัดจากรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารตาม Healy Model น้อยกว่า 0.01358 และข้อมูลมีการกระจายน้อย เนื่องจากค่าความโด่งเท่ากับ 194.258 ซึ่งเป็นบวก

อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการจัดการกำไรวัดจากรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารตามแบบ Jones Model (DA-JM) มีค่าเฉลี่ย -0.0146 ซึ่งข้อมูลมีการแจกแจงแบบโค้งเบ้ขวา เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์ความเบ้ คือ 3.300 ซึ่งมีเป็นบวก แสดงว่าบริษัทส่วนใหญ่มีการจัดการกำไรวัดจากรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารตามแบบ Jones Model น้อยกว่า -0.0146 และข้อมูลมีการกระจายน้อย เนื่องจากค่าความโด่งเท่ากับ 74.114 ซึ่งเป็นบวก

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการจัดการกำไรวัดจากรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารตาม

Modified Jones Model (DA-MM) มีค่าเฉลี่ย -0.01301 ซึ่งข้อมูลมีการแจกแจงแบบโค้งเบ้ขวา เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์ความเบ้ คือ 3.057 ซึ่งมีเป็นบวก แสดงว่าบริษัทส่วนใหญ่มีการจัดการกำไรวัดจากรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารตาม Modified Jones Model น้อยกว่า -0.01301 และข้อมูลมีการกระจายน้อย เนื่องจากค่าความโด่งเท่ากับ 70.966 ซึ่งเป็นบวก

อย่างไรก็ตามพบว่าข้อมูลการจัดการกำไรวัดจากรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารตามแบบ DeAngelo Model Healy Model Jones Model และ Modified Jones Model มีค่าโด่ง 181.970, 194.258, 74.114 และ 70.966 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าโด่งเกิน 10 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลดังกล่าวไม่ปกติ อาจเนื่องจากความแตกต่างของรายการบัญชีที่นำมาคำนวณรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหาร ได้แก่ กำไรสุทธิก่อนรายการพิเศษ กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ก่อนหักค่าเสื่อมสะสมราคาสะสม รายได้จากการขายและบริการ สินทรัพย์รวม ลูกหนี้และตัวเงินรับก่อนหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ อาทิเช่น บริษัทที่มีขนาดกิจการใหญ่มีกำไรสุทธิก่อนรายการพิเศษ กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ก่อนหักค่าเสื่อมสะสมราคาสะสม รายได้จากการขายและบริการ สินทรัพย์รวม ลูกหนี้และตัวเงินรับก่อนหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ มากกว่าบริษัทที่มีขนาดกิจการเล็ก

จากนั้นผู้วิจัยได้ศึกษาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงค่าเฉลี่ยของตัวแปรตามช่วงระยะเวลาปี พ.ศ.2553 – 2557 โดยแบ่งเป็นตัวแปรหุ่น และตัวแปรที่ไม่ใช่ตัวแปรหุ่น ดังนี้

ตาราง 4.4 ค่าเฉลี่ยของแปรหุ่น

ตัวแปร	ปี พ.ศ.					รวม (บริษัท)
	2553	2554	2555	2556	2557	
BDCHAIR ควบคุม	34	34	37	39	40	184
ไม่ควบคุม	119	119	116	114	113	581
รวม (บริษัท)	153	153	153	153	153	765

จากตารางที่ 4.4 แสดงเฉลี่ยของตัวแปรที่ศึกษา BDCHAIR คือ การควบคุมตำแหน่งประธานกรรมการบริษัทและกรรมการผู้จัดการ กลุ่มตัวอย่างเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวน 153 บริษัท ผลการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาแสดงให้เห็นว่าปี พ.ศ.2557 บริษัทส่วนใหญ่ร้อยละ 73 ($113/153 \times 100$) ไม่มีการควบคุมตำแหน่งประธาน

กรรมการบริษัทและกรรมการผู้จัดการ อย่างไรก็ตามมีแนวโน้มเพิ่มการควบตำแหน่งประธาน กรรมการบริษัทและกรรมการผู้จัดการเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 – 2557 โดยมีจำนวนบริษัทที่ควบ ตำแหน่งประธานกรรมการบริษัทและกรรมการผู้จัดการจากปี พ.ศ. 2553 และปี พ.ศ.2554 จำนวน 34 บริษัท จากนั้นปี พ.ศ.2555 มีจำนวน 37 บริษัท ปี พ.ศ.2556 มีจำนวน 39 บริษัท และ ปี พ.ศ.2557 มีจำนวน 40 บริษัท ซึ่งภายใน 5 ปีดังกล่าวมีการเพิ่มการควบตำแหน่งประธาน กรรมการบริษัทและกรรมการผู้จัดการร้อยละ 17 $[(40-34)/34 \times 100]$

ตาราง 4.5 ค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่ไม่วัดด้วยตัวแปรหุ่น

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย				
	ปี พ.ศ.2553	ปี พ.ศ.2554	ปี พ.ศ.2555	ปี พ.ศ.2556	ปี พ.ศ.2557
BDSIZE	10.850	10.693	10.641	10.667	10.778
INDBD	0.383	0.383	0.386	0.387	0.388
INTBD	0.450	0.463	0.473	0.477	0.470
AUDSIZE	3.098	3.092	3.131	3.150	3.131
INAUD	0.966	0.966	0.964	0.970	0.972
AUDEXP	0.317	0.317	0.318	0.332	0.336
TA	-376,220.712	-529,949.222	-696,398.771	-990,247.588	-1,317,505.471
DA-DM	0.10505	-0.04885	0.02140	0.02722	-0.06758
DA-HM	0.06008	0.00017	0.01286	0.03296	-0.03764
DA-JM	-0.20495	0.05153	0.03318	0.00972	0.03831
DA-MM	-0.20061	0.05371	0.03467	0.01042	0.03726

จากตาราง 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่ไม่วัดด้วยตัวแปรหุ่น ในช่วง ระยะเวลาปี พ.ศ.2553-2557 ผลปรากฏ ดังนี้

คณะกรรมการบริษัท

ในช่วงปี พ.ศ.2553 – 2557 ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BDSIZE) มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกันจำนวนประมาณ 10 คน ส่วนคณะกรรมการบริษัทที่อิสระ (INDBD) มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกันประมาณร้อยละ 38 กรรมการบริษัทที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่น (INTBD) มีค่าเฉลี่ย

เพิ่มขึ้นเล็กน้อยในปี พ.ศ.2553 – 2555 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 45 ร้อยละ 46 และร้อยละ 47 และมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกันช่วงปี พ.ศ.2555 – 2557 ที่ระดับร้อยละ 47

คณะกรรมการตรวจสอบ

ขนาดคณะกรรมการตรวจสอบ (AUDSIZE) มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกันช่วงปี พ.ศ.2553 - 2557 จำนวนประมาณ 3 คน สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบที่อิสระ (INAUD) มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกันระหว่างปี พ.ศ.2553 – 2555 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 96 และจากปี พ.ศ.2556 – 2557 มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเล็กน้อยที่ระดับร้อยละ 97 สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงิน (AUDEXP) มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกันระหว่างปี พ.ศ. 2553 – 2555 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 31 และจากปี พ.ศ.2556 – 2557 มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเล็กน้อยที่ระดับร้อยละ 33

การจัดการกำไร

รายการคงค้างรวม คำนวณจากก่อนรายการพิเศษหรือกำไร(ขาดทุน)สุทธิหักกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน (ใช้ไป) จากตาราง 4.13 พบว่าปี พ.ศ.2553 มีค่าเฉลี่ย -376,220.712 พันบาท ปี พ.ศ.2554 มีค่าเฉลี่ย -529,949.222 พันบาท ปี พ.ศ.2555 มีค่าเฉลี่ย -696,398.771 พันบาท ปี พ.ศ.2556 มีค่าเฉลี่ย -990,247.588 พันบาท ปี พ.ศ.2557 มีค่าเฉลี่ย -1,317,505.471 พันบาท แสดงให้เห็นว่ามีรายการคงค้างรวมติดลบมากขึ้นทุกปี

รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model มีแนวโน้มค่าเฉลี่ยลดลงจากปีก่อน โดยมีค่าเฉลี่ยลดลงในปี พ.ศ. 2554 ที่ระดับ -0.04885 และปี พ.ศ. 2557 มีค่าเฉลี่ยลดลงจากปีก่อน โดยมีค่าเฉลี่ยลดลงในปี พ.ศ. 2557 ระดับ -0.06758 แสดงให้เห็นว่าปี พ.ศ.2554 และ 2557 มีการจัดการกำไรรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model ลดลงจากปีก่อน

รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Healy Model พบว่า ในปี พ.ศ. 2557 มีแนวโน้มค่าเฉลี่ยลดลงจากปี พ.ศ.2553 - 2556 โดยมีค่าเฉลี่ยปี พ.ศ. 2557 ที่ระดับ -0.03764 แสดงให้เห็นว่าปี พ.ศ. 2557 มีการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Healy Model ลดลงจากปี พ.ศ.2553 - 2556

รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Jones Model พบว่า ในปี พ.ศ. 2553 -2557 มีค่าเฉลี่ย -0.20495 , 0.05153 , 0.03318 , 0.00972 และ 0.03831 ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.2553 – 2555 และลดลงในปี พ.ศ.2556 ที่ระดับ 0.00972 และเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ.2557 ที่ระดับ 0.03831 โดยรวมแสดงให้เห็นว่าช่วงปี พ.ศ. 2553 - 2557 มีการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Jones Model เพิ่มขึ้น

รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model พบว่า ในปี พ.ศ. 2553 -2557 มีค่าเฉลี่ย -0.20061 , 0.05371 , 0.03467 , 0.01042 และ 0.03726 ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.2553 – 2555 และลดลงในปี พ.ศ.2556 ที่ระดับ 0.01042 และเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ.2557 ที่ระดับ 0.03726 โดยรวมแสดงให้เห็นว่าช่วงปี พ.ศ. 2553 - 2557 มีการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model เพิ่มขึ้น

การศึกษาแนวโน้มของค่าเฉลี่ยรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร ปรากฏว่า รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารโดยใช้ DeAngelo Model และ Healy Model มีแนวโน้มการจัดการไรลดลง ในทางกลับกันรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารโดยใช้ Jones Model และ Modified Jones Model มีแนวโน้มการจัดการไรเพิ่มขึ้น สามารถอธิบายได้ว่า เนื่องจาก DeAngelo Model และ Healy Model คำนวณรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร โดยไม่นำรายการรายได้จากการขายและบริการ รายการลูกหนี้และตัวเงินรับก่อนหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ และรายการที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ก่อนหักค่าเสื่อมสะสม มาพิจารณา ในทางตรงกันข้าม Jones Model มีการคำนวณรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารโดยนำรายการรายได้จากการขายและบริการและรายการที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ก่อนหักค่าเสื่อมสะสม มาพิจารณา ส่วน Modified Jones Model คำนวณรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารโดยนำรายการรายได้จากการขายและบริการ รายการลูกหนี้และตัวเงินรับก่อนหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญและรายการที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ก่อนหักค่าเสื่อมสะสม มาพิจารณา จึงทำให้รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Healy Model มีค่าแตกต่างจากรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Jones Model และ Modified Jones Model ทำให้ผลการศึกษาแนวโน้มการจัดการกำไรของทั้ง 4 ตัวแบบมีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่ารายการรายได้จากการขายและบริการ รายการลูกหนี้และตัวเงินรับก่อนหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญและรายการที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ก่อนหักค่าเสื่อม

สะสมมีผลให้การคำนวณรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารสะท้อนความเป็นจริงมากขึ้น สอดคล้องตามการศึกษาของ Dechow, Sloan and Sweeney (1995) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการวัดรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารโดยใช้ตัวแบบดังกล่าว ซึ่งพบว่า Modified Jones Model สามารถตรวจพบการจัดการกำไรได้มากที่สุด ทั้งนี้ Dechow, Sloan and Sweeney (1995) ได้พัฒนาตัวแบบวิเคราะห์การจัดการกำไรของ Jones มาเป็น Modified Jones Model เพื่อลดความผิดพลาดจากการรับรู้รายได้จากการขายและบริการ ตัวแบบนี้พัฒนามาจาก Jones Model (1991) ในส่วนของการคำนวณรายการคงค้างจากการดำเนินงานปกติ (Non-Discretionary Accruals) โดยนำเอาการเปลี่ยนแปลงของลูกหนี้มาหักออกจากรายการเปลี่ยนแปลงรายได้มาจากการขายและบริการ ซึ่งมาจากแนวคิดที่ว่า การจัดการกำไรผ่านยอดขาย เชื่อจะทำได้ง่ายกว่าการจัดการกำไรผ่านยอดขายที่เป็นเงินสด (นิพนธ์ โพธิ์วิจิตร, 2555)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปลี่ยนแปลงและความแตกต่างของตัวแปร

การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงและความแตกต่างของขนาดและองค์ประกอบ คณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ และการจัดการกำไร

การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลา เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลาของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance : One – Way ANOVA) แบบวัดซ้ำ (One – Way Repeated Measures ANOVA) สำหรับช่วงเวลาที่ศึกษาระหว่างปี พ.ศ.2553-2557

การวิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance : One-Way ANOVA) และใช้เทคนิคการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยสถิติ Post Analysis แบบ Dunnett T3

คณะกรรมการบริษัท

คำถามการวิจัยที่ 1 คณะกรรมการบริษัทที่มีการเปลี่ยนแปลงหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 หรือไม่

สมมติฐานการวิจัย H1 : คณะกรรมการบริษัทมีการเปลี่ยนแปลงหลัง
วิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540

จากการทดสอบการเปลี่ยนแปลงของคณะกรรมการบริษัทผ่านตัวแปรขนาด
คณะกรรมการบริษัท สัดส่วนคณะกรรมการบริษัทที่อิสระ การควบตำแหน่งประธานกรรมการและ
กรรมการผู้จัดการ และกรรมการที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่น ตามระยะเวลาปี พ.ศ.2553-2557
ผลการทดสอบแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4.6 ผลการทดสอบการเปลี่ยนแปลงของคณะกรรมการบริษัทผ่านค่าเฉลี่ยของตัวแปร

ตัวแปร	ส่วนเบี่ยงเบน					
	ปี พ.ศ.	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	Wilks' Lambda	p
ขนาด คณะกรรมการ บริษัท	2553	153	10.850	2.638	.940	.956
	2554	153	10.693	2.558		
	2555	153	10.641	2.759		
	2556	153	10.667	2.590		
	2557	153	10.778	2.644		
สัดส่วน คณะกรรมการ บริษัทที่อิสระ	2553	153	0.383	0.084	.981	.993
	2554	153	0.383	0.088		
	2555	153	0.386	0.089		
	2556	153	0.387	0.094		
	2557	153	0.388	0.096		
การควบตำแหน่ง ประธานกรรมการ และกรรมการ ผู้จัดการ	2553	153	0.778	0.417	.974	.895
	2554	153	0.778	0.417		
	2555	153	0.758	0.430		
	2556	153	0.745	0.437		
	2557	153	0.739	0.441		
กรรมการที่ดำรง ตำแหน่งกรรมการ ในบริษัทอื่น	2553	153	0.450	0.235	.956	.866
	2554	153	0.463	0.241		
	2555	153	0.473	0.244		
	2556	153	0.477	0.231		
	2557	153	0.470	0.237		

*p<0.05

จากตาราง 4.6 การทดสอบการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริษัทผ่านตัวแปรขนาดคณะกรรมการบริษัทสัดส่วนคณะกรรมการบริษัทที่อิสระ การควบตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการ และกรรมการที่ดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่น ปี พ.ศ.2553 – 2557 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) แบบวัดซ้ำ (One-Way Repeated Measures ANOVA) พบว่า ขนาดคณะกรรมการบริษัทสัดส่วนคณะกรรมการบริษัทที่อิสระ การควบตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการ และกรรมการที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่น ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า คณะกรรมการบริษัทไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและปฏิเสธ H1

คณะกรรมการตรวจสอบ

คำถามการวิจัยที่ 2 คณะกรรมการตรวจสอบมีการเปลี่ยนแปลงหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 หรือไม่

สมมติฐานการวิจัย H2 : คณะกรรมการตรวจสอบมีการเปลี่ยนแปลงหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540

จากการทดสอบการเปลี่ยนแปลงของคณะกรรมการตรวจสอบผ่านตัวแปรขนาดคณะกรรมการตรวจสอบ สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบที่อิสระ สัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านการเงิน ตามระยะเวลาปี พ.ศ.2553-2557 ผลการทดสอบแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4.7 ผลการทดสอบการเปลี่ยนแปลงของคณะกรรมการตรวจสอบผ่านค่าเฉลี่ยของตัวแปร

ตัวแปร	ปี พ.ศ.	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	Wilks' Lambda	p
	2553	153	3.098	0.410	.938	.691
ขนาด	2554	153	3.092	0.403		
คณะกรรมการ	2555	153	3.131	0.409		
ตรวจสอบ	2556	153	3.150	0.410		
	2557	153	3.131	0.409		

ตาราง 4.7 ผลการทดสอบการเปลี่ยนแปลงของคณะกรรมการตรวจสอบผ่านค่าเฉลี่ยของตัวแปร (ต่อ)

ตัวแปร	ปี พ.ศ.	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	Wilks' Lambda	p
สัดส่วน คณะกรรมการ ตรวจสอบที่ อิสระ	2553	153	0.966	0.143	.974	.987
	2554	153	0.966	0.143		
	2555	153	0.964	0.150		
	2556	153	0.970	0.139		
	2557	153	0.972	0.137		
สัดส่วนของ คณะกรรมการ ตรวจสอบที่มี ความรู้ความ เชี่ยวชาญ ทางการเงิน	2553	153	0.317	0.245	.974	.929
	2554	153	0.317	0.246		
	2555	153	0.318	0.256		
	2556	153	0.332	0.248		
	2557	153	0.336	0.246		

*p<0.05

จากตาราง 4.7 การทดสอบการเปลี่ยนแปลงของคณะกรรมการตรวจสอบผ่านตัวแปรขนาดคณะกรรมการตรวจสอบ สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบที่อิสระ สัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางการเงินในช่วงปี พ.ศ.2553 – 2557 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) แบบวัดซ้ำ (One-Way Repeated Measures ANOVA) พบว่า ขนาดคณะกรรมการตรวจสอบ สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบที่อิสระ สัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางการเงิน ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า คณะกรรมการตรวจสอบไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และปฏิเสธ H2

การจัดการกำไร

คำถามการวิจัยที่ 3 การจัดการกำไรมีการเปลี่ยนแปลงหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 หรือไม่

สมมติฐานการวิจัย H3 : การจัดการกำไรมีการเปลี่ยนแปลงหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model Healy Model Jones Model และ Modified Jones Model

จากการทดสอบการเปลี่ยนแปลงของการจัดการกำไรผ่านตัวแปรรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร ตามระยะเวลาปี พ.ศ.2553-2557 ผลการทดสอบแสดงตามตารางต่อไปนี้

การทดสอบการเปลี่ยนแปลงของการจัดการกำไรผ่านตัวแปรรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร DeAngelo Model

ตาราง 4.8 ผลการทดสอบการเปลี่ยนแปลงของการจัดการกำไรผ่านค่าเฉลี่ยรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร โดยใช้ DeAngelo Model

ตัวแปร	ปี พ.ศ.	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	Wilks' Lambda	p
รายการคง	2553	153	0.10557	0.77805	0.974	0.8947
ค้างในดุลย	2554	153	-0.04885	0.72089		
พินิจผู้บริหาร	2555	153	0.02120	0.15976		
DeAngelo	2556	153	0.02740	0.49989		
Model	2557	153	-0.06794	0.63886		

* $p < 0.05$

จากตาราง 4.8 การทดสอบการเปลี่ยนแปลงจัดการกำไรผ่านตัวแปรรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร โดยใช้ DeAngelo Model ตามระยะเวลา ในช่วงปี พ.ศ.2553 – 2557 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) แบบวัดซ้ำ (One-Way Repeated Measures ANOVA) พบว่า รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร โดยใช้ DeAngelo Model ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลการทดสอบสมมติฐานสรุปได้ว่ารายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร โดยใช้ DeAngelo Model ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและปฏิเสธ H3

การทดสอบการเปลี่ยนแปลงของการจัดการกำไรผ่านตัวแปรรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร Healy Model

ตาราง 4.9 ผลการทดสอบการเปลี่ยนแปลงของการจัดการกำไรผ่านค่าเฉลี่ยรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร โดยใช้ Healy Model

ตัวแปร	ปี พ.ศ.	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	Wilks' Lambda	p
รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร Healy Model	2553	153	0.06008	0.62728	0.959	0.357
	2554	153	0.00018	0.26036		
	2555	153	0.01268	0.23402		
	2556	153	0.03296	0.57691		
	2557	153	-0.03800	0.29718		

* $p < 0.05$

จากตาราง 4.9 การทดสอบการเปลี่ยนแปลงจัดการกำไรผ่านตัวแปรรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร โดยใช้ Healy Model ตามระยะเวลา ในช่วงปี พ.ศ.2553 – 2557 เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) แบบวัดซ้ำ (One-Way Repeated Measures ANOVA) พบว่า รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารโดยใช้ Healy Model มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร โดยใช้ Healy Model ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและปฏิเสธ H3

การทดสอบการเปลี่ยนแปลงของการจัดการกำไรผ่านตัวแปรรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร Jones Model

ตาราง 4.10 ผลการทดสอบการเปลี่ยนแปลงของการจัดการกำไรผ่านค่าเฉลี่ยรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร โดยใช้ Jones Model

ตัวแปร	ปี พ.ศ.	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	Wilks' Lambda	p
รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร Jones Model	2553	153	-0.20495	0.49773	.781	.000*
	2554	153	0.05154	0.10499		
	2555	153	0.03301	0.10805		
	2556	153	0.00972	0.14973		
	2557	153	0.03795	0.19151		

* $p < 0.05$

จากตาราง 4.10 การทดสอบการเปลี่ยนแปลงจัดการกำไรผ่านตัวแปรรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร โดยใช้ Jones Model ตามระยะเวลา ในช่วงปี พ.ศ.2553 – 2557 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) แบบวัดซ้ำ (One-Way Repeated Measures ANOVA) พบว่า รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร โดยใช้ Jones Model มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อผลการทดสอบมีการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลาในช่วงปี พ.ศ.2553 – 2557 มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงต้องการทดสอบความแตกต่างรายคู่ เพื่อให้ทราบว่ามีการเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดจากปี พ.ศ.ใดเป็นสำคัญตามตาราง 4.11 ตาราง 4.11 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร Jones Model เป็นรายคู่ด้วยสถิติทดสอบ Dunnett T3

ปี พ.ศ.	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ปี พ.ศ.				
				2553	2554	2555	2556	2557
2553	153	-0.20495	0.49773	-	-0.25649 [*]	-0.23796 [*]	-0.21468 [*]	-0.24290 [*]
2554	153	0.05154	0.10499	-	-	0.01852	0.04181	0.01359
2555	153	0.03301	0.10805	-	-	-	0.02329	-0.00494
2556	153	0.00972	0.14973	-	-	-	-	-0.02823
2557	153	0.03795	0.19151	-	-	-	-	-

*p<0.05

จากตาราง 4.11 พบว่าปี พ.ศ.2553 รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร Jones Model มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ -0.20495 และปี พ.ศ.2554 รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร Jones Model มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ 0.05154 จากการทดสอบการเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยด้วยความแปรปรวนทางเดียวของการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร Jones Model ผลพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และจากการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร Jones Model ตามระยะเวลาในช่วงปี พ.ศ.2553 – 2557 โดยใช้เทคนิค Dunnett T3 พบว่าค่าเฉลี่ยรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร Jones Model ของปี พ.ศ.2553 ต่ำกว่าปีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร โดยใช้ Jones Model มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและยอมรับ H3

การทดสอบการเปลี่ยนแปลงของการจัดการกำไรผ่านตัวแปรรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร Modified Jones Model

ตาราง 4.12 ผลการทดสอบการเปลี่ยนแปลงของการจัดการกำไรผ่านค่าเฉลี่ยรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร โดยใช้ Modified Jones Model

ตัวแปร	ปี พ.ศ.	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	Wilks' Lambda	p
รายการคงค้าง	2553	153	-0.20061	0.49352	0.784	0.000*
ในดุลยพินิจ	2554	153	0.05371	0.10624		
ผู้บริหาร	2555	153	0.03449	0.10891		
Modified	2556	153	0.01042	0.15108		
Jones Model	2557	153	0.03690	0.19165		

*p<0.05

จากตาราง 4.12 การทดสอบการเปลี่ยนแปลงจัดการกำไรผ่านตัวแปรรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร โดยใช้ Modified Jones Model ตามระยะเวลา ในช่วงปี พ.ศ.2553 – 2557 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) แบบวัดซ้ำ (One-Way Repeated Measures ANOVA) พบว่า รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารโดยใช้ Modified Jones Model มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อผลการทดสอบมีการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลาในช่วงปี พ.ศ.2553 – 2557 มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงต้องการทดสอบความแตกต่างรายคู่เพื่อให้ทราบว่า การเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดจากปี พ.ศ.ใด เป็นสำคัญตามตาราง 4.13

ตาราง 4.13 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร Modified Jones Model เป็นรายคู่ด้วยสถิติทดสอบ Dunnett T3

ปี พ.ศ.	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ปี พ.ศ.				
				2553	2554	2555	2556	2557
2553	153	-0.20061	0.49352	-	-0.25432*	-0.23510*	-0.21103*	-0.23751*
2554	153	0.05371	0.10624		-	0.01922	0.04329	0.01681
2555	153	0.03449	0.10891			-	0.02407	-0.00241
2556	153	0.01042	0.15108				-	-0.02648
2557	153	0.03690	0.19165					-

*p<0.05

จากตาราง 4.13 พบว่าปี พ.ศ.2553 รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร Modified Jones Model มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ -0.20061 และปี พ.ศ.2554 รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร Modified Jones Model มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ 0.05371 จากการทดสอบการเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยด้วยความแปรปรวนทางเดียวของการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร Modified Jones Model ผลพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และจากการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร Modified Jones Model ตามระยะเวลาในช่วงปี พ.ศ.2553 – 2557 โดยใช้เทคนิค Dunnett T3 พบว่าค่าเฉลี่ยรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร Modified Jones Model ของปี พ.ศ.2553 ต่ำกว่าปีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร โดยใช้ Modified Jones Model มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและยอมรับ H3

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแบบ Pearson Correlation

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท กรรมการตรวจสอบ และการจัดการกำไร โดยผู้วิจัยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ว่ามีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงหรือไม่ สามารถระบุทิศทางของความสัมพันธ์ และขนาดของความสัมพันธ์ว่ามีค่าอยู่ในระดับใด โดยผู้วิจัยทำการทดสอบการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรสังเกตได้จำนวน 11 ตัวแปร ตามตาราง 4.14

ตาราง 4.14 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้

Pearson's Product Moment Correlation Coefficient (r)											
ตัวแปร	BDSIZE	INDBD	BDCHAIR	INTBD	AUDSIZE	INAUD	AUDEXP	DA-JM	DA-MM	DA-DM	DA-HM
BDSIZE	1										
INDBD	-0.292**	1									
BDCHAIR	0.173**	-0.078*	1								
INTBD	0.062	-0.098**	0.086*	1							
AUDSIZE	0.245**	0.019	-0.022	0.129**	1						
INAUD	0.099**	0.112**	-0.086*	0.008	0.045	1					
AUDEXP	0.117**	-0.037	-0.049	-0.146**	-0.120**	0.043	1				
DA-JM	-0.039	0.027	0.002	0.107**	-0.021	0.029	-0.027	1			
DA-MM	-0.041	0.026	0.006	0.107**	-0.025	0.032	-0.029	0.997**	1		
DA-DM	-0.036	0.020	0.008	-0.004	-0.008	-0.003	-0.009	0.394**	0.392**	1	
DA-HM	-0.038	0.042	0.029	-0.002	-0.016	0.001	-0.011	0.452**	0.451**	0.833**	1

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* . Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

จากตาราง 4.14 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เพื่อบอกระดับความสัมพันธ์ระหว่างคู่ตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 11 ตัวแปร จากโปรแกรมสถิติซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) จะต้องมีค่าไม่ควรเกิน +0.70 พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ของขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BDSIZE) สัดส่วนของกรรมการอิสระต่อขนาดคณะกรรมการบริษัท (INDBD) การควบคุมตำแหน่งประธานกรรมการบริษัทและกรรมการผู้จัดการ (BDCHAIR) สัดส่วนของกรรมการบริษัทที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่น (INTBD) ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ (AUDSIZE) สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่อิสระ (INAUD) สัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงิน (AUDEXP) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับที่ต่ำ อยู่ระหว่างค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) -0.292 ถึง 0.452 ซึ่งไม่เกิน 0.70 บ่งชี้ว่า ตัวแปรสังเกตได้ดังกล่าวมีความเที่ยงตรงเชิงจำแนกต่อกันในระดับที่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Jones Model (DA-JM) และตัวแปรสังเกตได้ของรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model (DA-MM) มีค่า 0.997 ซึ่งเกิน 0.70 บ่งชี้ว่า ตัวแปรสังเกตได้ดังกล่าวมีความสัมพันธ์ระหว่างสองตัวแปรเสมือนเป็นตัวแปรเดียวกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกวิเคราะห์เพียงตัวแปรเดียวจากสองตัวแปรดังกล่าว โดยเลือกวิเคราะห์ตัวแปรสังเกตได้ของรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model (DA-MM) เนื่องจาก Dechow, Sloan and Sweeney (1995) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการวัดรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารโดยใช้ตัวแบบดังกล่าว ผู้วิจัยพบว่า Modified Jones Model สามารถตรวจพบการจัดการกำไรได้มากที่สุด ซึ่ง Dechow, Sloan and Sweeney (1995) ได้พัฒนาตัวแบบวิเคราะห์การจัดการกำไรของ Jones มาเป็น Modified Jones Model เพื่อลดความผิดพลาดจากการรับรู้รายได้จากการขายและบริการ ตัวแบบนี้พัฒนามาจาก Jones Model (1991) ในส่วนของการคำนวณรายการคงค้างจากการดำเนินงานปกติ (Non-Discretionary Accruals) โดยนำเอาการเปลี่ยนแปลงของลูกหนี้มาหักออกจากรายการเปลี่ยนแปลงรายได้มาจากการขายและบริการ ซึ่งมาจากแนวคิดที่ว่า การจัดการกำไรผ่านยอดขายเชื่อจะทำได้ง่ายกว่าการจัดการกำไรผ่านยอดขายที่เป็นเงินสด (นิพนธ์ โพธิ์วิจิตร, 2555)

นอกจากนี้พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model (DA-DM) และตัวแปรสังเกตได้ของรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Healy Model (DA-HM) มีค่า 0.833 ซึ่งเกิน 0.70 บ่งชี้ว่าตัวแปรสังเกตได้ดังกล่าวมีความสัมพันธ์ระหว่างสองตัวแปรเสมือนเป็นตัวแปรเดียวกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกวิเคราะห์เพียงตัวแปรเดียวจากสองตัวแปรดังกล่าว โดยเลือกวิเคราะห์ตัวแปรสังเกตได้ของรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model (DA-DM) เนื่องจากตัวแปรทั้งสองที่กล่าวมามีแนวคิดที่คล้ายกัน คือ ทั้งสองใช้รายการคงค้างรวมเป็นตัวแทนของรายการคงค้างจากการดำเนินงานปกติ หากรายการคงค้างจากการดำเนินงานปกติมีค่าคงที่และรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารเท่ากับศูนย์ ตัวแปรทั้งสองจะปราศจากความคลาดเคลื่อน แต่ในความเป็นจริงแล้วรายการคงค้างจากการดำเนินงานปกติมีการเปลี่ยนแปลงในแต่ละงวด ดังนั้นตัวแปรทั้งสองจึงมีแนวโน้มว่าอาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการคำนวณได้ ดังนั้นจึงต้องดูความเหมาะสมในการนำไปใช้ซึ่ง Kaplan (1985) ได้กล่าวว่า รายการคงค้างจากการดำเนินงานจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานะเศรษฐกิจ ดังนั้นสมมติฐานที่ว่ารายการคงค้างจากการดำเนินงานตามปกติค่าคงที่นั้นไม่น่าจะเป็นไปได้ อย่างไรก็ตามเนื่องจากข้อมูลสถิติเชิงพรรณนาของรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model ซึ่งข้อมูลค่าสัมประสิทธิ์ความเบ้เท่ากับ -0.134 และค่าความโด่งเท่ากับ 181.970 ส่วนการจัดการกำไรวัดจากรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารตามแบบ Healy Model มีค่าสัมประสิทธิ์ความเบ้ คือ 10.140 ซึ่งมีเป็นบวก แสดงว่า ข้อมูลของตัวแปรมีค่าส่วนใหญ่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยและ ข้อมูลมีการกระจายน้อย เนื่องจากค่าความโด่งเท่ากับ 194.258 ซึ่งเป็นบวก

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ เพื่อต้องการทราบความสัมพันธ์และรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษาโดยเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้ (1) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทและการจัดการกำไร (2) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างของคณะกรรมการตรวจสอบและการจัดการกำไร (3) การตรวจสอบความเหมาะสมของตัวแปรที่ใช้วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัทที่มีต่อการจัดการกำไร และความสัมพันธ์ของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีต่อการจัดการกำไร

ผู้วิจัยมีคำถามการวิจัยว่า คณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหรือไม่ และคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหรือไม่ ผู้วิจัยกำหนดสมมติฐานการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทและการจัดการกำไร และสมมติฐานการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการตรวจสอบและการจัดการกำไร ดังนี้ ตาราง 4.15 ตารางสรุปสมมติฐานการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทและการจัดการกำไร

สมมติฐานที่	รายละเอียดของสมมติฐานการวิจัย
4	ขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่มีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model
5	สัดส่วนกรรมการบริษัทที่อิสระมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model
6	การควบตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model
7	สัดส่วนกรรมการที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่นมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model

ตาราง 4.15 ตารางสรุปสมมติฐานการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท และการจัดการกำไร (ต่อ)

สมมติฐานที่	รายละเอียดของสมมติฐานการวิจัย
8	ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model
9	สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่อิสระมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model
10	สัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model

ตัวแบบที่ใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ และการจัดการกำไรมีตัวแบบ ดังต่อไปนี้

$$DAC = \alpha + \beta_1 BDSIZE + \beta_2 INDBD + \beta_3 BDCHAIR + \beta_4 INTBD + \beta_5 AUDSIZE + \beta_6 INAUD + \beta_7 AUDEXP + \epsilon$$

ผลการทดสอบการศึกษาคือความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ และการจัดการกำไรสามารถแสดงรายละเอียดตามตารางที่ 4.16

ตาราง 4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบและรายการ
คงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร

ตัวแปร	รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร			
	DeAngelo Model		Modified Jones Model	
	ตัวแบบที่ 1		ตัวแบบที่ 2	
	β	Sig	β	Sig
BDSIZE	-0.008	0.393	-0.004	0.386
INDBD	0.069	0.790	0.071	0.539
BDCHAIR	0.020	0.699	0.004	0.879
INTBD	-0.008	0.933	0.130	0.002
AUDSIZE	0.001	0.982	-0.023	0.367
INAUD	0.001	0.993	0.066	0.352
AUDEXP	-0.010	0.914	-0.014	0.738
R		0.040 ^a		0.128 ^a
R Square		0.002		0.017
F		0.174		1.816

จากตารางที่ 4.16 ศึกษากลุ่มตัวอย่างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย ซึ่งไม่รวมบริษัทดังนี้ ได้แก่ บริษัทในกลุ่มธุรกิจการเงิน บริษัทจดทะเบียนที่อยู่
ระหว่างฟื้นฟูกิจการผ่านศาลล้มละลายกลาง บริษัทจดทะเบียนที่ได้รับการถอดถอนออกจาก
ตลาดหลักทรัพย์แล้ว บริษัทที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และบริษัทที่ไม่มีการปิดงวดบัญชี
ในวันที่ 31 ธันวาคมของทุกปี มีจำนวนทั้งสิ้น 153 บริษัท ระยะเวลาที่ใช้ศึกษา
ปี พ.ศ. 2553 – 2557 โดยมีตัวแปรต้น ได้แก่ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BDSIZE) สัดส่วน
ของคณะกรรมการบริษัทที่อิสระ (INDBD) การควมตำแหน่งประธานกรรมการบริษัทและกรรมการ
ผู้จัดการ (BDCHAIR) สัดส่วนของกรรมการบริษัทที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่น (INTBD) ขนาดของ
คณะกรรมการตรวจสอบ (AUDSIZE) สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่อิสระ (INAUD) และ
สัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงิน (AUDEXP)

และมีตัวแปรตาม ได้แก่ ค่าสัมบูรณ์ของรายการคงค้างที่ขึ้นกับดุลยพินิจของผู้บริหารตาม DeAngelo Model และค่าสัมบูรณ์ของรายการคงค้างที่ขึ้นกับดุลยพินิจของผู้บริหารตาม Modified Jones Model โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ 0.05

จากตารางที่ 4.16 ผลศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทและรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการตรวจสอบและรายการคงค้างที่ในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model ดังนี้

สมมติฐานที่ 4 ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.393 และมีค่าสัมประสิทธิ์เบต้า (β) ที่ระดับ -0.008 แสดงให้เห็นว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์ทิศทางตรงกันข้ามกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 4

เช่นเดียวกับผลการศึกษาพบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีผลกระทบต่อรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.386 และมีค่าสัมประสิทธิ์เบต้า (β) ที่ระดับ -0.004 แสดงให้เห็นว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์ทิศทางตรงกันข้ามกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานที่ 5 สัดส่วนกรรมการบริษัทที่อิสระมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model ผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนของคณะกรรมการบริษัทที่อิสระมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.790 และมีค่าสัมประสิทธิ์เบต้า (β) ที่ระดับ 0.069 แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนกรรมการบริษัทที่อิสระมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่าน

รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 5

เช่นเดียวกับผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนของคณะกรรมการบริษัทที่อิสระมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.539 และมีค่าสัมประสิทธิ์เบต้า (β) ที่ระดับ 0.071 แสดงให้เห็นว่า สัดส่วนกรรมการบริษัทที่อิสระมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 5

สมมติฐานที่ 6 การควมตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model ผลการศึกษาพบว่า การควมตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.699 และมีค่าสัมประสิทธิ์เบต้า (β) ที่ระดับ 0.020 แสดงให้เห็นว่าการควมตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 6

เช่นเดียวกับผลการศึกษาพบว่า การควมตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.879 และมีค่าสัมประสิทธิ์เบต้า (β) ที่ระดับ 0.004 แสดงให้เห็นว่าการควมตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 6

สมมติฐานที่ 7 สัดส่วนกรรมการที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่นมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างใน

ดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model ผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนของกรรมการบริษัทที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่นมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.933 และมีค่าสัมประสิทธิ์เบต้า (β) ที่ระดับ -0.008 แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนของกรรมการบริษัทที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่นมีความสัมพันธ์ทิศทางตรงกันข้ามกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 7

อย่างไรก็ตามผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนของกรรมการบริษัทที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่นมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.002 และมีค่าสัมประสิทธิ์เบต้า (β) ที่ระดับ 0.130 แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนของกรรมการบริษัทที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่นมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงยอมรับสมมติฐานที่ 7

สมมติฐานที่ 8 ขนาดคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model ผลการศึกษาพบว่า ขนาดคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.982 และมีค่าสัมประสิทธิ์เบต้า (β) ที่ระดับ 0.001 แสดงให้เห็นว่าขนาดคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 8

เช่นเดียวกับผลการศึกษาพบว่า ขนาดคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.367 และมีค่าสัมประสิทธิ์เบต้า (β) ที่ระดับ -0.023 แสดงให้เห็นว่าขนาดคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ตรงกันข้ามกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 8

สมมติฐานที่ 9 สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่อิสระมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model ผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่อิสระมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.993 และมีค่าสัมประสิทธิ์เบต้า (β) ที่ระดับ 0.001 แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่อิสระมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 9

เช่นเดียวกับผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่อิสระมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.352 และมีค่าสัมประสิทธิ์เบต้า (β) ที่ระดับ 0.066 แสดงให้เห็นว่า สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่อิสระมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 9

สมมติฐานที่ 10 สัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model ผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.914 และมีค่าสัมประสิทธิ์เบต้า (β) ที่ระดับ -0.010 แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินมีความสัมพันธ์ทิศทางตรงกันข้ามกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 10

เช่นเดียวกับผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม

Modified Jones Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.738 และมีค่าสัมประสิทธิ์เบต้า (β) ที่ระดับ -0.014 แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินมีความสัมพันธ์ทิศทางตรงกันข้ามกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 10

การตรวจสอบความเหมาะสมของตัวแบบที่ใช้วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

การตรวจสอบความเหมาะสมของตัวแบบที่ใช้วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ คือ สัมประสิทธิ์การอธิบาย ซึ่งหมายถึง ตัวแปรพยากรณ์สามารถทำนายตัวแปรเกณฑ์ได้เท่าใด ดังนั้น ชุดของตัวแปรพยากรณ์มีประโยชน์ในการทำนายตัวแปรเกณฑ์เท่าใด (ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์, 2544) สูตรทั่วไปในการคำนวณ R^2 (R-square) คือ

$$R^2_{Y,1,\dots,m} = \beta_1 r_{Y1} + \beta_2 r_{Y2} + \dots + \beta_m r_{Ym}$$

สัมประสิทธิ์การอธิบายจะบอกถึงสัดส่วนของความแปรปรวน รวมใน Y ที่สามารถพยากรณ์ได้ด้วยชุดของตัวแปรพยากรณ์ในสมการถดถอยเชิงเส้นค่า R^2 จะอ่อนไหวต่อขนาดของกลุ่มตัวอย่างและจำนวนของตัวแปรพยากรณ์ ถ้าขนาดกลุ่มตัวอย่างน้อย ในกรณีของ R จะประมาณค่าความสัมพันธ์พหุคูณของประชากรได้ลำเอียง เนื่องจากความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างและสัมประสิทธิ์การอธิบายปรับแก้ (Adjusted coefficient of multiple determination) ก็จะถูกนำมาใช้ในการอธิบายผล ค่า R^2 ปรับแก้สามารถคำนวณได้โดยสูตร (ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์, 2544)

$$\text{Adjusted } R^2 = 1 - (1 - R^2)[(n - 1)/(n - m - 1)]$$

เมื่อ m คือ จำนวนตัวแปรพยากรณ์

n คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ทั้งนี้ Adjusted R^2 สามารถใช้อธิบายขนาดกลุ่มตัวอย่างน้อยประมาณ 30 ตัวอย่าง อย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 765 ตัวอย่าง (กลุ่มตัวอย่าง 153 บริษัท ระยะเวลา 5 ปี) ซึ่งมีขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือก R^2 (R-square) เพื่อ

อธิบายว่าตัวแปรอิสระสามารถพยากรณ์ตัวแปรตามได้เท่าใด โดยผู้วิจัยตรวจสอบความเหมาะสมของตัวแบบที่ 1 ของโดยตั้งสมมติฐานว่ารายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model ขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระอย่างน้อยหนึ่งตัวแปร ผลการวิเคราะห์พบว่าตัวแบบมีค่า R-square มีค่าเท่ากับ 0.002 สรุปได้ว่า ตัวแปรอิสระในตัวแบบสามารถอธิบายรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model ได้เท่ากับร้อยละ 0.2 อีกทั้งตรวจสอบความเหมาะสมของตัวแบบที่ 2 โดยตั้งสมมติฐานว่ารายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model ขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระอย่างน้อยหนึ่งตัวแปร ผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวแบบมีค่า R-square มีค่าเท่ากับ 0.017 สรุปได้ว่า ตัวแปรอิสระในตัวแบบสามารถอธิบายรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model ได้เท่ากับร้อยละ 1.7

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง คณะกรรมการบริษัทและคณะกรรมการตรวจสอบที่และการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ 5 ประการ ได้แก่ (1) เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของคณะกรรมการบริษัทหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 (2) เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของคณะกรรมการตรวจสอบหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 (3) เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 (4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทและการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 (5) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการตรวจสอบและการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยกำหนดขอบเขตการศึกษาคอบคลุมบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ยกเว้นกลุ่มธุรกิจการเงินและกองทุนรวม อสังหาริมทรัพย์ กำหนดระยะเวลาที่ศึกษา คือ ปี พ.ศ.2553 - 2557 และใช้การวิเคราะห์ข้อมูลในสองลักษณะ คือ การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

งานวิจัยนี้นำเสนอเนื้อหาในบทนี้ดังต่อไปนี้ (1) สรุปผลการวิจัย (2) อภิปรายผลการวิจัย (3) ข้อจำกัดของงานวิจัย (4) ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1. สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัย คณะกรรมการบริษัทและคณะกรรมการตรวจสอบที่มีต่อการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 ของกลุ่มตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย งานวิจัยนี้สรุปผลการวิจัยดังนี้ ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง และสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคณะกรรมการบริษัท กรรมการตรวจสอบ และการจัดการกำไร ในระยะเวลาปี พ.ศ.2553 – 2557 ของกลุ่มตัวอย่าง 153 บริษัทจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า บริษัทกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนสมาชิกคณะกรรมการบริษัทเฉลี่ย 11 คน ซึ่งเป็นไปตามข้อเสนอแนะของตลาดหลักทรัพย์ที่กำหนดจำนวนสมาชิกคณะกรรมการบริษัท 5 – 12 คน และมีสัดส่วนจำนวนกรรมการบริษัทที่อิสระต่อจำนวนคณะกรรมการบริษัทเฉลี่ยร้อยละ 38 อีกทั้งบริษัทกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 73 ไม่มีการควบตำแหน่งประธานกรรมการบริษัทและกรรมการผู้จัดการ อย่างไรก็ตามมีแนวโน้มเพิ่มการควบตำแหน่งประธานกรรมการบริษัทและกรรมการผู้จัดการเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 – 2557 นอกจากนี้บริษัทกลุ่มตัวอย่างมีสัดส่วนกรรมการบริษัทที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่นต่อจำนวนคณะกรรมการบริษัทเฉลี่ยร้อยละ 46

ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลของคณะกรรมการตรวจสอบ พบว่า บริษัทกลุ่มตัวอย่างมีกรรมการตรวจสอบเฉลี่ยจำนวน 3 คน และบริษัทกลุ่มตัวอย่างมีสัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่อิสระต่อจำนวนกรรมการตรวจสอบเฉลี่ยร้อยละ 97 นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างของบริษัทที่มีจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินต่อจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบเฉลี่ยร้อยละ 32 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของคณะกรรมการบริษัทหลังวิกฤตการณ์เงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 ผลการศึกษาพบว่า คณะกรรมการบริษัทวัดจากตัวแปรขนาดคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการบริษัทที่อิสระ การควบตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการ และกรรมการบริษัทที่ดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่น ไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลาปี พ.ศ. 2553 – 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และปฏิเสธสมมติฐานที่ 1

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของคณะกรรมการตรวจสอบหลังวิกฤตการณ์เงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 ผลการศึกษาพบว่า คณะกรรมการตรวจสอบวัดจาก

ตัวแปรขนาดกรรมการตรวจสอบ สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่อิสระ สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงิน ไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลา ปี พ.ศ. 2553 – 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และและปฏิเษธสมมติฐานที่ 2

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์เงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model Healy Model Jones Model และ Modified Jones Model ผลการศึกษาพบว่า การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Healy Model พบว่า รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Healy Model ไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลาปี พ.ศ. 2553 – 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าการจัดการกำไรไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลาปี พ.ศ. 2553 – 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และปฏิเษธสมมติฐานที่ 3

อย่างไรก็ตามผลการศึกษาพบว่า การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Jones Model พบว่า รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Jones Model มีการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลาปี พ.ศ. 2553 – 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่ารายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร Jones Model ของปี พ.ศ.2553 ค่าเฉลี่ยต่ำกว่าปีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าเฉลี่ยรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารปี พ.ศ.2553 -2557 ที่ระดับ ค่าเฉลี่ย -0.20495, 0.05153, 0.03318, 0.00972 และ 0.03831 ตามลำดับ ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.2553 – 2555 และลดลงในปี พ.ศ.2556 ที่ระดับ 0.00972 และเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ.2557 ที่ระดับ 0.03831 โดยรวมแสดงให้เห็นว่าระยะเวลาปี พ.ศ. 2553 - 2557 มีการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Jones Model เพิ่มขึ้นจึงสรุปได้ว่า มีการเปลี่ยนแปลงของการจัดการกำไรตามระยะเวลาปี พ.ศ. 2553 – 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยอมรับสมมติฐานที่ 3

และสอดคล้องกับผลการศึกษาพบว่า การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model พบว่า รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model มีการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลาปี พ.ศ. 2553 – 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่ารายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร Modified Jones Model ของปี พ.ศ.2553 ค่าเฉลี่ยต่ำกว่าปีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าเฉลี่ยรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารปี พ.ศ.2553 -2557 ที่ระดับ -0.20061, 0.05371, 0.03467, 0.01042 และ 0.03726 ตามลำดับ ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.2553 – 2555 และลดลงในปี พ.ศ.2556 ที่ระดับ 0.01042 และเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ.2557 ที่ระดับ 0.03726 แสดงให้เห็นว่าระยะเวลาปี พ.ศ. 2553 - 2557 มีการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model เพิ่มขึ้นจึงสรุปได้ว่าการเปลี่ยนแปลงของการจัดการกำไรตามระยะเวลาปี พ.ศ. 2553 – 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยอมรับสมมติฐานที่ 3

จากผลการศึกษาปรากฏว่า การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารโดยใช้ DeAngelo Model และ Healy Model ปฏิเสธสมมติฐานที่ 3 ซึ่งแตกต่างจากการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารโดยใช้ Jones Model และ Modified Jones Model ยอมรับสมมติฐานที่ 3 สามารถอธิบายได้ว่าเนื่องจากการคำนวณรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร DeAngelo Model และ Healy Model ไม่นำรายการรายได้จากการขายและบริการ รายการลูกหนี้และตัวเงินรับก่อนหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ และรายการที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ก่อนหักค่าเสื่อมสะสม มาพิจารณา ในขณะที่การคำนวณรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร Jones Model นำรายการรายได้จากการขายและบริการ และรายการที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ก่อนหักค่าเสื่อมสะสม มาพิจารณา และ Modified Jones Model มีการคำนวณรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารโดยนำรายการรายได้จากการขายและบริการ ลูกหนี้และตัวเงินรับก่อนหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ และรายการที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ก่อนหักค่าเสื่อมสะสมมาพิจารณา จึงทำให้ผลการศึกษาแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่ารายการรายได้จากการขายและบริการ ลูกหนี้และตัวเงินรับก่อนหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ และรายการที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ก่อนหักค่าเสื่อมสะสมมีผลให้การคำนวณรายการคงค้างในดุลยพินิจ

ผู้บริหารสะท้อนถึงการจัดการกำไรมากขึ้น สอดคล้องตามการศึกษาของ Dechow, Sloan and Sweeney (1995) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการวัดรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหาร โดยใช้ตัวแบบดังกล่าว ซึ่งพบว่า Modified Jones Model สามารถตรวจพบการจัดการกำไรได้มากที่สุด ทั้งนี้ Dechow, Sloan and Sweeney (1995) ได้พัฒนาตัวแบบวิเคราะห์การจัดการกำไรของ Jones มาเป็น Modified Jones Model เพื่อลดความผิดพลาดจากการรับรู้รายได้จากการขายและบริการ ตัวแบบนี้พัฒนามาจาก Jones Model (1991) ในส่วนของการคำนวณรายการคงค้างจากการดำเนินงานปกติ (Non-Discretionary Accruals) โดยนำเอาการเปลี่ยนแปลงของลูกหนี้มาหักออกจากรายการเปลี่ยนแปลงรายได้มาจากการขายและบริการ ซึ่งมาจากแนวคิดที่ว่า การจัดการกำไรผ่านยอดขายเชื่อจะทำได้ง่ายกว่าการจัดการกำไรผ่านยอดขายที่เป็นเงินสด (นิพนธ์ โพธิ์วิจิตร, 2555)

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 4 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทและการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยมีตัวแปรต้นของคณะกรรมการบริษัท ได้แก่ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการบริษัทที่อิสระ การควบคุมตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการ และกรรมการที่เป็นกรรมการในบริษัท และมีตัวแปรตามของการจัดการกำไร ได้แก่ การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model มีผลการศึกษา ดังนี้

ขนาดของคณะกรรมการบริษัท

ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์ทิศทางตรงกันข้ามกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 4 เช่นเดียวกับผลการศึกษาพบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์ทิศทางตรงกันข้ามกับรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 4

สัดส่วนของกรรมการบริษัทที่อิสระ

ผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนกรรมการบริษัทที่อิสระมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 5 เช่นเดียวกับผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนกรรมการบริษัทที่อิสระมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 5

การควบตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการ

ผลการศึกษาพบว่า การควบตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 6 เช่นเดียวกับผลการศึกษาพบว่า การควบตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 6

กรรมการบริษัทที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่น

ผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนของกรรมการบริษัทที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่นมีความสัมพันธ์ทิศทางตรงกันข้ามกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 7 อย่างไรก็ตามพบว่า กรรมการบริษัทที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่นมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงยอมรับสมมติฐานที่ 7

จากผลการศึกษาที่แตกต่างกันของกรรมการที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่น สามารถอธิบายว่าเนื่องจากการคำนวณรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร DeAngelo Model ไม่นำรายการรายได้จากการขายและบริการ ลูกหนี้และตัวเงินรับก่อนหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ และรายการที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ก่อนหักค่าเสื่อมสะสม มาพิจารณา ในขณะที่การคำนวณรายการคงค้างในดุลยพินิจ

ผู้บริหารตาม Modified Jones Model โดยนำรายการรายได้จากการขายและบริการ ลูกหนี้และตัวเงินรับก่อนหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ และรายการที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ก่อนหักค่าเสื่อมสะสมมาพิจารณา จึงทำให้ค่าของรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารแตกต่างกัน ส่งผลให้ผลการศึกษาดังกล่าวแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่ารายการรายได้จากการขายและบริการ ลูกหนี้และตัวเงินรับก่อนหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ และรายการที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ก่อนหักค่าเสื่อมสะสมมีผลให้การคำนวณรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารสะท้อนถึงการจัดการกำไรมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 5 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการตรวจสอบและการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยมีตัวแปรต้นของคณะกรรมการตรวจสอบ ได้แก่ ขนาดกรรมการตรวจสอบ และสัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่อิสระ สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงิน และมีตัวแปรตามของการจัดการกำไร ได้แก่ การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model มีผลการศึกษา ดังนี้

ขนาดกรรมการตรวจสอบ

ผลการศึกษาพบว่าขนาดคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 8 อย่างไรก็ตามพบว่าขนาดคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ตรงกันข้ามกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 8

สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่อิสระ

ผลการศึกษาพบว่าสัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่อิสระมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 9 เช่นเดียวกับผลการศึกษาพบว่าสัดส่วนของกรรมการ

ตรวจสอบที่อิสระมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 9

สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงิน

ผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินมีความสัมพันธ์ทิศทางตรงกันข้ามกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 10 เช่นเดียวกับผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินมีความสัมพันธ์ทิศทางตรงกันข้ามกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 10

จากการศึกษาคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบที่ และการจัดการกำไรสามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานดังนี้

ตาราง 5.1 ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยเพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของคณะกรรมการบริษัทและคณะกรรมการตรวจสอบ

สมมติฐานที่	รายละเอียดของสมมติฐานการวิจัย	ผลการวิจัย
1	คณะกรรมการบริษัทมีการเปลี่ยนแปลงหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540	ปฏิเสธสมมติฐาน
2	คณะกรรมการตรวจสอบมีการเปลี่ยนแปลงหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540	ปฏิเสธสมมติฐาน

ตาราง 5.2 ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยเพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของการจัดการ
กำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร

สมมติฐานที่	รายละเอียดของสมมติฐานการวิจัย	ผลการวิจัย	
		รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร	
		DeAngelo Model และHealy Model	Jones Model และ Modified Jones Model
3	การจัดการกำไรมีการเปลี่ยนแปลงหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model Healy Model Jones Model และ Modified Jones Model	ปฏิเสธสมมติฐาน	ยอมรับสมมติฐาน

ตาราง 5.3 ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ ที่มีผลต่อการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร

สมมติฐานที่	รายละเอียดของสมมติฐานการวิจัย	ผลการวิจัย	
		รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร	
		DeAngelo Model	Modified Jones Model
4	ขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่มีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model	ปฏิเสธสมมติฐาน	ปฏิเสธสมมติฐาน
5	สัดส่วนกรรมการบริษัทที่อิสระมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model	ปฏิเสธสมมติฐาน	ปฏิเสธสมมติฐาน

ตาราง 5.3 ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ ที่มีผลต่อการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร (ต่อ)

สมมติฐานที่	รายละเอียดของสมมติฐานการวิจัย	ผลการวิจัย	
		รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร	
		DeAngelo Model	Modified Jones Model
6	การควบตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model	ปฏิเสธ สมมติฐาน	ปฏิเสธ สมมติฐาน
7	สัดส่วนกรรมการที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่นมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model	ปฏิเสธ สมมติฐาน	ยอมรับ สมมติฐาน
8	ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model	ปฏิเสธ สมมติฐาน	ปฏิเสธ สมมติฐาน
9	สัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่อิสระมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model	ปฏิเสธ สมมติฐาน	ปฏิเสธ สมมติฐาน
10	สัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model	ปฏิเสธ สมมติฐาน	ปฏิเสธ สมมติฐาน

2. อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานที่ได้กำหนดขึ้น การทดสอบสมมติฐาน การวิจัยที่กำหนดจำแนกเป็น 10 ข้อ ซึ่งได้อธิบายดังรายละเอียดต่อไปนี้งานวิจัยอภิปรายผลการวิจัย ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 คณะกรรมการบริษัทมีการเปลี่ยนแปลงหลังวิกฤตการณ์เงินในประเทศไทย ปี พ.ศ.2540 ผลการศึกษาพบว่า คณะกรรมการบริษัทวัดจากตัวแปรขนาดคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการบริษัทที่อิสระ และการควบคุมตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการ และ กรรมการบริษัทที่ดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่น ไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลา ปี พ.ศ. 2553 – 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และปฏิเสธสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 2 คณะกรรมการตรวจสอบมีการเปลี่ยนแปลงหลังวิกฤตการณ์เงินในประเทศไทย ปี พ.ศ.2540 ผลการศึกษาพบว่า คณะกรรมการตรวจสอบวัดจากตัวแปรขนาดกรรมการตรวจสอบ สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่อิสระ สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ทางด้านบัญชีหรือการเงิน ไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลาปี พ.ศ. 2553 – 2557 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ และและปฏิเสธสมมติฐานที่ 2

จากผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงในช่วงระยะเวลาปี พ.ศ.2553 – 2557 ปรากฏว่า คณะกรรมการบริษัทไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และปฏิเสธ สมมติฐานที่ 1 และคณะกรรมการตรวจสอบไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลาอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ และปฏิเสธสมมติฐานที่ 2 สามารถอธิบายได้ว่าอาจเป็นไปได้ว่าช่วงระยะเวลาที่ศึกษาปี พ.ศ.2553 – 2557 กลุ่มตัวอย่างของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอาจมีการเปลี่ยนแปลง คณะกรรมการบริษัทและคณะกรรมการตรวจสอบอย่างมีนัยสำคัญก่อนช่วงระยะเวลาที่ศึกษา เนื่องจากซึ่งในปี พ.ศ. 2541 ตลาดหลักทรัพย์ ฯ ได้ออกข้อบังคับให้บริษัทจดทะเบียนต้องจัดตั้ง คณะกรรมการตรวจสอบภายในปี พ.ศ. 2542 และในปีเดียวกัน ตลาดหลักทรัพย์ได้จัดทำข้อพึงปฏิบัติ

ที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียน (Code of Best Practice for Directors of Listed Companies) เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการปฏิบัติงานของกรรมการ ต่อมาในปี พ.ศ. 2544 ตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้แต่งตั้ง “คณะอนุกรรมการเพื่อพัฒนาระบบการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Corporate Governance Committee)” เพื่อจัดทำ “แนวทางการเผยแพร่รายงานการกำกับดูแลกิจการ” เพื่อให้บริษัทจดทะเบียนนำไปใช้เป็นแนวทางในการเปิดเผยการปฏิบัติการกำกับดูแลกิจการของตนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ในปี พ.ศ. 2545 รัฐบาลได้กำหนดให้เป็นปีเริ่มต้นรณรงค์เรื่องการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยจัดตั้งคณะกรรมการบรรษัทภิบาลแห่งชาติในส่วนของตลาดหลักทรัพย์ก็ได้เสนอหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี 15 ข้อ ให้แก่บริษัทจดทะเบียน เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในขั้นเริ่มแรกและกำหนดให้บริษัทจดทะเบียนทุกบริษัทต้องเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี 15 ข้อ ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2545 เป็นต้นไป เพื่อให้บริษัทจดทะเบียนสามารถนำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้จัดตั้ง ศูนย์พัฒนาการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียน (Corporate Governance Center) ขึ้นเมื่อเดือนกรกฎาคม 2545 เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการให้คำปรึกษา และแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการให้แก่กรรมการและผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนปัจจุบัน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2558) นอกจากนี้สามารถอ้างอิงภาพลักษณ์ด้านการกำกับดูแลกิจการของประเทศไทยได้จากผลประเมินระหว่างประเทศ ดังนี้

ผลการประเมิน CG-Watch ปี 2555 โดย ACGA ประเทศไทยได้รับการจัดอันดับสูงขึ้นจากปี 2553 จากอันดับที่ 4 เป็นอันดับที่ 3 ในกลุ่มประเทศเอเชียที่ถูกประเมินทั้งหมด 11 ประเทศ (ได้แก่ ไทย ญี่ปุ่น ฮองกง สิงคโปร์ อินเดีย ไต้หวัน เกาหลี จีน อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และมาเลเซีย)

ผลการประเมิน CG-ROSC ปี 2555 โดย World Bank (ประกาศปี 2556) ประเทศไทยได้คะแนนเฉลี่ย 83% เป็นอันดับ 1 ในกลุ่มประเทศเอเชียที่เข้าประเมินทั้งหมด 11 ประเทศ (ได้แก่ ไทย บังคลาเทศ ภูฏาน ฮองกง อินเดีย อินโดนีเซีย มาเลเซีย เนปาล ปากีสถาน ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม)

การประเมิน ASEAN CG Scorecard 2013-2014 ประเทศไทยได้คะแนนเฉลี่ย 75.39% เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 7.73% (ปี 2012-2013 ได้คะแนนเฉลี่ย 67.66%) ซึ่งยังคงเป็นอันดับ 1 ในกลุ่มประเทศอาเซียนที่เข้าประเมินทั้งหมด 6 ประเทศ (ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม) (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2558)

สมมติฐานที่ 3 การจัดการกำไรมีการเปลี่ยนแปลงหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model Healy Model Jones Model และ Modified Jones Model ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีการเปลี่ยนแปลงการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Healy Model ช่วงระยะเวลาปี พ.ศ. 2553 – 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และปฏิเสธสมมติฐานที่ 3

อย่างไรก็ตามพบว่า มีการเปลี่ยนแปลงการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Jones Model และ Modified Jones Model ตามระยะเวลาปี พ.ศ. 2553 – 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งพบว่าการเปลี่ยนแปลงการจัดการกำไรในช่วงปี พ.ศ.2553 และ พ.ศ.2554 ซึ่งรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Jones Model และ Modified Jones Model ปี พ.ศ.2553 มีค่าเฉลี่ย -0.20495 และ -0.20061ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าการจัดการกำไรต่ำ เนื่องจากค่าเฉลี่ยของรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารมีค่าน้อยกว่าศูนย์ และปี พ.ศ.2554 มีค่าเฉลี่ย 0.05153 และ 0.05371ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าการจัดการกำไรสูงขึ้น เนื่องจากค่าเฉลี่ยของรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารมีค่ามากกว่าศูนย์ จึงยอมรับสมมติฐานที่ 3

จากผลการศึกษาปรากฏว่า การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารโดยใช้ DeAngelo Model และ Healy Model ปฏิเสธสมมติฐานที่ 3 ซึ่งแตกต่างจากการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารโดยใช้ Jones Model และ Modified Jones Model ยอมรับสมมติฐานที่ 3 สามารถอธิบายได้ว่าเนื่องจากการคำนวณรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารของ DeAngelo Model Healy Model Jones Model และ Modified Jones Model มีความแตกต่างกัน ดังนี้

1. DeAngelo Model วัดรายการคงค้างที่ไม่ได้ขึ้นกับดุลยพินิจผู้บริหาร โดยใช้รายการคงค้างรวม ณ ปีที่ t-1 หารด้วยสินทรัพย์รวม ณ ปีที่ t-2 (นิพนธ์ โพธิ์วิจิตร, 2555) ดังนี้

$$NDA_t = TA_t - 1 / A_t - 2$$

2. Healy Model วัดรายการคงค้างที่ไม่ได้ขึ้นกับดุลยพินิจผู้บริหาร โดยใช้ค่าเฉลี่ยของยอดคงค้างรวมปีปัจจุบันหารด้วยสินทรัพย์รวมปีก่อน (นิพนธ์ โพธิ์วิจิตร, 2555) ดังนี้

$$NDA_t = 1/n \sum_t (TA_t / A_{t-1})$$

3. Jones Model วัดรายการคงค้างที่ไม่ได้ขึ้นกับดุลยพินิจผู้บริหาร โดยใช้ตัวแปรที่เกี่ยวข้องดังนี้ (1) ตัวแปรรายได้ เพื่อควบคุมการเปลี่ยนแปลงของรายการคงค้างที่ไม่ได้ขึ้นกับดุลยพินิจผู้บริหารซึ่งมีความสัมพันธ์กับบัญชีเงินทุนหมุนเวียน (Working Capital Accounts) อันเกิดจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจของกิจการ และ (2) ตัวแปรที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ เพื่อควบคุมการเปลี่ยนแปลงของรายการคงค้างที่ไม่ได้ขึ้นกับดุลยพินิจของผู้บริหารอันเกิดจากการคิดค่าเสื่อมและผลมาจากกิจกรรมทางธุรกิจของกิจการ (นิพนธ์ โพธิ์วิจิตร, 2555) มีสูตรคำนวณดังนี้

$$NDA_t = \alpha_1(1 / A_t - 1) + \alpha_2(\Delta REV_t / A_t - 1) + \alpha_3(PPET / A_t - 1)$$

4. Modified Jones Model

Dechow, Sloan and Sweeney (1995) พัฒนาตัวแบบนี้มาจากตัวแบบ Jones Model เนื่องจากใน Jones Model การวัดรายการคงค้างที่ไม่ได้ขึ้นกับดุลยพินิจผู้บริหาร ตัวแปรรายได้ที่นำมาพิจารณาเป็นรายได้ทั้งสิ้น ส่วน Modified Jones Model นำตัวแปรการเปลี่ยนแปลงของรายได้ทั้งสิ้นหักด้วยการเปลี่ยนแปลงของลูกหนี้ เนื่องจากแนวคิดที่ผู้บริหารสามารถบริหารกำไรโดยใช้ดุลยพินิจผ่านทางกรรับรู้รายได้จากการขายเชื่อ ซึ่งง่ายกว่ารายได้จากการขายสด (นิพนธ์ โพธิ์วิจิตร, 2555) มีสูตรคำนวณดังนี้

$$NDA_t = \alpha_1(1/A_t - 1) + \alpha_2[(\Delta REV_t - \Delta RECT) / A_t - 1] + \alpha_3(PPET / A_t - 1)$$

Guay, Kothari and Watts (1996) แสดงให้เห็นว่า ตัวแบบ DeAngelo Model ตัวแบบ Healey และตัวแบบ Industry Model เป็นตัวแบบที่ไม่มีประสิทธิภาพในการจำแนกรายการคงค้างที่ขึ้นกับดุลยพินิจผู้บริหารออกมาได้ ในขณะที่ Jones Model และ Modified Jones Model

เป็นตัวแบบที่สามารถประมาณรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารได้น่าเชื่อถือกว่า นอกจากนี้ Dechow, Sloan and Sweeney (1995) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการวัดรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารโดยใช้ตัวแบบดังกล่าว ผู้วิจัยพบว่า Modified Jones Model สามารถตรวจพบการจัดการกำไรได้มากที่สุด (นิพัฒน์ โพธิ์วิจิตร, 2555) ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกสังเกตข้อมูลเบื้องต้นของ 10 บริษัทในกลุ่มตัวอย่างที่มีความแปรปรวนสูงสุดของรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model เพื่อสังเกตเบื้องต้นถึงปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model ในช่วงปี พ.ศ.2553 และ พ.ศ.2554 โดยมีแนวโน้มว่าปี พ.ศ.2554 มีการจัดการกำไรสูงขึ้นจากปี พ.ศ.2553 รายละเอียดตามตาราง 5.4 ดังนี้

ตาราง 5.4 บริษัทกลุ่มตัวอย่างที่มีการแปรปรวนรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารสูงสุด 10 อันดับ

ลำดับ	ชื่อบริษัท	รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model		ความแปรปรวนของรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร	ความแปรปรวนที่มีนัยสำคัญของรายการที่นำมาคำนวณรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารจากปี พ.ศ.2553 -2554
		ปี 2553	ปี 2554		
1	บริษัท ไทยพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	0.00008	-0.04894	64440%	กำไร (ขาดทุน) สุทธิเพิ่มขึ้น 356 % (-57,210 และ 50,618 พันบาท) รายได้ขายและบริการเพิ่มขึ้น 211% (363,743 และ 2,515,118 พันบาท) กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงานลดลง 61% (555,655 และ 216,405 พันบาท) ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ก่อนหักค่าเสื่อมสะสมเพิ่มขึ้น 64% (41,002 และ 876,322 พันบาท)
2	บริษัท คาสเซอรัฟิคโฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	-0.00283	0.19557	6999%	กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงานลดลง 462% (38,347 และ -139,070 พันบาท)
3	บริษัท เอ็นอีพี อสังหาริมทรัพย์ และอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	0.00318	0.12605	3858%	กำไร (ขาดทุน) สุทธิลดลง 106 % (33,727 และ -2,085 พันบาท) กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงานลดลง 65% (-47,091 และ -77,801 พันบาท)

ตาราง 5.4 บริษัทกลุ่มตัวอย่างที่มีการแปรปรวนรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารสูงสุด 10 อันดับ (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อบริษัท	รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model		ความแปรปรวนของรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร	ความแปรปรวนที่มีนัยสำคัญของรายการที่นำมาคำนวณรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารจากปี พ.ศ.2553 -2554
		ปี 2553	ปี 2554		
4	บริษัท ควอลิตี้เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)	0.00706	0.23036	3160%	กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงานลดลง 584% (-830,427 และ -5,685,158 พันบาท)
5	บริษัท ทู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	-0.00405	0.10941	2800%	กำไร (ขาดทุน) สุทธิลดลง 247 % (1,856,842 และ -2,735,913 พันบาท)
6	บริษัท แคปปิตอล เอ็นจিনিียร์ เน็ตเวิร์ค จำกัด (มหาชน)	-0.00491	0.13261	2801%	กำไร (ขาดทุน) สุทธิลดลง 92 % (138,550 และ 10,932 พันบาท) กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงานลดลง 245% (121,017 และ -175,503 พันบาท)
7	บริษัท ไทยวาโก้ จำกัด (มหาชน)	-0.00043	0.00669	1640%	ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ก่อนหักค่าเสื่อมสะสมเพิ่มขึ้น 234% (2,151,456 และ 2,237,480 พันบาท)

ตาราง 5.4 บริษัทกลุ่มตัวอย่างที่มีความแปรปรวนของรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารสูงสุด 10 อันดับ (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อบริษัท	รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model		ความแปรปรวนของรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร	ความแปรปรวนที่มีนัยสำคัญของรายการที่นำมาคำนวณรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริการจากปี พ.ศ.2553 -2554
		ปี 2553	ปี 2554		
8	บริษัท อาร์ ซี แอล จำกัด (มหาชน)	-0.00687	0.09449	1475%	กำไร (ขาดทุน) สุทธิลดลง 267 % (465,276 และ -779,882 พันบาท) กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงานลดลง 241% (311,443 และ -441,481 พันบาท) ลูกหนี้การค้าและตัวเงินรับก่อนหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญเพิ่มขึ้น 90 % (1,533,805 และ 2,908,162 พันบาท)
9	บริษัท เพอร์ซิเดนทีโรซิปโรดักส์ จำกัด (มหาชน)	0.01428	0.20825	1358%	กำไร (ขาดทุน) สุทธิเพิ่มขึ้น 29% (313,783 และ 406,001 พันบาท) กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงานลดลง 54% (106,486 และ 48,702 พันบาท) ลูกหนี้การค้าและตัวเงินรับก่อนหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญเพิ่มขึ้น 26 % (180,477 และ 228,094 พันบาท)

ตาราง 5.4 บริษัทกลุ่มตัวอย่างที่มีความแปรปรวนของรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารสูงสุด 10 อันดับ (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อบริษัท	รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model		ความแปรปรวนของรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร	ความแปรปรวนที่มีนัยสำคัญของรายการที่นำมาคำนวณรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารจากปี พ.ศ.2553 -2554
		ปี 2553	ปี 2554		
10	บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)	-0.01974	0.21751	1202	กำไร (ขาดทุน) สุทธิเพิ่มขึ้น 328% (2,280,546 และ 9,751,342 พันบาท)

ที่มา: งบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินปี พ.ศ.2553 - 2554

จากตาราง 5.4 แสดงข้อมูลความแปรปรวนของรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารสูงสุดของบริษัทกลุ่มตัวอย่าง 10 อันดับแรกจากปี พ.ศ.2553 - 2554 โดยใช้ปี พ.ศ.2553 เป็นปีฐาน พบว่า 10 บริษัทข้างต้นมีความแปรปรวนของรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model ในระดับสูง อีกทั้งบริษัทดังกล่าวมีความแปรปรวนที่มีนัยสำคัญของรายการที่นำมาคำนวณรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารจาก ปี พ.ศ.2553 -2554 จากนั้นผู้วิจัยสังเกตเบื้องต้นปัจจัยที่อาจผลกระทบต่อรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารซึ่งก่อให้เกิดความแปรปรวนอย่างนัยสำคัญโดยสังเกตเบื้องต้นจากข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินของบริษัทข้างต้น มีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 5.5 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความแปรปรวนของรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารปี พ.ศ.2553 - 2554

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความแปรปรวนของรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร
1	บริษัท ไทยพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	มาตรฐานการบัญชี (ปรับปรุงปี พ.ศ. 2552) ฉบับที่ 1 ฉบับที่ 16 ฉบับที่ 18 ฉบับที่ 19 และฉบับที่ 40
2	บริษัท คาสเซอรัฟิคโฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	มาตรฐานการบัญชี (ปรับปรุงปี พ.ศ. 2552) ฉบับที่ 1 ฉบับที่ 16 ฉบับที่ 19 และฉบับที่ 40
3	บริษัท เอ็นอีพี อสังหาริมทรัพย์ และอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	มาตรฐานการบัญชี (ปรับปรุงปี พ.ศ. 2552) ฉบับที่ 1 ฉบับที่ 2 ฉบับที่ 16 ฉบับที่ 19 และฉบับที่ 40
4	บริษัท ควอลิตี้เฮาส์ จำกัด (มหาชน)	มาตรฐานการบัญชี (ปรับปรุงปี พ.ศ. 2552) ฉบับที่ 12 ฉบับที่ 19 อีกทั้งได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์อุทกภัยในปี พ.ศ.2554 และคดีฟ้องร้อง
5	บริษัท ทู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	มาตรฐานการบัญชี (ปรับปรุงปี พ.ศ. 2552) ฉบับที่ 1 ฉบับที่ 16 ฉบับที่ 19
6	บริษัท แคปปิตอล เอ็นจิเนียริง เน็ตเวิร์ค จำกัด (มหาชน)	มาตรฐานการบัญชี (ปรับปรุงปี พ.ศ. 2552) ฉบับที่ 1 ฉบับที่ 16 ฉบับที่ 19 และลูกหนี้ของบริษัทย่อย (บริษัท ปิคนิก คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)) ล้มละลาย
7	บริษัท ไทยวาโก้ จำกัด (มหาชน)	มาตรฐานการบัญชี (ปรับปรุงปี พ.ศ. 2552) ฉบับที่ 1 ฉบับที่ 19 และฉบับที่ 40
8	บริษัท อาร์ ซี แอล จำกัด (มหาชน)	มาตรฐานการบัญชี (ปรับปรุงปี พ.ศ. 2552) ฉบับที่ 19
9	บริษัท เพรซิเดนทรีไรซ์โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)	มาตรฐานการบัญชี (ปรับปรุงปี พ.ศ. 2552) ฉบับที่ 19
10	บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)	มาตรฐานการบัญชี (ปรับปรุงปี พ.ศ. 2552) ฉบับที่ 1ฉบับที่ 16 และตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ใหม่ ฉบับที่ 19 ฉบับที่ 40

ที่มา: งบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินปี พ.ศ.2554

จากตาราง 5.5 ผู้วิจัยสังเกตเห็นเบื้องต้นปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อความแปรปรวนของรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารปี พ.ศ.2553 – 2554 พบว่า ปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model สามารถแบ่งเป็น 2 ปัจจัย ได้แก่ (1) ปัจจัยภายนอกองค์กร เช่น การปรับปรุงมาตรฐานบัญชีปี พ.ศ.2552 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 และปัญหาอุทกภัยครั้งใหญ่ของประเทศไทยปี พ.ศ.2554 (2) ปัจจัยภายในองค์กร เช่น บริษัทถูกฟ้องร้องดำเนินคดีความและบริษัททยอยล้มละลาย มีรายละเอียดโดยสังเขป ดังนี้

1. ปัจจัยภายนอกองค์กร

1.1 การปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี

- มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน กำหนดห้ามแสดงรายการรายได้และค่าใช้จ่ายในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น และต้องแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้นที่ไม่ได้เกิดจากรายการกับผู้ถือหุ้นแยกต่างหากจากรายการกับผู้ถือหุ้น กิจการสามารถเลือกแสดงงบเดี่ยว (งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ) หรือสองงบ (งบกำไรขาดทุน และงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ) ในกรณีที่กิจการมีการปรับปรุงย้อนหลัง หรือจัดประเภทรายการใหม่ กิจการต้องแสดงงบแสดงฐานะการเงิน ณ ต้นงวดของงวดที่นำมาเปรียบเทียบล่าสุด นอกเหนือจากการแสดงงบ ณ วันสิ้นงวดปัจจุบัน และ ณ วันสิ้นงวดก่อน อย่างไรก็ตาม สำหรับงบการเงินที่มีรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 และเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่กิจการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) มาใช้แต่กิจการสามารถเลือกที่จะแสดงงบแสดงฐานะการเงินเพียงสองงวดบัญชี โดยไม่แสดงงบแสดงฐานะการเงิน ณ วันต้นงวดของงวดที่นำมาเปรียบเทียบ

- มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้กิจการระบุผลแตกต่างชั่วคราวที่เกิดจากความแตกต่างของมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินระหว่างเกณฑ์ทางบัญชีและภาษีอากร เพื่อรับรู้ผลกระทบทางภาษีเป็นสินทรัพย์หรือหนี้สิน ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ กำหนดให้กิจการต้องรวมต้นทุนที่ประเมินในเบื้องต้นสำหรับการซื้อ การขนย้าย และการบูรณะสถานที่ตั้งของสินทรัพย์ซึ่งเป็นภาวะผูกพันของกิจการเป็นส่วนหนึ่งของราคาทุนของสินทรัพย์ กิจการต้องคิดค่าเสื่อมราคาสำหรับส่วนประกอบของที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์แต่ละส่วนแยกต่างหากหากต่างกันเมื่อส่วนประกอบแต่ละส่วนนั้นมีต้นทุนที่มีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับต้นทุนทั้งหมดของสินทรัพย์นั้น มาตรฐานที่มีการปรับปรุงใหม่กำหนดให้กิจการต้องทบทวนอายุการให้ประโยชน์มูลค่าคงเหลือ และวิธีการคิดค่าเสื่อมราคาอย่างน้อยที่สุดทุกสิ้นรอบปีบัญชี

- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง รายได้ กำหนดให้รับรู้รายได้เมื่อความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตของรายการจะเข้าสู่กิจการและรายการนั้นมีราคาทุนหรือมูลค่าที่สามารถวัดได้อย่างน่าเชื่อถือ

- มาตรฐานบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์พนักงาน ซึ่งสามารถจัดประเภทได้ 4 ประเภท ได้แก่ ก) ผลประโยชน์ระยะสั้น ข) ผลประโยชน์หลังออกจากงาน รวมถึงโครงการสมทบเงิน และโครงการผลประโยชน์พนักงาน ค) ผลประโยชน์ระยะยาวอื่น และ ง) ผลประโยชน์เมื่อเลิกจ้าง มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้วัดมูลค่าโครงการผลประโยชน์พนักงาน และผลประโยชน์ระยะยาวอื่นโดยใช้วิธีคิดลดแต่ละหน่วยที่ประมาณการไว้ กิจการสามารถเลือกรับรู้ผลกำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยสำหรับโครงการผลประโยชน์ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จหรือกำไรขาดทุน ส่วนผลกำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยสำหรับสำหรับผลประโยชน์ระยะยาวอื่นให้รับรู้ในกำไรขาดทุน

- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน ภายใต้มาตรฐานฉบับปรับปรุง อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน หมายถึง อสังหาริมทรัพย์ที่ถือครองเพื่อหาประโยชน์จากรายได้ค่าเช่า หรือจากการเพิ่มขึ้นของมูลค่าของสินทรัพย์หรือทั้งสองอย่าง ทั้งนี้ได้เปิดเผยแยกต่างหากจากที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ และวัดมูลค่าโดยวิธีราคาทุน/มูลค่ายุติธรรม โดยกำไรหรือขาดทุนจากการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมรับรู้ในกำไรหรือ

ขาดทุน ก่อนหน้าเมื่อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนบันทึกรวมเป็นส่วนหนึ่งของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ และวัดมูลค่าโดยวิธีราคาทุน

1.2 เหตุการณ์อุทกภัยในปี พ.ศ.2554 ส่งผลกระทบต่อให้ บริษัท ควอลิตี้เฮาส์ จำกัด (มหาชน) มีค่าใช้จ่ายในการป้องกัน/ซ่อมแซมบ้านและโครงการจากเหตุการณ์อุทกภัย 144,780 พันบาท ซึ่งบริษัทฯและบริษัทย่อยมีการประมาณการสำรองเผื่อค่าซ่อมแซมสาธารณูปโภค และค่าซ่อมแซมบ้านหลังอุทกภัยโดยฝ่ายบริหารพิจารณาจากประสบการณ์ในอดีตและข้อมูลที่มีอยู่ในปัจจุบันเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายสำหรับงานซ่อมแซมประเภทต่าง ๆ

2. ปัจจัยภายในองค์กร เช่น คดีฟ้องร้องส่งผลให้บริษัท ควอลิตี้เฮาส์ จำกัด (มหาชน) ได้ตั้งสำรองเผื่อผลเสียหายจากคดีฟ้องร้อง นอกจากนี้บริษัท แคปปิตอล เอ็นจิเนียริ่ง เน็ตเวิร์ค จำกัด (มหาชน) มีลูกหนี้(บริษัท ปิคนิก คอร์ปอเรชั่น จำกัด มหาชน) ของบริษัทย่อย ล้มละลาย และไม่ได้รับชำระหนี้จากลูกหนี้เนื่องจากลูกหนี้ได้รับการฟื้นฟูกิจการตามพระราชบัญญัติ ล้มละลายในมาตรา 90/12 (5)

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้แสดงผลกระทบจากปัจจัยข้างต้นในส่วนของภาคผนวกของงานวิจัยนี้ ซึ่งที่มาของข้อมูลจากหมายเหตุประกอบงบการเงินของ 10 บริษัทข้างต้น อย่างไรก็ตามการศึกษา ปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจ ผู้บริหารตาม Modified Jones Model ในช่วงปี พ.ศ.2553 และ พ.ศ.2554 ข้างต้นเป็นเพียงการสังเกต ข้อมูลเบื้องต้นจากงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงิน เนื่องวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้มี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์ทางการเงินในประเทศไทย หลังปี พ.ศ.2540 ซึ่งมีได้รวมถึงการศึกษาปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง การจัดการกำไร

สมมติฐานที่ 4 ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์ การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร ตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของคณะกรรมการ

บริษัทที่มีความสัมพันธ์ทิศทางตรงกันข้ามกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร ตาม DeAngelo Model ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 4 เช่นเดียวกับผลการศึกษาค้นคว้า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่มีความสัมพันธ์ทิศทางตรงกันข้ามกับการจัดการกำไรในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 4

ผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Ghosh, Marra and Moon (2010), Talbi, Omr, Guesmi and Ftiti (2015) และ นิพัทธ์น์ โพธิ์วิจิตร (2555) พบว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่เพิ่มมากขึ้นจะทำให้การจัดการกำไรมีมากขึ้นตามไปด้วย และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Nugroho and Eko (2011) พบว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัทไม่มีผลต่อการจัดการกำไร ทั้งนี้จากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่มีความสัมพันธ์ทิศทางตรงกันข้ามกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สามารถอธิบายว่าจำนวนสมาชิกของคณะกรรมการบริษัทมากส่งผลให้การจัดการกำไรลดลง อาจเนื่องจากบริษัทที่มีจำนวนสมาชิกกรรมการบริษัทมาก ก็จะมีความรู้และประสบการณ์ ความหลากหลายขององค์ความรู้ของคณะกรรมการบริษัทเหมือนกัน จึงส่งผลให้คณะกรรมการบริษัทนำองค์ความรู้ดังกล่าวมาใช้ในการสอบทานงบการเงินเพื่อให้มีการจัดการกำไรลดลง ซึ่งเป็นไปตามหลักของการกำกับดูแลกิจการที่กำหนดให้คณะกรรมการบริษัทมีบทบาทในการดูแลความน่าเชื่อถือ ความถูกต้อง ความโปร่งใสของข้อมูลทางการเงิน

สมมติฐานที่ 5 สัดส่วนกรรมการบริษัทที่อิสระมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร ตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model ผลการศึกษาค้นคว้า สัดส่วนกรรมการบริษัทที่อิสระมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 5 เช่นเดียวกับผลการศึกษาค้นคว้า สัดส่วนกรรมการบริษัทที่อิสระมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับ

การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 5

ผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับ Prencipe and Yosef (2011), Chen and Zhang (2014), Chi, Hung, Cheng and Lieu (2015), Talbi, Omr, Guesmi and Ftiti (2015) และ Garven (2015) ซึ่งพบว่าสัดส่วนของกรรมการบริษัทที่อิสระมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหาร และไม่สอดคล้องกับ Ianniello (2015), Nugroho and Eko (2011), Sarkar and Sen (2008) และ นิพัทธ์ โพธิ์วิจิตร (2555) ซึ่งไม่พบความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญระหว่างสัดส่วนกรรมการบริษัทที่อิสระกับรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร จากผลการศึกษานี้สัดส่วนกรรมการบริษัทที่อิสระมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร แสดงว่าหากมีกรรมการบริษัทที่อิสระมากจะมีการจัดการกำไรมากขึ้น สามารถอธิบายว่าประเทศไทยมีโครงสร้าง การถือหุ้นลักษณะกระจุกตัว กิจการส่วนใหญ่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมกิจการ คณะกรรมการไม่เป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้นทุกรายแต่เป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมกิจการ กรรมการอิสระจึงถูกครอบงำโดยผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมกิจการ (Khanthavit, Polsiri & Wiwattanakantang, 2003) และผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมบริษัทมีการสนับสนุนให้จัดการกำไรอย่างแพร่หลายเพื่อตกแต่งผลการดำเนินงานที่สูงเกินจริง (Chen and Zhang, 2014) นอกจากนี้กรรมการอิสระซึ่งเป็นกรรมการจากภายนอกบริษัท อาจมีประสบการณ์ความรู้ในการจัดการกำไรจากบริษัทอื่นและมีการแพร่หลายการจัดการกำไรไปตามบริษัทที่กรรมการเหล่านั้นดำรงตำแหน่งกรรมการอิสระ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Chiu, Teoh and Tian (2013) พบว่าบริษัทจะมีการจัดการกำไรมากเมื่อมีกรรมการบริษัทคนเดียวกับบริษัทที่มีการจัดการกำไรในปัจจุบัน ทั้งนี้การจัดการกำไรจะมีความเข้มแข็งเมื่อบริษัทมีกรรมการร่วมกันในตำแหน่งผู้นำหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับบัญชี (เช่น ประธานกรรมการตรวจสอบ หรือ สมาชิกกรรมการตรวจสอบ) ในคณะกรรมการบริษัท ทั้งนี้มักจะมีการแพร่หลายการจัดการกำไรที่ผิดกฎระเบียบ และจากผลการศึกษาเชิงพรรณนาของงานวิจัยนี้พบว่าบริษัทกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบุคคลเดียวกันที่

ดำรงตำแหน่งกรรมการตรวจสอบและตำแหน่งกรรมการอิสระ จึงเป็นไปได้ว่ากรรมการอิสระที่ดำรงตำแหน่งกรรมการตรวจสอบด้วยอาจมีการแพร่หลายการจัดการกำไร

สมมติฐานที่ 6 การควบตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model ผลการศึกษาพบว่า การควบตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model เป็นไปตามสมมติฐานแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 6 เช่นเดียวกับผลการศึกษาพบว่า การควบตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model เป็นไปตามสมมติฐานแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 6

ผลการศึกษาสอดคล้องกับ Sarkar and Sen (2008), Prencipe and Yosef (2011), Nugroho and Eko (2011) และ Chi, Hung, Cheng and Lieu (2015) พบว่า การควบตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการส่งผลให้การจัดการกำไรสูงขึ้น อย่างไรก็ตามไม่สอดคล้องกับ นิพัทธ์ โพธิ์วิจิตร (2555) ไม่พบความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญระหว่างการควบตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการกับรายการคงค้างที่ในดุลยพินิจของผู้บริหาร จากผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า การควบตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร สามารถอธิบายว่าการควบตำแหน่งระหว่างกรรมการผู้จัดการและประธานคณะกรรมการบริษัทมีผลกระทบต่อการจัดการกำไร สามารถอธิบายได้ว่าบุคคลเดียวกันที่มีสองบทบาทซึ่งเป็นการขัดแย้งทางผลประโยชน์ (Conflict of Interest) ระหว่างสองบทบาท ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสในการจัดการกำไรได้ง่าย

สมมติฐานที่ 7 สัดส่วนกรรมการที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่นมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจ

ผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model ผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนของ กรรมการบริษัทที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่นมีความสัมพันธ์ทิศทางตรงกันข้ามกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model เป็นไปตามสมมติฐานแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 7 อย่างไรก็ตามพบว่ากรรมการบริษัทที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่นมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงยอมรับสมมติฐานที่ 7

จากผลการศึกษาที่แตกต่างกันของกรรมการที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่น สามารถอธิบายว่าเนื่องจากการคำนวณรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร DeAngelo Model ไม่นำรายการรายได้จากการขายและบริการ ลูกหนี้และตัวเงินรับก่อนหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ และรายการที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ก่อนหักค่าเสื่อมสะสม มาพิจารณา ในขณะที่การคำนวณรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model โดยนำรายการรายได้จากการขายและบริการ ลูกหนี้และตัวเงินรับก่อนหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ และรายการที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ก่อนหักค่าเสื่อมสะสมมาพิจารณา จึงทำให้ค่าของรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารแตกต่างกัน ส่งผลให้ผลการศึกษาแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่ารายการรายได้จากการขายและบริการ ลูกหนี้และตัวเงินรับก่อนหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ และรายการที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ก่อนหักค่าเสื่อมสะสมมีผลให้การคำนวณรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารสะท้อนถึงการจัดการกำไรมากขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตาม Modified Jones Model ซึ่งสะท้อนถึงการจัดการกำไรมากกว่า DeAngelo Model (Dechow, Salon and Sweeney, 1995) จึงสรุปผลการวิจัยว่ากรรมการบริษัทที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่นมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงยอมรับสมมติฐานที่ 7

ผลการศึกษาสอดคล้องกับ Chiu, Teoh and Tian (2013) พบว่า พบว่าบริษัทจะมีการจัดการกำไรสูงเมื่อมีกรรมการบริษัทคนเดียวกับบริษัทที่มีการจัดการกำไรในปัจจุบัน ในขณะที่บริษัทจะมีการจัดการกำไรน้อยเมื่อมีกรรมการบริษัทคนเดียวกับบริษัทที่ไม่มีการตกแต่งบัญชี และไม่สอดคล้อง Sarkar and Sen (2008) พบว่า กรรมการที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่นไม่มีความสัมพันธ์

อย่างมีนัยสำคัญกับการจัดการกำไร จากผลสรุปการศึกษาว่ากรรมการบริษัทที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่นมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สามารถอธิบายว่าบริษัทจะมีการจัดการกำไรมากเมื่อมีกรรมการบริษัทคนเดียวกับบริษัทที่มีการจัดการกำไรในปัจจุบัน ในขณะที่บริษัทจะมีการจัดการกำไรน้อยเมื่อมีกรรมการบริษัทคนเดียวกับบริษัทที่ไม่มีการตกแต่งบัญชี ทั้งนี้การจัดการกำไรจะมีความเข้มแข็งเมื่อบริษัทมีกรรมการร่วมกันในตำแหน่งผู้นำหรือ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับบัญชี (เช่น ประธานกรรมการตรวจสอบ หรือ สมาชิกกรรมการตรวจสอบ) ในคณะกรรมการบริษัท ทั้งนี้มักจะมีการแพร่หลายการจัดการกำไรที่ผิดปกติระเบียบ (Irregularity) มากกว่าความผิดพลาดที่มีได้เจตนา (Error) อาจมีสาเหตุจากการจ้างกรรมการบริษัทภายนอก ซึ่งมีการเชื่อมโยงของกรรมการบริษัท (Board Networks) กันในอุตสาหกรรมและมีความใกล้ชิดกันทางภูมิภาคและเกิดจากควรรวมหรือซื้อกิจการ (Chiu, Teoh and Tian, 2013)

สมมติฐานที่ 8 ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model ผลการศึกษาพบว่าขนาดคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 8 อย่างไรก็ตามพบว่าขนาดคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ตรงกันข้ามกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 8

จากผลการศึกษาที่แตกต่างกันของกรรมการที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่น สามารถอธิบายว่าเนื่องจากการคำนวณรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร DeAngelo Model ไม่นำรายการรายได้จากการขายและบริการ ลูกหนี้และตัวเงินรับก่อนหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ และรายการที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ก่อนหักค่าเสื่อมสะสม มาพิจารณา ในขณะที่การคำนวณรายการคงค้างในดุลยพินิจ

ผู้บริหารตาม Modified Jones Model โดยนำรายการรายได้จากการขายและบริการ ลูกหนี้และตัวเงินรับก่อนหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ และรายการที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ก่อนหักค่าเสื่อมสะสมมาพิจารณา จึงทำให้ค่าของรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารแตกต่างกัน ส่งผลให้ผลการศึกษาแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่ารายการรายได้จากการขายและบริการ ลูกหนี้และตัวเงินรับก่อนหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ และรายการที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ก่อนหักค่าเสื่อมสะสมมีผลให้การคำนวณรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารสะท้อนถึงการจัดการกำไรมากขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตาม Modified Jones Model ซึ่งสะท้อนถึงการจัดการกำไรมากกว่า DeAngelo Model (Dechow, Salon and Sweeney, 1995) จึงสรุปผลการวิจัยว่าขนาดคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ตรงกันข้ามกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและปฏิเสธสมมติฐานที่ 8

ผลการศึกษาคั้งนี้สอดคล้องกับ Garven (2015) พบว่าขนาดคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับรายการคงค้างที่ในดุลยพินิจของผู้บริหาร อย่างไรก็ตามไม่สอดคล้องกับ นิพนธ์ โพธิ์วิจิตร (2555), ปณิธาน สุจิระชาโตและศศิวิมล มีอำพล (2552) ซึ่งไม่พบความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญระหว่างขนาดคณะกรรมการตรวจสอบกับรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหาร ผลการศึกษาสามารถอธิบายว่า จำนวนสมาชิกของคณะกรรมการตรวจสอบมากส่งผลให้การจัดการกำไรลดลง เป็นไปตามหลักของการกำกับดูแลกิจการที่กำหนดให้คณะกรรมการบริษัทมีบทบาทในการดูแลความน่าเชื่อถือ ความถูกต้อง ความโปร่งใสของข้อมูลทางการเงิน ซึ่งหากบริษัทมีจำนวนสมาชิกกรรมการตรวจสอบที่รับผิดชอบดูแลและสอบทานความน่าเชื่อถือ ความถูกต้อง ความโปร่งใสของข้อมูลทางการเงินมากขึ้น ส่งผลให้งบการเงินของบริษัทมีการจัดการกำไรลดลง

สมมติฐานที่ 9 สัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่อิสระของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model

ผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่อิสระมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model เป็นไปตามสมมติฐานแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 9 เช่นเดียวกับผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่อิสระมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model เป็นไปตามสมมติฐานแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 9

ผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับ Kantudu and Samaila (2015) และ Lin, Hutchinson and Percy (2015) รายงานว่าการมีกรรมการตรวจสอบอยู่ในคณะกรรมการมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหาร และไม่สอดคล้องกับ ปณิธาน สุจิระชาโตและศศิวิมล มีอำพล (2552) และพรทิศา ชาวสอาด (2555) ไม่พบความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญระหว่างการมีกรรมการตรวจสอบกับรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหาร จากผลการศึกษานี้พบว่า สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่อิสระมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร แสดงว่าจำนวนกรรมการตรวจสอบมากส่งผลให้มีการจัดการกำไรเพิ่มขึ้น สามารถอธิบายว่าประเทศไทยมีโครงสร้างการถือหุ้นลักษณะกระจุกตัวกิจการส่วนใหญ่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมกิจการ คณะกรรมการบริษัทรวมถึงคณะกรรมการตรวจสอบไม่เป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้นทุกราย แต่เป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมกิจการ กรรมการอิสระจึงถูกครอบงำโดยผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมกิจการ (Khanthavit, Polsiri & Wiwattanakantang, 2003) และผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมบริษัทมีการสนับสนุนให้จัดการกำไรอย่างแพร่หลายเพื่อตกแต่งผลการดำเนินงานที่สูงเกินจริง (Chen and Zhang, 2014) นอกจากนี้ กรรมการตรวจสอบที่อิสระของบริษัทส่วนใหญ่เป็นบุคคลเดียวกันที่ดำรงตำแหน่งกรรมการตรวจสอบและตำแหน่งกรรมการอิสระซึ่งเป็นกรรมการจากภายนอกบริษัท อาจมีประสบการณ์การความรู้ในการจัดการกำไรจากบริษัทอื่นและมีการแพร่หลายการจัดการกำไรตามบริษัทที่กรรมการเหล่านั้นดำรงตำแหน่งกรรมการอิสระ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Chiu, Teoh and Tian (2013) พบว่าบริษัทจะมีการจัดการกำไรมากเมื่อมีกรรมการบริษัทคนเดียวกับบริษัทที่มีการจัดการกำไรในปัจจุบัน

ทั้งนี้การจัดการกำไรจะมีความเข้มแข็งเมื่อบริษัทมีกรรมการร่วมกันในตำแหน่งผู้นำหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับบัญชี (เช่น ประธานกรรมการตรวจสอบ หรือ สมาชิกกรรมการตรวจสอบ) ในคณะกรรมการบริษัท ทั้งนี้มักจะมีการแพร่หลายการจัดการกำไรที่ผิดกฎระเบียบ และจากผลการศึกษาเชิงพรรณนาของงานวิจัยนี้พบว่าบริษัทกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบุคคลเดียวกันที่ดำรงตำแหน่งกรรมการตรวจสอบและตำแหน่งกรรมการอิสระ จึงเป็นไปได้ว่ากรรมการอิสระที่ดำรงตำแหน่งกรรมการตรวจสอบด้วยอาจมีการแพร่หลายการจัดการกำไร

สมมติฐานที่ 10 สัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model และ Modified Jones Model ผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินมีความสัมพันธ์ทิศทางตรงกันข้ามกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม DeAngelo Model เป็นไปตามสมมติฐานแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 10 เช่นเดียวกับผลการศึกษาพบว่าสัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินมีความสัมพันธ์ทิศทางตรงกันข้ามกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารตาม Modified Jones Model เป็นไปตามสมมติฐานแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 10

ผลการศึกษาสอดคล้องกับ ปณิธาน สุจิระชาติและศศิวิมล มีอำพล (2552) พบว่า สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร อย่างไรก็ตามไม่สอดคล้องกับ นิพัฒน์ โพธิ์วิจิตร (2555) และ Ghosh, Marra and Moon (2010) ไม่พบความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญระหว่างสัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินกับรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร จากผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าสัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินมีความสัมพันธ์ทิศทางตรงกันข้ามกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร แสดงว่าหากมีจำนวนกรรมการตรวจสอบมีความรู้ความเชี่ยวชาญ

ทางด้านบัญชีหรือการเงินมากขึ้น ส่งผลให้มีการจัดการกำไรลดลง เป็นไปตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยระบุนุคนสมบัติของกรรมการตรวจสอบอย่างน้อย 1 คนที่มีความรู้ความเข้าใจหรือมีประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงิน และมีความรู้ต่อเนื่องเกี่ยวกับเหตุที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงของการรายงานทางการเงิน ซึ่งจะมีผลให้การดำเนินงานของคณะกรรมการตรวจสอบมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากหน้าที่หลักของคณะกรรมการตรวจสอบที่ได้รับมอบหมายคือสอบทานความน่าเชื่อถือการรายงานทางการเงินให้มีคุณภาพที่ดีที่สุด นอกจากนี้กรรมการตรวจสอบควรได้รับการอบรมและเสริมสร้างความรู้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอในเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานของคณะกรรมการตรวจสอบ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้น และควรได้เพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานของบริษัทอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มประสิทธิผลของคณะกรรมการตรวจสอบ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2559) แสดงให้เห็นว่าความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินของกรรมการตรวจสอบส่งผลให้เพิ่มประสิทธิภาพในการสอบทานความน่าเชื่อถือและคุณภาพของงบการเงิน ส่งผลให้มีการจัดการกำไรลดลง

3. ข้อจำกัดของงานวิจัย

ข้อจำกัดของงานวิจัยเรื่อง คณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ และการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 ของกลุ่มตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย งานวิจัยนี้ใช้แนวความคิดในการเลือกตัวแปรต่าง ๆ ที่นำมาศึกษาโดยพิจารณาจากงานวิจัยในอดีต อย่างไรก็ตามตัวแปรที่อาจเกี่ยวข้องแต่งานวิจัยนี้ไม่ได้นำมาศึกษาอาจมีผลกระทบต่อการจัดการกำไร เช่น โครงสร้างผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมกิจการ และการวัดการจัดการกำไรจากกิจกรรมที่แท้จริง ซึ่งเป็นข้อมูลภายในของกิจการและเป็นข้อมูลที่กิจการไม่เปิดเผยต่อสาธารณชน เช่น นโยบายภายในบริษัท ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงไม่สามารถเก็บข้อมูลและตรวจสอบผลกระทบจากตัวแปรดังกล่าวได้ อีกทั้งการจัดการกำไรอาจได้รับอิทธิพลจากโครงสร้างผู้ถือหุ้น ซึ่งไม่ได้รวมในการศึกษาวิจัยนี้

นอกจากนี้งานวิจัยนี้ไม่ได้ศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหาร ได้แก่ ผลกระทบจากการปรับปรุงมาตรฐานบัญชี ในช่วงเวลาที่ศึกษาปี พ.ศ.2553-2557 และผลกระทบจากเหตุการณ์อุทกภัยในประเทศไทยปี พ.ศ.2554 ส่งผลกระทบต่อให้บางบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการประมาณการสำรองเผื่อค่าซ่อมแซมสาธารณูปโภคและค่าซ่อมแซมอาคารจากเหตุการณ์อุทกภัย จากปัจจัยข้างต้นส่งผลให้เกิดความเพิ่มขึ้นหรือลดลงของรายการที่นำมาคำนวณรายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารอย่างมาก ดังนั้นผลการวิจัยครั้งนี้อยู่บนพื้นฐานของขอบเขตวัตถุประสงค์ การวัดตัวแปร กลุ่มตัวอย่างและระยะเวลาที่ศึกษาของงานวิจัยนี้

4. ข้อเสนอแนะงานวิจัย

การศึกษาเรื่อง คณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบและการจัดการกำไร หลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 ของกลุ่มตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ที่ผู้ใช้งบการเงิน นักลงทุน เจ้าหนี้และนักวิเคราะห์สามารถนำผลการศึกษาจากงานวิจัยนี้ใช้ประกอบการตัดสินใจจากข้อมูลงบการเงินได้ รวมถึงผู้ถือหุ้นสามารถนำผลการวิจัยนี้เป็นแนวทางสำหรับการพิจารณากำหนดคุณสมบัติของคณะกรรมการบริษัท ในการดูแลผลประโยชน์ของบริษัทและผู้ถือหุ้น นอกจากนี้การศึกษานี้ยังเป็นประโยชน์แก่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถนำผลที่ได้จากงานวิจัยนี้ไปพิจารณาทบทวนข้อกำหนดในเรื่องคุณสมบัติของคณะกรรมการบริษัทและเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการในภาพรวม

ผลการศึกษาวิจัย คณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบและการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต ได้แก่ ตัววัดองค์ประกอบของคณะกรรมการบริษัทที่ศึกษาเฉพาะขนาดของคณะกรรมการบริษัท ความอิสระของคณะกรรมการอิสระ การควมตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการ และกรรมการที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่น ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไปนักวิจัยอาจขยายตัววัดองค์ประกอบของคณะกรรมการบริษัทในลักษณะอื่น และควรศึกษาว่าตัวแปรใดของที่คณะกรรมการบริษัท

และคณะกรรมการตรวจสอบที่สามารถวัดบทบาทของคณะกรรมการบริษัท และคณะกรรมการตรวจสอบที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย นอกจากนี้ควรศึกษาปัจจัยอื่นที่อาจส่งผลกระทบต่อการจัดการกำไร เช่น ผลกระทบจากการปรับปรุงมาตรฐานบัญชี และโครงสร้างผู้ถือหุ้น

บรรณานุกรม

- กนิษฐา ไสตามรรค. (2554). *ความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารกับค่าสอบบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มดัชนีหลักทรัพย์ SET100* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก <http://www.digi.library.tu.ac.th/thesis/ac/0864/title-appendices>
- กัลยา วานิชย์. (2550). *สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จอห์น ฮาร์เปอร์. (2554). *ประธานกรรมการมืออาชีพ*. เนชั่น อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล เอ็ดดูเทนเมนท์.
- ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. (2554). *การแปลความหมายสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และสัมประสิทธิ์การอธิบาย*. สืบค้น 14 มีนาคม 2555, จาก <http://www.watpon.com/Elearning/stat23.htm>
- จิตตารณ สันจัญญศักดิ์. (2556). *การทุจริตโดยการตกแต่งงบการเงิน*. สืบค้น 22 มกราคม 2559, จาก <http://www.spu.ac.th/account/files/2013/06/112>
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2542). *แนวทางปฏิบัติที่ดีของคณะกรรมการตรวจสอบ*. สืบค้น 22 มกราคม 2559, จาก http://www.set.or.th/dat/content/rule/th/BorJorRor2500_TH
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2558). *ความเป็นมาของการกำกับดูแลกิจการ*. สืบค้น 15 มกราคม 2559, จาก http://www.set.or.th/sustainable_dev/th/cg/history_p1.html?printable=true
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2558). *ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ*. สืบค้น 2 มกราคม 2559, จาก http://www.set.or.th/sustainable_dev/th/cg/responsibility_p1.html?printable=true
- นิพัฒน์ โพธิ์วิจิตร. (2555). ผลกระทบของโครงสร้างผู้ถือหุ้น คณะกรรมการและคณะกรรมการตรวจสอบที่มีต่อการบริหารกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วารสารวิชาชีพบัญชี*, 8(21), 20-40.

- บุญเสริม บุญเจริญผล. (2550). *ความสำคัญของวิชาเศรษฐศาสตร์*. สืบค้น 1 มกราคม 2559, จาก http://taneconomics.blogspot.com/2007/03/blog-post_9046.html
- ประวัฒน์ เบญญาศรีสวัสดิ์. (2555). ความน่าเชื่อถือได้ของข้อมูลบัญชี. *Executive Journal*. 32 (1), 39-42. สืบค้น 1 มกราคม 2559, จาก http://www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/jan_mar_12/pdf/aw06
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2556). *วิกฤตเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540*. สืบค้น 1 พฤษภาคม 2559, จาก <http://www.stou.ac.th/stouonline/lom/data/sec/Lom6/03-01-02.html>
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2558). *วิกฤตการณ์ทางการเงินในเอเชีย พ.ศ. 2540*. สืบค้น 10 ตุลาคม 2558, จาก <https://th.wikipedia.org/wiki>
- ศิลปพร ศรีจันเพชร. (2552). เปิดมุมมองบรรษัทภิบาลไทย. *วารสารบริหารธุรกิจคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*. 32 (124), 1-4. สืบค้น 1 มกราคม 2559, จาก <http://www.jba.tbs.tu.ac.th/files/Jba124/Column/JBA124SinlapapornC>
- ศูนย์พัฒนาการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียนตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2549). *หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน ปี พ.ศ. 2549*. สืบค้น 25 ธันวาคม 2558, จาก http://www.set.or.th/th/regulations/update_doc_database.html
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2559). *มาตรฐานบัญชี*. สืบค้น 3 มีนาคม 2559, จาก <http://www.fap.or.th/index.php?lay=show&ac=article&Id=539822185&Ntype=>
- สมาคมผู้ตรวจสอบภายในแห่งประเทศไทย. (2552). *การกำกับดูแลกิจการ*. สืบค้น 22 มกราคม 2559, จาก <http://www.theiiat.or.th/km/newsdesc.php?n=90210151028>
- สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์. (2556). *กรรมการตรวจสอบ*. สืบค้น 22 มกราคม 2559, จาก <http://www.cgthailand.org/TH/FAQ/ac/Pages/ACFAQ.aspx>
- สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์. (2556). *พัฒนาการของการกำกับดูแลกิจการ*. สืบค้น 1 พฤษภาคม 2559, จาก <http://www.cgthailand.org/TH/principles /CG/Pages/cg-concept.aspx>

- สุภิกา รักประสูติ. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพของงบการเงิน: การทบทวนวรรณกรรมและข้อเสนอแนะ. สืบค้น 1 มกราคม 2559, จาก <http://www.dpu.ac.th/dpurc/journal-read-36-295>
- อิงค์ควิตี. (2558). วิกฤตต้มยำกุ้งในไทย ค.ศ. 1997- 1999. สืบค้น 15 พฤษภาคม 2559, จาก <http://incquity.com/articles/grow-your-biz/10-world-economic-crisis-part-2>
- Bartov, E., Gul, F. A., & Tsui, J. S. L. (2001). Discretionary accruals models and audit qualifications. *Journal of Accounting and Economics*, 30, 421-452.
- Chan, H., Faff, R., Khan, A., & Mather, P. (2013). Exploring the moderating role of growth options on the relation between board characteristics and management earnings forecasts. *Corporate Governance: An International Review*, 21(4), 314-333.
- Chen, J. J., & Zhang, H. (2014). The impact of the corporate governance code on earnings management - evidence from Chinese listed companies. *European Financial Management*, 20(3), 596-632.
- Chen, X., Cheng, Q., & Wang, X. (2015). Does increased board independence reduce earnings management? Evidence from recent regulatory reforms. *Review of Accounting Studies*, 20, 899-933.
- Chi, C. W., Hung, K., Cheng, H. W., & Lieu, P. T. (2015). Family firms and earnings management in Taiwan: Influence of corporate governance. *Internal Review of Economics and Finance*, 36, 88-98.
- Chiu, P. C., Teoh, S. H., & Tian, F. (2013). Board interlocks and earnings management contagion. *The Accounting Review American Accounting Association*, 88 (3), 915-944.
- DeAngelo, L. E. (1986). Accounting number as market valuation substitute. A study of management buyouts of public stockholders. *The Accounting Review*, 61, 400-420.
- Dechow, P. M. (1994). Accounting earnings and cash flows as measures of firm performance: The role of accounting accruals. *Journal of Accounting and Economics*, 18, 3-42.

- Dechow, P., Salon, R., & Sweeney, A. P. (1995). Detecting earnings management. *The Accounting Review*, 70(2), 193-225.
- Farinha, J. (2003). Corporate Governance: A Review of Literature. *Quarterly Journal of Economics*. 118, 107-155.
- Garven, S. (2015). The effects of board and audit committee characteristics on real earnings management: Do board and audit committee play a role in its promotion or constraint?. *Academy of Accounting and Financial Studies Journal*, 19, 67-85.
- Ge, W., & Kim, J. B. (2014). Boards, takeover protection and real earnings management. *Review of Quantitative Finance and Accounting*, 43(4), 651-682.
- Ghosh, A., Marra, A., & Moon, D. (2010). Corporate boards, audit committees and earnings management: Pre- and post-SOX evidence. *Journal of Business Finance & Accounting*, 37(9-10), 1145-1176.
- Gonzalez, J. S. & Meca, E. G. (2014). Does corporate governance influence earnings management in Latin American markets?. *Journal of Business Ethics*, 121(3), 419-440.
- Guay, W. R., Kothari, S. P., & Watts, R. L. (1996). A market-based evaluation of discretionary accrual methods. *Journal of Accounting Research*, 34, 83-105.
- Hamid, F. A., & Ayedh, A. M. (2014). Firms' financial and corporate governance characteristics association with earnings management practices. *Economic Review -Journal of Economics and Business*, 7(2), 49-72.
- Harvey, C., R. (2012). *Finance Dictionary, The Free Dictionary*. Retrieved January 5, 2016, from <http://financial-dictionary.thefreedictionary.com/Interlocking+directorship>.
- Healy, P. M., & Wahlen, J. M. (1999). A review of earnings management literature and its implications for standard setting. *Accounting Horizons*, 13, 365-383.
- Healy, P. M. (1985). The effect of bonus schemes on accounting decisions. *Journal of Accounting and Economics*, 7, 85-107.

- Ianniello, G. (2015). The effects of board and auditor independence on earnings quality: Evidence from Italy. *Journal of Management & Governance*, 19(1), 229-253.
- Jensen, M. C., & Meckling, W.H. (1976). Theory of firm: Managerial behavior, agency costs and ownership structure. *Journal of Financial Economics*, 3, 305-360.
- Jones, J. J. (1991). Earnings management during import relief investigation. *Journal of Accounting Research*, 29, 193-228.
- Kantudu, A. S., & Samaila, I. A. (2015). Board characteristics, independent audit committee and financial reporting quality of oil marketing firms: Evidence from Nigeria. *Journal of Finance Accounting & Management*, 6(2), 34-50.
- Kaplan, R. S. (1985). Evidence on the effect of bonus schemes on accounting procedure and accrual decisions. *Journal of accounting and economics*, 7(3), 109-113
- Kasipillai, J., & Mahenthiran, S. (2013). Deferred taxes, earnings management and corporate governance: Malaysian evidence. *Journal of Contemporary Accounting & Economics*, 9(1), 1-18.
- Khanthavit, A., Polsiri, P. and Wiwattanakantang, Y. (2003), Did Families Lose or Gain Control? Thai Firms after the East Asian Financial Crisis', *Working Paper, SSRN*.
- Krishnan, G. V., Raman, K. K., Yang, K., & Yu, W. (2011). CFO/CEO – board social ties, Sarbanes – Oxley and earning management. *Accounting Horizons American Accounting Association*, 25(3), 537-557.
- Kyaw, K., Olugbode, M., & Petracci, B. (2015). Does gender diverse board mean less earnings management?. *Finance Research Letters*, 14, 135–141.
- Lin, J. W., & Hwang, M. I. (2010). Audit quality, corporate governance and earnings management: A meta-analysis view issue TOC. *International Journal of Auditing*, 14, 57–77.

- Lin, T., Hutchinson, M., & Percy, M. (2015). Earnings management and the role of the audit committee: An investigation of the influence of cross-listing and government officials on the audit committee. *Journal of Management & Governance*, 19(1), 197-227.
- Mulford, C. W., & Comiskey, E. E. (1996). *The financial numbers game: detecting creative accounting practices*, NY: John Wiley & Sons.
- Nugroho, B. Y., & Eko, U. (2011). Board characteristics and earnings management. *Journal of Administrative Science & Organization*, 18(1), 1-10.
- Prencipe, A., & Yosef, S. B. (2011). Corporate governance and earnings management in family - controlled companies. *Journal of Accounting Auditing & Finance*, 26(2), 199-227.
- Rainsbury, E. A., Bradbury, M., & Cahan, S. F. (2009). The impact of audit committee quality on financial reporting quality and audit fees. *Journal of Contemporary Accounting & Economics*, 5, 20–33.
- Watts R. L., & Zimmerman, J. L. (1990). Positive accounting theory. *The Accounting Review*, 65(1), 131-156.
- Sarkar, J., S., & Sen, K. (2008). Board of directors and opportunistic earnings management: Evidence from India. *Journal of Accounting Auditing & Finance*, 23(4), 517-551.
- Schipper, K. (1989). Commentary on earnings management. *Accounting Horizons*, 3, 91-102.
- Stockmans, A., Lybaert, N., & Voordeckers, W. (2013). The conditional nature of board characteristics in constraining earnings management in private family firms. *Journal of Family Business Strategy*, 4(2), 84-92.
- Sun, J., & Liu, G. (2013). Auditor industry specialization, board governance and earnings management. *Managerial Auditing Journal*, 28(1), 45-64.
- Sun, J., Lan, G., & Liu, G. (2014). Independent audit committee characteristics and real earnings management. *Managerial Auditing Journal*, 29(2), 153-172.

- Talbi, D., Omr, M. A., Guesmi, K., & Ftiti, Z. (2015). The role of board characteristics in mitigating management opportunism: The case of real earnings management. *The Journal of Applied Business Research*, 31(2), 661-674.
- Xu, R. Z., Taylor, G. K., & Dugan, M. T. (2007). Review of real earnings management literature. *Journal of accounting literature*, 26, 195-228.

ภาคผนวก ก

รายชื่อกลุ่มตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ภาคผนวก ก รายชื่อกลุ่มตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ประเภทอุตสาหกรรม
1	บริษัท เสริมสุข จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
2	บริษัท ไทยเพรซิเดนท์ฟูดส์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
3	บริษัท อาหารสยาม จำกัด(มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
4	บริษัท ทรัพย์ศรีไทย จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
5	บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
6	บริษัท เพรซิเดนท์โรซี่โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
7	บริษัท ไมเนอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
8	บริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
9	บริษัท เอส แอนด์ พี ซินดิเคท จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
10	บริษัท ทีปโก้ฟูดส์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
11	บริษัท สุรพลฟูดส์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
12	บริษัท ทรอปีคอลลแคนนิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
13	บริษัท น้ำมันพืชไทย จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
14	บริษัท มาลีสามพราน จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
15	บริษัท เชียงใหม่โพรเซสฟูดส์ จำกัด(มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
16	บริษัท อกริเพียว โฮลดีนิกส์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
17	บริษัท ส. ขอนแก่นฟูดส์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
18	บริษัท ซีเฟรชอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
19	บริษัท สี่พัฒนามลิตภัณฑ์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
20	บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์คอปเปอร์เรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
21	บริษัท ศรีตรังแอมโกลอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
22	บริษัท อีเทอเนล เอนเนอยี จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
23	บริษัท ห้องเย็นไซโตวิวัฒน์ขนาดใหญ่ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
24	บริษัท จีเอฟพีที จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

ภาคผนวก ก รายชื่อกลุ่มตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ประเภทอุตสาหกรรม
25	บริษัท ตรังผลิตภัณฑ์อาหารทะเล จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
26	บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
27	บริษัท ชัสโก้ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
28	บริษัท ไทย แคปปิตอล คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
29	บริษัท เอ็ม ดี เอ็กซ์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
30	บริษัท ปตท.สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
31	บริษัท ฟุงคาฮาเบอร์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
32	บริษัท ผาแดงอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
33	บริษัท เคซีอี อีเลคโทรนิคส์ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
34	บริษัท เอสวีไอ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
35	บริษัท ฮานา ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
36	บริษัท อินทัช โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
37	บริษัท ฟรีเมียร์ เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
38	บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
39	บริษัท อินเตอร์เนชั่นเนลเอนจิเนียริง จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
40	บริษัท เอสวีไอเอ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
41	บริษัท ทู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
42	บริษัท สามารถคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
43	บริษัท ดุสิตธานี จำกัด (มหาชน)	บริการ
44	บริษัท โอเชนทีแอล จำกัด (มหาชน)	บริการ
45	บริษัท ดี เอร่าวัน กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	บริการ
46	บริษัท โรงแรมรอยัล ออคิด (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	บริการ
47	บริษัท เทพธานีกรีธา จำกัด (มหาชน)	บริการ
48	บริษัท เอเชียไฮเดิล จำกัด (มหาชน)	บริการ

ภาคผนวก ก รายชื่อกลุ่มตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ประเภทอุตสาหกรรม
49	บริษัท โรงแรมเซ็นทรัลพลาซา จำกัด (มหาชน)	บริการ
50	บริษัท แชนกรี-ลา โฮเต็ล จำกัด (มหาชน)	บริการ
51	บริษัท แมนดารินโฮเต็ล จำกัด (มหาชน)	บริการ
52	บริษัท ลา구나 ริสอร์ท แอนด์ โฮเทล จำกัด (มหาชน)	บริการ
53	บริษัท ศิครินทร์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
54	บริษัท ธนบุรี เมดิคัล เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
55	บริษัท โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
56	บริษัท สมิตีเวช จำกัด (มหาชน)	บริการ
57	บริษัท โรงพยาบาลรามคำแหง จำกัด (มหาชน)	บริการ
58	บริษัท กรุงเทพดุสิตเวชการ จำกัด(มหาชน)	บริการ
59	บริษัท โรงพยาบาลเอกชล จำกัด (มหาชน)	บริการ
60	บริษัท โรงพยาบาลวิภาวดี จำกัด (มหาชน)	บริการ
61	บริษัท กรุงเทพโสภณ จำกัด (มหาชน)	บริการ
62	บริษัท อาร์ ซี แอล จำกัด (มหาชน)	บริการ
63	บริษัท จุฬานาวี จำกัด (มหาชน)	บริการ
64	บริษัท ไทยชูการ์ เทอร์มิเนล จำกัด (มหาชน)	บริการ
65	บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)	บริการ
66	บริษัท ฟรีเซียส ชิปปิ้ง จำกัด (มหาชน)	บริการ
67	บริษัท เบอร์ลี่ ยุคเกอร์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
68	บริษัท สหพัฒนาอินเตอร์โฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน)	บริการ
69	บริษัท สหพัฒนพิบูล จำกัด (มหาชน)	บริการ
70	บริษัท ซิงเกอร์ประเทศไทย จำกัด (มหาชน)	บริการ
71	บริษัท บิ๊ก คาเมร่า คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	บริการ
72	บริษัท บิ๊กซี ซูเปอร์เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)	บริการ

ภาคผนวก ก รายชื่อกลุ่มตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ประเภทอุตสาหกรรม
73	บริษัท ห้างสรรพสินค้าโรบินสัน จำกัด (มหาชน)	บริการ
74	บริษัท โฟสท์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)	บริการ
75	บริษัท ฟาร์อีสท์ ดีดีบี จำกัด (มหาชน)	บริการ
76	บริษัท เนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	บริการ
77	บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน)	บริการ
78	บริษัท ตงฮั่ว คอมมูนิเคชั่นส์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
79	บริษัท ประกิต โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
80	บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน)	บริการ
81	บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)	บริการ
82	บริษัท โรงพิมพ์ตะวันออก จำกัด (มหาชน)	บริการ
83	บริษัท ฝาจีบ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
84	บริษัท เอ็นอีพี อสังหาริมทรัพย์ และอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
85	บริษัท อลูคอน จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
86	บริษัท อุตสาหกรรมถังโลหะไทย จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
87	บริษัท ไทยฟิล์มอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
88	บริษัท ไทยบรรมภัณฑ์และการพิมพ์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
89	บริษัท เอ.เจ.พลาสติก จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
90	บริษัท ไทย โอ.พี.พี. จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
91	บริษัท ศรีไทยซูเปอร์แวร์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
92	บริษัท สหมิตรดั่งแก๊ส จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
93	บริษัท ยูเนี่ยนพลาสติก จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
94	บริษัท ไวท์กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
95	บริษัท ไทยพลาสติกและเคมีภัณฑ์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
96	บริษัท ยงไทย จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม

ภาคผนวก ก รายชื่อกลุ่มตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ประเภทอุตสาหกรรม
97	บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
98	บริษัท กู๊ดเฮียร์(ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
99	บริษัท ชัยวัฒนา แทนเนอรี่ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
100	บริษัท ไทยนามพลาสติกส์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
101	บริษัท จรุงไทยไวร์แอนด์เคเบิล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
102	บริษัท กุลธรเคอร์บี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
103	บริษัท วโรปกรณ์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
104	บริษัท พัฒน์กล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
105	บริษัท ไทยไวร์โปรดักท์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
106	บริษัท แคปปิตอล เอ็นจิเนียริง เน็ตเวิร์ค จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
107	บริษัท โอเชียนกลาส จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
108	บริษัท โอ ซี ซี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
109	บ.เอส แอนด์ เจ อินเตอร์เนชั่นแนล เอนเตอร์ไพรส์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
110	บริษัท แจ็กเจียอุตสาหกรรม (ไทย) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
111	บริษัท สหยูเนี่ยน จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
112	บริษัท นิวซิติ (กรุงเทพฯ) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
113	บริษัท ยูเนี่ยนไฟโอเนียร์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
114	บริษัท ไอ.ซี.ซี. อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
115	บริษัท ยูเนี่ยนอุตสาหกรรมสิ่งทอ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
116	บริษัท ไทยโทรเท็กซ์ไทล์มิลลส์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
117	บริษัท ไทยวาโก้ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
118	บริษัท ธนูลักษณ์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
119	บริษัท เท็กซ์ไทล์เพรสทีจ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
120	บริษัท บุติคนิวซิติ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค

ภาคผนวก ก รายชื่อกลุ่มตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ประเภทอุตสาหกรรม
121	บริษัท โรงงานผ้าไทย จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
122	บริษัท เพนเอเชียฟู้ดแวร์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
123	บริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
124	บริษัท แพรนด้า จิวเวลรี่ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
125	บริษัท สว่างอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
126	บริษัท คาสเซอรัฟิคโฮลดีนิกส์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
127	บริษัท คริสเตียนีและนิลเส็น (ไทย) จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
128	บริษัท ซิโน-ไทย เอ็นจีเนียริงแอนด์คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
129	บริษัท ซินเท็ค คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
130	บริษัท ยูนิ เวนเจอร์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
131	บริษัท แลนด์แอนด์เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
132	บริษัท เคปเปล ไทย พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
133	บริษัท มั่นคงเคหะการ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
134	บริษัท เอคิว เอสเตท จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
135	บริษัท ไทยพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
136	บริษัท ควอลิตี้เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
137	บริษัท อนุศาสน์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
138	บริษัท เอพี (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
139	บริษัท ยู ซิตี้ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
140	บริษัท พร็อพเพอร์ตี้ เพอร์เฟค จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
141	บริษัท สัมมากร จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
142	บริษัท โรมอน แลนด์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
143	บริษัท ศุภาลัย จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
144	บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ภาคผนวก ก รายชื่อกลุ่มตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ประเภทอุตสาหกรรม
145	บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
146	บริษัท อุตสาหกรรมพรมไทย จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
147	บริษัท ไทย-เยอรมัน เซรามิค อินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
148	บริษัท โรแยล ซีรามิค อุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
149	บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
150	บริษัท ทีปโก้แอสฟัลท์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
151	บริษัท เจนเนอรัล เอนจิเนียริง จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
152	บริษัท ทักษิณคอนกรีต จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
153	บริษัท ไดนาสตีเซรามิค จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ภาคผนวก ข
แบบเก็บข้อมูล

ภาคผนวก ข แบบเก็บข้อมูล

คณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ และการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์ใน
ประเทศไทยปี พ.ศ.2540: สำหรับปี พ.ศ. 2553 - 2557

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลพื้นฐานของบริษัท

ชื่อบริษัท.....ชื่อย่อ (รหัส).....

ส่วนที่ 2 : ข้อมูลคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ

ลำดับ	หัวข้อ/รายละเอียด	ปี พ.ศ.				
		2553	2554	2555	2556	2557
คณะกรรมการบริษัท						
1	จำนวนคณะกรรมการบริษัท					
2	สัดส่วนกรรมการบริษัทที่อิสระ (ร้อยละของกรรมการภายนอกที่ไม่ใช่ผู้บริหารที่มีความอิสระไม่มีความสัมพันธ์กับบริษัทต่อขนาดของคณะกรรมการ)					
3	การควบคุมตำแหน่งประธานกรรมการบริษัท และกรรมการผู้จัดการ (ประธานกรรมการ และกรรมการผู้จัดการมิได้เป็นบุคคลเดียวกัน เดียวกันแทนค่า 1 กรณีบุคคลเดียวกันแทนค่า 0)					
4	สัดส่วนกรรมการบริษัทที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่น					
คณะกรรมการตรวจสอบ						
6	จำนวนคณะกรรมการตรวจสอบทั้งหมด					
7	สัดส่วนกรรมการตรวจสอบที่อิสระ (ร้อยละของกรรมการตรวจสอบจากภายนอกที่ไม่ใช่ผู้บริหารที่มีความอิสระไม่มีความสัมพันธ์กับบริษัทต่อขนาดของคณะกรรมการ)					
8	กรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญทางบัญชีหรือการเงิน (สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่จบการศึกษาด้านบัญชีหรือการเงินต่อขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ)					

ส่วนที่ 3 : ข้อมูลการการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลพินิจผู้บริหาร

ลำดับ	หัวข้อ/รายละเอียด	ปี พ.ศ.				
		2553	2554	2555	2556	2557
การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลพินิจผู้บริหาร						
1	DeAngelo Model					
	รายการคงค้างรวม (TAC_t)					
	กำไรสุทธิก่อนรายการพิเศษ (NI_t)					
	กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน (CFO_t)					
	สินทรัพย์ถาวรก่อนหักค่าเสื่อมราคา (PPE_t)					
	ยอดขาย ณ ปีที่ t (REV_t)					
	ยอดขาย ณ ปีที่ t-1 (REV_{t-1})					
	สินทรัพย์รวม ณ ปีที่ t-1 (TA_{t-1})					
2	Healy Model					
	รายการคงค้างรวม (TAC_t)					
	กำไรสุทธิก่อนรายการพิเศษ (NI_t)					
	กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน (CFO_t)					
	สินทรัพย์ถาวรก่อนหักค่าเสื่อมราคา (PPE_t)					
	ยอดขาย ณ ปีที่ t (REV_t)					
	ยอดขาย ณ ปีที่ t-1 (REV_{t-1})					
	สินทรัพย์รวม ณ ปีที่ t-1 (TA_{t-1})					
	จำนวนปีทั้งหมดที่ใช้ในการประมาณค่า					
3	Jones Model					
	รายการคงค้างรวม (TAC_t)					
	กำไรสุทธิก่อนรายการพิเศษ (NI_t)					

ส่วนที่ 3 : ข้อมูลการการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลพินิจผู้บริหาร (ต่อ)

ลำดับ	หัวข้อ/รายละเอียด	ปี พ.ศ.				
		2553	2554	2555	2556	2557
3	Jones Model (ต่อ)					
	กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน (CFO_t)					
	สินทรัพย์ถาวรก่อนหักค่าเสื่อมราคา (PPE_t)					
	ยอดขาย ณ ปีที่ t (REV_t)					
	ยอดขาย ณ ปีที่ t-1 (REV_{t-1})					
	สินทรัพย์รวม ณ ปีที่ t-1 (TA_{t-1})					
4	Modified Jones Model					
	รายการคงค้างรวม (TAC_t)					
	กำไรสุทธิก่อนรายการพิเศษ (NI_t)					
	กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน (CFO_t)					
	สินทรัพย์ถาวรก่อนหักค่าเสื่อมราคา (PPE_t)					
	ยอดขาย ณ ปีที่ t (REV_t)					
	ยอดขาย ณ ปีที่ t-1 (REV_{t-1})					
	ลูกหนี้การค้าและตัวเงินรับปีที่ t (REC_t)					
	ลูกหนี้การค้าและตัวเงินรับปีที่ t-1 (ΔREC_{t-1})					
	สินทรัพย์รวม ณ ปีที่ t-1 (TA_{t-1})					

ภาคผนวก ค

การปรับปรุงมาตรฐานบัญชี

ภาคผนวก ค การปรับปรุงมาตรฐานบัญชี

มาตรฐาน ฉบับที่ / เรื่อง	วันที่ ประกาศ ราชกิจจานุ เบกษา
การปรับปรุงมาตรฐานบัญชี ปี พ.ศ.2552	
แม่บทการบัญชี (ปรับปรุง 2552)	26 พ.ค.53
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน	26 พ.ค.53
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สิ้นค้าคงเหลือ	26 พ.ค.53
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบกระแสเงินสด	26 พ.ค.53
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลง ประมาณ การทางบัญชีและข้อผิดพลาด	26 พ.ค.53
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 10 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลา รายงาน	26 พ.ค.53
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 11 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สัญญาก่อสร้าง	26 พ.ค.53
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้	26 พ.ค.53
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	15 ธ.ค.53
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สัญญาเช่า	26 พ.ค.53
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง รายได้	15 ธ.ค.53
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน	15 ธ.ค.53
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 20 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การบัญชีสำหรับเงิน อุดหนุนจาก รัฐบาลและการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือจากรัฐบาล	26 พ.ค.53
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ผลกระทบจากการ เปลี่ยนแปลงของ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ	15 ธ.ค.53
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 23 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม	26 พ.ค.53
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 24 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ บุคคล หรือ กิจการที่เกี่ยวข้องกัน	26 พ.ค.53
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 26 เรื่อง การบัญชีและการรายงานโครงการผลประโยชน์เมื่อออก จากงาน	15 ธ.ค.53
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะ กิจการ	26 พ.ค.53
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วม	26 พ.ค.53
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 29 เรื่อง การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง	26 พ.ค.53

ภาคผนวก ค การปรับปรุงมาตรฐานบัญชี

มาตรฐาน ฉบับที่ / เรื่อง	วันที่ ประกาศ ราชกิจจานุ เบกษา
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 31 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ส่วนได้เสียในการร่วมค้า	26 พ.ค.53
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 33 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง กำไรต่อหุ้น	26 พ.ค.53
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินระหว่างกาล	26 พ.ค.53
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การตัดยค่าของสินทรัพย์	26 พ.ค.53
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ประมวลผลการหนี้สิน หนี้สิน ที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น	26 พ.ค.53
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	26 พ.ค.53
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน	26 พ.ค.53
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 2 เรื่อง การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์	15 ธ.ค.53
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การรวม ธุรกิจ	30 ส.ค.53
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก	26 พ.ค.53
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8 เรื่อง ส่วนงานดำเนินงาน	20 เม.ย.55
การปรับปรุงมาตรฐานบัญชี ปี พ.ศ.2555	
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน	27 พ.ย.56
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง งบกระแสเงินสด	28 ม.ค.57
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง ภาษีเงินได้	27 ส.ค.56
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง สัญญาเช่า	27 พ.ย. 56
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง รายได้	9 ม.ค. 57
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน	28 ม.ค. 57
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ	28 ม.ค. 57
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 24 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน	27 พ.ย. 56
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วม	9 ม.ค. 57
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 31 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง ส่วนได้เสียในการร่วมค้า	9 ม.ค. 57
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง งบการเงินระหว่างกาล	27 พ.ย. 56
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง การตัดยค่าของสินทรัพย์	17 ก.พ. 57

ภาคผนวก ค การปรับปรุงมาตรฐานบัญชี

มาตรฐาน ฉบับที่ / เรื่อง	วันที่ ประกาศ ราชกิจจา นุเบกษา
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	28 ม.ค. 57
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็น เกณฑ์	27 พ.ย. 56
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง การรวมธุรกิจ	9 ม.ค.57
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 เรื่อง สัญญาประกันภัย	27 มี.ค. 56
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือ ไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก	27 พ.ย. 56
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง ส่วนงานดำเนินงาน	9 ม.ค.57
การปรับปรุงมาตรฐานบัญชี ปี พ.ศ.2557	
กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2557)	15 ต.ค. 57
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน	26 ธ.ค. 57
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง สินค้าคงเหลือ	16 ม.ค. 58
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง งบกระแสเงินสด	16 ม.ค. 58
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง นโยบายการบัญชี	26 ธ.ค. 57
การเปลี่ยนแปลงประมาณ การทางบัญชีและข้อผิดพลาด	
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 10 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลา รายงาน	26 ธ.ค. 57
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 11 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง สัญญาก่อสร้าง	26 ธ.ค. 57
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง ภาษีเงินได้	16 ม.ค. 58
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	16 ม.ค. 58
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง สัญญาเช่า	16 ม.ค. 58
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง รายได้	16 ม.ค. 58
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน	26 ธ.ค. 57
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 20 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล และการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือจากรัฐบาล	16 ม.ค. 58
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ	16 ม.ค. 58
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 23 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม	26 ธ.ค. 57

ภาคผนวก ค การปรับปรุงมาตรฐานบัญชี

มาตรฐาน ฉบับที่ / เรื่อง	วันที่ ประกาศ ราชกิจจานุ เบกษา
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 24 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล หรือ กิจการที่เกี่ยวข้องกัน	16 ม.ค. 58
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 26 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง การบัญชีและการรายงานโครงการ ผลประโยชน์เมื่อออกจากงาน	26 ธ.ค. 57
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง งบการเงินเฉพาะกิจการ	24 ธ.ค. 57
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วม และการร่วมค้า	24 ธ.ค. 57
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 29 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง การรายงานทางการเงินในสภาพ เศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง	26 ธ.ค. 57
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 33 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง กำไรต่อหุ้น	16 ม.ค.58
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง งบการเงินระหว่างกาล	26 ธ.ค. 57
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง การตัดยี่ห้อของสินทรัพย์	16 ม.ค.58
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น	26 ธ.ค. 57
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	16 ม.ค.58
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน	16 ม.ค.58
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็น เกณฑ์	16 ม.ค.58
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง การรวมธุรกิจ	16 ม.ค.58
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง สัญญาประกันภัย	26 ธ.ค. 57
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือ ไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก	16 ม.ค. 55
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 6 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง การสำรวจและการ ประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่	26 ธ.ค. 57
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง ส่วนงานดำเนินงาน	26 ธ.ค. 57
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง งบการเงินรวม	24 ธ.ค.57
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11 เรื่อง การร่วมกิจการ	24 ธ.ค.57
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 12 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับส่วนได้เสียใน กิจการอื่น	24 ธ.ค.57

ภาคผนวก ค การปรับปรุงมาตรฐานบัญชี

มาตรฐาน ฉบับที่ / เรื่อง	วันที่ ประกาศ ราชกิจจานุ เบกษา
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม	16 ม.ค.58
กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2557)	15 ต.ค. 57

ที่มา: สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์, (2559)

ภาคผนวก ง

หมายเหตุงบการเงินของบริษัทกลุ่มตัวอย่างที่มีการแปรปรวนรายการคงค้างใน
ดุลยพินิจผู้บริหารสูงสุด 10 อันดับ

ภาคผนวก ง 1

บริษัท ไทยพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554 และ 2553

1. ข้อมูลทั่วไป

บริษัท ไทยพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) (“บริษัทฯ”) เป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเมื่อปี 2534 และมีภูมิลำเนาในประเทศไทย ที่อยู่ตามที่จดทะเบียนเลขที่ 26 อาคาร เจ ซี เควิน ชั้น 10 ถนนนราธิวาสราชนครินทร์ แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

บริษัทฯ ประกอบธุรกิจหลัก คือ การพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

2. เกณฑ์ในการจัดทำงบการเงิน

2.1 งบการเงินนี้ได้จัดทำขึ้นตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป ภายใต้พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 และแสดงรายการตามประกาศของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยกระทรวงพาณิชย์ ลงวันที่ 28 กันยายน 2554 เรื่อง กำหนดรายการย่อที่ต้องมีในงบการเงิน พ.ศ. 2554 และตามข้อกำหนดของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยการจัดทำและนำเสนอรายงานทางการเงิน ภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535

งบการเงินนี้จัดทำขึ้นโดยใช้เกณฑ์ราคาทุนเดิมในการวัดมูลค่าขององค์ประกอบของรายการในงบการเงินยกเว้นรายการที่เปิดเผยไว้ในนโยบายการบัญชีที่เกี่ยวข้อง

2.2 หลักเกณฑ์ในการจัดทำงบการเงินรวม

2.2.1 งบการเงินรวมนี้จัดทำขึ้นโดยรวมงบการเงินของบริษัท ไทยพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นบริษัทใหญ่และงบการเงินของบริษัทย่อยซึ่ง บริษัท ไทยพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม จำกัด(มหาชน) เข้าถือหุ้นหรือมีอำนาจควบคุมอย่างเป็นสาระสำคัญ ผลการดำเนินงานของบริษัทย่อยถูกนำมารวมตั้งแต่วันที่ซื้อและจะไม่นำมารวมตั้งแต่วันที่อำนาจควบคุมหมดไป บริษัทย่อยมีดังนี้

ชื่อบริษัท	ลักษณะธุรกิจ	อัตราร้อยละ		ความสัมพันธ์
		ของการถือหุ้น		
		2554	2553	
		ร้อยละ	ร้อยละ	
บริษัท โทเทิล อินด์สเตรียล เซอร์วิสเซส จำกัด	ให้เช่าโรงงานสำเร็จรูป	100.00	100.00	ผู้ถือหุ้น/ กรรมการร่วมกัน
บริษัท เอส จี แลนด์ จำกัด	ให้เช่าอาคารชุดสำนักงาน	49.91	49.91	ผู้ถือหุ้น/ กรรมการร่วมกัน

2.2.2 ยอดคงค้างระหว่างบริษัทฯ และบริษัทย่อย รายการค้าระหว่างกันที่มีสาระสำคัญได้ตัดออกจากงบการเงินรวมนี้แล้ว

2.2.3 งบการเงินรวมนี้จัดทำขึ้นโดยใช้นโยบายทางบัญชีเดียวกัน สำหรับรายการบัญชีเหมือนกัน หรือเหตุการณ์ทางบัญชีที่คล้ายคลึงกัน

2.2.4 งบการเงินรวมนี้จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงฐานะการเงินรวมและผลการดำเนินงานรวมของ บริษัท ไทยพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อยเท่านั้น การใช้ข้อมูลตามงบการเงินรวมเพื่อวัตถุประสงค์อื่น อาจมีข้อจำกัดด้านลักษณะที่ค่อนข้างแตกต่างกันในบรรดาบริษัทย่อยที่นำงบการเงินมาประกอบเป็นงบการเงินรวม

3. การประกาศใช้มาตรฐานการบัญชีใหม่

3.1 สภาวิชาชีพบัญชีได้ออกและปรับปรุงมาตรฐานการรายงานทางการเงินหลายฉบับ ในปี 2553 และ 2554 ซึ่งมีบางฉบับที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของบริษัทฯและบริษัทย่อยและมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 ดังต่อไปนี้

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน	เรื่อง
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552)	การนำเสนองบการเงิน
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2552)	สินค้านำมาคิด
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 7 (ปรับปรุง 2552)	งบกระแสเงินสด
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552)	นโยบายการบัญชีการเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 10 (ปรับปรุง 2552)	เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงาน
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552)	ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2552)	สัญญาเช่า
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2552)	รายได้
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19	ผลประโยชน์พนักงาน
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 23 (ปรับปรุง 2552)	ต้นทุนการกู้ยืม

<u>มาตรฐานการรายงานทางการเงิน</u>	<u>เรื่อง</u>
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 24 (ปรับปรุง 2552)	การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552)	งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 33 (ปรับปรุง 2552)	กำไรต่อหุ้น
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 34 (ปรับปรุง 2552)	งบการเงินระหว่างกาล
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2552)	การด้อยค่าของสินทรัพย์
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2552)	ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้นและสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2552)	สินทรัพย์ไม่มีตัวตน
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2552)	อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน
มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552)	การรวมธุรกิจ

การปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่นั้น มีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีของบริษัทฯและบริษัทย่อย ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนี้ได้เปิดเผยไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 5

- 3.2 นอกเหนือจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่ข้างต้นมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่ ฉบับอื่นๆ ซึ่งมีผลบังคับสำหรับงบการเงินที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2556 เป็นต้นไป และไม่ได้มีการนำมาใช้สำหรับการจัดทำงบการเงินนี้มีดังต่อไปนี้

<u>มาตรฐานการรายงานทางการเงิน</u>	<u>เรื่อง</u>
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12	ภาษีเงินได้
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 20 (ปรับปรุง 2552)	การบัญชีสำหรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลและการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือจากรัฐบาล
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2552)	ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
การตีความมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 10	ความช่วยเหลือจากรัฐบาล - กรณีที่ไม่มีควมอย่างเฉพาะเจาะจงกับกิจกรรมดำเนินงาน
การตีความมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 21	ภาษีเงินได้ - การได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์ที่ไม่ได้คิดค่าเสื่อมราคาใหม่ที่ราคาใหม่
การตีความมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 25	ภาษีเงินได้ - การเปลี่ยนแปลงสถานะภาพทางภาษีของกิจการหรือของผู้ถือหุ้น

ปัจจุบันบริษัทฯ อยู่ระหว่างการประเมินผลกระทบต่อบการเงินในปีที่เริ่มใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับดังกล่าว

5. ผลกระทบจากการนำมาตรฐานการบัญชีมาใช้ครั้งแรก

5.1 การนำเสนองบการเงิน

บริษัทฯ และบริษัทย่อยถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน ภายใต้ข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชีที่ปรับปรุงใหม่

- งบแสดงฐานะการเงิน
- งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ
- งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น
- งบกระแสเงินสด
- หมายเหตุประกอบงบการเงิน

5.2 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) กำหนดให้บริษัทฯ และบริษัทย่อยต้องรวมต้นทุนที่ประมาณในเบื้องต้นสำหรับการซื้อการขนย้ายและการบูรณะสถานที่ตั้งของสินทรัพย์ซึ่งเป็นภาระผูกพันของบริษัทฯ และบริษัทย่อยเป็นส่วนหนึ่งของราคาทุนของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ และกำหนดให้บริษัทฯ และบริษัทย่อยต้องคิดค่าเสื่อมราคาสำหรับส่วนประกอบของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แต่ละส่วนแยกต่างหากหากต่างกันเมื่อส่วนประกอบแต่ละส่วนนั้นมีต้นทุนที่มีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับต้นทุนทั้งหมดของทรัพย์สินนั้น นอกจากนี้ มาตรฐานการบัญชีฉบับปรับปรุงใหม่ กำหนดให้บริษัทฯ และบริษัทย่อยต้องทบทวนอายุการให้ประโยชน์ มูลค่าคงเหลือและวิธีการคิดค่าเสื่อมราคาอย่างน้อยที่สุดทุกสิ้นรอบบัญชี

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 บริษัทฯ และบริษัทย่อยได้ประมาณการค่ารั่วถอนและมูลค่าซากของทรัพย์สิน และบริษัทฯ และบริษัทย่อยได้เปลี่ยนแปลงอายุการใช้งานโดยประมาณของอาคารโรงงานให้เข้าโดยเปลี่ยนอายุการใช้งานจากเดิม 20 และ 25 ปี เป็น 30 ปี

การประมาณการค่ารั่วถอนและและประมาณการมูลค่าซาก บริษัทฯ และบริษัทย่อยถือปฏิบัติโดยวิธีปรับย้อนหลังงบการเงินปี 2553 ที่นำมาเปรียบเทียบใหม่ ส่วนการเปลี่ยนแปลงอายุการใช้งานดังกล่าวถือปฏิบัติโดยวิธีเปลี่ยนทันทีตามที่กำหนดในวิธีปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานฉบับปรับปรุงใหม่

ผลกระทบต่อบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2553 และงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2553 มีดังต่อไปนี้

	(หน่วย: บาท)	
	งบการเงินรวม	เฉพาะกิจการ
งบแสดงฐานะการเงิน ณ 31 ธันวาคม 2553		
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เพิ่มขึ้น	8,266,284	2,642,801
ประมาณการหนี้สินระยะยาว (เพิ่มขึ้น)	(8,377,188)	(2,654,272)
ขาดทุนสะสม เพิ่มขึ้น	110,904	11,471
งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ		
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2553		
ต้นทุนค่าเช่าและบริการ (ลดลง)	(27,183)	(50,637)
ขาดทุนสำหรับปี (ลดลง)	(27,183)	(50,637)

5.3 อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน

ภายใต้มาตรฐานฉบับปรับปรุง อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน หมายถึง อสังหาริมทรัพย์ที่ถือครองเพื่อหาประโยชน์จากรายได้ค่าเช่า หรือจากการเพิ่มขึ้นของมูลค่าของสินทรัพย์หรือทั้งสองอย่าง ทั้งนี้ได้เปิดเผยแยกต่างหากจากที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

บริษัทฯ และบริษัทย่อยเลือกวิธีราคาทุนสำหรับการบันทึกบัญชีอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน ภายใต้มาตรฐานการบัญชีฉบับปรับปรุงใหม่ การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีดังกล่าว ส่งผลให้มีการจัดประเภทรายการใหม่ สำหรับงบการเงินเปรียบเทียบตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 ประมาณการรื้อถอน ค่าซาก ค่าเสื่อมราคาและอายุการใช้งานของอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนได้มีการประเมินใหม่ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ตามที่กล่าวในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 5.2

ผลกระทบต่องบการเงินแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2553 มีดังต่อไปนี้

(หน่วย : บาท)

	งบการเงินรวม		
	ก่อน	รายการที่	หลัง
	จัดประเภทใหม่	จัดประเภทใหม่	จัดประเภทใหม่
งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่			
31 ธันวาคม 2553			
อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน	-	676,672,838	676,672,838
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ให้เช่า	676,672,838	(676,672,838)	-

(หน่วย : บาท)

งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่	งบการเงินเฉพาะกิจการ		
	ก่อน	รายการที่	หลัง
	จัดประเภทใหม่	จัดประเภทใหม่	จัดประเภทใหม่
31 ธันวาคม 2553			
อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน	-	143,923,541	143,923,541
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ให้เช่า	143,923,541	(143,923,541)	-

5.4 รายได้

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 บริษัทฯ ได้เปลี่ยนวิธีการรับรู้รายได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ โครงการอาคารชุดจากวิธีรับรู้รายได้ตามเกณฑ์อัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จมาเป็นรับรู้รายได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์เมื่อบริษัทฯ ได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนที่สำคัญของความเป็นเจ้าของให้กับผู้ซื้อแล้ว เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง รายได้ ที่มีผลบังคับใช้วันที่ 1 มกราคม 2554

ตามวิธีปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18 บริษัทฯ ถือปฏิบัติโดยวิธีปรับย้อนหลังผลกระทบต่องบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2553 และงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2553 มีดังต่อไปนี้

(หน่วย : บาท)

งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่	งบการเงินรวม		
	ก่อนปรับปรุง	รายการปรับปรุง	หลังปรับปรุง
31 ธันวาคม 2553			
ลูกหนี้การค้ากิจการไม่เกี่ยวข้องกัน	11,608,709	(1,396,880)	10,211,829
มูลค่างานที่เสร็จยังไม่ได้เรียกเก็บ	131,851,772	(131,851,772)	-
ทรัพย์สินเพื่อขาย	989,598,374	121,214,245	1,110,812,619
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	8,691,878	3,660,619	12,352,497
เงินรับล่วงหน้าจากลูกค้า	(221,505,637)	(48,128,138)	(269,633,775)
ค้างวัดที่ยังไม่รับรู้เป็นรายได้	(9,942,370)	9,942,370	-
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	(37,412,240)	7,692,802	(29,719,438)
ขาดทุนสะสม	(669,916)	(38,866,754)	(39,536,670)

(หน่วย : บาท)

	งบการเงินรวม		
	ก่อนปรับปรุง	รายการปรับปรุง	หลังปรับปรุง
งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ			
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม			
2553			
รายได้จากการขายอาคารชุด	103,177,646	730,129,436	833,307,082
ต้นทุนขายอาคารชุด	(72,439,784)	(487,743,694)	(560,183,478)
ค่าใช้จ่ายในการขาย	(24,061,360)	(25,270,153)	(49,331,513)
ค่าใช้จ่ายในการบริหาร	(82,324,132)	(11,910,995)	(94,235,127)
โอนกลับรายการประมาณการค่า ภาษีธุรกิจเฉพาะ			
และค่าธรรมเนียมการโอน	18,513,905	(18,513,905)	-
กำไร(ขาดทุน)สำหรับปี	(57,210,690)	186,690,689	129,479,999
กำไรต่อหุ้นขั้นพื้นฐาน (บาท)	(0.0658)	0.2662	0.2003

(หน่วย:บาท)

	งบการเงินเฉพาะกิจการ		
	ก่อนปรับปรุง	รายการปรับปรุง	หลังปรับปรุง
งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 31			
ธันวาคม 2553			
ลูกหนี้กิจการที่ไม่เกี่ยวข้องกัน	3,940,762	(1,396,880)	2,543,882
มูลค่างานที่เสร็จยังไม่ได้เรียกเก็บ	131,851,772	(131,851,772)	-
ทรัพย์สินเพื่อขาย	989,598,374	121,214,245	1,110,812,619
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	5,552,154	3,660,619	9,212,773
เงินรับล่วงหน้าจากลูกค้า	(221,094,001)	(48,128,138)	(269,222,139)
ค้างวัดที่ยังไม่รับรู้เป็นรายได้	(9,942,370)	9,942,370	-
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	(25,987,585)	7,692,802	(18,294,783)
ขาดทุนสะสม	(29,111,356)	(38,866,754)	(67,978,110)

(หน่วย:บาท)

	งบการเงินเฉพาะกิจการ		
	ก่อนปรับปรุง	รายการปรับปรุง	หลังปรับปรุง
งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ			
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม			
2553			
รายได้จากการขายอาคารชุด	103,177,646	730,129,436	833,307,082
ต้นทุนขายอาคารชุด	(72,439,784)	(487,743,694)	(560,183,478)
ค่าใช้จ่ายในการขาย	(21,525,231)	(25,270,153)	(46,795,384)
ค่าใช้จ่ายในการบริหาร	(62,391,821)	(11,910,995)	(74,302,816)
โอนกลับรายการประมาณการค่า			
ภาษีธุรกิจเฉพาะ			
และค่าธรรมเนียมการโอน	18,513,905	(18,513,905)	-
กำไร(ขาดทุน)สำหรับปี	(37,258,637)	186,690,689	149,432,052
กำไรต่อหุ้นขั้นพื้นฐาน (บาท)	(0.0531)	0.2662	0.2131

5.5 ผลประโยชน์ของพนักงาน

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 บริษัทฯและบริษัทย่อยได้ปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงาน ภายใต้นโยบายการบัญชีใหม่ ภาวะผูกพันของบริษัทฯและบริษัทย่อยเกี่ยวกับผลประโยชน์หลังออกจากงาน ได้บันทึกในงบการเงิน ด้วยวิธีคิดลดแต่ละหน่วยที่ประมาณการไว้ซึ่งคำนวณโดยนักคณิตศาสตร์ประกันภัย ซึ่งเดิมบริษัทฯและบริษัทย่อยรับรู้ภาวะผูกพันเมื่อเกิดรายการ บริษัทฯ และบริษัทย่อยเลือกที่จะบันทึกหนี้สินโดยรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายตามวิธีเส้นตรงภายในระยะเวลา 5 ปี นับจากวันที่ 1 มกราคม 2554 ตามวิธีปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 ผลกระทบต้องบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554 และงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2554 มีดังต่อไปนี้

	(หน่วย:บาท)	
	งบการเงินรวม	งบการเงิน เฉพาะกิจการ
งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554		
ภาระผูกพันผลประโยชน์พนักงานเพิ่มขึ้น	2,986,385	2,642,380
งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ		
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2554		
ค่าใช้จ่ายผลประโยชน์พนักงานเพิ่มขึ้นส่งผลให้		
ค่าใช้จ่ายในการบริหารเพิ่มขึ้น	3,536,935	2,792,930
กำไรลดลง	3,536,935	2,792,930
กำไรต่อหุ้นลดลง		
กำไรต่อหุ้นขั้นพื้นฐาน (บาท)	0.0050	0.0040

ภาคผนวก ง 2

1 ข้อมูลทั่วไป

บริษัท คาสเซอรัฟิค โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน) (“บริษัท”) จัดทะเบียนจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2537 ทะเบียนนิติบุคคลประเภทบริษัทมหาชนจำกัด เลขที่ 0107537001056 ตั้งอยู่เลขที่ 899 ถนนเพชรเกษม แขวงบางแค เขตบางแค กรุงเทพมหานคร

บริษัทและบริษัทย่อย (“กลุ่มบริษัท”) ประกอบธุรกิจตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูปเพื่อส่งออกและธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

2 เกณฑ์ในการจัดหางบการเงินรวม

งบการเงินรวมได้รวมงบการเงินของบริษัท คาสเซอรัฟิค โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย (รวมกันเรียกว่า “กลุ่มบริษัท”) บริษัทย่อยเป็นกิจการที่อยู่ภายใต้การควบคุมทั้งทางตรงและทางอ้อมของบริษัท การควบคุมเกิดขึ้นเมื่อบริษัทมีอำนาจควบคุมทั้งทางตรงและทางอ้อมในนโยบายทางการเงินและการดำเนินงาน ดังนี้

บริษัทย่อย	ประเภทธุรกิจ	จดทะเบียน	อัตราส่วนของการถือหุ้น	
		ในประเทศ	2554	2553
ทางตรง :				
บริษัท ซี.พี.จี. การ์เมนท์ จำกัด	ตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูปเพื่อการส่งออก	ไทย	99.86	99.86
บริษัท คาสเซอรัฟิค อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด				
	ซื้อมา - ขายไปและอสังหาริมทรัพย์	ไทย	99.99	99.99
บริษัท คาสเซอรัฟิค เรียดเอสเตท จำกัด				
	อสังหาริมทรัพย์	ไทย	99.99	99.99
ทางอ้อม :				
บริษัท ชัน พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด	อสังหาริมทรัพย์	ไทย	99.98	99.98
บริษัท เสริมกิจ พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด	อสังหาริมทรัพย์	ไทย	99.98	99.98
บริษัท เอกธนา พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด	อสังหาริมทรัพย์	ไทย	99.98	99.98

การลงทุนซึ่งบริษัทมีอิทธิพลอย่างเป็นทางการเป็นสาระสำคัญจะแสดงเป็น “เงินลงทุนในบริษัทร่วม” โดยบันทึกตามวิธีส่วนได้เสียในงบการเงินรวม และบันทึกตามวิธีราคาทุนในงบการเงินเฉพาะกิจการ

3 เกณฑ์การจัดทำงบการเงิน

3.1 เกณฑ์การถือปฏิบัติ

งบการเงินนี้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน รวมถึงแนวปฏิบัติทางการบัญชีที่ประกาศใช้โดยสภาวิชาชีพบัญชี (“สภาวิชาชีพบัญชี”) กฎระเบียบและประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่เกี่ยวข้อง และตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปของประเทศไทย

งบการเงินนี้ได้จัดทำขึ้นเป็นภาษาไทยตามระเบียบข้อบังคับของกฎหมายไทยซึ่งแปลเป็นภาษาอังกฤษเพื่อความสะดวกของผู้ใช้งบการเงิน

ระหว่างปี 2553 และ 2554 สภาวิชาชีพบัญชีได้ออกและปรับปรุงมาตรฐานการรายงานทางการเงินหลายฉบับซึ่งเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกลุ่มบริษัท และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 ดังต่อไปนี้

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน	เรื่อง
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552)	การนำเสนอของงบการเงิน
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2552)	สินค้าคงเหลือ
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 (ปรับปรุง 2552)	งบกระแสเงินสด
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552)	นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 10 (ปรับปรุง 2552)	เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลาที่รายงาน
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552)	ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2552)	สัญญาเช่า
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2552)	รายได้
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19	ผลประโยชน์พนักงาน
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 23 (ปรับปรุง 2552)	ต้นทุนการกู้ยืม
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 24 (ปรับปรุง 2552)	การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552)	งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2552)	เงินลงทุนในบริษัทร่วม
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 33 (ปรับปรุง 2552)	กำไรต่อหุ้น
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 (ปรับปรุง 2552)	งบการเงินระหว่างกาล
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2552)	การตัดยค่าของสินทรัพย์
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2552)	ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2552)	สินทรัพย์ไม่มีตัวตน
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2552)	อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน

การปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่นั้น มีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีของกลุ่มบริษัท ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนี้ได้เปิดเผยไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 5

นอกเหนือจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่ข้างต้น ระหว่างปี 2553 สภาวิชาชีพบัญชีได้ออกและปรับปรุงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น ๆ ซึ่งมีผลบังคับสำหรับงบการเงินที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2556 เป็นต้นไป และไม่ได้มีการนำมาใช้สำหรับการจัดทำงบการเงินนี้ มีดังนี้

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน	เรื่อง	วันที่มีผลบังคับใช้
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12	ภาษีเงินได้	1 มกราคม 2556
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 20 (ปรับปรุง 2552)	การบัญชีสำหรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลและการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือจากรัฐบาล	1 มกราคม 2556
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2552)	ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ	1 มกราคม 2556

ผู้บริหารประเมินว่ากลุ่มบริษัทไม่มีผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 20 และกำลังพิจารณาถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 และ 21 ต่องบการเงินรวมหรืองบการเงินเฉพาะกิจการ

3.2 เกณฑ์การวัดมูลค่า

งบการเงินได้จัดทำขึ้นโดยใช้เกณฑ์ราคาทุนเดิมในการวัดมูลค่าขององค์ประกอบของงบการเงิน ยกเว้นตามที่เปิดเผยไว้ในนโยบายการบัญชี

3.3 สกูลเงินที่นำเสนอของงบการเงิน

งบการเงินนี้จัดทำและแสดงหน่วยเงินตราเป็นเงินบาท

3.4 การประมาณการและใช้ดุลยพินิจ

ในการจัดทำงบการเงินให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี ผู้บริหารต้องใช้การประมาณและข้อสมมติฐานหลายประการ ซึ่งมีผลกระทบต่อข้อกำหนดนโยบายและการรายงานจำนวนเงินที่เกี่ยวข้อง สินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่าย การประมาณและข้อสมมติฐานมาจากประสบการณ์ในอดีต และปัจจัยต่างๆ รวมถึงผลกระทบที่อาจมีต่อผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกลุ่มบริษัทอันเนื่องมาจากวิกฤตการณ์เศรษฐกิจโลก ผลที่เกิดขึ้นจริงอาจแตกต่างจากที่ประมาณไว้

ประมาณการและข้อสมมติฐานที่ใช้ในการจัดทำงบการเงินจะได้รับการทบทวนอย่างต่อเนื่อง การปรับประมาณการทางบัญชีจะบันทึกในงวดบัญชีที่ประมาณการดังกล่าวได้รับการทบทวน และงวดในอนาคตที่ได้รับผลกระทบ

ข้อมูลเกี่ยวกับการประมาณความไม่แน่นอนและข้อสมมติฐานที่สำคัญในการกำหนดนโยบายการบัญชี มีผลกระทบต่อการรับรู้จำนวนเงินในงบการเงินซึ่งประกอบด้วยหมายเหตุประกอบงบการเงินต่อไปนี้

หมายเหตุ 15 การเปิดเผยมูลค่ายุติธรรมของอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน

หมายเหตุ 19 การวัดมูลค่าของภาระผูกพันของผลประโยชน์พนักงานที่กำหนดไว้

4 การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี

4.1 ภาพรวม

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 ผลจากการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่ ตามที่กล่าวในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 3 กลุ่มบริษัทมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีดังต่อไปนี้

- การนำเสนองบการเงิน
- การบัญชีเกี่ยวกับที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
- การบัญชีเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน
- การบัญชีเกี่ยวกับผลประโยชน์ตอบแทนพนักงาน

4.2 การนำเสนองบการเงิน

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 กลุ่มบริษัทถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน ภายใต้ข้อกำหนดของมาตรฐานที่ปรับปรุงใหม่ งบการเงินประกอบด้วย

- งบแสดงฐานะการเงิน
- งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ
- งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น
- งบกระแสเงินสดและ
- หมายเหตุประกอบงบการเงิน

ข้อมูลเปรียบเทียบได้มีการนำเสนอใหม่เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐานฉบับปรับปรุงใหม่

4.3 การบัญชีเกี่ยวกับที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 กลุ่มบริษัทถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ในการระบุและบันทึกบัญชีต้นทุนและค่าเสื่อมราคาของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญจากการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 และมีผลกระทบต่อกลุ่มบริษัท ดังนี้ (ก) ต้นทุนการรื้อถอน การขนย้ายและการบูรณะสภาพของสินทรัพย์ ต้องถือเป็นต้นทุนของสินทรัพย์และอาจมีการคิดค่าเสื่อมราคาประจำปี (ข) การกำหนดค่าเสื่อมราคา ต้องพิจารณาแต่ละส่วนแยกต่างหากจากกันเมื่อแต่ละส่วนประกอบนั้นมีสาระสำคัญ (ค) มูลค่าคงเหลือของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ต้องมีการประมาณด้วย มูลค่าที่กิจการคาดว่าจะได้รับในปัจจุบันจากสินทรัพย์นั้น หากมีอายุและสภาพที่คาดว่าจะได้รับในปัจจุบันเมื่อสิ้นสุดอายุการใช้ประโยชน์ นอกจากนี้ต้องมีการสอบทานมูลค่าคงเหลือและอายุการให้ประโยชน์อย่างน้อยทุกสิ้นปี

การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวถือปฏิบัติโดยวิธีเปลี่ยนทันทีตามที่กำหนดในวิธีปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานฉบับปรับปรุงใหม่ดังกล่าว ยกเว้นการพิจารณาต้นทุนการรื้อถอน การขนย้ายและบูรณะสถานที่ซึ่งถือปฏิบัติโดยวิธีปรับย้อนหลัง การเปลี่ยนแปลงไม่มีผลกระทบต่อผลกำไรและกำไรต่อหุ้น

4.4 การบัญชีเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 กลุ่มบริษัทถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2552) เรื่องอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน

ภายใต้มาตรฐานฉบับปรับปรุงอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน หมายถึงอสังหาริมทรัพย์ที่ถือครองเพื่อหาประโยชน์จากรายได้ค่าเช่า หรือจากการเพิ่มขึ้นของมูลค่าของสินทรัพย์หรือทั้งสองอย่าง

กลุ่มบริษัทเลือกวิธีราคาทุนสำหรับการบันทึกบัญชีอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนภายใต้มาตรฐานการบัญชีฉบับปรับปรุงใหม่ การเปลี่ยนนโยบายการบัญชีได้ถือปฏิบัติโดยวิธีปรับย้อนหลังและได้ปรับปรุงงบการเงินปี 2553 ซึ่งรวมอยู่ในงบการเงินของกลุ่มบริษัทเพื่อวัตถุประสงค์ในการเปรียบเทียบ มูลค่าตามบัญชีของอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน ซึ่งในอดีตรวมอยู่ในที่ดินและอาคารที่ไม่ได้ใช้ดำเนินงาน ที่ดินรอการพัฒนา และสิทธิการเช่าที่ดินและอาคารเพื่อให้เช่า และได้ปรับปรุงราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสมซึ่งบันทึกเข้ามามูลค่าทรัพย์สินเสมือนหนึ่งบันทึกบัญชีด้วยวิธีราคาทุนตั้งแต่วันที่ได้มา ส่วนเกินทุนจากการตีราคาของทรัพย์สินดังกล่าวที่เคยบันทึกในส่วนของผู้ถือหุ้นได้ถูกจัดประเภทรายการใหม่โดยโอนไปกำไรสะสม ค่าเสื่อมราคาและอายุการใช้งานของอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนได้มีการประเมินใหม่ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) การเปลี่ยนแปลงในเรื่องดังกล่าวได้ถือปฏิบัติโดยวิธีเปลี่ยนทันทีตามที่กล่าวในวิธีปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) (หมายเหตุ 5)

4.5 การบัญชีเกี่ยวกับต้นทุนการกู้ยืม

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 กลุ่มบริษัทถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 23 (ปรับปรุง 2552) เรื่องต้นทุนการกู้ยืม นโยบายการบัญชีภายใต้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 23 เดิมของกลุ่มบริษัทบันทึกต้นทุนการกู้ยืมที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มา การก่อสร้างหรือการผลิตสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขเป็นส่วนหนึ่งของราคาทุนของสินทรัพย์ ดังนั้นการถือปฏิบัติตามมาตรฐานฉบับปรับปรุงใหม่จึงไม่มีผลกระทบต่อกำไรหรือกำไรต่อหุ้น

4.6 การบัญชีเกี่ยวกับผลประโยชน์พนักงาน

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 กลุ่มบริษัทได้ปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงาน ภายใต้นโยบายการบัญชีใหม่ ภาวะผูกพันของบริษัทเกี่ยวกับผลประโยชน์หลังออกจากงานได้บันทึกในงบการเงิน ด้วยวิธีคิดลดแต่ละหน่วยที่ประมาณการไว้ซึ่งคำนวณโดยนักคณิตศาสตร์ประกันภัยทุกปี ที่ผ่านมามีภาวะผูกพันรับรู้เมื่อจะต้องจ่ายชำระ กลุ่มบริษัทเลือกที่จะบันทึกหนี้สินดังกล่าวผ่านกำไรขาดทุนโดยวิธีเส้นตรงเป็นระยะเวลา 5 ปีนับแต่วันที่นำมาตรฐานการบัญชีมาถือปฏิบัติ ตามวิธีปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 (หมายเหตุ 5)

5 ผลกระทบจากการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินมาใช้เป็นครั้งแรก

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 กลุ่มบริษัทได้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่ ซึ่งมีผลกระทบต่องบการเงิน ดังนี้

ปี 2554

	หน่วย : บาท	
	งบการเงินรวม	งบการเงินเฉพาะกิจการ
งบแสดงฐานะการเงิน		
มูลค่าปัจจุบันของภาระผูกพัน	32,226,283.00	12,029,498.00
ภาระผูกพันที่ยังไม่รับรู้ตามแนวปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	(21,395,440.00)	(8,048,432.00)
ภาระผูกพัน ณ 31 ธันวาคม 2554	10,830,843.00	3,981,066.00

กลุ่มบริษัทได้เปิดเผยรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน ในหมายเหตุ 19

ปี 2553

	หน่วย : บาท		
	งบการเงินรวม		
	ก่อนจัดประเภทใหม่	จัดประเภทใหม่	หลังจัดประเภทใหม่
งบแสดงฐานะการเงิน			
อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน	-	129,917,613.16	129,917,613.16
ที่ดินและอาคารที่ไม่ได้ใช้	39,522,646.86	(39,522,646.86)	-
ดำเนินงาน			
ที่ดินรอการพัฒนา	66,524,092.00	(66,524,092.00)	-
สิทธิการเช่าที่ดินและอาคาร	23,870,874.30	(23,870,874.30)	-
เพื่อให้เช่า			
ส่วนเกินทุนจากการตีราคา	176,174,427.49	(2,405,640.00)	173,768,787.49
ที่ดินและอาคาร			
กำไรสะสม - ยังไม่ได้จัดสรร	104,978,956.14	2,405,640.00	107,384,596.14

	หน่วย : บาท		
	งบการเงินเฉพาะกิจการ		
	ก่อนจัดประเภท ใหม่	จัดประเภทใหม่	หลังจัดประเภทใหม่
งบแสดงฐานะการเงิน			
อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน	-	101,371,993.16	101,371,993.16
ที่ดินและอาคารที่ไม่ได้ใช้ดำเนินงาน	28,160,846.86	(28,160,846.86)	-
ที่ดินรอการพัฒนา	49,340,272.00	(49,340,272.00)	-
สิทธิการเช่าที่ดินและอาคารเพื่อให้ เช่า	23,870,874.30	(23,870,874.30)	-
ส่วนเกินทุนจากการตีราคาที่ดินและ อาคาร	100,193,468.57	(2,405,640.00)	97,787,828.57
กำไรสะสม - ยังไม่ได้จัดสรร	24,975,818.58	2,405,640.00	27,381,458.58

ภาคผนวก ง 3

บริษัท เอ็นอีพี อสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

วันที่ 31 ธันวาคม 2554 และ 2553

1. ข้อมูลทั่วไป

(ก) การดำเนินงานของบริษัท

บริษัท เอ็นอีพี อสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) “บริษัท” เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นในประเทศไทยและมีสำนักงานจดทะเบียนตั้งอยู่เลขที่ 41 พหลโยธิน ซอย 5 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

บริษัทจดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในเดือนกรกฎาคม 2530

บริษัทดำเนินธุรกิจหลักเกี่ยวกับการผลิตและจำหน่ายบรรจุภัณฑ์จากปอและพลาสติก ในปี 2550 บริษัทได้ยกเลิกส่วนงานการผลิตบรรจุภัณฑ์ปอ ตามที่กล่าวไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 29

(ข) ข้อสมมติฐานในการจัดทำงบการเงิน

บริษัทมีผลการดำเนินงานจากธุรกิจหลักขาดทุนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2551 จนถึงปัจจุบัน และมีกระแสเงินสดใช้ไปในกิจกรรมดำเนินงานสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2554 และ 2553 ตามงบการเงินที่แสดงเงินลงทุนตามวิธีส่วนได้เสียและตามงบการเงินเฉพาะบริษัท เป็นยอดติดลบจำนวนเงิน 77.80 ล้านบาท และ 47.09 ล้านบาท ตามลำดับ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554 บริษัทมีหนี้สินหมุนเวียนสูงกว่าสินทรัพย์หมุนเวียนตามงบการเงินที่แสดงเงินลงทุนตามวิธีส่วนได้เสีย และงบการเงินเฉพาะบริษัท เป็นจำนวนเงิน 53.11 ล้านบาท และมีผลขาดทุนสะสมตามงบการเงินที่แสดงเงินลงทุนตามวิธีส่วนได้เสียเป็นจำนวนเงิน 764.74 ล้านบาท และตามงบการเงินเฉพาะบริษัทเป็นจำนวนเงิน 475.90 ล้านบาท นอกจากนี้ ในเดือนธันวาคม 2552 บริษัทได้ผิมนัดชำระหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวกับสถาบันการเงินแห่งหนึ่งถึงกำหนด จำนวนเงิน 32 ล้านบาท เงินกู้ยืมดังกล่าวได้จัดประเภทเป็นเงินกู้ยืมระยะยาวที่ผิมนัดชำระเป็นจำนวน 138 ล้านบาท นอกจากนี้บริษัทยังค้างชำระดอกเบี้ยตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2552 ถึงเดือนพฤศจิกายน 2553 เป็นจำนวน 12.03 ล้านบาท และค่าเบี้ยปรับล่าช้าอีกจำนวน 22.42 ล้านบาท รวมเป็นจำนวน 172.45 ล้านบาท ซึ่งต่อมาเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2553 บริษัทได้ตกลงทำสัญญาปรับโครงสร้างหนี้กับสถาบันการเงินดังกล่าว โดยโอนที่ดินบางส่วนเพื่อจ่ายชำระหนี้บางส่วนจำนวน 110.70 ล้านบาท ส่วนที่เหลือจำนวน 61.75 ล้านบาท ซึ่งได้แสดงเป็นหนี้สินตามสัญญาปรับโครงสร้างหนี้ (ตามที่กล่าวไว้ในหมายเหตุข้อ 15)

การที่บริษัทจะดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่องได้ขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานและการลงทุนก่อสร้างโรงงานและเครื่องจักรใหม่ เพื่อเพิ่มกำลังการผลิตในอนาคต ทั้งนี้บริษัทอยู่ระหว่างการดำเนินงานตามแผนธุรกิจดังกล่าว งบการเงินนี้ยังคงจัดทำขึ้นตามหลักการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องของกิจการ โดยถือว่าการขายหรือมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนของสินทรัพย์และการจ่ายชำระหนี้สินของบริษัทจะเป็นไปตามปกติธุรกิจ โดยไม่คาดว่าจะมีการหยุดชะงักของการดำเนินงานตามปกติของบริษัท

2. นโยบายการบัญชีที่สำคัญ

2.1 หลักเกณฑ์ในการจัดทำงบการเงิน

งบการเงินนำเสนอเพื่อวัตถุประสงค์ของการรายงานเพื่อใช้ในประเทศ และจัดทำเป็นภาษาไทย งบการเงินฉบับภาษาอังกฤษได้จัดทำขึ้นเพื่อความสะดวกของผู้อ่านงบการเงินที่ไม่คุ้นเคยกับภาษาไทย

งบการเงินนี้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชีที่กฎหมายกำหนดตามพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 โดยได้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะและการแสดงรายการได้ทำขึ้นตามแบบกำหนดรายการย่อที่ต้องมีในงบการเงินสำหรับบริษัทมหาชนจำกัด ที่กำหนดโดยประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ออกตามความในพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543

งบการเงินแสดงหน่วยเงินตราเป็นเงินบาท และหมายเหตุประกอบงบการเงินมีการปิดเศษเพื่อให้แสดงเป็นหลักพันบาท ยกเว้นที่ระบุไว้เป็นอย่างอื่น งบการเงินนี้ได้จัดทำขึ้นโดยถือหลักเกณฑ์การบันทึกตามราคาทุนเดิมยกเว้นที่ได้เปิดเผยไว้แล้วในนโยบายการบัญชี

ในการจัดทำงบการเงินให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี ผู้บริหารต้องใช้ในการประมาณและข้อสมมติฐานหลายประการ ซึ่งมีผลกระทบต่อข้อกำหนดนโยบายและการรายงานจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่าย การประมาณและข้อสมมติฐานมาจากประสบการณ์ในอดีต และปัจจัยต่างๆ ที่ผู้บริหารมีความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลภายใต้สภาวะการณ์แวดล้อมนั้น ดังนั้นผลที่เกิดขึ้นจริงจากการตั้งข้อสมมติฐานต่อมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินอาจแตกต่างไปจากที่ประมาณไว้

ประมาณการและข้อสมมติฐานที่ใช้ในการจัดทำงบการเงินจะได้รับการทบทวนอย่างสม่ำเสมอ การปรับประมาณการทางบัญชีจะบันทึกในงวดบัญชีที่ประมาณการดังกล่าวได้รับการทบทวน หากการปรับประมาณการกระทบเฉพาะงวดนั้นๆ และจะบันทึกในงวดที่ปรับหรืองวดในอนาคต หากการปรับประมาณการกระทบทั้งงวดปัจจุบันและอนาคต

2.2 มาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่มีผลบังคับใช้ในปีปัจจุบัน

ในระหว่างปี 2553 และปี 2554 สภาวิชาชีพบัญชีได้ออกประกาศสภาวิชาชีพบัญชีให้ใช้มาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับปรับปรุงปี 2552 และฉบับที่ออกใหม่ การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และการตีความมาตรฐานการบัญชี ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 มีดังต่อไปนี้

แม่บทการบัญชี (ปรับปรุง 2552)

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนอของงบการเงิน

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สินค้าคงเหลือ

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบกระแสเงินสด

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 10 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงาน

- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 11 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สัญญาก่อสร้าง
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สัญญาเช่า
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง รายได้
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 23 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 24 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 26 เรื่อง การบัญชีและการรายงานโครงการผลประโยชน์เมื่อออกจากงาน
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วม
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 29 เรื่อง การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 31 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ส่วนได้เสียในการร่วมค้า
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 33 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง กำไรต่อหุ้น
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินระหว่างกาล
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้นและสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน
- มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 2 เรื่อง การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์
- มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การรวมธุรกิจ
- มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก
- มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 6 เรื่อง การสำรวจและประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่
- การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง สัญญาการก่อสร้างอสังหาริมทรัพย์
- การตีความมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 31 เรื่อง รายได้ - รายการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับบริการโฆษณา

ฝ่ายบริหารของบริษัทได้ประเมินแล้วเห็นว่ามาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงินข้างต้นจะไม่มีผลกระทบต่ออย่างเป็นสาระสำคัญต่องบการเงินสำหรับปีปัจจุบัน อย่างไรก็ตามสำหรับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่องการนำเสนอของงบการเงิน มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์ของพนักงาน มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2552) เรื่องอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนและ มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 2 การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ บริษัทได้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานที่ออกและปรับปรุงใหม่สำหรับปีปัจจุบัน มีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีของบริษัทตามที่ระบุไว้ในหมายเหตุข้อ 2.20 การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีดังกล่าว ส่วนใหญ่มีผลกระทบต่องบการเงินและการปรับปรุงทันที ยกเว้นเรื่องการบัญชีเกี่ยวกับผลประโยชน์พนักงานที่บริษัทเลือกปรับปรุงโดยรับรู้ผลประโยชน์เมื่อเกษียณอายุในอดีต เป็นค่าใช้จ่ายตามวิธีเส้นตรงตลอดระยะเวลา 5 ปี ในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

2.3 รายการบัญชีที่เป็นเงินตราต่างประเทศ

รายการบัญชีที่เป็นเงินตราต่างประเทศแปลงค่าเป็นเงินบาทโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่เกิดรายการ

สินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นตัวเงินและเป็นเงินตราต่างประเทศ ณ วันที่ในงบแสดงฐานะการเงิน แปลงค่าเป็นเงินบาทโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันนั้น กำไรหรือขาดทุนจากการเปลี่ยนแปลงค่าจะบันทึกในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

2.4 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดประกอบด้วย ยอดเงินสด ยอดเงินฝากธนาคาร ประเภทเพื่อเรียก และเงินลงทุนระยะสั้นที่มีสภาพคล่องสูง เงินเบิกเกินบัญชีธนาคารซึ่งจะต้องชำระคืนเมื่อทวงถามถือเป็นกิจกรรมจัดหาเงินในงบกระแสเงินสด

เงินฝากธนาคารที่มีข้อจำกัดในการใช้จะแสดงเป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนและถือเป็นกิจกรรมลงทุน

2.5 ลูกหนี้การค้าและลูกหนี้อื่น

ลูกหนี้การค้าและลูกหนี้อื่น แสดงในราคาตามใบแจ้งหนี้หักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ ค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญประเมินโดยการวิเคราะห์ประวัติการชำระหนี้และการคาดการณ์เกี่ยวกับการชำระหนี้ในอนาคตของลูกหนี้ และลูกหนี้ที่ค้างเกินกว่าหนึ่งปี จะพิจารณาตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญทั้งจำนวน ลูกหนี้จะถูกตัดจำหน่ายบัญชีเมื่อทราบว่าเป็นหนี้สูญ

2.6 สินค้าคงเหลือ

สินค้าคงเหลือแสดงในราคาทุนหรือมูลค่าสุทธิที่จะได้รับแล้วแต่ราคาใดจะต่ำกว่า ต้นทุนของสินค้าคำนวณโดยใช้วิธีเข้าก่อนออกก่อน ต้นทุนสินค้าประกอบด้วย ต้นทุนที่ซื้อ ต้นทุนในการดัดแปลงหรือต้นทุนอื่นเพื่อให้สินค้าอยู่ในสถานที่และสภาพปัจจุบัน ในกรณีของสินค้าสำเร็จรูปและสินค้าระหว่างผลิตที่ผลิตเอง ต้นทุนสินค้ารวมการปันส่วนของค่าใส่หุ้ยการผลิตอย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงระดับกำลังการผลิตตามปกติ

ต้นทุนในการซื้อ ประกอบด้วย ราคาซื้อและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการซื้อสินค้า นั้น เช่น ค่าขนส่ง ค่าขนส่ง และต้นทุนอื่นๆที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มาซึ่งสินค้า และหักด้วยส่วนลดการค้าและเงินที่ได้รับคืนจากการซื้อสินค้า

มูลค่าสุทธิที่จะได้รับเป็นการประมาณราคาที่จะขายได้จากการดำเนินธุรกิจปกติ หักด้วยประมาณการต้นทุนในการผลิตสินค้าให้เสร็จและต้นทุนที่จำเป็นต้องจ่ายไป เพื่อให้ขายสินค้าได้

ค่าเผื่อมูลค่าสินค้า ประเมินจากมูลค่าสุทธิที่จะได้รับ และสินค้าที่ค้างนาน เสี่ยงหาย ใช้งานไม่ได้

2.7 เงินลงทุนในบริษัทร่วม

บริษัทร่วม หมายถึงกิจการที่บริษัทมีอิทธิพลอย่างเป็นสาระสำคัญแต่ไม่ถึงกับควบคุมซึ่งโดยทั่วไปแล้วบริษัทจะถือหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงอยู่ระหว่างร้อยละ 20 ถึงร้อยละ 50 ของสิทธิออกเสียงทั้งหมด เงินลงทุนในบริษัทร่วมรับรู้เริ่มแรกด้วยราคาทุนและใช้วิธีส่วนได้เสียในการแสดงในงบการเงินที่แสดงเงินลงทุนตามวิธีส่วนได้เสีย

เงินลงทุนในบริษัทร่วมแสดงในงบการเงินเฉพาะกิจการโดยแสดงด้วยวิธีราคาทุน สุทธิจากค่าเผื่อการด้อยค่า(ถ้ามี)

2.8 อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน

อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนของบริษัทแสดงด้วยวิธีราคาทุนหักค่าเสื่อมราคา สะสมและค่าเผื่อการด้อยค่า (ถ้ามี)

ค่าเสื่อมราคาของอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน ประเภทอาคารและสิ่งปลูกสร้าง คำนวณจากราคาทุนโดยวิธีเส้นตรงตามอายุการให้ประโยชน์โดยประมาณ 10 ปี ค่าเสื่อมราคาของอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนรวมอยู่ในการคำนวณผลการดำเนินงาน

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 บริษัทได้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน โดยวิธีการจัดประเภท อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนที่บันทึกกรวมเป็นส่วนหนึ่งของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ แยกเป็นรายการต่างหากภายใต้หัวข้อ “อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน” ตามที่ระบุใน มาตรฐานฉบับปรับปรุงดังกล่าว.

2.9 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

สินทรัพย์ที่เป็นกรรมสิทธิ์ของกิจการ

ที่ดินแสดงด้วยราคาทุน

อาคารและอุปกรณ์แสดงด้วยราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสมและค่าเผื่อจากการด้อยค่า (ถ้ามี)

ราคาทุนรับรู้เมื่อเริ่มแรกที่ได้สินทรัพย์มารวมถึงต้นทุนทางตรงอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการจัดหาสินทรัพย์เพื่อให้สินทรัพย์อยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้ได้ตามวัตถุประสงค์รวมทั้งต้นทุนในการรื้อถอน ขนย้าย และการบูรณะสถานที่ตั้งของสินทรัพย์ซึ่งเป็นภาระผูกพันของกิจการ (ถ้ามี)

สินทรัพย์ที่เช่า

สัญญาเช่าซึ่งบริษัทได้รับส่วนใหญ่ของความเสียหายและผลตอบแทนจากการครอบครองทรัพย์สินที่เช่านั้นๆ ได้จัดประเภทเป็นสัญญาเช่าการเงิน อุปกรณ์ที่ได้มาโดยทำสัญญาเช่าการเงินบันทึกเป็นสินทรัพย์ด้วยมูลค่ายุติธรรมหรือมูลค่าปัจจุบันของจำนวนเงินขั้นต่ำที่ต้องจ่ายตามสัญญาเช่าแล้วแต่จำนวนใดจะต่ำกว่า หักด้วยค่าเสื่อมราคาสะสมและขาดทุนจากการด้อยค่า ค่าเช่าที่ชำระจะแยกเป็นส่วนที่เป็นค่าใช้จ่ายทางการเงิน และส่วนที่จะหักจากหนี้ตามสัญญา เพื่อให้ให้อัตราดอกเบี้ยแต่ละงวดเป็นอัตราคงที่สำหรับยอดคงเหลือของหนี้สิน ค่าใช้จ่ายทางการเงินจะบันทึกโดยตรงในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

ค่าเสื่อมราคา

ค่าเสื่อมราคابันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ คำนวณจากราคาทุนหักมูลค่าคงเหลือของสินทรัพย์ โดยวิธีเส้นตรงตามเกณฑ์อายุการใช้งานโดยประมาณของสินทรัพย์แต่ละรายการ ประมาณการอายุการใช้งานของสินทรัพย์แสดงได้ดังนี้

ส่วนปรับปรุงที่ดิน	10 - 20 ปี
อาคารและสิ่งปลูกสร้าง	5 - 40 ปี
เครื่องจักรและอุปกรณ์	5 - 20 ปี
เครื่องตกแต่งและอุปกรณ์สำนักงาน	5 - 10 ปี
ยานพาหนะ	10 ปี

บริษัทมีการทบทวนมูลค่าคงเหลือและอายุการให้ประโยชน์ทุกปี

บริษัทคิดค่าเสื่อมราคาสำหรับส่วนประกอบของรายการสินทรัพย์แต่ละส่วนแยกต่างหากจากกันเมื่อส่วนประกอบแต่ละส่วนนั้นมีต้นทุนที่มีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับต้นทุนทั้งหมดของสินทรัพย์นั้น

ค่าเสื่อมราคารวมอยู่ในการคำนวณผลการดำเนินงาน

ไม่มีการคิดค่าเสื่อมราคาสำหรับที่ดิน สินทรัพย์ระหว่างก่อสร้างและอุปกรณ์ระหว่างติดตั้ง

บริษัทตัดรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ออกจากบัญชีเมื่อจำหน่ายสินทรัพย์ รายการผลกำไรหรือขาดทุนจากการจำหน่ายหรือตัดจำหน่ายสินทรัพย์ จะรับรู้ในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

2.10 ต้นทุนการกู้ยืม

ต้นทุนการกู้ยืมของเงินกู้ที่ใช้ในการจัดหาหรือก่อสร้างสินทรัพย์ที่ต้องใช้ระยะเวลาในการทำให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้หรือขาย ได้ถูกนำไปรวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์จนกว่าสินทรัพย์นั้นจะอยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้ได้ตามประสงค์ ส่วนต้นทุนการกู้ยืมอื่นถือเป็นค่าใช้จ่ายในงวดที่เกิดรายการ ต้นทุนการกู้ยืม ประกอบด้วย ดอกเบี้ยและต้นทุนอื่นที่เกิดขึ้นจากการกู้ยืมนั้น

2.11 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน

คอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ที่บริษัทซื้อมาแสดงในราคาทุน หักค่าตัดจำหน่ายสะสม และค่าเผื่อการด้อยค่า (ถ้ามี)

ค่าตัดจำหน่าย

ค่าตัดจำหน่ายบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ คำนวณโดยวิธีเส้นตรงตามเกณฑ์ระยะเวลาที่คาดว่าจะใช้งานของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนแต่ละประเภทโดยประมาณห้า (5) ถึงสิบ (10) ปี นับจากวันที่สามารถใช้งานได้

2.12 การด้อยค่า

ยอดสินทรัพย์คงเหลือตามบัญชีของบริษัท ได้รับการทบทวน ณ ทุกวันที่ในงบแสดงฐานะการเงินว่า มีข้อบ่งชี้เรื่องการด้อยค่าหรือไม่ ในกรณีที่มีข้อบ่งชี้จะทำการประมาณมูลค่าสินทรัพย์ที่คาดว่าจะได้รับคืน

การรับรู้ขาดทุนจากการด้อยค่า เมื่อมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์หรือมูลค่าตามบัญชีของหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสดสูงกว่ามูลค่าที่จะได้รับคืน ขาดทุนจากการด้อยค่าบันทึกในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

การคำนวณมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน

มูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนของสินทรัพย์ หมายถึงราคาขายสุทธิของสินทรัพย์ หรือมูลค่าจากการใช้ของสินทรัพย์ แล้วแต่มูลค่าใดจะสูงกว่า ในการประเมินมูลค่าจากการใช้ของสินทรัพย์ ประมาณการกระแสเงินสดที่จะได้รับในอนาคตจะคิดลดเป็นมูลค่าปัจจุบันโดยใช้อัตราคิดลดก่อนคำนวณภาษีเงินได้เพื่อให้สะท้อนมูลค่าที่อาจประเมินได้ในตลาดปัจจุบันซึ่งแปรไปตามเวลาและความเสี่ยงที่มีต่อสินทรัพย์ สำหรับสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดกระแสเงินสดรับโดยอิสระจากสินทรัพย์อื่นพิจารณามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนให้สอดคล้องกับหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสดที่สินทรัพย์นั้นมีความเกี่ยวข้องด้วย

การกลับรายการด้อยค่า

บริษัทจะกลับรายการบัญชีขาดทุนจากการด้อยค่า หากมีการเปลี่ยนแปลงประมาณการที่ใช้ในการคำนวณมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน

บริษัทจะกลับรายการบัญชีขาดทุนจากการด้อยค่าเพียงให้มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ไม่เกินกว่ามูลค่าตามบัญชีภายหลังหักค่าเสื่อมราคาหรือค่าตัดจำหน่าย เสมือนหนึ่งไม่เคยมีการบันทึกขาดทุนจากการด้อยค่ามาก่อน

2.13 หนี้สินที่มีภาระดอกเบี้ย

หนี้สินประเภทมีดอกเบียบันทึกเริ่มแรกในมูลค่ายุติธรรมหักค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการกู้ยืมเงิน ภายหลังจากการบันทึกหนี้สินที่มีภาระดอกเบี้ยจะบันทึกโดยวิธีราคาทุนตัดจำหน่าย ผลต่างระหว่างจำนวนเงินที่ได้รับจากการกู้ยืมเงินและยอดเงินเมื่อครบกำหนดชำระบันทึกในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จตลอดอายุการกู้ยืม โดยใช้วิธีอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง

2.14 เจ้าหนี้การค้าและเจ้าหนี้อื่น

เจ้าหนี้การค้าและเจ้าหนี้อื่นแสดงในราคาทุน

2.15 ผลประโยชน์พนักงาน

ผลประโยชน์ระยะสั้น

บริษัทรับรู้เงินเดือน ค่าจ้าง โบนัส เงินสมทบกองทุนประกันสังคมและกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเป็นค่าใช้จ่ายเมื่อเกิดรายการ

ผลประโยชน์หลังออกจางานของพนักงาน (โครงการสมทบเงิน)

บริษัทและพนักงานได้ร่วมกันจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ซึ่งประกอบด้วยเงินที่พนักงานจ่ายสะสมและเงินที่บริษัทจ่ายสมทบให้เป็นรายเดือน สินทรัพย์ของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพได้แยกออกจากสินทรัพย์ของบริษัท เงินที่บริษัทจ่ายสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในปีที่เกิดรายการ

ผลประโยชน์หลังออกจางานของพนักงาน (โครงการผลประโยชน์)

บริษัทมีภาระสำหรับเงินชดเชยที่ต้องจ่ายให้แก่พนักงานเมื่อออกจางานตามกฎหมายแรงงาน และตามโครงการผลตอบแทนพนักงานอื่นๆ ซึ่งบริษัทถือว่าเงินชดเชยดังกล่าวเป็นโครงการผลประโยชน์หลังออกจางานสำหรับพนักงาน

บริษัทคำนวณหนี้สินตามโครงการผลประโยชน์หลังออกจางานของพนักงานโดยใช้วิธีคิดลดแต่ละหน่วยที่ประมาณการไว้ (Projected Unit Credit Method) โดยผู้เชี่ยวชาญอิสระได้ทำการประเมินภาระผูกพันดังกล่าวตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย ซึ่งหลักการประมาณการดังกล่าวต้องใช้ข้อสมมติที่หลากหลาย รวมถึงข้อสมมติเกี่ยวกับอัตราคิดลด อัตราการขึ้นเงินเดือนในอนาคต อัตราการเปลี่ยนแปลงในจำนวนพนักงาน อัตราการมรณะและอัตราเงินเฟ้อ

ผลกำไรหรือขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย (Actuarial gains and losses) สำหรับโครงการผลประโยชน์หลังออกจากราชการของพนักงานจะรับรู้ทันทีในกำไรหรือขาดทุน

บริษัทเลือกที่จะบันทึกหนี้สินทั้งหมดในงวดอดีตเป็นค่าใช้จ่ายตามวิธีเส้นตรงตลอดระยะเวลา 5 ปี ในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ตามวิธีปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19

2.16 ประเมินการหนี้สิน

ประเมินการหนี้สินจะรับรู้ในงบแสดงฐานะการเงินก็ต่อเมื่อบริษัทมีภาระหนี้สินเกิดขึ้นจากข้อพิพาททางกฎหมายหรือภาระผูกพันซึ่งเป็นผลมาจากเหตุการณ์ในอดีตและมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่นอนว่าประโยชน์เชิงเศรษฐกิจจะต้องถูกจ่ายไปเพื่อชำระภาระหนี้สินดังกล่าว โดยภาระหนี้สินดังกล่าวสามารถประมาณจำนวนเงินได้อย่างน่าเชื่อถือ ถ้าผลกระทบดังกล่าวเป็นนัยสำคัญ ประเมินการกระแสเงินสดที่จะจ่ายในอนาคตจะคิดลดเป็นมูลค่าปัจจุบันโดยใช้อัตราคิดลดในตลาดปัจจุบันก่อนคำนวณภาษีเงินได้ เพื่อให้สะท้อนมูลค่าที่อาจประเมินได้ในตลาดปัจจุบันซึ่งแปรไปตามเวลาและความเสี่ยงที่มีต่อหนี้สิน

2.17 รายได้

รายได้ที่รับรู้ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่มและแสดงสุทธิจากส่วนลดการค้า การขายสินค้า

รายได้จะรับรู้ในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเมื่อได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนที่เป็นสาระสำคัญของความเป็นเจ้าของสินค้าที่มีนัยสำคัญไปให้กับผู้ซื้อแล้ว และจะไม่รับรู้รายได้ถ้าฝ่ายบริหารยังมีการควบคุมหรือบริหารสินค้าที่ขายไปแล้วนั้นหรือมีความไม่แน่นอนที่มีนัยสำคัญในการได้รับประโยชน์จากรายการบัญชีนั้นไม่อาจวัดมูลค่าของจำนวนรายได้และต้นทุนที่เกิดขึ้นได้อย่างน่าเชื่อถือ มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่นอนที่จะต้องรับคืนสินค้า

ดอกเบี้ยรับ

ดอกเบี้ยรับบันทึกในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จตามเกณฑ์คงค้าง

รายได้อื่น

รายได้อื่นบันทึกในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จตามเกณฑ์คงค้าง

2.18 ค่าใช้จ่าย

สัญญาเช่าดำเนินงาน

รายจ่ายภายใต้สัญญาเช่าดำเนินงานบันทึกในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จโดยวิธีเส้นตรงตลอดอายุสัญญาเช่า ประโยชน์ที่ได้รับตามสัญญาเช่าจะรับรู้ในงบกำไรขาดทุน

เบ็ดเสร็จเป็นส่วนหนึ่งของค่าเช่าทั้งสิ้นตามสัญญา ค่าเช่าที่อาจเกิดขึ้นจะบันทึกในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จในรอบบัญชีที่มีรายการดังกล่าว

รายจ่ายทางการเงิน

ดอกเบี้ยจ่ายและค่าใช้จ่ายในทำนองเดียวกันบันทึกในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จในงวดที่ค่าใช้จ่ายดังกล่าวเกิดขึ้น ดอกเบี้ยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของค่างวดตามสัญญาเช่าการเงินบันทึกในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จโดยใช้วิธีอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง

ค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายบันทึกในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จตามเกณฑ์คงค้าง

2.19 การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์

บริษัทจ่ายผลตอบแทนพนักงานโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ที่ชำระด้วยตราสารทุน โดยบริษัทได้รับการบริการจากพนักงานเป็นสิ่งตอบแทนสำหรับตราสารทุน (สิทธิซื้อหุ้น) ที่บริษัทออกให้ มูลค่ายุติธรรมของบริการของพนักงานเพื่อแลกเปลี่ยนกับการให้สิทธิซื้อหุ้นจะรับรู้เป็นค่าใช้จ่าย จำนวนรวมที่ตัดเป็นค่าใช้จ่ายจะอ้างอิงจากมูลค่ายุติธรรมของสิทธิซื้อหุ้นที่ออกให้โดย

- รวมเงื่อนไขทางการตลาด
- ไม่รวมผลกระทบของการบริการและเงื่อนไขการได้รับสิทธิที่ไม่ใช่เงื่อนไขตลาด (ตัวอย่างเช่น ความสามารถทำกำไร การเติบโตของกำไรตามที่กำหนดไว้ และพนักงานจะยังเป็นพนักงานของกิจการในช่วงเวลาที่กำหนด) และ
- ไม่รวมผลกระทบของเงื่อนไขการได้รับสิทธิที่ไม่ใช่เงื่อนไขการบริการหรือผลงาน (ตัวอย่างเช่น ข้อกำหนดด้านความปลอดภัยของพนักงาน)

เงื่อนไขการได้รับสิทธิที่ไม่ใช่เงื่อนไขทางการตลาดจะรวมอยู่ในข้อสมมติฐานเกี่ยวกับจำนวนของสิทธิซื้อหุ้นที่คาดว่าจะได้รับสิทธิ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดจะรับรู้ตลอดระยะเวลาที่ได้รับสิทธิ ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขการได้รับสิทธิที่กำหนดไว้ บริษัทจะทบทวนการประเมินจำนวนของสิทธิซื้อหุ้นที่คาดว่าจะได้รับสิทธิ ซึ่งขึ้นอยู่กับเงื่อนไขการได้รับสิทธิที่ไม่ใช่เงื่อนไขการตลาด และจะรับรู้ผลกระทบของการปรับปรุงประมาณการเริ่มแรกในกำไรหรือขาดทุนพร้อมกับการปรับปรุงรายการไปยังส่วนของผู้ถือหุ้น ณ วันที่สิ้นรอบระยะเวลาการรายงาน

เมื่อมีการใช้สิทธิ บริษัทจะออกหุ้นใหม่ สิ่งตอบแทนที่ได้รับสุทธิของต้นทุนในการทำรายการทางตรงจะเครดิตไปยังหุ้นเรือนหุ้น (มูลค่าตามบัญชี) และส่วนเกินส่วนต่ำกว่ามูลค่าหุ้นเมื่อมีการใช้สิทธิ

กรณีที่บริษัทให้สิทธิซื้อตราสารทุนแก่พนักงานของบริษัทและปฏิบัติเหมือนการเพิ่มทุนอย่างหนึ่ง บริษัทต้องวัดมูลค่ายุติธรรมของบริการของพนักงาน โดยอ้างอิงกับมูลค่ายุติธรรมของตราสารทุนที่ออกให้ มูลค่าของตราสารทุนเหล่านั้นต้องวัด ณ วันที่ให้สิทธิซึ่งจะรับรู้ตลอดระยะเวลาที่ได้รับสิทธิ

2.20 ภาษีเงินได้

ภาษีเงินได้รับรู้ในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ภาษีเงินได้ ได้แก่ภาษีที่คาดว่าจะจ่ายชำระโดยคำนวณจากกำไรประจำปีที่ต้องเสียภาษี โดยใช้อัตราภาษีที่ประกาศใช้ ณ วันที่ในงบแสดงฐานะการเงิน ตลอดจนการปรับปรุงภาษีที่ค้างชำระในปีก่อนๆ

2.21 การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 บริษัทได้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่ตามที่กล่าวในหมายเหตุข้อ 2.2 บริษัทมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี ดังต่อไปนี้

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่องการนำเสนองบการเงิน

ภายใต้ข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชีที่ปรับปรุงใหม่ งบการเงินประกอบด้วย

- งบแสดงฐานะการเงิน
- งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ
- งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น
- งบกระแสเงินสด
- หมายเหตุประกอบงบการเงิน

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

ภายใต้ข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชีที่ปรับปรุงใหม่มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญและมีผลกระทบต่อบริษัท ดังนี้

1. ต้นทุนการรีอถอน การขนย้ายและการบูรณะสภาพของสินทรัพย์ ต้องถือเป็นต้นทุนของสินทรัพย์และมีการคิดค่าเสื่อมราคาประจำปี
2. การกำหนดค่าเสื่อมราคา ต้องพิจารณาแต่ละส่วนแยกต่างหากจากกันเมื่อแต่ละส่วนประกอบนั้นมีสาระสำคัญ
3. มูลค่าคงเหลือของสินทรัพย์ต้องมีการประมาณด้วยมูลค่าที่กิจการคาดว่าจะได้รับในปัจจุบันจากสินทรัพย์นั้น หากมีอายุและสภาพที่คาดว่าจะได้รับในปัจจุบันเมื่อสิ้นสุดอายุการใช้ประโยชน์ นอกจากนี้ต้องมีการสอบทานมูลค่าคงเหลือและอายุการให้ประโยชน์อย่างน้อยทุกสิ้นปี

การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวถือปฏิบัติโดยวิธีเปลี่ยนทันทีตามที่กำหนดวิธีปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงที่ระบุในมาตรฐานการบัญชีฉบับปรับปรุงใหม่ดังกล่าว ยกเว้นการพิจารณาต้นทุนการรีอถอน การขนย้ายและบูรณะสถานที่ซึ่งถือปฏิบัติโดยวิธีปรับย้อนหลัง

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์พนักงาน

ภายใต้นโยบายการบัญชีใหม่ บริษัทที่มีภาระผูกพันสำหรับเงินชดเชยที่ต้องจ่ายให้แก่พนักงานเมื่อออกจากงานตามข้อบังคับของบริษัทและตามกฎหมายแรงงาน ซึ่งบริษัทถือว่าเงินชดเชยดังกล่าวเป็นโครงการผลประโยชน์หลังออกจากงานสำหรับพนักงาน ซึ่งเดิมบริษัทรับรู้ภาระผูกพันเมื่อเกิดรายการบริษัทคำนวณหนี้สินตามโครงการผลประโยชน์พนักงานหลังจากออกจากงานของพนักงาน โดยวิธีคิดลดแต่ละหน่วยที่ประมาณไว้ (Projected Unit Credit Method) โดยผู้เชี่ยวชาญอิสระได้ทำการประเมินภาระผูกพันดังกล่าวตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย ซึ่งหลักการประมาณการดังกล่าวต้องใช้ข้อสมมติที่หลากหลาย รวมถึงข้อสมมติเกี่ยวกับอัตราคิดลด อัตราการขึ้นเงินเดือนในอนาคต อัตราการเปลี่ยนแปลงในจำนวนพนักงาน อัตราการมรณะ และอัตราเงินเฟ้อ

บริษัทเลือกที่จะบันทึกหนี้สินทั้งหมดในงวดอดีตเป็นค่าใช้จ่ายตามวิธีเส้นตรงตลอดระยะเวลา 5 ปี ในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จตามวิธีปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน

ภายใต้มาตรฐานฉบับปรับปรุงใหม่ อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน หมายถึง อสังหาริมทรัพย์ที่ถือครองเพื่อหาประโยชน์จากรายได้ค่าเช่า หรือจากการเพิ่มขึ้นของมูลค่าสินทรัพย์หรือทั้งสองอย่าง ทั้งนี้ได้เปิดเผยแยกต่างหากจากที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

บริษัทเลือกวิธีราคาทุนสำหรับการบันทึกบัญชีอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนภายใต้มาตรฐานการบัญชีฉบับปรับปรุงใหม่ การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีดังกล่าว ส่งผลให้มีการจัดประเภทรายการใหม่สำหรับงบการเงินเปรียบเทียบตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 ค่าเสื่อมราคาและอายุการใช้งานของอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนได้มีการประเมินใหม่ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) การเปลี่ยนแปลงในเรื่องดังกล่าวได้ถือปฏิบัติโดยวิธีเปลี่ยนทันทีตามที่กล่าวไว้ในวิธีปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552)

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 2 เรื่อง การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์

ภายใต้นโยบายการบัญชีใหม่ บริษัทจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ให้เป็นผลตอบแทนแก่กรรมการและพนักงานซึ่งเป็นตราสารทุนที่ออกให้ได้รับสิทธิทันที โดยที่พนักงานหรือผู้บริหารไม่จำเป็นต้องให้บริการตลอดช่วงเวลาที่กำหนดก่อนจะได้รับสิทธิในตราสารทุนนั้นอย่างไม่มีเงื่อนไข ในกรณีนี้บริษัทรับรู้บริการที่ได้รับเป็นค่าใช้จ่ายทั้งจำนวนพร้อมกับรับรู้การเพิ่มขึ้นของส่วนของผู้ถือหุ้นที่เกี่ยวข้อง

บริษัทวัดมูลค่ายุติธรรมของตราสารทุนที่ออกให้ ณ วันที่วัดมูลค่า โดยใช้แบบจำลองการวัดมูลค่าโดยใช้สูตร Black Scholes ซึ่งรับรู้เป็นผลประโยชน์ตอบแทนแก่กรรมการและพนักงานในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ และบันทึกเป็นสำรองสำหรับการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ในส่วนของผู้ถือหุ้น

3. ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีเนื่องจากการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินใหม่มาถือปฏิบัติ

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 บริษัทได้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่ ซึ่งมีผลกระทบต่องบการเงิน ดังนี้

งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554

	พันบาท
	<u>งบการเงินที่แสดง</u>
	เงินลงทุนตามวิธี
	ส่วนได้เสีย/
	<u>งบเฉพาะบริษัท</u>
ภาวะผูกพันผลประโยชน์เมื่อเกษียณอายุเพิ่มขึ้น	1,366
สำรองสำหรับการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์เพิ่มขึ้น	15,342

งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2554

	พันบาท
	<u>งบการเงินที่แสดง</u>
	เงินลงทุนตาม
	วิธีส่วนได้เสีย/
	<u>งบเฉพาะบริษัท</u>
ค่าเสื่อมราคาลดลง	822
ผลประโยชน์ตอบแทนแก่กรรมการและพนักงาน (การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็น	(24,734)
เกณฑ์)	
ค่าใช้จ่ายผลประโยชน์พนักงานเมื่อเกษียณอายุเพิ่มขึ้น	
ต้นทุนขายเพิ่มขึ้น	(86)
ค่าใช้จ่ายในการขายเพิ่มขึ้น	(6)
ค่าใช้จ่ายในการบริหารเพิ่มขึ้น	(72)
ค่าตอบแทนผู้บริหารเพิ่มขึ้น	(284)
ค่าใช้จ่ายทางการเงินเพิ่มขึ้น	(173)
รวมต้นทุนบริการและดอกเบี้ยในงวดปัจจุบัน	(621)
ต้นทุนบริการและดอกเบี้ยในอดีตที่ทยอยรับรู้ 5 ปีในงวดนี้	(745)
รวม	(1,366)
กำไรสำหรับงวดเพิ่มขึ้น (ลดลง)	(25,278)
กำไรต่อหุ้นขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้น (ลดลง) (บาทต่อหุ้น)	(0.019)

4. การตีความมาตรฐานการบัญชีใหม่ที่ประกาศใช้ในระหว่างปี

ในระหว่างปี 2554 สภาวิชาชีพบัญชีได้ออกประกาศสภาวิชาชีพบัญชีให้ใช้การตีความมาตรฐานการบัญชีใหม่ โดยมีผลบังคับใช้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2556 เป็นต้นไป มีดังต่อไปนี้

การตีความมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 10	เรื่อง ความช่วยเหลือจากรัฐบาล - กรณีที่ไม่มีความเกี่ยวข้องอย่างเฉพาะเจาะจงกับกิจกรรมดำเนินงาน
การตีความมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 21	เรื่อง ภาษีเงินได้ - การได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์ที่ไม่ได้คิดค่าเสื่อมราคาที่ดีราคาใหม่
การตีความมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 25	เรื่อง ภาษีเงินได้ - การเปลี่ยนแปลงสถานภาพทางภาษีของกิจการหรือของผู้ถือหุ้น

ฝ่ายบริหารของบริษัทได้ประเมินแล้วเห็นว่า การตีความมาตรฐานการบัญชีใหม่ข้างต้น จะไม่มีผลกระทบอย่างเป็นสาระสำคัญต่องบการเงินสำหรับปีที่เริ่มใช้การตีความมาตรฐานการบัญชีดังกล่าว

ภาคผนวก ง 4

บริษัท ควอลิตี้ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย

หมายเหตุประกอบงบการเงินรวม

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2554 และ 2553

1. ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไปของบริษัทฯ

บริษัท ควอลิตี้ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน) (“บริษัทฯ”) เป็นบริษัทมหาชนซึ่งจัดตั้งและมีภูมิลำเนาในประเทศไทย ธุรกิจหลักของบริษัทฯคือการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่อยู่ตามทีละตึกที่เขียนของบริษัทฯอยู่ที่เลขที่ 1 อาคารคิวเฮ้าส์ ลุมพินี ชั้น 7 ถนนสาทรใต้ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

2. เกณฑ์ในการจัดทำงบการเงิน

- 2.1 งบการเงินนี้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชีที่กำหนดในพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 โดยแสดงรายการในงบการเงินตามข้อกำหนดในประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ลงวันที่ 28 กันยายน 2554 ออกตามความในพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 งบการเงินฉบับภาษาไทยเป็นงบการเงินฉบับที่บริษัทฯใช้เป็นทางการตามกฎหมาย งบการเงินฉบับภาษาอังกฤษแปลจากงบการเงินฉบับภาษาไทยนี้ งบการเงินนี้ได้จัดทำขึ้นโดยใช้เกณฑ์ราคาทุนเดิมเว้นแต่จะได้เปิดเผยเป็นอย่างอื่นในนโยบายการบัญชี

2.2 เกณฑ์ในการจัดทำงบการเงินรวม

- ก) งบการเงินรวมนี้ได้จัดทำขึ้นโดยรวมงบการเงินของบริษัท ควอลิตี้ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน) (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “บริษัทฯ”) และบริษัทย่อย (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “บริษัทย่อย”) ดังต่อไปนี้

บริษัทย่อย	ลักษณะธุรกิจ	จัดตั้งขึ้น ในประเทศ	อัตราร้อยละ ของการถือหุ้น	
			2554	2553
			%	%
บริษัท คาซ่า วิลล์ จำกัด	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์	ไทย	100	100
บริษัท คิว.เอช.อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด	ให้เช่าอาคารที่พักอาศัยและรับจ้าง บริหารอพาร์ทเมนต์	ไทย	100	100
บริษัท พร็อพเพอร์ตี้ โฮสท์ จำกัด	ให้เช่าที่ดิน	ไทย	100	-
บริษัท เดอะ คอนฟีเด้นซ์ จำกัด (ถือหุ้นผ่านบริษัท คาซ่า วิลล์ จำกัด ในอัตราร้อยละ 100)	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์	ไทย	100	100

บริษัทย่อย	ลักษณะธุรกิจ	จัดตั้งขึ้น ในประเทศไทย	อัตราร้อยละ ของการถือหุ้น	
			2554	2553
			%	%
บริษัท คิว.เอช.แมเนจเม้นท์ จำกัด (ถือหุ้นโดยบริษัทย่อยละ 81 และถือหุ้นผ่าน บริษัท เดอะ คอนพิเด็นซ์ จำกัด อีกในอัตรา ร้อยละ 19)	รับจ้างบริหารงานสาธารณูปโภค ส่วนกลางในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และเจ้าของที่ดิน	ไทย	100	100
บริษัท คิว.เอช.อินเตอร์เนชั่นแนล (บีวีไอ) จำกัด (ถือหุ้นโดยบริษัท คิว.เอช.อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ในอัตราร้อยละ 100)	ลงทุนในบริษัทต่าง ๆ	เกาะบริติช เวอร์จิน	100	100
บริษัท คาซ่า วิลล์ (ระยอง 2553) จำกัด (ถือหุ้นผ่านบริษัท คาซ่า วิลล์ จำกัด ในอัตราร้อยละ 100)	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์	ไทย	100	100
บริษัท คาซ่า วิลล์ (เพชรบุรี 2553) จำกัด (ถือหุ้นผ่านบริษัท คาซ่า วิลล์ จำกัด ในอัตราร้อยละ 100)	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์	ไทย	100	100
บริษัท ไอเดีย ฟิตติ้ง จำกัด (ถือหุ้นผ่านบริษัท คาซ่า วิลล์ จำกัด ในอัตราร้อยละ 100)	จำหน่ายและติดตั้งเฟอร์นิเจอร์	ไทย	100	100
บริษัท กัสโต วิลเลจ จำกัด (ถือหุ้นผ่านบริษัท คาซ่า วิลล์ จำกัด ในอัตราร้อยละ 100)	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์	ไทย	100	-
บริษัท คาซ่า วิลล์ (ชลบุรี 2554) จำกัด (ถือหุ้นผ่านบริษัท คาซ่า วิลล์ จำกัด ในอัตราร้อยละ 100)	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์	ไทย	100	-
บริษัท คาซ่า วิลล์ (ประจวบคีรีขันธ์ 2554) จำกัด (ถือหุ้นผ่านบริษัท คาซ่า วิลล์ จำกัด ในอัตราร้อยละ 100)	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์	ไทย	100	-

- ข) บริษัทฯ นำงบการเงินของบริษัทย่อยมารวมในการจัดทำงบการเงินรวมตั้งแต่วันที่บริษัทฯ
มีอำนาจในการควบคุมบริษัทย่อยจนถึงวันที่บริษัทฯ สิ้นสุดการควบคุมบริษัทย่อยนั้น
- ค) งบการเงินของบริษัทย่อยได้จัดทำขึ้นโดยใช้นโยบายการบัญชีที่สำคัญเช่นเดียวกันกับ
ของบริษัทฯ
- ง) ยอดคงค้างระหว่างบริษัทฯ และบริษัทย่อย รายการค้าระหว่างกันที่มีสาระสำคัญได้ถูก
ตัดออกจากงบการเงินรวมนี้แล้ว

2.3 บริษัทฯ จัดทำงบการเงินเฉพาะกิจการเพื่อประโยชน์ต่อสาธารณะ โดยแสดงเงินลงทุนในบริษัทย่อยและบริษัทร่วมตามวิธีราคาทุน

3. การปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีใหม่ในระหว่างปี

ในระหว่างปีปัจจุบัน บริษัทฯ ได้ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับปรับปรุงและมาตรฐานการบัญชีใหม่ที่ออกโดยสภาวิชาชีพบัญชีดังนี้

มาตรฐานการบัญชี

ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552)	การนำเสนอของงบการเงิน
ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2552)	สินค้าคงเหลือ
ฉบับที่ 7 (ปรับปรุง 2552)	งบกระแสเงินสด
ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552)	นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด
ฉบับที่ 10 (ปรับปรุง 2552)	เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงาน
ฉบับที่ 11 (ปรับปรุง 2552)	สัญญาก่อสร้าง
ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552)	ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์
ฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2552)	สัญญาเช่า
ฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2552)	รายได้
ฉบับที่ 19	ผลประโยชน์ของพนักงาน
ฉบับที่ 23 (ปรับปรุง 2552)	ต้นทุนการกู้ยืม
ฉบับที่ 24 (ปรับปรุง 2552)	การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน
ฉบับที่ 26	การบัญชีและการรายงานโครงการผลประโยชน์เมื่อออกจากงาน
ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552)	งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ
ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2552)	เงินลงทุนในบริษัทร่วม
ฉบับที่ 29	การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง
ฉบับที่ 31 (ปรับปรุง 2552)	ส่วนได้เสียในการร่วมค้า
ฉบับที่ 33 (ปรับปรุง 2552)	กำไรต่อหุ้น
ฉบับที่ 34 (ปรับปรุง 2552)	งบการเงินระหว่างกาล
ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2552)	การด้อยค่าของสินทรัพย์

- ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2552) ประมวลกฎหมายหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น
- ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2552) สินทรัพย์ไม่มีตัวตน
- ฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2552) อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน

- ฉบับที่ 2 การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์
- ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) การรวมธุรกิจ
- ฉบับที่ 5 (ปรับปรุง 2552) สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก
- ฉบับที่ 6 การสำรวจและประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

- ฉบับที่ 15 สัญญาการก่อสร้างอสังหาริมทรัพย์

การตีความมาตรฐานการบัญชี

- ฉบับที่ 31 รายได้ - รายการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับบริการโฆษณา

มาตรฐานการบัญชีข้างต้นไม่มีผลกระทบอย่างเป็นทางการเป็นสาระสำคัญต่อบการเงินนี้ ยกเว้นมาตรฐานการบัญชีดังต่อไปนี้

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้กิจการรับรู้ผลประโยชน์ที่ให้กับพนักงานเป็นค่าใช้จ่ายเมื่อกิจการได้รับบริการจ้างงานจากพนักงานแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจการจะต้องประเมินและบันทึกหนี้สินเกี่ยวกับผลประโยชน์ของพนักงานเนื่องจากเกษียณอายุ โดยใช้การคำนวณตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย ซึ่งเดิมบริษัทฯ และบริษัทย่อยรับรู้ผลประโยชน์ที่ให้กับพนักงานดังกล่าวเมื่อเกิดรายการ

บริษัทฯ และบริษัทย่อยได้เปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีดังกล่าวในปีปัจจุบันและรับรู้หนี้สินในช่วงที่เปลี่ยนแปลงโดยบันทึกปรับกับกำไรสะสม ณ วันต้นงวดของปีปัจจุบัน

การเปลี่ยนแปลงนี้ทำให้บริษัทฯ และบริษัทย่อยมีกำไรสำหรับปี 2554 ลดลงเป็นจำนวน 12 ล้านบาท (0.0014 บาทต่อหุ้น) (เฉพาะของบริษัทฯ: กำไรลดลงเป็นจำนวน 8 ล้านบาท กำไรต่อหุ้นลดลง 0.0009 บาทต่อหุ้น) ผลสะสมของการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีดังกล่าวแสดงอยู่ในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 5

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554 บริษัทฯ และบริษัทย่อยรับรู้หนี้สินเกี่ยวกับผลประโยชน์ระยะยาวของพนักงานดังกล่าวแล้วเป็นจำนวน 77 ล้านบาท (เฉพาะของบริษัทฯ: 70 ล้านบาท)

4. มาตรฐานการบัญชีใหม่ที่ยังไม่มีผลบังคับใช้

สภาวิชาชีพบัญชีได้ออกมาตรฐานการบัญชีฉบับปรับปรุงและมาตรฐานการบัญชีใหม่ซึ่งมีผลบังคับใช้สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2556 ตามรายละเอียดข้างล่างนี้

มาตรฐานการบัญชี

ฉบับที่ 12	ภาษีเงินได้
ฉบับที่ 20 (ปรับปรุง 2552)	การบัญชีสำหรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล และการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือจากรัฐบาล
ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2552)	ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

การตีความมาตรฐานการบัญชี

ฉบับที่ 10	ความช่วยเหลือจากรัฐบาล - กรณีที่ไม่มีความเกี่ยวข้องอย่างเฉพาะเจาะจงกับกิจกรรมดำเนินงาน
ฉบับที่ 21	ภาษีเงินได้ - การได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์ที่ไม่ได้คิดค่าเสื่อมราคาที่ดีราคาใหม่
ฉบับที่ 25	ภาษีเงินได้ - การเปลี่ยนแปลงสถานภาพทางภาษีของกิจการหรือของผู้ถือหุ้น

ฝ่ายบริหารของบริษัทฯ เชื่อว่ามาตรฐานการบัญชีข้างต้นจะไม่มีผลกระทบอย่างเป็นทางการเมื่อนำมาถือปฏิบัติ ยกเว้นมาตรฐานการบัญชีดังต่อไปนี้

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้กิจการระบุผลแตกต่างชั่วคราวที่เกิดจากความแตกต่างของมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินระหว่างเกณฑ์ทางบัญชีและภาษีอากร เพื่อรับรู้ผลกระทบทางภาษีเป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

ปัจจุบันฝ่ายบริหารของบริษัทอยู่ระหว่างการประเมินผลกระทบที่อาจมีต่องบการเงินในปีที่เริ่มนำมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มาถือปฏิบัติ

5. ผลสะสมจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีเนื่องจากการนำมาตรฐานการบัญชีใหม่มาถือปฏิบัติ

ในระหว่างปีปัจจุบัน บริษัทฯได้เปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีที่สำคัญตามที่กล่าวในหมายเหตุ 3 เนื่องจากบริษัทฯนำมาตรฐานการบัญชีฉบับปรับปรุงและมาตรฐานการบัญชีใหม่มาถือปฏิบัติผลสะสมของการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีดังกล่าวแสดงเป็นรายการแยกต่างหากในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น

จำนวนเงินของรายการปรับปรุงที่มีผลกระทบต่อรายการในงบการเงิน ณ วันที่ 1 มกราคม 2554 มีดังนี้

	(หน่วย: พันบาท)	
	ณ วันที่ 1 มกราคม 2554	
	งบการเงินรวม	เฉพาะกิจการ
งบแสดงฐานะการเงิน		
เงินลงทุนในบริษัทร่วมลดลงจากการปรับปรุงสำรอง		
ผลประโยชน์ระยะยาวของพนักงานในบริษัทร่วม	24,486	-
สำรองผลประโยชน์ระยะยาวของพนักงานเพิ่มขึ้น	68,289	62,575
กำไรสะสม – ยังไม่ได้จัดสรรลดลง	92,775	62,575

6. สำรองผลประโยชน์ระยะยาวของพนักงาน

จำนวนเงินสำรองผลประโยชน์ระยะยาวของพนักงานซึ่งเป็นเงินชดเชยพนักงานเมื่อออกจากงาน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554 แสดงได้ดังนี้

(หน่วย: พันบาท)

	งบการเงิน	
	งบการเงินรวม	เฉพาะกิจการ
ผลสะสมจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีเกี่ยวกับ ผลประโยชน์ของพนักงานโดยปรับกับกำไรสะสมต้นปี (หมายเหตุ 5)	68,289	62,575
ต้นทุนบริการในปัจจุบัน	6,294	5,368
ต้นทุนดอกเบี้ย	3,210	2,941
ผลประโยชน์ที่จ่ายในระหว่างปี	(621)	(621)
ยอดคงเหลือปลายปี	<u>77,172</u>	<u>70,263</u>

สมมติฐานที่สำคัญในการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย ณ วันประเมินสรุป
ได้ดังนี้

	งบการเงินรวมและ งบการเงินเฉพาะกิจการ	
	2554 (ร้อยละต่อปี)	2553 (ร้อยละต่อปี)
อัตราคิดลด	4.7%	4.7%
อัตราการขึ้นเงินเดือนในอนาคต (ขึ้นกับช่วงอายุ)	6.0% - 10.0%	6.0% - 10.0%
อัตราการเปลี่ยนแปลงในจำนวนพนักงาน	0% - 12.5%	0% - 12.5%

จำนวนเงินภาระผูกพันตามโครงการผลประโยชน์สำหรับปีปัจจุบันและสองปีย้อนหลังแสดง
ได้ดังนี้

(หน่วย: พันบาท)

	งบการเงินรวม	งบการเงินเฉพาะกิจการ
ปี 2554	77,172	70,262
ปี 2553	68,289	62,575
ปี 2552	59,558	54,928

7. ประมาณการหนี้สิน

(หน่วย: พันบาท)

	งบการเงินรวม						
	ประมาณการหนี้สินระยะสั้น				ประมาณการหนี้สินระยะยาว		
	สำรองเผื่อค่า	เงินสมทบ	สำรองเผื่อ	รวม	การค้ำประกัน		
	ซ่อมแซม	กองทุนนิติ	ค่าซ่อมแซมบ้าน		เงินกู้ยืม	คดีฟ้องร้อง	รวม
สาธารณูปโภค	บุคคลหมู่บ้าน	หลังอุทกภัย					
ณ วันที่ 1 มกราคม 2554	84,859	68,266	-	153,125	61,000	3,602	64,602
เพิ่มขึ้นในระหว่างปี	27,044	17,349	29,476	73,869	-	15,444	15,444
ลดลงจากรายจ่ายที่เกิดขึ้นจริง	(7,689)	(18,028)	-	(25,717)	-	-	-
ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554	104,214	67,587	29,476	201,277	61,000	19,046	80,046

(หน่วย: พันบาท)

	งบการเงินเฉพาะกิจการ						
	ประมาณการหนี้สินระยะสั้น				ประมาณการหนี้สินระยะยาว		
	สำรองเผื่อค่า	เงินสมทบ	สำรองเผื่อ	รวม	การค้ำประกัน		
	ซ่อมแซม	กองทุนนิติ	ค่าซ่อมแซมบ้าน		เงินกู้ยืม	คดีฟ้องร้อง	รวม
สาธารณูปโภค	บุคคลหมู่บ้าน	หลังอุทกภัย					
ณ วันที่ 1 มกราคม 2554	55,040	45,034	-	100,074	61,000	3,602	64,602
เพิ่มขึ้นในระหว่างปี	12,412	7,766	13,693	33,871	-	15,444	15,444
ลดลงจากรายจ่ายที่เกิดขึ้นจริง	(4,873)	(13,976)	-	(18,849)	-	-	-
ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554	62,579	38,824	13,693	115,096	61,000	19,046	80,046

ในระหว่างปีปัจจุบัน บริษัทฯและบริษัทย่อยได้บันทึกประมาณการหนี้สินสำหรับการช่อมแซมจากการรับประกันบ้านลูกค้าที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากเหตุการณ์อุทกภัยในเดือนตุลาคมและพฤศจิกายน 2554 โดยบริษัทฯและบริษัทย่อยใช้สมมติฐานในการคำนวณประมาณการหนี้สินสำหรับการรับประกันดังกล่าว โดยอิงจากจำนวนบ้านที่เสียหายและข้อมูลที่มีอยู่ในปัจจุบันเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายสำหรับงานช่อมแซมประเภทต่างๆ

8. ค่าใช้จ่ายตามลักษณะ

รายการค่าใช้จ่ายแบ่งตามลักษณะประกอบด้วยรายการค่าใช้จ่ายที่สำคัญดังต่อไปนี้

(หน่วย: พันบาท)

	งบการเงินรวม		งบการเงินเฉพาะกิจการ	
	2554	2553	2554	2553
ซื้อที่ดินและจ่ายค่างานก่อสร้างระหว่างปี	11,771,292	10,701,737	3,424,400	4,009,107
การเปลี่ยนแปลงในที่ดินและงานระหว่างก่อสร้าง	(5,567,881)	(406,673)	(838,477)	(304,288)
การเปลี่ยนแปลงในที่ดินและต้นทุนในการพัฒนาโครงการ	113,364	(1,637,286)	392,595	488,022
เงินเดือนและค่าแรงและผลประโยชน์อื่นของพนักงาน	594,240	594,994	437,303	472,271
ค่าเสื่อมราคา	123,377	175,583	114,849	168,769
ค่าตัดจำหน่าย	115,341	103,847	115,341	103,847
ค่าเช่าจ่ายตามสัญญาเช่าดำเนินงาน	217,273	214,855	64,959	60,185
ค่าใช้จ่ายในการป้องกัน/ช่อมแซมบ้านและโครงการจากเหตุการณ์อุทกภัย	144,780	-	80,638	-

9. คดีฟ้องร้อง

9.1 ในปี 2541-2552 บริษัทฯได้ถูกลูกค้าฟ้องร้องเรียกคืนเงินที่จ่ายชำระในการซื้อบ้านและที่ดินในโครงการของบริษัทฯและอื่น ๆ เป็นจำนวนเงินรวม ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554 ประมาณ 13 ล้านบาท (2553: 13 ล้านบาท) ขณะนี้คดีอยู่ในระหว่างการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม เพื่อความรอบคอบบริษัทฯได้ตั้งสำรองเพื่อผลเสียหายจากคดีฟ้องร้องเป็นจำนวนเงินรวม 4 ล้านบาทไว้ในบัญชีแล้ว

9.2 ในปี 2552 บริษัทฯได้ถูกผู้รับเหมาก่อสร้างฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายและขอคืนเงินประกันจำนวนรวม 3 ล้านบาท ในระหว่างปีปัจจุบัน บริษัทฯและผู้รับเหมาได้ตกลงทำสัญญาประนีประนอมโดยบริษัทฯตกลงชำระค่าเสียหายให้แก่ผู้รับเหมาเป็นจำนวนเงิน 0.7 ล้านบาท บริษัทฯได้บันทึกค่าเสียหายดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จแล้ว

- 9.3 ในปี 2553 บริษัทฯได้ถูกนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรรฟ้องร้องให้ส่งมอบเงินกองทุนนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรรและเงินค่าบำรุงรักษาสาธารณูปโภคและบริการสาธารณะเป็นจำนวนเงิน 32 ล้านบาทและ 102 ล้านบาท ตามลำดับ ขณะนี้คดีอยู่ในระหว่างการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม เพื่อความรอบคอบ บริษัทฯได้ตั้งสำรองเผื่อผลเสียหายจากคดีฟ้องร้องเป็นจำนวนเงินรวม 15 ล้านบาทไว้ในบัญชีแล้ว
- 9.4 ในปี 2554 บริษัทฯได้ถูกนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรรฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายจากการก่อสร้างถนนในโครงการของบริษัทฯเป็นจำนวนเงิน 16 ล้านบาท ขณะนี้คดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลแพ่ง อย่างไรก็ตาม ฝ่ายบริหารคาดว่าจะไม่เกิดผลเสียหายที่เป็นสาระสำคัญเนื่องจากบริษัทฯได้ทำการก่อสร้างถนนในโครงการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว
- 9.5 ในปี 2554 บริษัทฯย่อยแห่งหนึ่งได้ถูกบุคคลธรรมดาฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายจากการถมดินในโครงการของบริษัทฯย่อยเป็นจำนวนเงิน 2 ล้านบาท ขณะนี้คดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลแพ่ง อย่างไรก็ตาม ฝ่ายบริหารคาดว่าจะไม่เกิดผลเสียหายที่เป็นสาระสำคัญต่อบริษัทฯย่อย
- 9.6 ในปี 2554 บริษัทฯย่อยแห่งหนึ่งได้ถูกลูกค้าฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายพร้อมทั้งรับคืนที่ดินและบ้านเป็นจำนวนทุนทรัพย์รวม 30 ล้านบาท ขณะนี้คดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลแพ่ง อย่างไรก็ตาม ฝ่ายบริหารคาดว่าจะไม่เกิดผลเสียหายที่เป็นสาระสำคัญเนื่องจากบริษัทฯย่อยจะสามารถซ่อมแซมบ้านให้เสร็จสมบูรณ์แก่ลูกค้าได้

ภาคผนวก ง5

1. ข้อมูลทั่วไป

บริษัท ทู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) (“บริษัท”) เป็นบริษัทมหาชนจำกัด ที่จดทะเบียนและดำเนินกิจการในประเทศไทย ที่อยู่ของบริษัทตามที่ได้จดทะเบียนไว้ตั้งอยู่ เลขที่ 18 อาคารทรู ทาวเวอร์ ถนนรัชดาภิเษก แขวงจตุจักร กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย บริษัทจดทะเบียนเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

บริษัทและบริษัทย่อย กิจการร่วมค้า และบริษัทร่วม (รวมเรียกว่า “กลุ่มบริษัททรู” หรือ “กลุ่มบริษัท”) ส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจทางด้านโทรคมนาคมและการสื่อสารต่างๆ กลุ่มบริษัทประกอบธุรกิจหลักในการให้บริการโทรศัพท์พื้นฐานและบริการเสริมด้านอื่นๆ อาทิเช่น บริการวงจรเช่าระบบดิจิทัล (“DDN”) บริการโทรศัพท์สาธารณะ บริการโทรศัพท์พื้นฐานใช้นอกสถานที่ (“PCT”) บริการด้านมัลติมีเดีย บริการอินเทอร์เน็ต (“ISP”) บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ และบริการโทรศัพท์ระบบบอกรับเป็นสมาชิก

ธุรกิจหลักของกลุ่มบริษัทเป็นการดำเนินงานภายใต้สัญญาร่วมการทำงานและร่วมลงทุน สัญญาอนุญาตให้ดำเนินการและใบอนุญาตตามที่กล่าวไว้ในหมายเหตุข้อ 2

คณะกรรมการของบริษัทได้อนุมัติให้ออกงบการเงินเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555

2. สัญญาร่วมการทำงานและร่วมลงทุน สัญญาอนุญาตให้ดำเนินการและใบอนุญาต

บริการโทรศัพท์พื้นฐาน

ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2534 บริษัทได้ร่วมลงนามในสัญญาร่วมการทำงานและร่วมลงทุนขยายบริการโทรศัพท์ (“สัญญาร่วมการทำงาน”) กับองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ปัจจุบันชื่อ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)) “ทศท.”

ตามสัญญาร่วมการทำงานซึ่งเป็นสัญญาประเภท “สร้าง โอนกรรมสิทธิ์และดำเนินงาน” (Build Transfer Operate or BTO) ซึ่งได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมภายหลัง บริษัทได้รับอนุมัติให้ขยายการติดตั้งและบริการโทรศัพท์พื้นฐานรวมทั้งสิ้น 2.6 ล้านเลขหมายในเขตโทรศัพท์นครหลวง ภายใต้เงื่อนไขของสัญญาดังกล่าว บริษัทมีหน้าที่ดังนี้

1. ลงทุนจัดหาและก่อสร้างเพื่อขยายโครงข่ายระบบโทรศัพท์ของ ทศท.
2. เมื่อการก่อสร้างเสร็จแล้ว บริษัทจะต้องโอนกรรมสิทธิ์ของสินทรัพย์ภายในโครงข่าย ที่ดินและอาคารแก่ ทศท.
3. เพื่อเป็นการตอบแทนจากการส่งมอบสินทรัพย์ดังกล่าว บริษัทได้รับสิทธิในการดำเนินการและบำรุงรักษาโครงข่ายระบบโทรศัพท์
เพื่อให้บริการในด้านต่างๆ เป็นระยะเวลา 25 ปี ดังนี้
 - โทรศัพท์พื้นฐาน
 - โทรศัพท์พื้นฐานใช้นอกสถานที่
 - โทรศัพท์สาธารณะ ซึ่งเป็นสัญญาแบบสร้าง ดำเนินงานและโอนกรรมสิทธิ์ภายหลัง (Build Operate Transfer)
 - วงจรเช่าระบบดิจิทัล

- รับแจ้งเหตุขัดข้องและซ่อมบำรุงจากผู้พักปลายทางถึงราวกันฟ้า
- สำนักบริการลูกค้า

ภายใต้เงื่อนไขของสัญญาร่วมการงาน ทศท. และบริษัทจะแบ่งรายได้ที่ได้รับก่อนหักค่าใช้จ่ายในอัตราร้อยละที่ระบุไว้ในสัญญา

2. สัญญาร่วมการงานและร่วมลงทุน สัญญาอนุญาตให้ดำเนินการและใบอนุญาต (ต่อ)

บริการโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ)

เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2549 บริษัท โทร ยูนิเวอร์แซล คอนเวอร์ชัน จำกัด (“TUC”) ซึ่งเป็นบริษัทย่อยได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการให้บริการโทรศัพท์พื้นฐานแบบที่สามจากคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (“กทช.”) TUC มีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 และเงื่อนไขตามทีระบุไว้ในใบอนุญาตใบอนุญาตมีกำหนดสิ้นสุดวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2569

เมื่อวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2550 บริษัท โทร อินเทอร์เน็ตเซ็นแนล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด (“TIC”) ซึ่งเป็นบริษัทย่อยได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการให้บริการโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศแบบที่สามจาก กทช. TIC มีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 และเงื่อนไขตามทีระบุไว้ในใบอนุญาต ใบอนุญาตมีกำหนดสิ้นสุดวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2570

เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 บริษัท เอเชีย ไร้เลส คอมมิวนิเคชั่น จำกัด (“AWC”) ซึ่งเป็นบริษัทย่อยได้รับการต่อใบอนุญาตประกอบกิจการให้บริการ Resale (PCT) แบบที่หนึ่งจาก กทช. AWC มีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 และเงื่อนไขตามทีระบุไว้ในใบอนุญาต ใบอนุญาตมีกำหนดสิ้นสุดวันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558

เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2552 บริษัท โทร พับลิค คอมมิวนิเคชั่น จำกัด (“TPC”) ซึ่งเป็นบริษัทย่อยได้รับการต่อใบอนุญาตประกอบกิจการให้บริการโทรศัพท์สาธารณะแบบที่หนึ่งจาก กทช. TPC มีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 และเงื่อนไขตามทีระบุไว้ในใบอนุญาต ใบอนุญาตมีกำหนดสิ้นสุดวันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2557

เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2552 บริษัท โทร โลฟิ พลัส จำกัด (“TLP”) ซึ่งเป็นบริษัทย่อยได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการให้บริการ Resale (Internet) แบบที่หนึ่งจาก กทช. TLP มีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 และเงื่อนไขตามทีระบุไว้ในใบอนุญาต ใบอนุญาตมีกำหนดสิ้นสุดวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2557

เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม พ.ศ. 2552 บริษัท โทร อินเทอร์เน็ต จำกัด (“TI”) ซึ่งเป็นบริษัทย่อยได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการให้บริการ บัตรโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศแบบที่หนึ่งจาก กทช. TI มีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 และเงื่อนไขตามทีระบุไว้ในใบอนุญาต ใบอนุญาตมีกำหนดสิ้นสุดวันที่ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2557

บริการให้เช่าวงจรสื่อสารสัญญาณความเร็วสูงผ่านโครงข่ายมัลติมีเดีย

ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2540 กลุ่มบริษัทได้ร่วมลงนามในสัญญาร่วมลงทุนให้บริการให้เช่าวงจรสื่อสารสัญญาณความเร็วสูงผ่านโครงข่ายมัลติมีเดีย

กับ ทศท. ภายใต้ข้อกำหนดของสัญญา กลุ่มบริษัทมีภาระผูกพันในการจัดหา ติดตั้ง จัดการ ตลอดจนบำรุงรักษา เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการให้บริการเช่าวงจรสื่อสารสัญญาณความเร็วสูง และต้องโอนกรรมสิทธิ์ในเครื่องมือและอุปกรณ์ในระบบดังกล่าวให้แก่ ทศท. เมื่อการติดตั้งแล้วเสร็จ สัญญานี้มีระยะเวลาสี่ปี นับจากวันที่ในสัญญา และกลุ่มบริษัทไม่สามารถบอกเลิกสัญญาดังกล่าวได้ หากข้อกำหนดต่างๆ ที่ระบุไว้ยังไม่บรรลุผลสำเร็จในระยะเวลาตามสัญญาข้างต้น กลุ่มบริษัทได้สิทธิในการเรียกค่าบริการ ค่าสมาชิก และค่าธรรมเนียมบริการอื่นๆ จากผู้ใช้บริการตามที่ระบุไว้ในสัญญา

กลุ่มบริษัทได้วางหนังสือค้ำประกันที่ออกโดยธนาคารในประเทศบางแห่งให้แก่ ทศท. เป็นจำนวนเงิน 5.00 ล้านบาท เพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามเงื่อนไขในสัญญา

2. **สัญญาร่วมกิจการและร่วมลงทุน สัญญาอนุญาตให้ดำเนินการและใบอนุญาต (ต่อ)**

บริการอินเทอร์เน็ต

เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 บริษัท เอเชีย อินโฟเน็ต จำกัด (“AI”) ซึ่งเป็นกิจการร่วมค้าของกลุ่มบริษัท ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการให้บริการอินเทอร์เน็ตแบบที่หนึ่งจาก กทช. AI มีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 และเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ใบอนุญาตมีกำหนดสิ้นสุดวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558

เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2554 บริษัท ทู อินเทอร์เน็ต ชันแนล เกตเวย์ จำกัด (“TIG”) ซึ่งเป็นบริษัทย่อยได้รับการต่อใบอนุญาตประกอบกิจการให้บริการอินเทอร์เน็ตเกตเวย์ระหว่างประเทศแบบที่สองจาก กทช. TIG มีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 และเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ใบอนุญาตมีกำหนดสิ้นสุดวันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2559

เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2552 บริษัท เคเอสซี คอมเมอร์เชียล อินเทอร์เน็ต จำกัด (“KSC”) ซึ่งเป็นบริษัทย่อยได้รับการต่อใบอนุญาตประกอบกิจการให้บริการอินเทอร์เน็ตแบบที่หนึ่งจาก กทช. KSC มีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 และเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ใบอนุญาตมีกำหนดสิ้นสุดวันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2557

เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2552 บริษัท ทู อินเทอร์เน็ต จำกัด (“TI”) ซึ่งเป็นบริษัทย่อยได้รับการต่อใบอนุญาตประกอบกิจการให้บริการอินเทอร์เน็ตแบบที่หนึ่งจาก กทช. TI มีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 และเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ใบอนุญาตมีกำหนดสิ้นสุดวันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2557

บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่

กลุ่มบริษัทได้ลงทุนในหุ้นของบริษัท กูงเทปอินเทอร์เทเลเทค จำกัด (มหาชน) (“BITCO”) ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นทั้งหมดของบริษัท ทู มูฟ จำกัด (“ทู มูฟ”) ทู มูฟ เป็นผู้ดำเนินการในโครงข่ายโทรศัพท์ระบบเซลลูลาร์ ภายใต้สัญญาประเภท “สร้าง โอน

กรรมสิทธิ์และดำเนินงาน” (Build Transfer Operate) ที่ได้รับอนุมัติจาก กสท. เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2539 และแก้ไขเพิ่มเติมเมื่อวันที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2544

ภายใต้เงื่อนไขของสัญญา โทร มูฟ มีภาระผูกพันในการจัดหา ติดตั้ง จัดการ ตลอดจนบำรุงรักษาอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการให้บริการโทรศัพท์ระบบเซลลูลาร์ และต้องโอนกรรมสิทธิ์ในอุปกรณ์ในระบบดังกล่าวให้แก่ กสท. เมื่อการติดตั้งแล้วเสร็จ นอกจากนี้ โทร มูฟ ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมรายปีให้แก่ กสท. ตามอัตราร้อยละของยอดรายได้จากการให้บริการ หรือค่าธรรมเนียมขั้นต่ำที่ระบุไว้ในสัญญา แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า (หมายเหตุข้อ 38.3) กสท. อนุมัติให้สิทธิแก่ โทร มูฟ เป็นระยะเวลาสิบเจ็ดปี ในการให้บริการโทรศัพท์ระบบเซลลูลาร์ และเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบริการอื่นๆ จากผู้ใช้บริการตามที่ระบุไว้ในสัญญาเพื่อเป็นการตอบแทนการโอนอุปกรณ์ในระบบและค่าธรรมเนียมที่ต้องจ่ายดังกล่าวข้างต้น

เมื่อวันที่ 27 มกราคม พ.ศ. 2554 บริษัท ฮัทชีสัน ซีเอที ไวร์เลส มัลติมีเดีย จำกัด (“HCAT”) ซึ่งเป็นบริษัทย่อย ได้ทำสัญญาการดูแลผู้ใช้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์ดิจิทัล AMPS 800 Band A กับ กสท. ภายใต้เงื่อนไขของสัญญา ทั้งสองฝ่ายตกลงที่จะดำเนินการให้บริการโทรคมนาคมภายใต้ Code Division Multiple Access (“CDMA”) เทคโนโลยีต่อไปอีก 2 ปี จากนั้นจะปรับเปลี่ยนไปเป็น High Speed Packet Access (“HSPA”) เทคโนโลยี HCAT มีหน้าที่ดูแลช่องทางการจำหน่ายเครื่องลูกข่ายระบบ CDMA และให้บริการในระบบดังกล่าวตลอดจนบริการหลังการขาย และจะต้องส่งเสริมให้ผู้ใช้บริการเปลี่ยนมาใช้บริการระบบ HSPA เพื่อเป็นการตอบแทนการให้บริการดังกล่าว HCAT จะได้รับค่าตอบแทนตามอัตราร้อยละที่ระบุไว้ในสัญญา

2. สัญญาร่วมกรรมการและร่วมลงทุน สัญญาอนุญาตให้ดำเนินการและใบอนุญาต (ต่อ)

บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (ต่อ)

เมื่อวันที่ 27 มกราคม พ.ศ. 2554 บริษัท บีเอฟเคที (ประเทศไทย) จำกัด (“BFKT”) บริษัทย่อยของกลุ่มบริษัทได้ทำสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์วิทยุคมนาคมระบบ CDMA และระบบ HSPA โดยมีอายุสัญญา 2 ปีและ 14.5 ปี ตามลำดับ ภายใต้เงื่อนไขของสัญญาเช่าอุปกรณ์ระบบ CDMA BFKT ต้องให้เช่าอุปกรณ์ในระบบดังกล่าวเป็นระยะเวลา 2 ปี ภายใต้สัญญาให้เช่าอุปกรณ์ระบบ HSPA BFKT มีภาระต้องจัดหา ติดตั้ง บริหารจัดการและบำรุงรักษาอุปกรณ์ตามที่จำเป็นต่อการให้บริการภายใต้ HSPA เทคโนโลยี โดยให้เป็นไปตามความจุที่ได้ระบุไว้ในสัญญาเป็นระยะเวลา 14.5 ปี และเพื่อเป็นการตอบแทน BFKT มีสิทธิได้รับรายได้จากการให้บริการดังกล่าวตามที่ได้ระบุไว้ในสัญญา

เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2553 และวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2554 บริษัท เรียวล มูฟ จำกัด (“RMV”) บริษัทย่อยของกลุ่มบริษัทได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการให้บริการขายต่อบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่และบริการอินเทอร์เน็ตแบบที่หนึ่งจาก กทท. RMV มีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 และเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ใบอนุญาตมีกำหนดสิ้นสุดวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2558 ต่อมาเมื่อวันที่ 27 มกราคม พ.ศ. 2554 RMV ได้ทำสัญญากับ กสท. (“สัญญา”) ภายใต้เงื่อนไขในสัญญา RMV ต้องให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ภายใต้ HSPA เทคโนโลยีซึ่งได้รับขายส่งมาจาก กสท. เป็นระยะเวลา 14.5 ปี

กลุ่มบริษัทได้วางหนังสือค้ำประกันที่ออกโดยธนาคารในประเทศบางแห่งให้แก่ กสท. เป็นจำนวนเงิน 2,198.08 ล้านบาท เพื่อเป็นหลักประกัน การปฏิบัติตามเงื่อนไขในสัญญา

บริการโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิก

กลุ่มบริษัทได้ลงทุนในบริษัท ทู วิชั่นส์ จำกัด (มหาชน) (“ทู วิชั่นส์”) และ บริษัท ทู วิชั่นส์ เคเบิล จำกัด (มหาชน) (“ทู เคเบิล”) ทู วิชั่นส์และทู เคเบิล ประกอบกิจการให้บริการโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิก (ระบบผ่านดาวเทียมและระบบผ่านสายเคเบิล) ภายใต้สัญญาฉบับ องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย (ปัจจุบันชื่อบริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)) (“อสมท.”) ลงวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2532 และวันที่

6 มิถุนายน พ.ศ. 2537 และสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมลงวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2537 และวันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2537 ซึ่งสัญญาดังกล่าว

จะหมดอายุในวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2557 และวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2562 ภายใต้สัญญาดังกล่าวข้างต้น ทู วิชั่นส์ และทู เคเบิลต้องจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนรายปีแก่ อสมท. ในอัตราร้อยละของรายได้ ค่าบริการและค่าติดตั้งอุปกรณ์ที่ ทู วิชั่นส์และทู เคเบิลได้รับหรือเท่ากับเงินขั้นต่ำที่ระบุไว้ในสัญญาแล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า (หมายเหตุข้อ 38.3) นอกจากนี้ ทู วิชั่นส์และทู เคเบิล จะต้องดำเนินการจัดหา และส่งมอบอุปกรณ์ตามที่กำหนดไว้ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของ อสมท. ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาเหล่านั้น

ทู วิชั่นส์และทู เคเบิลได้วางหนังสือค้ำประกันที่ออกโดยธนาคารในประเทศบางแห่งให้แก่ อสมท. เป็นจำนวนเงิน 62.00 ล้านบาท เพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามเงื่อนไขในสัญญา

3. นโยบายการบัญชีที่สำคัญ

นโยบายการบัญชีที่สำคัญที่ใช้ในการจัดทำงบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะบริษัทมีดังต่อไปนี้

3.1 เกณฑ์ในการจัดทำงบการเงิน

งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะบริษัท ได้จัดทำขึ้นตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปภายใต้พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543

ซึ่งหมายถึงมาตรฐานการบัญชีที่ออกภายใต้พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 และข้อกำหนดของ คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยการจัดทำและนำเสนอรายงานทางการเงินภายใต้ พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 กลุ่มบริษัทได้นำมาตรฐานการบัญชีไทยฉบับที่ 12 เรื่อง การบัญชีเกี่ยวกับภาษีเงินได้ มาปฏิบัติก่อนวันถือปฏิบัติ

งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะบริษัทได้จัดทำขึ้นโดยใช้เกณฑ์ราคาทุนเดิมในการวัดค่าองค์ประกอบของงบการเงิน และได้มีการปรับมูลค่าหลักทรัพย์เพื่อค่าและเผื่อขายให้เป็นมูลค่ายุติธรรม

การจัดทำงบการเงินให้สอดคล้องกับหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปในประเทศไทย กำหนดให้ใช้ประมาณการทางบัญชีที่สำคัญและการใช้ดุลยพินิจของผู้บริหารซึ่งจัดทำขึ้นตามกระบวนการในการนำนโยบายการบัญชีของกลุ่มกิจการไป ถือปฏิบัติ และต้องเปิดเผยเรื่องการใช้ดุลยพินิจของผู้บริหาร หรือ ความซับซ้อน หรือ เกี่ยวกับข้อสมมติฐานและประมาณการที่มีนัยสำคัญต่องบการเงินรวมในหมายเหตุข้อ 5

เพื่อวัตถุประสงค์ในการเปรียบเทียบ ได้มีการจัดประเภทรายการที่นำเสนอสำหรับปีปัจจุบันใหม่เพื่อให้เป็นไปตามประกาศของกระทรวงพาณิชย์ ลงวันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2554 เรื่องกำหนดรายการย่อที่ต้องมีในงบการเงิน พ.ศ. 2554 กลุ่มบริษัทได้จัดประเภทรายการประเภทลูกหนี้การค้าและลูกหนี้อื่นและเจ้าหนี้การค้าและเจ้าหนี้อื่นสำหรับปี พ.ศ. 2553 ใหม่ดังต่อไปนี้

	งบการเงินรวม	งบการเงินเฉพาะ บริษัท
	31 ธันวาคม พ.ศ. 2553 บาท	31 ธันวาคม พ.ศ. 2553 บาท
ลูกหนี้การค้าและลูกหนี้อื่น		
ตามที่รายงานไว้เดิม		
ลูกหนี้การค้า - สุทธิ	8,528,936,650	4,160,791,953
เงินจ่ายล่วงหน้าแก่ผู้รับเหมา (รวมอยู่ใน "สินทรัพย์ หมุนเวียนอื่น")	975,476,907	76,000
ค่าใช้จ่ายล่วงหน้า (รวมอยู่ใน "สินทรัพย์หมุนเวียน อื่น")	617,474,033	110,118,196
ดอกเบี้ยค้างรับ (รวมอยู่ใน "สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น")	55,247,732	38,009,693
ลูกหนี้อื่น (รวมอยู่ใน "สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น")	290,001,759	75,565,278
จัดประเภทรายการใหม่		
ลูกหนี้การค้าและลูกหนี้อื่น	10,467,137,081	4,384,561,120
เจ้าหนี้การค้าและเจ้าหนี้อื่น		
ตามที่รายงานไว้เดิม		
เจ้าหนี้การค้า	6,998,174,815	821,428,931
รายได้รอการรับรู้	3,036,249,576	64,130,134
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	7,683,956,318	1,138,214,692
เจ้าหนี้อื่น (รวมอยู่ใน "หนี้สินหมุนเวียนอื่น")	850,614,053	109,972,281
จัดประเภทรายการใหม่		
เจ้าหนี้การค้าและเจ้าหนี้อื่น	18,568,994,762	2,133,746,038

งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะบริษัทฉบับภาษาอังกฤษจัดทำขึ้นจากงบการเงินตามกฎหมายที่เป็นภาษาไทยในกรณีที่มีความขัดแย้งกันหรือมีการตีความระหว่างสองภาษาแตกต่างกัน ให้ใช้งบการเงินตามกฎหมายฉบับภาษาไทยเป็นหลัก

3. นโยบายการบัญชีที่สำคัญ (ต่อ)

3.2 มาตรฐานการบัญชีใหม่ มาตรฐานการรายงานทางการเงินใหม่ การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินใหม่ และการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี

ก) มาตรฐานการบัญชีใหม่ มาตรฐานการรายงานทางการเงินใหม่ การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินใหม่ และมาตรฐานการบัญชีที่มีการปรับปรุง

มีผลบังคับใช้สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 ที่กลุ่มบริษัทได้นำมาถือปฏิบัติ

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552)	เรื่องการนำเสนองบการเงิน
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2552)	เรื่องสินค้าคงเหลือ
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 7 (ปรับปรุง 2552)	เรื่องงบกระแสเงินสด
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552)	เรื่องนโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 10 (ปรับปรุง 2552)	เรื่องเหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงาน
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 11 (ปรับปรุง 2552)	เรื่องสัญญาก่อสร้าง
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552)	เรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2552)	เรื่องสัญญาเช่า
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2552)	เรื่องรายได้
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19	เรื่องผลประโยชน์ของพนักงาน
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 23 (ปรับปรุง 2552)	เรื่องต้นทุนการกู้ยืม
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 24 (ปรับปรุง 2552)	เรื่องการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 26	เรื่องการบัญชีและการรายงานโครงการผลประโยชน์เมื่อออกจากงาน
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552)	เรื่องงบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2552)	เรื่องเงินลงทุนในบริษัทร่วม
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 29	เรื่องการรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 31 (ปรับปรุง 2552)	เรื่องส่วนได้เสียในการร่วมค้า
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 33 (ปรับปรุง 2552)	เรื่องกำไรต่อหุ้น
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 34 (ปรับปรุง 2552)	เรื่องงบการเงินระหว่างกาล
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2552)	เรื่องการด้อยค่าของสินทรัพย์
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2552)	เรื่องประมาณการหนี้สิน และหนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2552)	เรื่องสินทรัพย์ไม่มีตัวตน
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2552)	เรื่องอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน
มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2552)	เรื่องการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์
มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552)	เรื่องการรวมธุรกิจ
มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 5 (ปรับปรุง 2552)	เรื่องสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก
มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 6	เรื่องการสำรวจและประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่
การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 15	เรื่องสัญญาการก่อสร้างอสังหาริมทรัพย์
การตีความมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 31	เรื่องรายได้ – การแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับบริการโฆษณา

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) กำหนดห้ามแสดงรายการรายได้และค่าใช้จ่ายในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น และต้องแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้นที่ไม่ได้เกิดจากรายการกับผู้ถือหุ้นแยกต่างหากจากรายการกับผู้ถือหุ้น กิจการสามารถเลือกแสดงงบเดียว (งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ) หรือสองงบ (งบกำไรขาดทุน และงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ) ในกรณีที่กิจการมีการปรับปรุงย้อนหลัง หรือจัดประเภทรายการใหม่ กิจการต้องแสดงงบแสดงฐานะการเงิน ณ ต้นงวดของงวดที่นำมาเปรียบเทียบล่าสุด นอกเหนือจากการแสดง ณ วันสิ้นงวดปัจจุบัน และ ณ วันสิ้นงวดก่อน อย่างไรก็ตาม สำหรับงบการเงินซึ่งมีรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 และเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่กิจการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) มาใช้แต่กิจการสามารถเลือกที่จะแสดงงบแสดงฐานะการเงินเพียงสองงวดบัญชี โดยไม่แสดงงบแสดงฐานะการเงิน ณ วันต้นงวดของงวดที่นำมาเปรียบเทียบ กลุ่มบริษัทได้ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 กลุ่มบริษัทเลือกที่จะแสดงงบเดียว (งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ)

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) กำหนดให้กิจการต้องรวมต้นทุนที่ประมาณในเบื้องต้นสำหรับการซื้อ การขนย้าย และการบูรณะสถานที่ตั้งของสินทรัพย์ซึ่งเป็นภาระผูกพันของกิจการเป็นส่วนหนึ่งของราคาทุนของสินทรัพย์ กิจการต้องคิดค่าเสื่อมราคาสำหรับส่วนประกอบของที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์แต่ละส่วนแยกต่างหากจากกันเมื่อส่วนประกอบแต่ละส่วนนั้นมีต้นทุนที่มีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับต้นทุนทั้งหมดของสินทรัพย์นั้น มาตรฐานที่มีการปรับปรุงใหม่กำหนดให้กิจการต้องทบทวนอายุการให้ประโยชน์ มูลค่าคงเหลือ และวิธีการคิดค่าเสื่อมราคาอย่างน้อยที่สุดทุกสิ้นรอบปีบัญชี กลุ่มบริษัทได้ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 ซึ่งผลกระทบจาก การนำมาตรฐานฉบับนี้มาใช้ปฏิบัติ ได้แสดงไว้ในหมายเหตุข้อ 7.1

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เกี่ยวข้องกับการบัญชีสำหรับผลประโยชน์พนักงาน ซึ่งสามารถจัดประเภทได้ 4 ประเภท ได้แก่ ก) ผลประโยชน์ระยะสั้น ข) ผลประโยชน์หลังออกจากงาน รวมถึงโครงการสมทบเงิน และโครงการผลประโยชน์พนักงาน ค) ผลประโยชน์ระยะยาวอื่น และ ง) ผลประโยชน์เมื่อเลิกจ้าง มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้วัดมูลค่าโครงการผลประโยชน์พนักงาน และผลประโยชน์ระยะยาวอื่นโดยใช้วิธีคิดลดแต่หน่วยที่ประมาณการไว้ กิจการสามารถเลือกรับรู้ผลกำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยสำหรับโครงการผลประโยชน์ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จหรือกำไรขาดทุน ส่วนผลกำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยสำหรับผลประโยชน์ระยะยาวอื่นให้รับรู้ในกำไรขาดทุน กลุ่มบริษัทได้ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 ซึ่งผลกระทบจากการนำมาตรฐานฉบับนี้มาใช้ปฏิบัติ ได้แสดงไว้ในหมายเหตุข้อ 7.1

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 23 (ปรับปรุง 2552) กำหนดให้กิจการต้องรวมต้นทุนการกู้ยืมที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มา การก่อสร้าง หรือการผลิตสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขเป็นส่วนหนึ่งของราคาทุนของสินทรัพย์นั้น และยกเลิกรหัสเลือกในการรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายทันที กลุ่มบริษัทได้ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 แต่การปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้จะไม่ส่งผลกระทบต่องบการเงินของกลุ่มบริษัทเนื่องจากกลุ่มบริษัทใช้วิธีรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นส่วนหนึ่งของราคาทุนของสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขอยู่แล้ว

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 24 (ปรับปรุง 2552) คำนิยามของบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกันได้รวมการอยู่ภายใต้การควบคุมเดียวกันของกิจการ การร่วมค้าที่กิจการเป็นผู้ร่วมค้า และโครงการผลประโยชน์ตอบแทน

หลังจากออกงานสำหรับผลประโยชน์ของพนักงานของกิจการ กลุ่มบริษัทได้ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 ซึ่งจะมีผลกระทบต่อการเปิดเผยข้อมูลของบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกันในหมายเหตุประกอบงบการเงินในงบการเงิน

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) กำหนดให้รายการทุกรายการกับส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมจะต้องรับรู้ในส่วนของผู้ถือหุ้น หากรายการนั้นไม่เป็นการสูญเสียอำนาจการควบคุม และรายการเหล่านั้นจะไม่มีผลกระทบต่อค่าความนิยม หรือกำไรหรือขาดทุน มาตรฐานการบัญชีได้กำหนดวิธีการบัญชีในกรณีที่สูญเสียการควบคุม ส่วนได้เสียคงเหลือที่กิจการถืออยู่ต้องวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม และรับรู้กำไรหรือขาดทุนในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ กลุ่มบริษัทได้ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 โดยจะใช้วิธีการเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไปสำหรับรายการกับส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2552) กรณีที่กิจการสูญเสียอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญในบริษัทร่วมกิจการต้องวัดมูลค่าของส่วนได้เสียคงเหลือด้วยมูลค่ายุติธรรม และรับรู้กำไรหรือขาดทุนในงบกำไรขาดทุน กลุ่มบริษัทได้ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2552) ให้ข้อกำหนดสำหรับการแสดงรายการและการวัดมูลค่าของอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน กิจการต้องแสดงรายการอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนเป็นรายการแยกต่างหากในงบแสดงฐานะการเงิน กิจการสามารถวัดมูลค่าได้สองวิธี คือ วิธีราคาทุน และวิธีมูลค่ายุติธรรม สำหรับวิธีมูลค่ายุติธรรม กิจการต้องรับรู้ผลต่างจากการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมในกำไรหรือขาดทุน กลุ่มบริษัทได้ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 กลุ่มบริษัทเลือกใช้วิธีวัดมูลค่าด้วยวิธีราคาทุน ดังนั้น การนำมาตราฐานฉบับนี้มาใช้จึงไม่มีผลกระทบต่อรายได้

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 2 เกี่ยวกับการบันทึกบัญชีสำหรับรายการที่กิจการได้รับสินค้าหรือบริการโดยเป็น
สิ่งตอบแทนสำหรับ

- ตราสารทุนของกิจการ (การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ที่ชำระด้วยตราสารทุน) ให้รับรู้เป็นส่วนของผู้ถือหุ้น
- เงินสดหรือสินทรัพย์อื่น ซึ่งมูลค่าอ้างอิงกับราคาหุ้นของกิจการ (การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ที่ชำระด้วยเงินสด) ให้รับรู้เป็นหนี้สิน

กิจการจะต้องวัดมูลค่ารายการด้วยมูลค่ายุติธรรมของสินค้าหรือบริการที่ได้มา การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ที่ชำระด้วยตราสารทุนไม่ต้องวัดมูลค่าใหม่หลังจากวันที่ให้สิทธิ ส่วนการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ที่ชำระด้วยเงินสดจะต้องวัดมูลค่าทุกวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานและวันที่กิจการจ่ายชำระ ผลต่างของมูลค่ายุติธรรมให้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน กลุ่มบริษัทได้ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 โดยจะใช้วิธีการเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไปเฉพาะรายการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ที่ชำระด้วยตราสารทุนซึ่งได้รับการอนุมัติในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 สำหรับการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ที่ชำระด้วยเงินสด กลุ่มบริษัทใช้วิธีปรับปรุงไปข้างหน้า สำหรับรายการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ที่มีการให้สิทธิหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ยังคงกำหนดให้บันทึกบัญชีสำหรับการรวมธุรกิจโดยปฏิบัติตามวิธีซื้อ โดยที่มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญบางประการ เช่น รายการจ่ายเพื่อซื้อธุรกิจต้องบันทึกด้วยมูลค่ายุติธรรม ณ วันรวมธุรกิจ ซึ่งรวมถึงสิ่งตอบแทนที่คาดว่าจะ

จะต้องจ่ายที่จัดประเภทเป็นหนี้สินซึ่งต้องวัดมูลค่าภายหลังการรวมธุรกิจโดยผลต่างจะรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนในการรวมธุรกิจแต่ละครั้งกิจการสามารถเลือกวิธีในการวัดมูลค่าส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมในผู้ถูกลงทุนได้โดยวัดตามมูลค่ายุติธรรม หรือมูลค่าของสินทรัพย์สุทธิที่ระบุได้ของผู้ถูกซื้อตามสัดส่วนของหุ้นที่ถือโดยผู้ที่ไม่ม่ีอำนาจควบคุม ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจรับรู้เป็นค่าใช้จ่าย กลุ่มบริษัทได้ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้สำหรับการรวมธุรกิจตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554

ข) มาตรฐานการบัญชีใหม่ การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินใหม่ และมาตรฐานการบัญชีที่มีการปรับปรุง ซึ่งยังไม่มีผลบังคับใช้

มีผลบังคับใช้สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2556

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 20 (ปรับปรุง 2552)	เรื่องการบัญชีสำหรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล และการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือจากรัฐบาล
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2552)	เรื่องผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
การตีความมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 10	เรื่องความช่วยเหลือจากรัฐบาล - กรณีที่ไม่มีมีความเกี่ยวข้องอย่างเฉพาะเจาะจงกับกิจกรรมดำเนินงาน
การตีความมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 21	เรื่องภาษีเงินได้ - การได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์ที่ไม่ได้คิดค่าเสื่อมราคาใหม่ที่ราคาใหม่
การตีความมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 25	เรื่องภาษีเงินได้ - การเปลี่ยนแปลงสถานภาพทางภาษีของกิจการหรือของผู้ถือหุ้น

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2552) กำหนดให้กิจการต้องกำหนดสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน ซึ่งคือสกุลเงินที่ใช้ในสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจหลักซึ่งกิจการดำเนินงานอยู่ รายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศต้องแปลงค่าให้เป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่เกิดรายการ ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นจากการชำระเงินของรายการที่เป็น ตัวเงินหรือจากการแปลงค่ารายการที่เป็นตัวเงินในสกุลเงินต่างประเทศให้รับรู้เป็นกำไรหรือขาดทุนในงวดบัญชีนั้น การแปลงค่าผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกิจการในกลุ่มบริษัทซึ่งมีสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานแตกต่างจากสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินต้องแปลงค่าโดย ก) สินทรัพย์และหนี้สินให้แปลงค่าด้วยอัตราปิด ณ วันที่ของแต่ละงบแสดงฐานะการเงิน ข) รายได้และค่าใช้จ่ายให้แปลงค่าด้วยอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่เกิดรายการ และ ค) ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนทั้งหมดให้รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น กลุ่มบริษัทจะเริ่มนำมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มาปฏิบัติตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2556 โดยใช้วิธีปรับปรุงย้อนหลัง ผู้บริหารของกิจการอยู่ในระหว่างการประเมินผลกระทบจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้

7. นโยบายการบัญชีใหม่ และการแก้ไขข้อผิดพลาดทางบัญชี

7.1 นโยบายการบัญชีใหม่

ผลกระทบจากการนำมาตราฐานที่ออกใหม่และการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีข้างต้นมาใช้ปฏิบัติ แสดงดังต่อไปนี้

	งบการเงินรวม ล้านบาท	งบการเงินเฉพาะบริษัท ล้านบาท
งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2553		
ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ - สุทธิเพิ่มขึ้น	9.92	-
หนี้สินภาษีเงินได้รอตัดบัญชีลดลง	(2.49)	-
ประมาณการหนี้สินระยะยาวเพิ่มขึ้น (รวมอยู่ใน “หนี้สินไม่หมุนเวียนอื่น”)	18.22	-
ขาดทุนสะสมเพิ่มขึ้น	5.81	-
งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2553		
ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ - สุทธิเพิ่มขึ้น	9.38	-
หนี้สินภาษีเงินได้รอตัดบัญชีลดลง	(2.98)	-
ประมาณการหนี้สินระยะยาวเพิ่มขึ้น (รวมอยู่ใน “หนี้สินไม่หมุนเวียนอื่น”)	19.30	-
ขาดทุนสะสมเพิ่มขึ้น	6.95	-
งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2553		
ต้นทุนการให้บริการเพิ่มขึ้น	0.70	-
ต้นทุนทางการเงินเพิ่มขึ้น	0.92	-
ภาษีเงินได้ลดลง	(0.48)	-
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น	-	-
กำไรต่อหุ้นขั้นพื้นฐาน (บาท)	-	-
กำไรต่อหุ้นปรับลด (บาท)	-	-
งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554		
ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ - สุทธิเพิ่มขึ้น	9.38	-
สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอตัดบัญชีเพิ่มขึ้น	43.64	-
หนี้สินภาษีเงินได้รอตัดบัญชีลดลง	(2.98)	-
ประมาณการหนี้สินระยะยาวเพิ่มขึ้น (รวมอยู่ใน “หนี้สินไม่หมุนเวียนอื่น”)	19.30	-
ภาวะผูกพันผลประโยชน์พนักงานเพิ่มขึ้น	686.64	245.47
ขาดทุนสะสมเพิ่มขึ้น	649.93	245.47

7. นโยบายการบัญชีใหม่ และการแก้ไขข้อผิดพลาดทางบัญชี (ต่อ)

7.2 การแก้ไขข้อผิดพลาดทางบัญชี

ในระหว่างไตรมาสแรกของปี พ.ศ. 2554 บริษัทย่อยที่บริษัทถือหุ้นอยู่ร้อยละ 99.25 ได้พบข้อผิดพลาดอันเกิดจากการคำนวณค่าเสื่อมราคาทางภาษี ซึ่งส่งผลกระทบต่อการรับรู้สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีสำหรับปี พ.ศ. 2553 สูงไป 755.46 ล้านบาท บริษัทย่อยดังกล่าวได้ทำการปรับปรุงรายการโดยปรับย้อนหลัง

ผลกระทบจากการแก้ไขข้อผิดพลาดดังกล่าวสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

	งบการเงินรวม
	ล้านบาท
งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2553	
สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีลดลง	755.46
ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมลดลง	8.22
ขาดทุนสะสมเพิ่มขึ้น	747.24
งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2553	
ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้เพิ่มขึ้น	755.46
ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมลดลง	8.22
กำไรสำหรับปีลดลง	747.24
กำไรต่อหุ้นขั้นพื้นฐาน (บาท)	0.11
กำไรต่อหุ้นปรับลด (บาท)	0.10

ภาคผนวก ง 6

1 ข้อมูลทั่วไป

บริษัท แคปปิตอล เอ็นจิเนียริ่ง เน็ตเวิร์ค จำกัด (มหาชน) “บริษัท” เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นในประเทศไทย และที่อยู่จดทะเบียนตั้งอยู่เลขที่ 900/15 ชั้น 19 อาคารเอสวีไอเอทาวเวอร์ ถนนพระรามที่ 3 แขวงบางโพงพาง เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร บริษัทจดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2534

ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัทห้าลำดับแรก ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554 และ 2553 ได้แก่

	ร้อยละของทุนที่ออกและชำระแล้ว	
	2554	2553
กลุ่มสิ้นระบวรจ	22.53	23.96
นายโกมล จีรุงเรืองกิจ	9.64	6.51
บริษัท ไทยเอ็นวีดีอาร์ จำกัด	6.27	5.11
นายสุรศักดิ์ เทวอักษร	4.35	-
นายศิริพงษ์ ว่องวุฒิพรชัย	3.79	4.94
นายถาวร เสรีดีเลิศ	-	5.73

บริษัทดำเนินธุรกิจหลักเกี่ยวกับการลงทุน

รายละเอียดของบริษัทย่อย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554 และ 2553 มีดังนี้

ชื่อกิจการ บริษัทย่อยทางตรง	ลักษณะธุรกิจ	ประเทศที่ กิจการจัด ตั้งขึ้น	บริษัทถือหุ้นร้อยละ	
			2554	2553
1 บริษัท ระยองไวร์ อินดัสตรีส์ จำกัด (มหาชน)	ผลิตและจำหน่ายลวดเหล็ก แรงดึงสูงทั้งชนิดเส้นเดี่ยว และตีเกลียว และลวดเชื่อม ไฟฟ้า	ไทย	99.99	99.99
2 บริษัท เอื้อวิทยา จำกัด (มหาชน)	จำหน่ายสินค้าอุตสาหกรรม และผลิตและจำหน่ายโครง เหล็กเสาสายส่งไฟฟ้าแรงสูง เสาโทรคมนาคม โครงเหล็ก สถานีไฟฟ้าย่อย	ไทย	90.98	90.98

ชื่อกิจการ บริษัทย่อยทางตรง	ลักษณะธุรกิจ	ประเทศที่ กิจการจัด ตั้งขึ้น	บริษัทถือหุ้นร้อยละ	
			2554	2553
3 บริษัท เอ็นเนซอด จำกัด	ผลิตและจำหน่าย กระแสไฟฟ้าและพลังงาน ความร้อน	ไทย	80.08	80.08
4 บริษัท ไปป์ไลน์ เอ็นจิเนียริง จำกัด (เดิมชื่อ : บริษัท ซีอี เอ็น-ไอเอ็มซี จำกัด)	รับเหมาก่อสร้าง และขุดเจาะ คูโมงค์ (บริษัทจดทะเบียน เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2553 และเริ่มดำเนินการเชิง พาณิชย์ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2553)	ไทย	99.99	99.99

2 เกณฑ์การจัดทำงบการเงิน

งบการเงินนี้นำเสนอเพื่อวัตถุประสงค์ของการรายงานเพื่อใช้ในประเทศไทย และจัดทำเป็น
ภาษาไทย

งบการเงินฉบับภาษาอังกฤษได้จัดทำขึ้นเพื่อความสะดวกของผู้อ่านงบการเงินที่ไม่คุ้นเคยกับ
ภาษาไทย

งบการเงินนี้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน รวมถึงการตีความและแนวปฏิบัติ
ทางการบัญชีที่ประกาศใช้โดยสภาวิชาชีพบัญชี (“สภาวิชาชีพบัญชี”) กฏระเบียบและประกาศ
คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่เกี่ยวข้อง และจัดทำขึ้นตามหลักการบัญชี
ที่รับรองทั่วไปของประเทศไทย โดยแสดงรายการในงบการเงินตามข้อกำหนดในประกาศกรม
พัฒนาธุรกิจการค้า ลงวันที่ 28 กันยายน 2554 ออกตามความในพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ.
2543

ระหว่างปี 2553 และ 2554 สภาวิชาชีพบัญชีได้ออกและปรับปรุงมาตรฐานการรายงานทาง
การเงินหลายฉบับ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกลุ่มบริษัท/บริษัท และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่
รอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 ดังต่อไปนี้

มาตรฐานการรายงานทาง

เรื่อง

การเงิน

มาตรฐานการบัญชี

ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552)	การนำเสนอของงบการเงิน
ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2552)	สินค้าคงเหลือ
ฉบับที่ 7 (ปรับปรุง 2552)	งบกระแสเงินสด
ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552)	นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด
ฉบับที่ 10 (ปรับปรุง 2552)	เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงาน
ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552)	ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
ฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2552)	สัญญาเช่า
ฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2552)	รายได้
ฉบับที่ 19	ผลประโยชน์ของพนักงาน
ฉบับที่ 23 (ปรับปรุง 2552)	ต้นทุนการกู้ยืม
ฉบับที่ 24 (ปรับปรุง 2552)	การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน
ฉบับที่ 26	การบัญชีและการรายงานโครงการผลประโยชน์เมื่อออกจากงาน
ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552)	งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ
ฉบับที่ 33 (ปรับปรุง 2552)	กำไรต่อหุ้น
ฉบับที่ 34 (ปรับปรุง 2552)	งบการเงินระหว่างกาล
ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2552)	การด้อยค่าของสินทรัพย์
ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2552)	ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น
ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2552)	สินทรัพย์ไม่มีตัวตน
ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ 17/2554	การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงสำหรับผลประโยชน์ระยะยาวอื่นของพนักงาน
ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ 18/2554	การบันทึกบัญชีเมื่อมีการตีราคาใหม่

การปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่นั้น มีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีของบริษัท ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนี้ได้เปิดเผยไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 3 และ 4

นอกเหนือจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่ข้างต้น ระหว่างปี 2553 สภาวิชาชีพบัญชีได้ออกและปรับปรุงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น ๆ ซึ่งมีผลบังคับ

สำหรับงบการเงินที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2556 เป็นต้นไป และไม่ได้มีการนำมาใช้สำหรับการจัดทำงบการเงินนี้ มาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่ดังกล่าวได้เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 51

3 นโยบายการบัญชีที่สำคัญ

นโยบายการบัญชีที่นำเสนอต่อไปนี้ได้ถือปฏิบัติโดยสม่ำเสมอสำหรับงบการเงินทุกรอบระยะเวลาที่รายงาน ยกเว้นที่ได้กล่าวไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 4 และ 27 เรื่องการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี และการเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี

3.1 เกณฑ์ในการจัดทำงบการเงินรวม

งบการเงินรวมประกอบด้วยงบการเงินของบริษัทและบริษัทย่อย (รวมกันเรียกว่า “กลุ่มบริษัท”)

บริษัทย่อย

บริษัทย่อยเป็นกิจการที่อยู่ภายใต้การควบคุมของกลุ่มบริษัท การควบคุมเกิดขึ้นเมื่อกลุ่มบริษัทมีอำนาจควบคุมทั้งทางตรงหรือทางอ้อมในการกำหนดนโยบายทางการเงินและการดำเนินงานของกิจการนั้น เพื่อได้มาซึ่งประโยชน์จากกิจกรรมของบริษัทย่อย งบการเงินของบริษัทย่อยได้รวมอยู่ในงบการเงินรวม นับแต่วันที่มีการควบคุมจนถึงวันที่การควบคุมสิ้นสุดลง

นโยบายการบัญชีของบริษัทย่อยได้ถูกเปลี่ยนแปลงตามความจำเป็นเพื่อให้เป็นนโยบายเกี่ยวกับของกลุ่มบริษัท ผลขาดทุนในบริษัทย่อยจะต้องถูกปันส่วนไปยังส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม แม้ว่าการปันส่วนดังกล่าวจะทำให้ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม มียอดคงเหลือติดลบก็ตาม

การตัดรายการในงบการเงินรวม

ยอดคงเหลือและรายการบัญชีระหว่างกิจการในกลุ่ม รวมถึงรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่ยังไม่เกิดขึ้นจริง ซึ่งเป็นผลมาจากรายการระหว่างกิจการในกลุ่มถูกตัดรายการในการจัดทำงบการเงินรวม

3.2 เงินตราต่างประเทศ

รายการบัญชีที่เป็นเงินตราต่างประเทศ

รายการบัญชีที่เป็นเงินตราต่างประเทศแปลงค่าเป็นเงินบาทโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่เกิดรายการ

สินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นตัวเงินและเป็นเงินตราต่างประเทศ ณ วันที่ในรายงาน แปลงค่าเป็นเงินบาทโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันนั้น กำไรหรือขาดทุนจากการแปลงค่าจะบันทึกในกำไรหรือขาดทุน

3.3 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด ประกอบด้วย ยอดเงินสด ยอดเงินฝากธนาคารประเภทเผื่อเรียก และเงินลงทุนระยะสั้นที่มีสภาพคล่องสูง เงินเบิกเกินบัญชีธนาคารซึ่งจะต้องชำระคืนเมื่อทวงถามถือเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมจัดหาเงินในงบกระแสเงินสด

3.4 ลูกหนี้การค้าและลูกหนี้อื่น

ลูกหนี้การค้าและลูกหนี้อื่น แสดงในราคาตามใบแจ้งหนี้หักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ

ค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญประเมินโดยการวิเคราะห์ประวัติการชำระหนี้ และการคาดการณ์เกี่ยวกับการชำระหนี้ในอนาคตของลูกค้า ลูกหนี้จะถูกตัดจำหน่ายบัญชีเมื่อทราบว่าเป็นหนี้สูญ

3.5 สินค้าคงเหลือ

สินค้าคงเหลือแสดงในราคาทุนหรือมูลค่าสุทธิที่จะได้รับแล้วแต่ราคาใดจะต่ำกว่า

ต้นทุนของสินค้าของผลิตภัณฑ์ลวดเหล็กแรงดึงสูง ลวดขบล้อยาง และลวดเชื่อมไฟฟ้า คำนวณโดยวิธีถ่วงเฉลี่ย ถ่วงน้ำหนัก

ต้นทุนของวัตถุดิบ (เหล็ก) วัสดุโรงงาน และสินค้าระหว่างผลิตคำนวณโดยวิธีถ่วงเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก สินค้าอุตสาหกรรมคำนวณโดยวิธีเข้าก่อนออกก่อน

ต้นทุนสินค้าประกอบด้วย ต้นทุนที่ซื้อ ต้นทุนในการดัดแปลง หรือต้นทุนอื่นเพื่อให้สินค้าอยู่ในสถานที่และสภาพปัจจุบัน ในกรณีของสินค้าสำเร็จรูปและสินค้าระหว่างผลิตที่ผลิตเอง ต้นทุนสินค้าคำนวณโดยการใช้ต้นทุนถ่วงเฉลี่ยซึ่งได้พิจารณารวมการปันส่วนของค่าใส่หุ้ยการผลิตอย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงระดับการผลิตตามปกติ

มูลค่าสุทธิที่จะได้รับเป็นการประมาณราคาที่จะขายได้จากการดำเนินธุรกิจปกติหักด้วยค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการขาย

3.6 เงินลงทุน

เงินลงทุนในบริษัทย่อย

เงินลงทุนในบริษัทย่อยในงบการเงินเฉพาะกิจการของบริษัท บันทึกบัญชีโดยใช้วิธีราคาทุน

เงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุนอื่น

ตราสารหนี้และตราสารทุนซึ่งเป็นหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาดซึ่งถือไว้เพื่อค้า จัดประเภทเป็นสินทรัพย์หมุนเวียนและแสดงในมูลค่ายุติธรรม กำไรหรือขาดทุนจากการตีราคาหลักทรัพย์ได้บันทึกในกำไรหรือขาดทุน

เงินลงทุนในตราสารทุนซึ่งไม่ใช่หลักทรัพย์ในความต้องการของตลาดแสดงในราคาทุนหักขาดทุนจากการด้อยค่า

มูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงินสำหรับหลักทรัพย์เพื่อค้าจะใช้ราคาเสนอซื้อ ณ วันที่ในรายงาน

การจำหน่ายเงินลงทุน

เมื่อมีการจำหน่ายเงินลงทุน ผลต่างระหว่างจำนวนเงินสุทธิที่ได้รับและมูลค่าตามบัญชี และรวมถึงกำไรหรือขาดทุนจากการตีราคาหลักทรัพย์ที่เกี่ยวข้องจะถูกบันทึกในกำไรหรือขาดทุน

ในกรณีที่กลุ่มบริษัท/บริษัทจำหน่ายบางส่วนของเงินลงทุนที่ถืออยู่ การคำนวณต้นทุนสำหรับเงินลงทุนที่จำหน่ายไปและเงินลงทุนที่ยังถืออยู่ใช้วิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก

3.7 สินทรัพย์เพื่อให้เช่า

สินทรัพย์เพื่อให้เช่า ได้แก่ อาคารพาณิชย์ และรถบรรทุกขนส่งแก๊ส แสดงด้วยราคาที่ได้รับโอนจากการรับชำระหนี้ซึ่งถือตามราคาประเมินของผู้ประเมินราคาอิสระ หักค่าเสื่อมราคาสะสม และขาดทุนจากการด้อยค่า

ค่าเสื่อมราคาคำนวณโดยวิธีเส้นตรงตามเกณฑ์อายุการใช้งานโดยประมาณ 5 - 20 ปี แสดงเป็นต้นทุนการให้เช่า

3.8 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

สินทรัพย์ที่เป็นกรรมสิทธิ์ของกิจการ

ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แสดงด้วยราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสมและขาดทุนจากการด้อยค่า ยกเว้นที่ดินแสดงด้วยราคาที่ตีใหม่ ราคาที่ตีใหม่หมายถึง มูลค่ายุติธรรมซึ่งกำหนดจากเกณฑ์การใช้งานของที่ดินที่มีอยู่จริง ณ วันที่มีการตีราคาใหม่ที่คำนวณจากมูลค่ายุติธรรมนั้น และค่าเผื่อการด้อยค่าของที่ดิน

ราคาทุน รวมถึง ต้นทุนทางตรงที่เกี่ยวข้องกับการได้มาของสินทรัพย์ และต้นทุนทางตรงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาสินทรัพย์เพื่อให้สินทรัพย์นั้นอยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งานได้ตามประสงค์ ต้นทุนในการรื้อถอน การขนย้าย การบูรณะสถานที่ตั้งของสินทรัพย์ และต้นทุนการกู้ยืม

ส่วนประกอบของรายการ ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แต่ละรายการที่มีอายุการให้ประโยชน์ไม่เท่ากันต้องบันทึกแต่ละส่วนประกอบที่มีนัยสำคัญแยกต่างหากหากจากกัน

กำไรหรือขาดทุนจากการจำหน่ายที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ คือผลต่างระหว่างสิ่งตอบแทนสุทธิที่ได้รับจากการจำหน่าย กับมูลค่าตามบัญชีของที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ โดยรับรู้เป็นรายได้อื่นในกำไรหรือขาดทุน

สินทรัพย์ที่เช่า

การเช่าซึ่งกลุ่มบริษัทได้รับส่วนใหญ่ของความเสียหายและผลตอบแทนจากการครอบครองทรัพย์สินที่เช่า นั้น ๆ ให้จัดประเภทเป็นสัญญาเช่าการเงิน อุปกรณ์ที่ได้มาโดยทำสัญญาเช่าการเงินบันทึกเป็นสินทรัพย์ด้วยมูลค่ายุติธรรมหรือมูลค่าปัจจุบันของจำนวนเงินขั้นต่ำที่ต้องจ่ายตามสัญญาเช่าแล้วแต่จำนวนใดจะต่ำกว่าหักด้วยค่าเสื่อมราคาสะสมและขาดทุนจากการด้อยค่า ค่าเช่าที่ชำระจะแยกเป็นส่วนที่เป็นค่าใช้จ่ายทางการเงินและส่วนที่จะหักจากหนี้ตามสัญญา เพื่อให้อัตราดอกเบี้ยแต่ละงวดเป็นอัตราคงที่สำหรับยอดคงเหลือของหนี้สิน ค่าใช้จ่ายทางการเงินจะบันทึกโดยตรงในกำไรหรือขาดทุน

สินทรัพย์ที่ตีราคาใหม่

การตีราคาใหม่ดำเนินการโดยผู้เชี่ยวชาญในการประเมินราคาที่มีความเป็นอิสระอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มั่นใจว่าราคาตามบัญชีของที่ดินที่ได้รับการประเมินไม่แตกต่างอย่างเป็นสาระสำคัญจากมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่รายงาน

มูลค่าของที่ดินส่วนที่ตีเพิ่มขึ้นจะบันทึกไปยังกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นภายใต้ “ส่วนเกินทุนจากการตีราคาที่ดิน” ยกเว้นกรณีที่เคยประเมินมูลค่าของที่ดินลดลง และรับรู้ขาดทุนในกำไรหรือขาดทุนแล้ว จะบันทึกเฉพาะส่วนที่ตีมูลค่าเพิ่มในครั้งหลังเกินกว่าส่วนที่เคยบันทึกมูลค่าลดลงของที่ดินขึ้นเดียวกัน ในกรณีที่มูลค่าของที่ดินลดลงจากการตีราคาใหม่จะบันทึกในกำไรขาดทุนสำหรับมูลค่าที่ลดลงเฉพาะจำนวนที่ลดลง มากกว่าส่วนเกินทุนจากการตีราคาที่ดินที่เคยบันทึกไว้ครั้งก่อนในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นของที่ดินขึ้นเดียวกันนั้น ในกรณีที่มีการจำหน่ายที่ดินที่เคยตีราคาใหม่ ส่วนเกินทุนจากการตีราคาของที่ดินที่จำหน่ายจะโอนโดยตรงไปยังกำไรสะสมและไม่รวมในการคำนวณกำไรหรือขาดทุนจากการจำหน่ายสินทรัพย์

ต้นทุนที่เกิดขึ้นในภายหลัง

ต้นทุนในการเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบ จะรับรู้เป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ ถ้ามีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่บริษัทจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตจากรายการนั้น และสามารถวัดมูลค่าต้นทุนของรายการนั้นได้อย่างน่าเชื่อถือ ขึ้นส่วนที่ถูกลดลงจะถูกลดจำหน่ายตามมูลค่าตามบัญชี ต้นทุนที่เกิดขึ้นในการซ่อมบำรุง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ จะรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเมื่อเกิดขึ้น

ค่าเสื่อมราคา

ค่าเสื่อมราคาคำนวณจากมูลค่าเสื่อมสภาพของรายการ อาคารและอุปกรณ์ ซึ่งประกอบด้วยราคาทุนของสินทรัพย์หัก มูลค่าคงเหลือของสินทรัพย์

ค่าเสื่อมราคาบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในกำไรหรือขาดทุน คำนวณโดยวิธีเส้นตรงตามเกณฑ์อายุการใช้งานโดย ประมาณของส่วนประกอบของสินทรัพย์แต่ละรายการ ประมาณการอายุการใช้งานของสินทรัพย์แสดงได้ดังนี้

อาคาร	10 - 20	ปี
อาคารโรงงานผลิตไฟฟ้าและพลังงานความร้อน (ตามอายุสัญญาโครงการลงทุนผลิตและจำหน่าย กระแสไฟฟ้าและพลังงานความร้อน)	15	ปี
เครื่องจักรอายุการใช้งานโดยประมาณ 4 ปี - ตามจำนวนชั่วโมงที่คาดว่าจะใช้งานประมาณ	30,000	ชั่วโมง
เครื่องจักรและอุปกรณ์	5 - 10	ปี
เครื่องชุดเจาะอุโมงค์ 3 เครื่องตามอายุการใช้งานโดยประมาณ	5 - 15	ปี

- ตามหน่วยของผลผลิตซึ่งประมาณไว้	14,400 เมตร - 86,400	เมตร
เครื่องตกแต่งติดตั้ง และเครื่องใช้สำนักงาน	5 และ 10	ปี
ยานพาหนะ	5	ปี

กลุ่มบริษัท/บริษัทไม่คิดค่าเสื่อมราคาสำหรับที่ดิน และสินทรัพย์ที่อยู่ระหว่างก่อสร้าง

หน่วยของผลผลิตของเครื่องชุดเจาะอุโมงค์โดยทั่วไป กลุ่มบริษัทประมาณการตามกำลังการผลิตของเครื่องชุดเจาะอุโมงค์ที่คาดว่าจะผลิตได้

วิธีการคิดค่าเสื่อมราคา อายุการใช้ประโยชน์ของสินทรัพย์และมูลค่าคงเหลือถูกทบทวนอย่างน้อยที่สุดทุกสิ้นรอบปีบัญชีและปรับปรุงตามความเหมาะสม

3.9 ทรัพย์สินที่ไม่ได้ใช้ในการดำเนินงาน

ทรัพย์สินที่ไม่ได้ใช้ในการดำเนินงาน ได้แก่ ที่ดิน อาคารชุด และรถเทเลอร์ แสดงด้วยราคาที่ได้รับโอนจากการรับชำระหนี้ หักขาดทุนจากการด้อยค่า ซึ่งถือตามราคาประเมินของผู้ประเมินราคาอิสระอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มั่นใจว่าราคาตามบัญชีของสินทรัพย์ที่ได้รับโอนตามราคาประเมินไม่แตกต่างอย่างเป็นสาระสำคัญจากมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่รายงาน

3.10 สินทรัพย์ไม่มีตัวตนอื่น

สินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่กลุ่มบริษัทซื้อมาแสดงในราคาทุน หักค่าตัดจำหน่ายสะสม และขาดทุนจากการด้อยค่า สินทรัพย์ไม่มีตัวตนถูกตัดจำหน่ายและบันทึกในกำไรหรือขาดทุน โดยวิธีเส้นตรงตามเกณฑ์ระยะเวลาที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ นับจากวันที่อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน ระยะเวลาที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจแสดงได้ดังนี้

ค่าลิขสิทธิ์ซอฟต์แวร์	5 - 10	ปี
-----------------------	--------	----

3.11 ต้นทุนระบบที่ขอย่อยเพื่อส่งก๊าซ

ต้นทุนระบบที่ขอย่อยเพื่อส่งก๊าซ ในโครงการลงทุนผลิต และจำหน่ายกระแสไฟฟ้าและพลังงาน ความร้อนที่กลุ่มบริษัทซื้อมาและมีอายุการใช้งานจำกัด แสดงในราคาทุน หักค่าตัดจำหน่ายสะสม และขาดทุนจากการด้อยค่า ต้นทุนระบบที่ขอย่อยเพื่อส่งก๊าซถูกตัดจำหน่าย และบันทึกในกำไรหรือขาดทุนคำนวณโดยวิธีเส้นตรงตามเกณฑ์ระยะเวลาที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ โดยประมาณ 15 ปี (นับจากพฤศจิกายน 2549)

3.12 สิทธิการเช่า

สิทธิการเช่าที่กลุ่มบริษัทซื้อมาและมีอายุการใช้งานจำกัด แสดงในราคาทุนหักค่าตัดจำหน่ายสะสมและขาดทุนจากการด้อยค่า สิทธิการเช่าถูกตัดจำหน่ายและบันทึกในกำไรหรือขาดทุนคำนวณโดยวิธีเส้นตรงตามเกณฑ์ระยะเวลาที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจตามอายุสัญญาโดยประมาณ 26 ปี (นับจากพฤษภาคม 2537)

3.13 การด้อยค่า

ยอดสินทรัพย์คงเหลือตามบัญชีของกลุ่มบริษัท/บริษัท ได้รับการทบทวน ณ ทุกวันที่ในรายงานว่ามีข้อบ่งชี้เรื่องการด้อยค่าหรือไม่ ในกรณีที่มีข้อบ่งชี้จะทำการประมาณมูลค่าสินทรัพย์ที่คาดว่าจะได้รับคืน

สินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตนที่มีอายุการใช้งานไม่จำกัดและสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตนที่ยังไม่ได้ใช้จะมีการทดสอบการ

ด้อยค่าทุกปี และเมื่อมีข้อบ่งชี้เรื่องการด้อยค่า

ขาดทุนจากการด้อยค่ารับรู้เมื่อมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ หรือมูลค่าตามบัญชีของหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสดสูงกว่ามูลค่าที่จะได้รับคืน ขาดทุนจากการด้อยค่าบันทึกในกำไรหรือขาดทุน เว้นแต่เมื่อมีการกลับรายการการประเมินมูลค่าของสินทรัพย์เพิ่มของสินทรัพย์ขึ้นเดียวกันที่เคยรับรู้ในส่วนของผู้ถือหุ้น และมีการด้อยค่าในเวลาต่อมา ในกรณีนี้ให้รับรู้ในส่วนของผู้ถือหุ้น

การคำนวณมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน

มูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนของสินทรัพย์ที่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงิน หมายถึง มูลค่าจากการใช้ของสินทรัพย์ หรือมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์หักต้นทุนในการขายแล้วแต่มูลค่าใดจะสูงกว่าในการประเมินมูลค่าจากการใช้ของสินทรัพย์ ประมาณการกระแสเงินสดที่จะได้รับในอนาคตจะคิดลดเป็นมูลค่าปัจจุบันโดยใช้อัตราคิดลดก่อนคำนวณภาษีเงินได้ เพื่อให้สะท้อนมูลค่าที่อาจประเมินได้ในตลาดปัจจุบัน ซึ่งแปรไปตามเวลาและความเสี่ยงที่มีต่อสินทรัพย์ สำหรับสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดกระแสเงินสดรับโดยอิสระจากสินทรัพย์อื่น จะพิจารณามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนรวมกับหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสดที่สินทรัพย์นั้นมีความเกี่ยวข้องด้วย

การกลับรายการด้อยค่า

ขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์ทางการเงินจะถูกกลับรายการเมื่อมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนเพิ่มขึ้นในภายหลังและการเพิ่มขึ้นสัมพันธ์โดยตรงกับขาดทุนจากการด้อยค่าที่เคยรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่บันทึกโดยวิธีราคาทุนตัดจำหน่าย การกลับรายการจะถูกบันทึกในกำไรหรือขาดทุน

ขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์ที่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงินอื่น ๆ ที่เคยรับรู้ในงวดก่อนจะถูกประเมิน ณ ทุกวันที่ออกรายงานว่ามีข้อบ่งชี้เรื่องการด้อยค่าหรือไม่ ขาดทุนจากการด้อยค่าจะถูกกลับรายการ หากมีการเปลี่ยนแปลงประมาณการที่ใช้ในการคำนวณมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน ขาดทุนจากการด้อยค่าจะถูกกลับรายการเพียงเท่าที่มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ไม่เกินกว่ามูลค่าตามบัญชีภายหลังหักค่าเสื่อมราคาหรือค่าตัดจำหน่าย เสมือนหนึ่งไม่เคยมีการบันทึกขาดทุนจากการด้อยค่ามาก่อน

3.14 หนี้สินที่มีภาระดอกเบี้ย

หนี้สินที่มีภาระดอกเบี้ย บันทึกเริ่มแรกในมูลค่ายุติธรรมหักค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการเกิดหนี้ ภายหลังจากการบันทึกหนี้ที่มีภาระดอกเบี้ยจะบันทึกต่อมาโดยวิธีราคาทุนตัดจำหน่าย ผลต่างระหว่างยอดหนี้เริ่มแรก และยอดหนี้เมื่อครบกำหนดไถ่ถอนจะบันทึกในกำไรหรือขาดทุนตลอดอายุการกู้ยืม โดยวิธีอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง

3.15 เจ้าหนี้การค้าและเจ้าหนี้อื่น

เจ้าหนี้การค้าและเจ้าหนี้อื่นแสดงในราคาทุน

3.16 ผลประโยชน์พนักงาน

ผลประโยชน์ระยะสั้นของพนักงาน

กลุ่มบริษัท/บริษัทรับรู้ เงินเดือน ค่าจ้าง โบนัส และเงินสมทบกองทุนประกันสังคมเป็นค่าใช้จ่ายเมื่อเกิดรายการ

ผลประโยชน์หลังออกจากงานของพนักงาน และผลประโยชน์ระยะยาวอื่นของพนักงาน

โครงการสมทบเงิน

กลุ่มบริษัท/บริษัทและพนักงานได้ร่วมกันจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ซึ่งประกอบด้วยเงินที่พนักงานจ่ายสะสม และเงินที่บริษัทจ่ายสมทบให้เป็นรายเดือน สิ้นทรัพย์ของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพได้แยกออกจากสิ้นทรัพย์ของบริษัท เงินที่บริษัทจ่ายสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในปีที่เกิดรายการ

โครงการผลประโยชน์หลังออกจากงาน

กลุ่มบริษัท/บริษัทมีภาระสำหรับเงินบำเหน็จและเงินชดเชยที่ต้องจ่ายให้แก่พนักงานเมื่อออกจากงานตามนโยบายของกลุ่มบริษัท/บริษัท และตามกฎหมายแรงงาน ซึ่งกลุ่มบริษัท/บริษัทถือว่าเงินบำเหน็จและเงินชดเชยดังกล่าวเป็นโครงการผลประโยชน์ของพนักงานหลังออกจากงาน

กลุ่มบริษัท/บริษัทคำนวณหนี้สินโครงการผลประโยชน์ของพนักงานหลังออกจากงาน โดยใช้วิธีคิดลดแต่ละหน่วยที่ประมาณการไว้ (Projected Unit Credit Method) โดยผู้เชี่ยวชาญอิสระได้ทำการประเมินภาระผูกพันดังกล่าวตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย ซึ่งหลักการประมาณการดังกล่าวต้องใช้ข้อสมมติฐานที่หลากหลาย รวมถึงข้อสมมติฐานเกี่ยวกับอัตราคิดลด อัตราการเพิ่มขึ้นของเงินเดือน อัตราการหมุนเวียนพนักงาน อัตราการเกษียณ และอัตราสุขภาพ ตามที่กล่าวในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 27

ผลกำไรหรือขาดทุนจากประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยสำหรับโครงการผลประโยชน์หลังออกจากงานของพนักงานจะรับรู้ทันทีในกำไรหรือขาดทุน

ผลกำไรหรือขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยสำหรับโครงการผลประโยชน์ระยะยาวอื่นของพนักงานจะรับรู้ทันทีในกำไรหรือขาดทุน

ในการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงานเป็นครั้งแรก กลุ่มบริษัท/บริษัทเลือกรับรู้หนี้สินในช่วงการเปลี่ยนแปลงที่มากกว่าหนี้สินที่รับรู้ ณ วันเดียวกันตามนโยบายการบัญชีเดิม โดยบันทึกปรับกับกำไรสะสม ณ วันต้นงวดของปีปัจจุบัน

3.17 ประมาณการหนี้สิน

ประมาณการหนี้สินจะรับรู้ก็ต่อเมื่อกลุ่มบริษัท/บริษัทมีภาระหนี้สินตามกฎหมายที่เกิดขึ้นในปัจจุบันหรือที่ก่อตัวอันเป็นผลมาจากเหตุการณ์ในอดีต และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่นอนว่า

ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจจะต้องถูกจ่ายไปเพื่อชำระภาระหนี้สินดังกล่าว และสามารถประมาณจำนวนภาระหนี้สินได้อย่างน่าเชื่อถือ

ถ้าผลกระทบดังกล่าวมีจำนวนที่เป็นสาระสำคัญ ประมาณการหนี้สินพิจารณาจากการคิดลดกระแสเงินสดที่จะจ่ายในอนาคตโดยใช้อัตราคิดลดในตลาดปัจจุบันก่อนคำนึงภาษีเงินได้ เพื่อให้สะท้อนจำนวนที่อาจประเมินได้ในตลาดปัจจุบัน ซึ่งแปรไปตามเวลาและความเสี่ยงที่มีต่อหนี้สิน

ประมาณการผลขาดทุนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากงานโครงการ

เมื่อมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่ต้นทุนโครงการตามสัญญาจ้างงานทั้งโครงการที่จะต้องส่งมอบงานสูงกว่ารายได้จากการรับจ้างงานทั้งโครงการ กลุ่มบริษัทจะรับรู้ผลขาดทุนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากงานโครงการเป็นค่าใช้จ่ายในกำไรหรือขาดทุนทันที

3.18 *ทุนเรือนหุ้น*

หุ้นสามัญ

หุ้นสามัญจัดประเภทเป็นทุน ต้นทุนส่วนเพิ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง กับการออกหุ้นสามัญ และสิทธิซื้อหุ้น (สิทธิจากผลกระทบทางภาษี) รับรู้เป็นรายการหักจากส่วนของทุน

3.19 *รายได้*

รายได้ที่รับรู้ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม และแสดงสุทธิจากส่วนลดการค้า

รายได้จากการขาย

การขายสินค้า

รายได้จะรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเมื่อได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของสินค้าที่มีนัยสำคัญไปให้กับผู้ซื้อแล้ว และจะไม่รับรู้รายได้ถ้าฝ่ายบริหารยังมีการควบคุมหรือบริหารสินค้าที่ขายไปแล้วนั้นหรือมีความไม่แน่นอนที่มีนัยสำคัญในการได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจจากการขายสินค้านั้น ไม่อาจวัดมูลค่าของจำนวนรายได้และต้นทุนที่เกิดขึ้นได้อย่างน่าเชื่อถือ หรือมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่นอนที่จะต้องรับคืนสินค้า

รายได้จากการขายกระแสไฟฟ้าและพลังงานความร้อน

รายได้จากการขายกระแสไฟฟ้า และพลังงานความร้อน จะรับรู้ตามเงื่อนไขที่กำหนดในสัญญาโครงการลงทุนผลิตและจำหน่ายกระแสไฟฟ้า และพลังงานความร้อน ซึ่งรายได้จากการขาย

กระแสไฟฟ้า คำนวณจากปริมาณกระแสไฟฟ้าที่จ่ายจริงตามมิเตอร์ที่ยอมรับการส่งมอบกับราคาเฉลี่ยค่ากระแสไฟฟ้าในเดือนนั้น ๆ ตามเงื่อนไขที่กำหนดในสัญญา ส่วนรายได้จากการขายพลังงานความร้อน คำนวณจากปริมาณพลังงานความร้อนที่จ่ายจริงตามมิเตอร์ที่ยอมรับการส่งมอบในอัตราเท่ากับการซื้อก๊าซธรรมชาติในเดือนนั้น ๆ ตามเงื่อนไขที่กำหนดในสัญญา

รายได้จากการขายสินค้าอุตสาหกรรม

รายได้จากการขายสินค้าอุตสาหกรรม รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน เมื่อส่งมอบสินค้า และออกใบกำกับสินค้าให้กับลูกค้าแล้ว

รายได้จากการให้บริการ

รายได้จากการรับจ้างและงานโครงการ

รายได้จากการรับจ้างและงานโครงการรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเมื่องานโครงการผลิตสำเร็จซึ่งตรวจรับงานและส่งมอบงานให้แก่ผู้ซื้อ ณ หน้าโรงงานของบริษัท (Inspection) เรียบร้อยแล้ว เนื่องจากบริษัทได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของสินค้าหรืองานโครงการที่มีนัยสำคัญไปให้กับผู้ซื้อแล้ว

สำหรับงานรับจ้างและงานโครงการที่บริษัทต้องมีการขนส่งผลงานให้กับลูกค้า จะรับรู้รายได้ในกำไรหรือขาดทุนเมื่อลูกค้าได้รับมอบผลงานและลงนามตรวจรับงาน พร้อมออกใบแจ้งหนี้และใบส่งของ(ถ้ามี) การรับมอบผลงานอาจแบ่งเป็นสัดส่วนตามผลงานที่บริษัทได้ส่งมอบแก่ลูกค้า

ในกรณีที่ฝ่ายบริหารยังมีการควบคุมหรือบริหารสินค้าหรืองานโครงการที่ขายไปแล้วนั้นหรือมีความไม่แน่นอนที่มีนัยสำคัญในการได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจจากการขายสินค้าหรืองานโครงการที่ให้บริการนั้นไม่อาจวัดมูลค่าของจำนวนรายได้และต้นทุนที่เกิดขึ้นได้อย่างน่าเชื่อถือหรือมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่นอนที่จะต้องรับคืนสินค้าหรืองานโครงการ บริษัทจะไม่รับรู้รายได้

รายได้จากการขุดเจาะอุโมงค์

รายได้จากการขุดเจาะอุโมงค์ประกอบด้วยจำนวนเมื่อเริ่มแรกตามที่ตกลงไว้ในสัญญาบวกจำนวนที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสัญญาอันเกิดจากการดัดแปลงงาน การเรียกร้องค่าเสียหาย หรือการจ่ายเงินเพื่อจูงใจ หากมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่จะก่อให้เกิดรายได้และสามารถวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ เมื่อสามารถประมาณผลของงานขุดเจาะอุโมงค์ตามสัญญา

ได้อย่างน่าเชื่อถือ รายได้และต้นทุนจากการขุดเจาะอุโมงค์จะถูกรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนตามความสำเร็จของงานที่ได้ส่งมอบและออกใบแจ้งหนี้แล้ว

หากผลขาดทุนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากงานขุดเจาะอุโมงค์และจากการรับจ้างและงานโครงการรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนทันที

รายได้จากการให้เช่า

รายได้ค่าเช่าจากอสังหาริมทรัพย์ และรถบรรทุกตามสัญญาเช่ารับรู้ในกำไรหรือขาดทุนตามรายได้ที่กำหนดในสัญญาตามงวดที่ถึงกำหนดชำระแล้ว

ดอกเบี้ยรับและรายได้อื่น

ดอกเบี้ยรับบันทึกในกำไรหรือขาดทุนตามเกณฑ์คงค้าง ยกเว้นดอกเบี้ยรับจากการรับโอนทรัพย์สินรับชำระหนี้บันทึกเมื่อรับชำระแล้ว

เงินปันผลรับบันทึกในกำไรหรือขาดทุนในวันทีกลุ่มบริษัท/บริษัทมีสิทธิได้รับเงินปันผล

รายได้จากการขายเศษวัสดุดิบ (เหล็ก) บันทึก เมื่อมีการประมวลขายแล้ว

ส่วนลดรับจากหนี้ค่าปรับงานล่าช้าตามสัญญา บันทึกในกำไรหรือขาดทุน เมื่อได้รับอนุมัติจากคู่สัญญาแล้ว

กำไรจากตราสารอนุพันธ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้า รับรู้กำไร(ขาดทุน)ที่เกิดขึ้นจริงจากการซื้อขายสัญญาล่วงหน้าเมื่อปิดสถานะของสัญญา

รายได้อื่น ๆ รับรู้รายได้ตามเกณฑ์คงค้าง

3.20 ค่าใช้จ่าย

สัญญาเช่าดำเนินงาน

รายจ่ายภายใต้สัญญาเช่าดำเนินการบันทึกในกำไรหรือขาดทุนโดยวิธีเส้นตรงตลอดอายุสัญญาเช่า ประโยชน์ที่ได้รับตามสัญญาเช่าจะรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเป็นส่วนหนึ่งของค่าเช่าทั้งสิ้นตามสัญญา ค่าเช่าที่อาจเกิดขึ้นจะบันทึกในกำไรหรือขาดทุนในรอบบัญชีที่มีรายการดังกล่าว

ต้นทุนทางการเงิน

ต้นทุนทางการเงินประกอบด้วย ดอกเบี้ยจ่ายของเงินกู้ยืมและค่าใช้จ่ายในทำนองเดียวกันบันทึกในกำไรหรือขาดทุนในงวดที่ค่าใช้จ่ายดังกล่าวเกิดขึ้น

ต้นทุนการกู้ยืมที่ไม่ได้เกี่ยวกับการได้มา การก่อสร้างหรือการผลิตสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนโดยวิธีอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง

ค่าใช้จ่ายอื่นบันทึกตามเกณฑ์คงค้าง

3.21 ภาษีเงินได้

ภาษีเงินได้จากกำไรหรือขาดทุนสำหรับปีประกอบด้วยภาษีเงินได้ปัจจุบัน ซึ่งได้แก่ ภาษีที่คาดว่าจะจ่ายชำระ โดยคำนวณจากกำไรประจำปีที่ต้องเสียภาษี โดยใช้อัตราภาษีที่ประกาศใช้ ณ วันที่รายงาน ตลอดจนรายการปรับปรุงทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับรายการในปีก่อน ๆ

4 การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี และประมาณการทางบัญชี

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 กลุ่มบริษัท/บริษัทได้เปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้

4.1 การนำเสนองบการเงิน

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 กลุ่มบริษัท/บริษัทถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน ภายใต้ข้อกำหนดของมาตรฐานที่ปรับปรุงใหม่ งบการเงินประกอบด้วย

- งบแสดงฐานะการเงิน
- งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ
- งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น
- งบกระแสเงินสด และ
- หมายเหตุประกอบงบการเงิน

4.2 การบัญชีเกี่ยวกับที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 กลุ่มบริษัท/บริษัทถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ในการระบุและบันทึกบัญชีต้นทุนและค่าเสื่อมราคาของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญจากการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 และมีผลกระทบต่อกลุ่มบริษัท/บริษัท ดังนี้ (ก) ต้นทุนการรื้อถอน การขนย้ายและการบูรณะสภาพของสินทรัพย์ ต้องถือเป็นต้นทุนของสินทรัพย์และอาจมีการคิดค่าเสื่อมราคาประจำปี (ข) การกำหนดค่าเสื่อมราคา ต้องพิจารณาแต่ละส่วนแยกต่างหากจากกันเมื่อแต่ละส่วนประกอบนั้นมีสาระสำคัญ (ค) มูลค่าคงเหลือของ ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ ต้องมีการประมาณด้วยมูลค่าที่กิจการคาดว่าจะได้รับในปัจจุบันจากสินทรัพย์นั้น หากมีอายุและสภาพที่คาดว่าจะได้รับในปัจจุบันเมื่อสิ้นสุดอายุการใช้ประโยชน์ นอกจากนี้ต้องมีการสอบทานมูลค่าคงเหลือและอายุการให้ประโยชน์อย่างน้อยทุกสิ้นปี

การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวถือปฏิบัติโดยวิธีเปลี่ยนทันทีตามที่กำหนดวิธีปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงที่ระบุในมาตรฐานการบัญชีฉบับปรับปรุงใหม่ดังกล่าว ยกเว้นการพิจารณา ต้นทุนการรื้อถอน การขนย้าย และการบูรณะสถานที่ตั้งของที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ ซึ่งถือปฏิบัติโดยวิธีปรับย้อนหลัง อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการบริษัทย่อย (บริษัท เอื้อวิทยา จำกัด (มหาชน)) ได้พิจารณามูลค่าคงเหลือและอายุการให้ประโยชน์ของที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมกับข้อเท็จจริง ประกอบกับราคาทุนของเครื่องจักรส่วนใหญ่ตัดค่าเสื่อมราคาหมดแล้ว และภายใต้สัญญาเช่าที่ดิน ของบริษัทย่อย (บริษัท ระยองไวร์ อินดัสตรีส์ จำกัด (มหาชน)) มีภาวะคาร์ร้อถอน อย่างไรก็ตามผู้บริหารยืนยันว่าแม้สัญญาเช่าที่ดินจะสิ้นสุดลง บริษัทย่อยอาจต่อสัญญาอีกครั้งละ 20 ปี เนื่องจากไม่มีผู้เช่ารายใดที่บอกเลิกสัญญาเมื่อสัญญาสิ้นสุดลง อีกทั้งในทางปฏิบัติผู้เช่าจะติดต่อผู้เช่ารายใหม่โดยตรงเพื่อขายทรัพย์สินและสิ่งปลูกสร้าง

4.3 การบัญชีเกี่ยวกับผลประโยชน์ของพนักงาน

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 กลุ่มบริษัท/บริษัทได้ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน

ภายใต้นโยบายการบัญชีใหม่ ภาวะผูกพันของกลุ่มบริษัท/บริษัทเกี่ยวกับผลประโยชน์หลังจากออกจากงาน สำรองบำเหน็จพนักงาน และผลประโยชน์ระยะยาวอื่น ภายใต้โครงการผลประโยชน์ของพนักงานที่กลุ่มบริษัท/บริษัทกำหนดไว้ได้บันทึกในงบการเงิน ด้วยวิธีคิดลด

แต่หน่วยที่ประมาณการไว้ซึ่งคำนวณโดยนักคณิตศาสตร์ประกันภัย ซึ่งแต่เดิม
กลุ่มบริษัท/บริษัทรับรู้ภาวะผูกพันดังกล่าวเมื่อเกิดรายการ

กลุ่มบริษัท/บริษัทเลือกที่จะบันทึกหนี้สินทั้งหมดดังกล่าวเป็นรายการปรับปรุงกำไรสะสม
ณ วันที่ 1 มกราคม 2554 ตามวิธีปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่
19 ซึ่งผลกระทบต่องบการเงิน สรุปได้ดังนี้

ผลกำไรหรือขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยสำหรับโครงการ
ผลประโยชน์หลังออกจากงาน และผลประโยชน์ระยะยาวอื่นของพนักงาน จะรับรู้ทันทีใน
กำไรหรือขาดทุนสำหรับปี

ผลสะสมจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีดังกล่าวแสดงเป็นรายการแยกต่างหากใน
งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น

การปรับปรุงงบการเงิน

งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554

	งบการเงินรวม	งบการเงิน เฉพาะกิจการ
	(บาท)	
กำไรสะสม ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2553 ตามที่รายงาน ในปีก่อน	719,319,297	175,351,954
ภาวะผูกพันผลประโยชน์ของพนักงานเพิ่มขึ้น	(32,029,587)	(1,413,118)
ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมลดลง	2,437,112	-
กำไรสะสม ณ วันที่ 1 มกราคม 2554 ปรับปรุงใหม่	<u>689,726,822</u>	<u>173,938,836</u>

งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2554

	งบการเงินรวม	งบการเงิน เฉพาะกิจการ
	(บาท)	
ค่าใช้จ่ายผลประโยชน์ของพนักงาน		
เพิ่มขึ้นส่งผลให้		
ต้นทุนขายเพิ่มขึ้น	275,261	-
ต้นทุนจากการให้บริการเพิ่มขึ้น	1,110,467	-
ค่าใช้จ่ายในการขายเพิ่มขึ้น	205,492	-
ค่าใช้จ่ายในการบริหารเพิ่มขึ้น	3,861,862	398,944
กำไรสำหรับปีลดลง	5,453,082	398,944
กำไรต่อหุ้น		
ขั้นพื้นฐานลดลง	0.012	0.001
ปรับลดลดลง	0.011	0.001

และโปรดสังเกตหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 27

4.4 การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี

บริษัทย่อย (บริษัท เอ็นเนซอล จำกัด) ได้เปลี่ยนแปลงวิธีการคิดค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร จากวิธีเส้นตรง (Straight Line Method) เป็นวิธีจำนวนหน่วยชั่วโมงการทำงาน (Unit of Production Method) ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมกับรูปแบบของการใช้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ จากทรัพย์สิน และการดำเนินธุรกิจของบริษัทย่อย โดยวิธีเปลี่ยนทันทีตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 เป็นต้นไป ซึ่งผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีตามวิธีใหม่มีผลทำให้ค่าเสื่อมราคาสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2554 เพิ่มขึ้นจำนวน 0.68 ล้านบาท

5 รายการที่เกิดขึ้นและยอดคงเหลือกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน

เพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดทำงบการเงิน บุคคลหรือกิจการเป็นบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกันกับกลุ่มบริษัท/บริษัท หากกลุ่มบริษัท/บริษัทมีอำนาจควบคุมหรือควบคุมร่วมกันทั้งทางตรงและทางอ้อมหรือมีอิทธิพลอย่างมีสาระสำคัญต่อบุคคลหรือกิจการในการตัดสินใจทางการเงินและการบริหารหรือในทางกลับกัน หรือกลุ่มบริษัท/บริษัทอยู่ภายใต้การควบคุมเดียวกันหรืออยู่ภายใต้อิทธิพลอย่างมีสาระสำคัญเดียวกันกับบุคคลหรือกิจการนั้น การเกี่ยวข้องกันนี้อาจเป็นรายบุคคลหรือเป็นกิจการ

ความสัมพันธ์ที่บริษัทมีกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน มีดังนี้

ชื่อกิจการ	ประเทศ ที่ตั้ง	ลักษณะความสัมพันธ์
1. บริษัท ระยองไวร์ อินดัสตรีส์ จำกัด (มหาชน)	ไทย	เป็นบริษัทย่อย บริษัทถือหุ้นร้อยละ 99.99 และกรรมการร่วมกัน
2. บริษัท เอื้อวิทยา จำกัด (มหาชน)	ไทย	เป็นบริษัทย่อย บริษัทถือหุ้นร้อยละ 90.98 และกรรมการร่วมกัน
3. บริษัท เอ็นเนซอล จำกัด	ไทย	เป็นบริษัทย่อย บริษัทถือหุ้นร้อยละ 80.08 และกรรมการร่วมกัน
4. บริษัท ไปป์ ไลน์ เอ็นจิเนียริง จำกัด (เดิมชื่อ : บริษัท ซีอีเอ็น-ไอเอ็มซี จำกัด)	ไทย	เป็นบริษัทย่อย บริษัทถือหุ้นร้อยละ 99.99 และกรรมการร่วมกัน
5. บริษัท อีเอ็มซี จำกัด (มหาชน)	ไทย	เป็นบริษัทที่เกี่ยวข้องกัน โดยมีผู้ถือหุ้นร่วมกัน
6. บริษัท ปิคนิค คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	ไทย	เป็นบริษัทที่เกี่ยวข้องกัน โดยการถือหุ้นในบริษัท เอ็นเนซอล จำกัด ร้อยละ 19.92
7. บริษัท เน็ต แอคทีฟ แอนด์ เซอร์วิส จำกัด	ไทย	เป็นบริษัทที่เกี่ยวข้องกัน โดยมีความสัมพันธ์จากการทำสัญญาร่วมทุน
8. กิจการร่วมค้าอีเอ็มซี และเพาเวอร์ไลน์	ไทย	เป็นบริษัทที่เกี่ยวข้องกันทางอ้อม ซึ่งบริษัทที่เกี่ยวข้องกันเป็นผู้ร่วมค้าของกิจการร่วมค้า อีเอ็มซี และเพาเวอร์ไลน์

ชื่อกิจการ	ประเทศ ที่จัดตั้ง	ลักษณะความสัมพันธ์
9. ผู้บริหารสำคัญ	ไทย	บุคคลที่มีอำนาจและความรับผิดชอบการวางแผนสั่งการและควบคุมกิจการต่าง ๆ ของกิจการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ทั้งนี้รวมถึงกรรมการของบริษัท (ไม่ว่าจะทำหน้าที่ในระดับบริหารหรือไม่)

นโยบายการกำหนดราคาสำหรับรายการแต่ละประเภทอธิบายได้ดังต่อไปนี้ :

รายการ	นโยบายการกำหนดราคา
รายได้จากการขาย	ราคาตลาด
รายได้จากการให้บริการ	ต้นทุนบวกกำไรส่วนเพิ่ม (ขายหักต้นทุน) ในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 25
รายได้ค่าบริการจัดการ	ราคาตามสัญญา
ขายทรัพย์สินที่ไม่ได้ใช้ในการดำเนินงาน (เครื่องชุดเจาะอุโมงค์)	ราคาตามบัญชี(ราคาประเมินของผู้ประเมินราคาอิสระ)
รายได้ค่าเช่า	ราคาตามสัญญา (ราคาต้นทุนบวกกำไรส่วนเพิ่มในอัตราร้อยละ 10)
รายได้ค่าธรรมเนียมการนำทรัพย์สินเป็นหลักประกันวงเงินสินเชื่อ	อัตราร้อยละ 2 ต่อปีของมูลค่าจำนอง
ดอกเบี้ยรับ	อัตราดอกเบี้ย MLR เฉลี่ยลบร้อยละ 1.75 ต่อปี
ซื้อและขายตราสารทุน	ราคาตลาด
กำไรจากการขายเงินลงทุน	ราคาตลาด
เงินปันผลรับ	ตามที่ได้รับอนุมัติจากผู้ถือหุ้นของบริษัทย่อย
ค่าตอบแทนกรรมการและผู้บริหาร ได้แก่ เงินเดือน เบี้ยประชุม เบี้ยเลี้ยง และโบนัส	ตามที่ได้รับอนุมัติจากกรรมการและผู้ถือหุ้นของบริษัท/กลุ่มบริษัท

รายการที่สำคัญกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกันสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2554 และ 2553 สรุปได้ดังนี้

	งบการเงินรวม		งบการเงินเฉพาะกิจการ	
	2554	2553	2554	2553
	(บาท)			
รายได้				
บริษัทย่อย				
ดอกเบี๋ยรับ	-	-	645,618	1,262,611
รายได้ค่าบริการจัดการ	-	-	7,982,285	6,293,908
ขายทรัพย์สินที่ไม่ได้ใช้ในการดำเนินงาน (เครื่องชุดเจาะอุโมงค์)	-	-	-	95,000,000
รายได้ค่าเช่า	-	-	170,610	152,460
รายได้ค่าธรรมเนียมการนำหลักทรัพย์เป็นหลักประกัน	-	-	275,151	-
วงเงินสินเชื่อ				
รายได้เงินปันผล	-	-	21,953,979	15,954,129
ขายอุปกรณ์	-	-	2,000	-
กำไรจากการจำหน่ายอุปกรณ์	-	-	1,999	-
บริษัทที่เกี่ยวข้องกัน				
รายได้จากการขายสินค้าและ				
การให้บริการ	100,793,712	6,500,793	-	-
ขายตราสารทุน	5,331,205	17,179,785	5,331,205	17,179,785
กำไรจากการจำหน่ายเงินลงทุน	1,776,836	6,760,861	1,776,836	6,760,861
ค่าใช้จ่าย				
บริษัทที่เกี่ยวข้องกัน				
ซื้อตราสารทุน	16,591,564	46,483,603	16,591,564	46,483,603

	งบการเงินรวม		งบการเงินเฉพาะกิจการ	
	2554	2553	2554	2553
	(บาท)			
ผู้บริหารสำคัญ				
ค่าตอบแทนกรรมการและ				
ผู้บริหาร				
(บางรายการได้รวมอยู่ใน				
ต้นทุนขาย)				
ผลประโยชน์ระยะสั้น	34,815,815	33,479,765	10,017,605	7,863,052
ผลประโยชน์หลังออกจากงาน	637,135	-	203,916	-
	<u>35,452,950</u>	<u>33,479,765</u>	<u>10,221,521</u>	<u>7,863,052</u>

ยอดคงเหลือกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554 และ 2553 มีดังนี้

**เงินลงทุนชั่วคราว – กิจการที่
เกี่ยวข้องกัน**

	งบการเงินรวม		งบการเงินเฉพาะกิจการ	
	2554	2553	2554	2553
	(บาท)			
	มูลค่ายุติธรรม		มูลค่ายุติธรรม	
ตราสารทุนถือไว้เพื่อค้า				
บริษัทที่เกี่ยวข้องกัน				
บริษัท อีเอ็มซี จำกัด (มหาชน)	<u>85,032,285</u>	<u>92,865,641</u>	<u>85,032,285</u>	<u>92,865,641</u>

และโปรดสังเกตหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 7

ลูกหนี้การค้า และลูกหนี้อื่น – กิจการที่เกี่ยวข้องกัน

	งบการเงินรวม		งบการเงินเฉพาะกิจการ	
	2554	2553	2554	2553
	(บาท)			
ลูกหนี้การค้า				
บริษัทที่เกี่ยวข้องกัน				
บริษัท ปิคนิค คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	-	11,510,098	-	-
บริษัท อีเอ็มซี จำกัด (มหาชน)	98,174,515	-	-	-
	98,174,515	11,510,098	-	-
หัก ค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ	-	(11,510,098)	-	-
	98,174,515	-	-	-
ลูกหนี้อื่น				
บริษัทย่อย				
บริษัท ระยองไวร์ อินดัสตรีส์ จำกัด (มหาชน)	-	-	690,281	453,142
บริษัท เอื้อวิทยา จำกัด (มหาชน)	-	-	140,137	-
บริษัท เอ็นเนซอล จำกัด	-	-	154,174	119,705
บริษัท ไปป์ ไลน์ เอ็นจิเนียริง จำกัด	-	-	46,114	14,966
	-	-	1,030,706	587,813
	งบการเงินรวม		งบการเงินเฉพาะกิจการ	
	2554	2553	2554	2553
	(บาท)			
บริษัทที่เกี่ยวข้องกัน				
บริษัท อีเอ็มซี จำกัด (มหาชน)	680,265	-	-	-
ผู้บริหารสำคัญ				
กรรมการ	61,797	-	-	-
	742,062	-	1,030,706	587,813
รวม	98,916,577	-	1,030,706	587,813

เงินให้กู้ยืมระยะสั้น – กิจการที่เกี่ยวข้องกัน

	งบการเงินรวม		งบการเงินเฉพาะกิจการ	
	2554	2553	2554	2553
			(บาท)	
บริษัท เอื้อวิทยา จำกัด (มหาชน) (อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 5.50 ต่อปี)	-	-	30,000,000	-
บริษัท ไปป์ ไลน์ เ็นจิเนียริง จำกัด (อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 4.62 - 5.50 และ 4.37 ต่อปี)	-	-	3,000,000	5,000,000
รวม	-	-	33,000,000	5,000,000

รายการเคลื่อนไหวของเงินให้กู้ยืมระยะสั้นแก่กิจการที่เกี่ยวข้องกันสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2554 และ 2553 มีดังนี้

	งบการเงินรวม		งบการเงินเฉพาะกิจการ	
	2554	2553	2554	2553
			(บาท)	
บริษัทย่อย				
ณ วันที่ 1 มกราคม	-	-	5,000,000	50,000,000
เพิ่มขึ้น	-	-	35,000,000	5,000,000
ลดลง	-	-	(7,000,000)	(50,000,000)
ณ วันที่ 31 ธันวาคม	-	-	33,000,000	5,000,000

เงินลงทุนในบริษัทย่อย

ตามรายละเอียดในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 12

เจ้าหนี้อื่น – กิจการที่เกี่ยวข้องกัน

	งบการเงินรวม		งบการเงินเฉพาะกิจการ	
	2554	2553	2554	2553
			(บาท)	
เจ้าหนี้อื่น				
บริษัทที่เกี่ยวข้องกัน				
บริษัท ปิคนิค คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	264,240	264,240	-	-
บริษัท อีเอ็มซี จำกัด (มหาชน)	-	340,667	-	-
กิจการร่วมค้าอีเอ็มซีและเพาเวอร์ไลน์	-	178,737	-	-
ผู้บริหารสำคัญ				
กรรมการ	181,066	93,207	71,166	73,207
รวม	<u>445,306</u>	<u>876,851</u>	<u>71,166</u>	<u>73,207</u>

เงินรับชำระหนี้ตามข้อตกลงโอนสิทธิคำหุ้่นจากกิจการที่เกี่ยวข้องกัน

	งบการเงินรวม	
	2554	2553
	(บาท)	
บริษัทที่เกี่ยวข้องกัน		
บริษัท ปิคนิค คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	-	<u>12,760,322</u>

และโปรดสังเกตรายละเอียดประกอบงบการเงินข้อ 22

เงินลงทุนในบริษัท เอ็นเนซอล จำกัด

ในปี 2549 บริษัทได้ทำสัญญาร่วมทุนกับบริษัท ปิคนิค คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) (“ปิคนิค”) โดยจัดตั้งบริษัท เอ็นเนซอล จำกัด (“เอ็นเนซอล”) เพื่อดำเนินโครงการผลิตและจำหน่ายกระแสไฟฟ้าและพลังงานความร้อนแก่บริษัท เดอะ สยามเซรามิค กรุ๊ป อินดัสทรีส์ จำกัด โดยบริษัทเข้าถือหุ้นในสัดส่วนร้อยละ 35 ต่อมาเมื่อ 11 พฤษภาคม 2550 บริษัทได้ทำสัญญาซื้อขายหุ้นสามัญในเอ็นเนซอลกับปิคนิค และให้ผู้ซื้อและผู้ขายมีสิทธิปรับราคาซื้อขายได้เมื่อได้รับผลประเมินมูลค่าหุ้นและผลการตรวจสอบเป็นกรณีพิเศษทางด้านกฎหมาย ซึ่งเนื้อหาที่สำคัญของสัญญามีดังนี้

- บริษัทตกลงซื้อหุ้นเอ็นเนซอลจำนวน 1,200,000 หุ้นในราคาหุ้นละ 55 บาท เป็นจำนวน 66 ล้านบาท โดยจ่ายเงินมัดจำจำนวน 35 ล้านบาทให้แก่ปิคนิกเรียบร้อยแล้ว
- ส่วนที่เหลือจำนวน 25 ล้านบาทให้ชำระภายใน 3 วัน นับแต่วันทำสัญญาซื้อขายนี้ (บริษัทได้ชำระแล้วในวันที่ 14 พฤษภาคม 2550) และปิคนิกต้องโอนหุ้นของเอ็นเนซอลจำนวน 1,090,910 หุ้นให้กับบริษัท
- ส่วนที่เหลือจำนวน 6 ล้านบาท ให้ชำระภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการตรวจสอบเป็นกรณีพิเศษและคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายได้เจรจาซื้อขายสุดท้าย โดยที่ราคาหุ้นดังกล่าวต้องไม่เปลี่ยนแปลงไปจากราคาที่กำหนดไว้ และปิคนิกจะต้องโอนหุ้นจำนวน 109,090 หุ้นให้กับบริษัทด้วย
- กรณีที่ราคาซื้อขายสุดท้ายของหุ้นสามัญของเอ็นเนซอลมีราคาสูงกว่าหุ้นละ 55 บาท บริษัทตกลงที่จะซื้อหุ้นดังกล่าวตามราคาซื้อขายสุดท้าย แต่จำนวนหุ้นที่ซื้ออาจจะไม่ถึงที่กำหนดไว้ในสัญญา
- กรณีที่ราคาซื้อขายสุดท้ายของหุ้นสามัญของเอ็นเนซอลมีราคาต่ำกว่าหุ้นละ 55 บาท บริษัทจะชำระเงิน
ค่าหุ้นส่วนที่เหลือตามราคาซื้อขายสุดท้ายต่อไป

เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2550 บริษัทได้รับหนังสือจากเจ้าพนักงานบังคับคดีเพื่อแจ้งให้ทราบว่าศาลแพ่งกรุงเทพใต้ได้มีหมายบังคับคดีระหว่างกองทุนแห่งหนึ่ง (โจทก์) กับปิคนิก (จำเลย) ตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีเพื่อยึดและอายัดทรัพย์สินของจำเลย โดยโจทก์แถลงว่าจำเลยมีสิทธิเรียกร้องอยู่กับบริษัทและขอให้อายัดสิทธิเรียกร้องค่าหุ้นเอ็นเนซอลที่จำเลยได้โอนขายรวม 1,090,910 หุ้นให้กับบริษัท รวมทั้งสิ้น 20 ล้านบาท และให้บริษัทส่งเงินต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีภายใน 10 วัน นับแต่วันถึงกำหนดจ่ายเงิน

เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2550 บริษัทได้กำหนดราคาซื้อขายหุ้นสุดท้ายในราคาหุ้นละ 72 บาท และบริษัทจะต้องชำระเงินค่าหุ้นเพิ่มเติมอีก 18.55 ล้านบาท (ได้จ่ายชำระเงินแล้วจำนวน 12.76 ล้านบาท โดยจ่ายให้กับ บริษัท เออีวิทยา จำกัด (มหาชน) และคงค้างชำระอีก 5.77 ล้านบาทได้แสดงรวมไว้ในเจ้าหนี้อื่น)

จำนวนหุ้นที่เหลืออีกจำนวน 109,090 หุ้น ปิคนิกยังไม่สามารถโอนให้กับบริษัทได้ เนื่องจากกองทุนแห่งหนึ่งฟ้องเพื่อบังคับคดีและอายัดทรัพย์สินของ ปิคนิก รวมทั้งให้นำเงินค่าหุ้นที่ชำระไว้แล้วจำนวน 12.76 ล้านบาท มาวางไว้กับกรมบังคับคดี

ตามความเห็นของที่ปรึกษากฎหมายของบริษัทเห็นว่า การที่กองทุนดังกล่าวซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของ ปิคนิกขอให้กรมบังคับคดีดำเนินการบังคับคดีโดยออกคำสั่งอายัดดังกล่าว ที่ได้ยื่นขอรับชำระหนี้ ในการฟื้นฟูกิจการของปิคนิคแล้ว จึงเห็นว่าเรื่องดังกล่าวต้องงดการบังคับคดี และงดการอายัด สิทธิเรียกร้องตามคำสั่งอายัดดังกล่าวไว้ก่อน ดังนั้นบริษัทจึงยังไม่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งในเรื่อง อายัดดังกล่าว เว้นแต่ปิคนิคจะถูกยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ทั้งนี้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ ล้มละลายในมาตรา 90/12 (5) และโปรดสังเกตหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 22

เมื่อวันที่ 21 กันยายน 2550 บริษัทยื่นคำร้องขอชำระหนี้ต่อศาลกรุงเทพใต้ โดยขอให้ศาลมีคำสั่งปล่อย ทรัพย์สินจำนวน 109,090 หุ้น และศาลได้สืบพยานแล้วมีคำสั่งเมื่อวันที่ 18 เมษายน 2551 ให้ยกคำ ร้อง และเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2551 บริษัทได้ยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำสั่งศาลดังกล่าว และเมื่อวันที่ 21 กันยายน 2554 ศาลอุทธรณ์ได้มีคำสั่งให้ยกคำร้อง และบริษัทได้ยื่นคำร้องเพื่อขยายฎีกาต่อศาล และ ศาลได้มีคำสั่งอนุญาต จนถึงวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2555 คืออยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา

6 เงินรับชำระหนี้ตามข้อตกลงโอนสิทธิคำหุ้นจากกิจการที่เกี่ยวข้องกัน

เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2550 บริษัทย่อย (บริษัท เอื้อวิทยา จำกัด (มหาชน)) ได้ทำสัญญาปรับ โครงสร้างหนี้ กับบริษัท ปิคนิก คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) “ปิคนิค” ซึ่งเป็นลูกหนี้การค้าของ บริษัทย่อยดังกล่าว โดยปิคนิค ตกลงโอนสิทธิการรับเงินจากการจำหน่ายหุ้นของบริษัท เอ็นเนซอล จำกัด ที่ได้รับจากบริษัท แคปปิตอล เอ็นจิเนียริง เน็ตเวิร์ค จำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2550 ให้กับบริษัทย่อยจำนวน 12.76 ล้านบาท เพื่อเป็นการรับชำระหนี้จากปิคนิค ซึ่งแต่เดิม บริษัทย่อยไม่ได้บันทึกลดยอดบัญชีลูกหนี้การค้าแต่บันทึกเป็นหนี้สินแสดงไว้ภายใต้ “เงินรับชำระ หนี้ตามข้อตกลงโอนสิทธิคำหุ้นจากกิจการที่เกี่ยวข้องกัน” ทั้งจำนวน ทั้งนี้เนื่องจากเจ้าพนักงาน บังคับคดีได้สั่งอายัดสิทธิเรียกร้องหุ้นของบริษัท เอ็นเนซอล จำกัด (ที่ได้ซื้อจากปิคนิค จำนวน 1,090,910 หุ้น) ทำให้บริษัทไม่สามารถรับโอนกรรมสิทธิหุ้นส่วนที่เหลือจำนวน 109,090 หุ้น ตามที่กล่าวไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 12 และเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2554 ที่ปรึกษา กฎหมายของบริษัทได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการรับโอนสิทธิการรับเงินเพื่อเป็นการรับชำระหนี้จาก ปิคนิกว่า การโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวได้ทำขึ้นเป็นหนังสือและลูกหนี้ได้ยินยอมด้วยในการโอน ที่ได้ดำเนินการตามวิธีการที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยครบถ้วนแล้ว จึง ถือได้ว่าบริษัท(หรือบริษัทย่อย)มีสิทธิโดยชอบตามกฎหมายที่จะได้รับเงินคำหุ้นจำนวน 12.76 ล้านบาท นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการของปิคนิคไม่สามารถฟ้องร้องให้เพิก ถอนการโอนสิทธิดังกล่าว เนื่องจากการโอนสิทธิเรียกร้องนั้นได้ดำเนินการก่อนกำหนดระยะเวลา ตามที่กฎหมายกำหนด

ดังนั้นที่ประชุมคณะกรรมการบริษัทย่อย (บริษัท เอื้อวิทยา จำกัด (มหาชน)) เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2554 ได้มีมติอนุมัติให้นำเงินรับชำระหนี้ตามข้อตกลงโอนสิทธิคำหุ้่นจากกิจการที่เกี่ยวข้องกัน จำนวน 12.76 ล้านบาท ตัดชำระกับลูกหนี้การค้า (ที่ได้ตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญไว้ทั้งจำนวนแล้ว) และให้ปรับปรุงโอนกลับรายการค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญทั้งจำนวน ซึ่งแสดงได้ดังนี้

	(บาท)
สินทรัพย์ :-	
ลูกหนี้การค้า – บริษัท ปิคนิค คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	11,510,098
ภาษีมูลค่าเพิ่มจ่ายล่วงหน้า	804,860
	<u>12,314,958</u>
หนี้สิน :-	
เงินรับชำระหนี้ตามข้อตกลงโอนสิทธิคำหุ้่นจากกิจการที่เกี่ยวข้องกัน	(12,760,322)
ภาษีมูลค่าเพิ่มยังไม่ถึงกำหนดชำระ	(12,099)
	<u>(12,772,421)</u>
ดอกเบี้ยรับ	<u>457,463</u>
โอนกลับค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ	<u>11,510,098</u>
7 ภาระผูกพันผลประโยชน์ของพนักงาน	

กลุ่มบริษัท/บริษัทถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์ของพนักงาน ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 ผลกระทบต่อการเงินได้เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 4

กลุ่มบริษัท/บริษัทจ่ายค่าชดเชยผลประโยชน์หลังออกจากงานและบำเหน็จ ตามนโยบายของกลุ่มบริษัท/บริษัท และตามข้อกำหนดของพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ในการให้ผลประโยชน์เมื่อเกษียณ และผลประโยชน์ระยะยาวอื่นแก่พนักงานตามสิทธิและอายุงาน การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าปัจจุบันของภาระผูกพันผลประโยชน์ของพนักงาน

	งบการเงินรวม	งบการเงิน เฉพาะกิจการ
	(บาท)	
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2554		
ภาระผูกพันผลประโยชน์ของพนักงาน	32,029,587	1,413,118
ณ วันที่ 1 มกราคม 2554		
ผลประโยชน์ที่จ่ายแล้ว	(1,322,542)	-
ต้นทุนบริการปัจจุบัน ดอกเบี้ย และผลขาดทุนจากการ		

	งบการเงินรวม	งบการเงิน เฉพาะกิจการ (บาท)
ประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย	5,453,082	398,944
ภาระผูกพันผลประโยชน์ของพนักงาน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554	36,160,127	1,812,062

ค่าใช้จ่ายที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2554

	งบการเงินรวม	งบการเงินเฉพาะกิจการ (บาท)
ต้นทุนบริการปัจจุบัน	2,547,988	330,054
ดอกเบี้ยจากภาระผูกพัน	1,375,894	63,590
ผลขาดทุนจากการประมาณการตามหลัก คณิตศาสตร์ประกันภัย	1,529,200	5,300
รวม	5,453,082	398,944

ค่าใช้จ่ายที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนข้างต้นได้แสดงรวมในรายการดังต่อไปนี้

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2554

	งบการเงินรวม	งบการเงินเฉพาะกิจการ (บาท)
ต้นทุนขาย	275,261	-
ต้นทุนการให้บริการ	1,116,735	-
ค่าใช้จ่ายในการขาย	44,051	-
ค่าใช้จ่ายในการบริหาร	4,017,035	398,944
รวม	5,453,082	398,944

ข้อสมมุติหลักในการประมาณการตามหลักการคณิตศาสตร์ประกันภัย ณ วันที่รายงาน

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2554

	(ร้อยละ)
อัตราคิดลด	4.50
อัตราการเพิ่มขึ้นของเงินเดือน	5.00
อัตราการหมุนเวียนพนักงาน	0.00 - 5.00
อัตราภาระ (ตารางภาระไทยปี 2540)	TMO97
อัตราพหุผลภาพ	15 ของอัตรา

8 สัญญาที่สำคัญ

- 1.) เมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2549 บริษัทย่อย (บริษัท เอ็นเนซอล จำกัด) ได้ทำสัญญารับโอนสิทธิโครงการลงทุนผลิตและจำหน่ายกระแสไฟฟ้าและพลังงานความร้อนแก่ บริษัท เดอะสยามเซรามิค กรุ๊ป อินดัสทรีส์ จำกัด มาจาก บริษัท ปิคนิค คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) (ปิคนิค) โดยปิคนิคได้ทำสัญญากับบริษัท เดอะสยามเซรามิค กรุ๊ป อินดัสทรีส์ จำกัด เมื่อวันที่ 2 กันยายน 2547 สัญญามีระยะเวลา 15 ปี นับแต่วันเริ่มดำเนินการผลิตและจ่ายกระแสไฟฟ้าและพลังงานความร้อน (วันที่ 13 พฤศจิกายน 2549) และเมื่อครบกำหนดตามอายุโครงการ บริษัท เดอะสยามเซรามิค กรุ๊ป อินดัสทรีส์ จำกัด มีสิทธิที่จะซื้อโรงงานผลิตกระแสไฟฟ้ารวมทั้งอุปกรณ์ส่วนควบต่าง ๆ ทั้งหมดที่ใช้ผลิตกระแสไฟฟ้าและพลังงานความร้อนจากบริษัทคืนในราคา 15 ล้านบาท สัญญามีเงื่อนไขที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้

- บริษัท เดอะสยามเซรามิค กรุ๊ป อินดัสทรีส์ จำกัด ตกลงรับซื้อกระแสไฟฟ้า และพลังงานความร้อน ณ จุดส่งมอบเป็นระยะเวลาติดต่อกัน 15 ปี นับแต่เริ่มดำเนินการ โดยรับประกันการซื้อกระแสไฟฟ้าประมาณ 36,000,000 KWh และพลังงานความร้อนประมาณ 168,000 MMBTU ต่อปี
- ตลอดระยะเวลาของสัญญาบริษัทตกลงให้ส่วนลดการซื้อกระแสไฟฟ้าและพลังงานความร้อน จำนวนไม่ต่ำกว่า 2.56 ล้านบาทต่อเดือน ตั้งแต่ปีที่ 1 ถึง ปีที่ 15 และส่วนลดเพิ่มเติมจำนวน 0.38 ล้านบาทต่อเดือน ตั้งแต่ปีที่ 13 ถึง ปีที่ 15
- หากบริษัทไม่สามารถจ่ายกระแสไฟฟ้าและหรือพลังงานความร้อนได้ตามสัญญา บริษัทจะต้องจ่ายค่าปรับในอัตราเดือนละ 2.56 ล้านบาท
- หากบริษัทจ่ายกระแสไฟฟ้า และหรือพลังงานความร้อนน้อยกว่าความต้องการที่กำหนดไว้ตามสัญญา บริษัทต้องชดใช้ค่าเสียหาย ในอัตราเท่ากับส่วนต่างของค่ากระแสไฟฟ้าและพลังงานความร้อนที่ต้องจ่ายและส่วนลดในเดือนนั้น ๆ โดยค่าเสียหายต้องไม่ต่ำกว่า 2.56 ล้านบาท ทุกเดือน
- เพื่อเป็นการประกันการปฏิบัติตามสัญญาดังกล่าว ปิคนิก (ต่อมาเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2550 ได้เปลี่ยนเป็นบริษัทใหญ่ (บริษัท แคปปิตอล เอ็นจิเนียริ่ง เน็ตเวิร์ค จำกัด (มหาชน)) ได้ออกหนังสือคำประกันการปฏิบัติตามสัญญา จนถึงวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2554 บริษัทใหญ่ยังไม่ได้ออกหนังสือคำประกันการปฏิบัติงานตามสัญญาดังกล่าวให้กับบริษัท เดอะสยามเซรามิค กรุ๊ป อินดัสทรีส์ จำกัด เนื่องจากทาง บริษัท เดอะสยามเซรามิค กรุ๊ป อินดัสทรีส์ จำกัด ไม่มีการทวงถาม
- ต่อมาเมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2552 บริษัททยอย (บริษัท เอ็นเนซอล จำกัด) ได้ทำบันทึกข้อตกลงแนบท้ายสัญญาโครงการลงทุนผลิตและจำหน่ายกระแสไฟฟ้าและพลังงานความร้อนกับบริษัท เดอะสยามเซรามิค กรุ๊ป อินดัสทรีส์ จำกัด โดยมีเงื่อนไขและสาระสำคัญดังนี้
 - บริษัท เดอะสยามเซรามิค กรุ๊ป อินดัสทรีส์ จำกัด ยินยอมปรับส่วนลดการซื้อกระแสไฟฟ้าและพลังงานความร้อนตามสัญญาหลัก จากเดิมจำนวนไม่ต่ำกว่า 2.56 ล้านบาทต่อเดือน ลดลงเหลือไม่ต่ำกว่า 1.36 ล้านบาทต่อเดือน ทั้งนี้กรณีเกิน 1.36 ล้านบาทต่อเดือน ให้แบ่งตามสัดส่วนตามที่กำหนดในสัญญา

- กรณีที่บริษัทย่อยไม่สามารถจ่ายกระแสไฟฟ้าและพลังงานความร้อนให้กับบริษัท เดอะสยามเซรามิค กรุ๊ป อินดัสทรีส์ จำกัด ได้ บริษัทยังคงต้องจ่ายค่าชดเชยเดือนละ 2.56 ล้านบาทตามสัญญาหลัก
- 2.) เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2549 บริษัทย่อย (บริษัท เอ็นเนซอล จำกัด) ได้ทำสัญญาซื้อขายก๊าซกับ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) (“ปตท”). มีระยะเวลา 15 ปี เพื่อใช้ผลิตกระแสไฟฟ้าและพลังงานความร้อนภายในโรงงาน โดยบริษัทจะต้องแจ้งปริมาณการใช้ของแต่ละปีล่วงหน้า ไม่น้อยกว่า 5 ปี และสามารถเปลี่ยนแปลงปริมาณการใช้เพิ่มหรือลดไม่เกินร้อยละ 15 ของปริมาณที่ได้แจ้งไว้ ทั้งนี้ ราคาซื้อขายก๊าซขึ้นอยู่กับราคาก๊าซที่ปตท. ขายให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตที่บางปะกง เป็นต้น
 - 3.) เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2552 บริษัทย่อย (บริษัท เอ็นเนซอล จำกัด) ได้ทำสัญญายินยอมรับสภาพหนี้กับบริษัท เดอะสยามเซรามิค กรุ๊ป อินดัสทรีส์ จำกัด โดยมีรายละเอียดในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 23
 - 4.) เมื่อวันที่ 24 กันยายน 2553 บริษัทย่อย (บริษัท เอ็นเนซอล จำกัด) (“ผู้ขาย”) ได้ทำสัญญาซื้อขายกระแสไฟฟ้าและพลังงานความร้อนกับ บริษัท ไทย – เยอรมัน เซรามิค อินดัสทรี จำกัด (มหาชน) (“ผู้ซื้อ”) (“TGCI”) สัญญามีระยะเวลา 15 ปี นับแต่วันเริ่มดำเนินการผลิตและจ่ายกระแสไฟฟ้าและพลังงานความร้อน (จนถึงวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2554 บริษัทย่อยยังไม่ได้เริ่มดำเนินการดังกล่าว) สัญญามีเงื่อนไขที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้
 - บริษัท TGCI ตกลงรับซื้อกระแสไฟฟ้าในระบบ 3 Phase แรงดัน 22,000 Volt ความถี่ 50 Hz และพลังงานความร้อนในช่วงอุณหภูมิประมาณ 500°C ในปริมาณความร้อนเฉลี่ย 240,000 MMBTU ต่อปี ณ จุดส่งมอบเป็นระยะเวลาติดต่อกัน 15 ปี นับแต่วันเริ่มดำเนินการ
 - หากระเบียบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคทำให้บริษัทย่อยไม่สามารถขายกระแสไฟฟ้าส่วนที่เกินความต้องการใช้ของบริษัท TGCI ที่บริษัทย่อยผลิตได้ บริษัท TGCI สัญญาว่าจะดำเนินการขายไฟฟ้าในส่วนนี้ให้แก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคแทน
 - ตลอดระยะเวลาของสัญญาบริษัทย่อยตกลงให้ส่วนลดการซื้อกระแสไฟฟ้าและพลังงานความร้อน จำนวน 1.50 ล้านบาทต่อเดือน ตั้งแต่วันที่ 1 ถึง ปีที่ 15 และส่วนลดพิเศษเพิ่มเติมตั้งแต่วันที่ 1 ถึง ปีที่ 15

- หากบริษัทย่อยไม่สามารถจ่ายกระแสไฟฟ้าและหรือพลังงานความร้อนได้ตามสัญญา บริษัทย่อยจะต้องจ่ายค่าปรับในอัตราเดือนละ 1.50 ล้านบาท โดยไม่ต้องจ่ายส่วนลดปกติ จำนวน 1.50 ล้านบาทจนกว่าบริษัทย่อยจะสามารถจ่ายกระแสไฟฟ้าและพลังงานความร้อนให้แก่บริษัท TGC I ได้ตามสัญญา
- หากบริษัทย่อยไม่สามารถจ่ายกระแสไฟฟ้า และหรือพลังงานความร้อนให้แก่บริษัท TGC I เป็นเวลาเกินกว่า 1 เดือน บริษัทย่อยต้องชดเชยค่าเสียหาย ในอัตราเดือนละ 1.50 ล้านบาททุกเดือน โดยไม่ต้องจ่ายส่วนลดจำนวน 1.50 ล้านบาท
- หากบริษัทย่อยจ่ายกระแสไฟฟ้า และหรือพลังงานความร้อนให้แก่บริษัท TGC I น้อยกว่า 20,000 MMBTU ต่อเดือน บริษัทย่อยยังคงให้ส่วนลดจำนวน 1.50 ล้านบาท แต่ไม่ต้องชดเชยค่าเสียหายให้แก่บริษัท TGC I อีก
- หากบริษัท TGC I ใช้พลังงานความร้อนรวมทั้งปีน้อยกว่า 240,000 MMBTU บริษัท TGC I ต้องซื้อพลังงานความร้อนจากบริษัทย่อยให้เท่ากับจำนวนเงินค่าพลังงานความร้อนที่บริษัท TGC I ยังซื้อไม่ครบภายหลังพ้นระยะเวลาสัญญา โดยบริษัทย่อยไม่ต้องให้ส่วนลดปกติ จำนวน 1.50 ล้านบาท แต่ยังคงให้ส่วนลดพิเศษแก่บริษัท TGC I
- เพื่อเป็นการประกันการปฏิบัติตามสัญญาดังกล่าว บริษัทย่อยจะต้องส่งมอบหนังสือค้ำประกันจากธนาคารพาณิชย์ จำนวน 16 ล้านบาท

9 **มาตรฐานการบัญชี มาตรฐานการรายงานทางการเงิน และการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ยังไม่ได้ใช้**

กลุ่มบริษัท/บริษัทยังไม่ได้ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่ดังต่อไปนี้ ณ วันที่รายงาน เนื่องจากยังไม่มีฉบับบังคับใช้ มาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่ดังต่อไปนี้กำหนดให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่ม ในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม ในปีดังต่อไปนี้

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน	เรื่อง	ปีที่ส่งผลบังคับใช้
มาตรฐานการบัญชี		
ฉบับที่ 12	ภาษีเงินได้	2556
ฉบับที่ 20 (ปรับปรุง 2552)	การบัญชีสำหรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลและการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือจากรัฐบาล	2556

มาตรฐานการรายงานทาง การเงิน	เรื่อง	ปีที่มีผล บังคับใช้
ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2552)	ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน เงินตราต่างประเทศ	2556
ขณะนี้ผู้บริหารกำลังพิจารณาถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้มาตรฐานการรายงานทาง การเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่ดังกล่าวต่องบการเงินของกลุ่มบริษัท/บริษัท		

ภาคผนวก ง7

บริษัท ไทยวาโก้ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย
 หมายเหตุประกอบงบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ
 สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2554 และ 2553

1. การดำเนินงานของบริษัทและบริษัทย่อย

บริษัท ไทยวาโก้ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และบริษัทย่อยเป็นบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไทย ธุรกิจหลักของบริษัทและบริษัทย่อยได้แก่การผลิตและจำหน่ายเสื้อผ้าสำเร็จรูปโดยมีผลิตภัณฑ์หลักคือชุดชั้นในสตรี ที่ตั้งของบริษัทและบริษัทย่อยมีดังต่อไปนี้

ชื่อบริษัท	ที่ตั้ง
บริษัท ไทยวาโก้ จำกัด (มหาชน)	930/1 ซอยประตู 1 ถนนสาธุประดิษฐ์ แขวงบางโคล่ เขตบางคอแหลม กรุงเทพมหานคร 10120
บริษัทย่อยทางตรง	
บริษัท เอสอาร์.ดับบลิว. การ์เมนท์ จำกัด	173/2 หมู่ที่ 5 ถนนสุขาภิบาล 8 ตำบลบึง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี 20230
บริษัท วาโก้บิรินทร์บุรี จำกัด	121, 121/1 หมู่ที่ 5 ถนนสุวรรณศร ตำบลนนทรี อำเภอekinทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี 25110
บริษัท วาโก้ลำพูน จำกัด	99, 99/4 หมู่ที่ 5 ถนนเลียงเมือง ตำบลป่าสัก อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน 51000
บริษัท ไทรา 1010 จำกัด (จัดตั้งบริษัทในเดือนมกราคม 2554)	930/1 ซอยประตู 1 ถนนสาธุประดิษฐ์ แขวงบางโคล่ เขตบางคอแหลม กรุงเทพมหานคร 10120
บริษัทย่อยทางอ้อม	
บริษัท ภัทยาภิรินทร์บุรี จำกัด	123, 123/1 หมู่ที่ 5 ถนนสุวรรณศร ตำบลนนทรี อำเภอekinทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี 25110

บริษัทมีรายการและความสัมพันธ์อย่างมีสาระสำคัญกับบริษัทที่เกี่ยวข้องกัน ดังนั้นงบการเงินนี้จึงอาจไม่แสดงถึงเงื่อนไขที่อาจมีอยู่หรือผลการดำเนินงานซึ่งอาจเกิดขึ้นในกรณี que บริษัทได้ดำเนินงานโดยปราศจากความสัมพันธ์ดังกล่าว

2. เกณฑ์การเสนองบการเงิน

- 2.1 งบการเงินของบริษัทได้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง “การนำเสนองบการเงิน” ซึ่งมีผลบังคับใช้สำหรับงบการเงินที่มีรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 เป็นต้นไป และตามข้อบังคับของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ลงวันที่ 22 มกราคม 2544 เรื่องการจัดทำและส่งงบการเงินและรายการเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน พ.ศ. 2544 โดยรูปแบบการนำเสนองบการเงินไม่แตกต่างอย่างมีสาระสำคัญจากประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้าลงวันที่ 28 กันยายน 2554 เรื่องกำหนดรายการย่อที่ต้องมีในงบการเงิน พ.ศ. 2554 งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2553 ที่นำมาแสดงเปรียบเทียบได้แสดงตามรูปแบบใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับงบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2554
- 2.2 บริษัทจัดทำบัญชีเป็นเงินบาทและจัดทำงบการเงินตามกฎหมายเป็นภาษาไทยตามมาตรฐาน การบัญชีและวิธีปฏิบัติทางการบัญชีที่รับรองทั่วไปในประเทศไทย
- 2.3 สภาวิชาชีพบัญชีได้ออกประกาศที่เกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่มีผลบังคับใช้สำหรับงบการเงินที่มีรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2556 เป็นต้นไป ดังต่อไปนี้

มาตรฐานการบัญชี

ฉบับที่ 12	ภาษีเงินได้
ฉบับที่ 20	การบัญชีสำหรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลและการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือจากรัฐบาล
ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2552)	ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

การตีความมาตรฐานการบัญชี

ฉบับที่ 10	ความช่วยเหลือจากรัฐบาล-กรณีที่ไม่มีความเกี่ยวข้องอย่างเฉพาะเจาะจง กับกิจกรรมดำเนินงาน
ฉบับที่ 21	ภาษีเงินได้ - การได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์ที่ไม่ได้คิดค่าเสื่อมราคาใหม่ที่ราคาใหม่
ฉบับที่ 25	ภาษีเงินได้ - การเปลี่ยนแปลงสถานภาพทางภาษีของกิจการหรือของผู้ถือหุ้น

ฝ่ายบริหารของบริษัทและบริษัทย่อยจะนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 12 เกี่ยวข้องกับบริษัทมาเริ่มถือปฏิบัติกับงบการเงินของบริษัทและบริษัทย่อยเมื่อมาตรฐานดังกล่าวมีผลบังคับใช้ ฝ่ายบริหารของบริษัทได้ประเมินแล้วเห็นว่ามาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับดังกล่าวไม่มีผลกระทบอย่างเป็นทางการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่องภาษีเงินได้ ซึ่งบริษัทพิจารณาว่าจะมีผลกระทบอย่างมีสาระสำคัญต่องบการเงิน ดังนั้นบริษัทจะต้องจัดทำงบการเงินด้วยวิธีปรับย้อนหลังสำหรับมาตรฐานการบัญชีดังกล่าวเมื่อเริ่มถือปฏิบัติ

- 2.4 งบการเงินรวมได้รวมรายการบัญชีของบริษัท ไทยวาโก้ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย โดยได้ตัดรายการค้าและยอดคงเหลือที่มีสาระสำคัญระหว่างกัน บริษัทย่อย หมายถึง บริษัทที่บริษัท ไทยวาโก้ จำกัด (มหาชน) ได้เข้าถือหุ้นโดยตรงและทางอ้อมเกินกว่าร้อยละ 50 ของทุนที่ออก หรือที่บริษัทไทยวาโก้ จำกัด (มหาชน) สามารถควบคุมการกำหนดนโยบายการเงินและการดำเนินงานของกิจการบริษัทย่อยซึ่งแสดงอยู่ในงบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ ได้แก่

	ณ วันที่ 31 ธันวาคม	
	2554	2553
	อัตราการถือหุ้น ร้อยละ	อัตราการถือหุ้น ร้อยละ
บริษัทย่อย		
บริษัทย่อยทางตรง		
บริษัท เอสอาร์.ดับบลิว.การ์เมนท์ จำกัด	99.94	99.94
บริษัท วาโก้บิรินทร์บุรี จำกัด	99.99	99.99
บริษัท วาโก้ลำพูน จำกัด	99.99	99.99
บริษัท ไทรา 1010 จำกัด	99.97*	-

ณ วันที่ 31 ธันวาคม	
2554	2553
อัตรการถือหุ้น	อัตรการถือหุ้น
ร้อยละ	ร้อยละ

**บริษัทย่อยทางอ้อม (ถือหุ้นโดยบริษัท
เอสอาร์.ดับบลิว.การ์เมนท์ จำกัด)**

บริษัท ภัทยากบินทร์บุรี จำกัด	99.93	99.93
-------------------------------	-------	-------

* จัดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในเดือนมกราคม 2554

2.5 งบกำไรขาดทุนรวมและงบกำไรขาดทุนเฉพาะกิจการสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2553 ได้มีการจัดประเภทรายการใหม่ โดยแสดงขาดทุนจากการลดมูลค่าสินค้าคงเหลือของบริษัทและบริษัทย่อยจำนวน 59,643,457 บาท (บริษัท : 58,339,407 บาท) รวมอยู่ในต้นทุนขายและต้นทุนการให้บริการ ซึ่งเดิมได้แสดงรวมอยู่ในค่าใช้จ่ายในการบริหาร เพื่อให้สอดคล้องกับการแสดงรายการในงบกำไรขาดทุนรวมและงบกำไรขาดทุนเฉพาะกิจการสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2554

3. **การนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกใหม่และปรับปรุงใหม่มาถือปฏิบัติ**
ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 บริษัทและบริษัทย่อยได้ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกใหม่และปรับปรุงใหม่ซึ่งออกโดยสภาวิชาชีพบัญชี ซึ่งกำหนดให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 เป็นต้นไป เพื่อจัดทำและนำเสนองบการเงินนี้ โดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อความเป็นสาระสำคัญต่องบการเงินของบริษัทและบริษัทย่อย ยกเว้นมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับดังต่อไปนี้

- 3.1 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง “การนำเสนองบการเงิน”
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง “การนำเสนองบการเงิน” มีการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดเกี่ยวกับการแสดงรายการในงบการเงิน จึงมีผลกระทบต่อการจัดประเภทรายการใหม่สำหรับ งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2553 ซึ่งนำมาแสดงเปรียบเทียบ
- 3.2 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง “ผลประโยชน์ของพนักงาน”
ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 บริษัทและบริษัทย่อยได้นำมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง “ผลประโยชน์ของพนักงาน” มาใช้เป็นครั้งแรก (ดูหมายเหตุข้อ 4.12.2) ทั้งนี้บริษัทและบริษัท

ย่อยรัฐต้นทุนบริการในอดีตโดยการปรับปรุงกำไรสะสม ณ วันที่ 1 มกราคม 2554 ซึ่งเป็นไปตามการปฏิบัติในช่วงการเปลี่ยนแปลงที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับดังกล่าว ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีดังกล่าวต้องบ่งแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 1 มกราคม 2554 มีดังนี้

		หน่วย : บาท	
		งบการเงินรวม	งบการเงินเฉพาะกิจการ
	ประมาณการหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานหลังออกจากงานเพิ่มขึ้น	383,701,449	282,372,287
	กำไรสะสมต้นงวดลดลง	383,659,180	282,372,287
	ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมลดลง	42,269	-
3.3	มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง “อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน” ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 บริษัทและบริษัทย่อยได้นำมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง “อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน” มาใช้เป็นครั้งแรก ทั้งนี้บริษัทและบริษัทย่อยเลือกใช้วิธีราคาทุนในการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการสำหรับอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน โดยแสดงในราคาทุนหักด้วยค่าเสื่อมราคาสะสม (ถ้ามี) ทั้งนี้บริษัทและบริษัทย่อยได้โอนที่ดินและอาคารเพื่อให้เช่าซึ่งมีราคาตามบัญชี ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554 และ 2553 จำนวน 84,366,398 บาท และ 89,226,290 บาท ตามลำดับ ในงบแสดงฐานะการเงินรวม และจำนวน 90,648,011 บาท และ 92,003,939 บาท ตามลำดับ ในงบแสดงฐานะการเงินเฉพาะกิจการจากที่ดินอาคาร และอุปกรณ์ - สุทธิ เป็นอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน - สุทธิ		

ภาคผนวก ง8

บริษัท อาร์ ซี แอล จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2554 และ 2553

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 เรื่องทั่วไป

บริษัท อาร์ ซี แอล จำกัด (มหาชน) (“บริษัทฯ”) จัดตั้งขึ้นเป็นบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายไทย บริษัทฯ ประกอบกิจการในประเทศไทยและประเทศอื่นในทะเลจีนใต้ โดยมีธุรกิจหลัก คือ ธุรกิจเดินเรือขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ที่อยู่ของบริษัทฯ ตามที่จดทะเบียนตั้งอยู่เลขที่ 127/35 ถนนรัชดาภิเษก แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

1.2 เกณฑ์ในการจัดทำงบการเงิน

งบการเงินนี้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินและแนวปฏิบัติทางการบัญชีที่ประกาศใช้โดยสภาวิชาชีพบัญชี

งบการเงินนี้ได้จัดทำขึ้นโดยใช้เกณฑ์ราคาทุนเดิมเว้นแต่จะได้เปิดเผยเป็นอย่างอื่นในนโยบายการบัญชี

งบการเงินฉบับภาษาอังกฤษจัดทำขึ้นจากงบการเงินที่เป็นภาษาไทย ในกรณีที่มีเนื้อความขัดแย้งกัน หรือมีการตีความในสองภาษาแตกต่างกันให้ใช้งบการเงินฉบับภาษาไทยเป็นหลัก

1.3 เกณฑ์ในการจัดหางบการเงินรวม

(ก) งบการเงินรวมนี้ได้จัดทำขึ้นโดยรวมงบการเงินของบริษัท อาร์ ซี แอล จำกัด (มหาชน) (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “บริษัทฯ”) และบริษัทย่อย (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “บริษัทย่อย”) ดังต่อไปนี้

ชื่อบริษัทย่อย	ประเภทกิจการ	สถานที่จดทะเบียน	สัดส่วนเงินลงทุน
<u>บริษัทย่อยที่ดำเนินงานในประเทศไทย</u>			
ก) บริษัท เอเชียน บัลด์ ซิปปิง จำกัด (บริษัทได้หยุดการดำเนินงาน)	ดำเนินการเดินเรือ	ไทย	ร้อยละ 51 โดยบริษัทฯ
ข) บริษัท อาร์ ซี แอล โลจิสติกส์ จำกัด	บริการโลจิสติกส์	ไทย	ร้อยละ 100 โดยบริษัทฯ
<u>กลุ่มบริษัทย่อยที่ดำเนินงานในประเทศสิงคโปร์</u>			
ค) บริษัท อาร์ ซี แอล อินเวสต์เมนท์ ฟิรึอ จำกัด	ลงทุนในบริษัทอื่น	สิงคโปร์	ร้อยละ 100 โดยบริษัทฯ
ง) บริษัท วิจิแนล คอนเทนเนอร์ โลนีส ฟิรึอ จำกัด และบริษัทย่อย คือ บริษัท วิจิแนล คอนเทนเนอร์ โลนีส (เอ็ม) เอสดีเอ็นบีเอสดี จำกัด (ถือหุ้นอยู่ร้อยละ 100 ซึ่งบริษัทได้หยุดการดำเนินงาน)	เจ้าของและดำเนินการเดินเรือ	สิงคโปร์	ร้อยละ 100 โดยบริษัทฯ
จ) บริษัท อาร์ ซี แอล ฟีดเดอร์ ฟิรึอ จำกัด และ บริษัทย่อย คือ บริษัท อาร์ ซี แอล ออสเตอร์เลีย ฟิรึอวาย จำกัด (ถือหุ้นอยู่ร้อยละ 100) บริษัท อาร์ ซี แอล เอเยนซี (เอ็ม) เอสดีเอ็นบีเอสดี จำกัด (ถือหุ้นอยู่ร้อยละ 100) บริษัท อาร์ ซี แอล ฟีดเดอร์ ฟิล อิงค์ จำกัด (ถือหุ้นอยู่ร้อยละ 100) บริษัท อาร์ ซี แอล (เกาหลี) จำกัด (ถือหุ้นอยู่ร้อยละ 100) และ บริษัท วิจิแนล คอนเทนเนอร์ โลนีส ซิปปิง จำกัด (ถือหุ้นอยู่ร้อยละ 100)	ลงทุนในบริษัทอื่น ดำเนินการเดินเรือ และรวบรวมสินค้าจากผู้ส่งออกรายย่อย	สิงคโปร์	ร้อยละ 73 โดยบริษัทฯ วิจิแนล คอนเทนเนอร์ โลนีส ฟิรึอ จำกัด และร้อยละ 27 โดยบริษัทฯ
ฉ) บริษัท อาร์ ซี แอล เซอร์วิส เอส เอ จำกัด (บริษัทได้หยุดการดำเนินงาน)	ดำเนินการเดินเรือ	ปานามา	ร้อยละ 51 โดยบริษัทฯ อาร์ ซี แอล อินเวสต์เมนท์ ฟิรึอ จำกัด และร้อยละ 49 โดยบริษัทฯ
ช) บริษัท อาร์ ซี แอล โฮลดิ้งส์ จำกัด (บริษัทได้หยุดการดำเนินงาน)	ดำเนินการเดินเรือ	สิงคโปร์	ร้อยละ 51 โดยบริษัทฯ อาร์ ซี แอล อินเวสต์เมนท์ ฟิรึอ จำกัด ร้อยละ 49 โดยบริษัทฯ

ชื่อบริษัทย่อย	ประเภทกิจการ	สถานที่จัด	
		ทะเบียน	สัดส่วนเงินลงทุน
บริษัท อาร์ ซี แอล ซิปแมนเนจเมนท์ ฟิฟตี จำกัด	จัดการกองเรือ	สิงคโปร์	ร้อยละ 51 โดยบริษัท อาร์ ซี แอล อินเวสเมนท์ ฟิฟตี จำกัด และ ร้อยละ 49 โดยบริษัทฯ
กลุ่มบริษัทย่อยที่ดำเนินงานในประเทศฮ่องกง			
บริษัท วจิแนล คอนเทนเนอร์ ไลน์ส (ฮ่องกง) จำกัด	ลงทุนในบริษัทอื่น	ฮ่องกง	ร้อยละ 100 โดยบริษัทฯ
และบริษัทย่อย คือ	ตัวแทนเดินเรือ และ		
บริษัท วจิแนล เมอร์เชอนส์ มาริไทม์ จำกัด (ถือหุ้นอยู่ร้อยละ 80) และ	การให้บริการ การขนส่งและจัดการ		
บริษัท วจิแนล เมอร์เชอนส์ อินเตอร์เนชั่นแนล เฟรท พอร์วิลด์ดิง จำกัด (ถือหุ้นอยู่ร้อยละ 80)	เกี่ยวกับสินค้า		

(ข) บริษัทฯ นำงบการเงินของบริษัทย่อยมารวมในการจัดทำงบการเงินรวมตั้งแต่วันที่ ได้มา (วันที่บริษัทฯ มีอำนาจในการควบคุมบริษัทย่อย) จนถึงวันที่บริษัทฯ สิ้นสุดการควบคุมบริษัทย่อยนั้น

(ค) งบการเงินของบริษัทย่อยได้จัดทำขึ้นโดยมีรอบระยะเวลาบัญชีและใช้นโยบายการบัญชีที่สำคัญเช่นเดียวกันกับของบริษัทฯ

(ง) งบการเงินของบริษัทย่อยในต่างประเทศแปลงค่าเป็นเงินบาทโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนถัวเฉลี่ย ณ วันที่ในงบแสดงฐานะการเงินสำหรับรายการที่เป็นสินทรัพย์และหนี้สิน และอัตราแลกเปลี่ยนถัวเฉลี่ย สำหรับรายการที่เป็นรายได้และค่าใช้จ่าย ผลต่างซึ่งเกิดขึ้นจากการแปลงค่าดังกล่าวได้แสดงไว้เป็นรายการ “ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่างบการเงิน” ในองค์ประกอบอื่นของส่วนของผู้ถือหุ้น

(จ) ยอดคงค้างและรายการระหว่างกันที่มีสาระสำคัญของบริษัทฯ และบริษัทย่อย (“กลุ่มบริษัท”) ได้ถูกตัดออกจากงบการเงินรวมแล้ว

(ฉ) ไม่มีการสำรองภาษีเงินได้ของประเทศไทยไว้สำหรับกำไรของบริษัทย่อยในต่างประเทศที่ยังไม่ได้แบ่งสรร เนื่องจากบริษัทฯ ตั้งใจที่จะคงกำไรดังกล่าวไว้ที่บริษัทย่อยเพื่อวัตถุประสงค์ในการลงทุนต่อ

(ข) ส่วนของส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม คือ จำนวนกำไรหรือขาดทุนและสินทรัพย์สุทธิของบริษัทย่อยส่วนที่ไม่ได้เป็นของบริษัทฯ และแสดงเป็นรายการแยกต่างหากในงบกำไรขาดทุนรวม และส่วนของผู้ถือหุ้นในงบแสดงฐานะการเงินรวม

(ข) งบการเงินสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2554 และ 2553 ได้รวมงบการเงินของบริษัทย่อย ในต่างประเทศที่ตรวจสอบโดยผู้สอบบัญชีอื่น โดยมียอดสินทรัพย์รวม ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554 และ 2553 เป็นจำนวนเงินประมาณ 12,784 ล้านบาท และ 12,334 ล้านบาท ตามลำดับ และมีรายได้รวม สำหรับปีสิ้นสุดวันเดียวกันเป็นจำนวนเงินประมาณ 13,969 ล้านบาท และ 15,279 ล้านบาท ตามลำดับ

1.4 การประกาศใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินใหม่

1.4.1 มาตรฐานการรายงานทางการเงินที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

ระหว่างปี 2553 และระหว่างไตรมาส 1 ปี 2554 สภาวิชาชีพบัญชี ได้ออกและปรับปรุงมาตรฐานการรายงานทางการเงินหลายฉบับ และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วาระระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 ซึ่งฉบับที่เกี่ยวข้องกับบริษัทฯ มีดังต่อไปนี้

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่	1 (ปรับปรุง 2552)	เรื่อง การนำเสนอของบการเงิน
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่	2 (ปรับปรุง 2552)	เรื่อง สินค้าคงเหลือ
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่	7 (ปรับปรุง 2552)	เรื่อง งบกระแสเงินสด
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่	8 (ปรับปรุง 2552)	เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลง ประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่	10 (ปรับปรุง 2552)	เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงาน
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่	16 (ปรับปรุง 2552)	เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่	17 (ปรับปรุง 2552)	เรื่อง สัญญาเช่า
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่	18 (ปรับปรุง 2552)	เรื่อง รายได้
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่	19	เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่	23 (ปรับปรุง 2552)	เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่	24 (ปรับปรุง 2552)	เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล หรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่	27 (ปรับปรุง 2552)	เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ

- มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วม
- มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 33 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง กำไรต่อหุ้น
- มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 34 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินระหว่างกาล
- มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์
- มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น
- มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน
- มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน
- มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การรวมธุรกิจ

การปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินดังกล่าวข้างต้นในปีปัจจุบันไม่มีผลกระทบต่องบการเงินที่มีนัยสำคัญ นอกจากที่กล่าวไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 2.15, 2.16 และ 4

1.4.2 มาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ยังไม่มีผลบังคับใช้ในปีปัจจุบัน

ระหว่างปี 2553 และระหว่างไตรมาส 1 ปี 2554 สภาวิชาชีพบัญชี ได้ออกและปรับปรุงมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มใน

- มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้
- มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 20 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล และการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือจากรัฐบาล
- มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
- การตีความมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 10 เรื่อง ความช่วยเหลือจากรัฐบาล - กรณีที่ไม่มีความเกี่ยวข้องอย่างเฉพาะเจาะจงกับกิจกรรมดำเนินงาน
- การตีความมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 21 เรื่อง ภาษีเงินได้ - การได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์ที่ไม่ได้คิดค่าเสื่อมราคาที่ดีราคาใหม่
- การตีความมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 25 เรื่อง ภาษีเงินได้ - การเปลี่ยนแปลงสถานภาพทางภาษีของกิจการหรือของผู้ถือหุ้น
- หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2556 มีดังต่อไปนี้

บริษัทฯ จะเริ่มนำมาตราฐานการรายงานทางการเงินดังกล่าวมาถือปฏิบัติในวันที่มีผลบังคับใช้ ฝ่ายบริหารพิจารณาแล้วเห็นว่ามาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 20 (ปรับปรุง 2552) และการตีความมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 10 จะไม่มีผลกระทบต่องบการเงิน สำหรับมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12, ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2552) และการตีความมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 21 และฉบับที่ 25 ฝ่ายบริหารของบริษัทฯ อยู่ระหว่างการพิจารณาผลกระทบต่องบการเงินในปีที่เริ่มใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินดังกล่าว

2. นโยบายการบัญชีที่สำคัญ

2.1 การรับรู้รายได้

รายได้จากการเดินเรือ

รายได้จากการเดินเรือจะถือเป็นรายได้เมื่อได้ให้บริการแล้วโดยพิจารณาถึงขั้นความสำเร็จของงาน

ดอกเบี้ยรับ

ดอกเบี้ยรับถือเป็นรายได้ตามเกณฑ์คงค้างโดยคำนึงถึงอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง

เงินปันผลรับ

เงินปันผลรับถือเป็นรายได้เมื่อมีสิทธิในการรับเงินปันผล

รายได้อื่น

รายได้อื่นรับรู้ตามเกณฑ์คงค้างซึ่งเป็นไปตามเนื้อหาและความเป็นจริงเชิงเศรษฐกิจและข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง

2.2 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด หมายถึง เงินสด เงินฝากธนาคารและเงินลงทุนระยะสั้นที่มีสภาพคล่องสูง ซึ่งถึงกำหนดจ่ายคืนภายในระยะเวลาไม่เกิน 3 เดือนและไม่มีข้อจำกัดในการเบิกใช้

2.3 ลูกหนี้การค้า

ลูกหนี้การค้าแสดงตามมูลค่าสุทธิที่จะได้รับ กลุ่มบริษัทบันทึกค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญสำหรับผลขาดทุนโดยประมาณที่อาจเกิดขึ้นจากการเก็บเงินจากลูกหนี้ไม่ได้ ซึ่งโดยทั่วไปพิจารณาจากประสบการณ์การเก็บเงินและการวิเคราะห์อายุหนี้

2.4 พัสดุดังกล่าว

พัสดุดังกล่าวแสดงตามราคาทุนโดยวิธีเข้าก่อน - ออกก่อน

2.5 เงินลงทุน

(ก) เงินลงทุนในหลักทรัพย์เพื่อค้าแสดงตามมูลค่ายุติธรรม กลุ่มบริษัทบันทึกการเปลี่ยนแปลงมูลค่าหลักทรัพย์ดังกล่าวเป็นรายการกำไรหรือขาดทุนในงบกำไรขาดทุน

(ข) เงินลงทุนในหลักทรัพย์เพื่อขายแสดงตามมูลค่ายุติธรรม กลุ่มบริษัทบันทึกการเปลี่ยนแปลงมูลค่าหลักทรัพย์ดังกล่าวเป็นรายการแยกต่างหากในส่วนของผู้ถือหุ้น จนกระทั่งจำหน่ายหลักทรัพย์ดังกล่าวออกไปจึงบันทึกการเปลี่ยนแปลงมูลค่านั้นในงบกำไรขาดทุน

(ค) เงินลงทุนในตราสารหนี้ที่จะครบกำหนดชำระในปี และที่จะถือจนครบกำหนดแสดงมูลค่าตามวิธีราคาทุนตัดจำหน่าย กลุ่มบริษัทตัดบัญชีส่วนเกิน/ส่วนต่ำกว่ามูลค่าตราสารหนี้ตามอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง ซึ่งจำนวนที่ตัดจำหน่ายนี้จะแสดงเป็นรายการปรับกับดอกเบี้ยรับ

(ง) เงินลงทุนระยะยาวอื่นในตราสารหนี้ที่ไม่อยู่ในความต้องการของตลาดแสดงมูลค่าตามราคาทุน

(จ) เงินลงทุนในบริษัทร่วมที่แสดงในงบการเงินรวมแสดงมูลค่าตามวิธีส่วนได้เสีย

(ฉ) เงินลงทุนในบริษัทย่อยและบริษัทร่วมที่แสดงอยู่ในงบการเงินเฉพาะกิจการแสดงมูลค่าตามราคาทุน

กลุ่มบริษัทใช้วิธีถ่วงน้ำหนักในการคำนวณต้นทุนของเงินลงทุน

ผลขาดทุนจากการด้อยค่าของเงินลงทุนที่เกิดขึ้นเมื่อราคาตามบัญชีของเงินลงทุนสูงกว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนจะบันทึกในงบกำไรขาดทุนทันที

2.6 ที่ดิน อาคาร เรือเดินทะเลและอุปกรณ์/ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

ที่ดิน อาคาร เรือเดินทะเลและอุปกรณ์แสดงมูลค่าตามราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสมและค่าเผื่อการด้อยค่าของสินทรัพย์ (ถ้ามี)

ค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ถาวร คำนวณจากราคาทุนหลังจากหักมูลค่าซากโดยวิธีเส้นตรงตามอายุการใช้งานโดยประมาณของสินทรัพย์ดังนี้

เรือเดินทะเล	25 ปี
อาคารชุดและอาคารเช่าระยะยาว	20, 50 ปี
ที่ดินเช่าและสิ่งปรับปรุงสินทรัพย์เช่า	ตามอายุสัญญาเช่า
สินทรัพย์ถาวรอื่น	3 - 10 ปี

ไม่มีการคิดค่าเสื่อมราคาสำหรับที่ดินและเรือระหว่างต่อสร้าง

กลุ่มบริษัทบันทึกค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมเรือครั้งใหญ่เป็นรายจ่ายฝ่ายทุนเมื่อเกิดรายการและตัดจำหน่ายด้วยวิธีเส้นตรงเป็นระยะเวลา 30 เดือน

2.7 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน

กลุ่มบริษัทจะวัดมูลค่าเริ่มแรกของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนด้วยราคาทุน และภายหลังการรับรู้รายการครั้งแรก สินทรัพย์ไม่มีตัวตนแสดงมูลค่าตามราคาทุนหักค่าตัดจำหน่ายสะสมและค่าเผื่อการด้อยค่าสะสม (ถ้ามี) ของสินทรัพย์นั้น

กลุ่มบริษัทตัดจำหน่ายสินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่มีอายุการให้ประโยชน์จำกัดอย่างมีระบบตลอดอายุการให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของสินทรัพย์นั้น และจะประเมินการด้อยค่าของสินทรัพย์ดังกล่าวเมื่อมีข้อบ่งชี้ว่าสินทรัพย์นั้นเกิดการด้อยค่า กลุ่มบริษัทจะทบทวนระยะเวลาการตัดจำหน่ายและวิธีการตัดจำหน่ายของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนดังกล่าวทุกสิ้นปีเป็นอย่างน้อย ค่าตัดจำหน่ายรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุน

สินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่มีอายุการให้ประโยชน์จำกัดมีดังนี้

	<u>อายุการให้ประโยชน์</u>
โปรแกรมคอมพิวเตอร์	3 ปี

2.8 ค่าใช้จ่ายในการออกหุ้นกู้รอดักบัญชี

ค่าใช้จ่ายในการออกหุ้นกู้รอดักบัญชีถูกตัดจำหน่ายโดยวิธีอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง (โดยประมาณ) ตามอายุของหุ้นกู้

ค่าตัดจำหน่ายค่าใช้จ่ายในการออกหุ้นกู้รอดักบัญชีรวมอยู่ในต้นทุนทางการเงิน

2.9 เครื่องมือทางการเงิน

เครื่องมือทางการเงินที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงินประกอบด้วย เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด ลูกหนี้การค้า เจ้าหนี้การค้าและเงินกู้ยืม ซึ่งนโยบายการบัญชีเฉพาะสำหรับรายการแต่ละรายการได้เปิดเผยแยกไว้ในแต่ละหัวข้อที่เกี่ยวข้อง

2.10 รายการธุรกิจกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน

บุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกันกับบริษัทฯ หมายถึง บุคคลหรือกิจการที่มีอำนาจควบคุมบริษัทฯ หรือถูกควบคุมโดยบริษัทฯ ไม่ว่าจะ เป็นโดยทางตรงหรือทางอ้อมหรืออยู่ภายใต้การควบคุมเดียวกันกับบริษัทฯ

นอกจากนี้บุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกันยังหมายรวมถึงบริษัทร่วมและบุคคลซึ่งมีอิทธิพลอย่างเป็นสาระสำคัญกับบริษัทไม่ว่าจะเป็นโดยทางตรงหรือทางอ้อม ผู้บริหารสำคัญ กรรมการหรือพนักงานของบริษัท ที่มีอำนาจในการวางแผนและควบคุมการดำเนินงานของบริษัท

2.11 สัญญาเช่าระยะยาว

สัญญาเช่าทรัพย์สินที่ความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของส่วนใหญ่ได้โอนไปให้กับผู้เช่าถือเป็นสัญญาเช่าการเงิน สัญญาเช่าการเงินจะบันทึกเป็นรายจ่ายฝ่ายทุนด้วยมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่เช่าหรือมูลค่าปัจจุบันสุทธิของจำนวนเงินขั้นต่ำที่ต้องจ่ายตามสัญญาเช่าแล้วแต่มูลค่าใดจะต่ำกว่าภาระผูกพันตามสัญญาเช่าหักค่าใช้จ่ายทางการเงินจะบันทึกเป็นหนี้สินระยะยาว ส่วนดอกเบี้ยจ่ายจะบันทึกใน งบกำไรขาดทุนตลอดอายุของสัญญาเช่า สินทรัพย์ที่ได้มาตามสัญญาเช่าการเงินจะคิดค่าเสื่อมราคาตลอดอายุการใช้งานของสินทรัพย์ที่เช่าหรืออายุของสัญญาเช่าแล้วแต่ระยะเวลาใดจะต่ำกว่า

2.12 เงินตราต่างประเทศ

รายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศแปลงค่าเป็นเงินบาทโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่ที่เกิดรายการ สินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นตัวเงินที่เป็นเงินตราต่างประเทศคงเหลืออยู่ ณ วันที่ในงบแสดงฐานะการเงิน แปลงค่าเป็นเงินบาทโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่ในงบแสดงฐานะการเงิน

กำไรและขาดทุนที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราแลกเปลี่ยนได้รวมอยู่ในการคำนวณผล
การดำเนินงาน

2.13 เงินลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ระยะยาวเพื่อการลงทุน

เงินลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ระยะยาวเพื่อการลงทุนแสดงด้วยมูลค่ายุติธรรม

2.14 การด้อยค่าของสินทรัพย์

ทุกวันที่ในงบแสดงฐานะการเงิน กลุ่มบริษัทจะทำการประเมินการด้อยค่าของอาคาร
สำนักงานเรือเดินทะเลและอุปกรณ์ และสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตนอื่นของกลุ่มบริษัทที่มีข้อบ่งชี้ว่า
สินทรัพย์ดังกล่าวอาจด้อยค่ากลุ่มบริษัทรับรู้ขาดทุนจากการด้อยค่าเมื่อมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับ
คืนของสินทรัพย์มีมูลค่าต่ำกว่ามูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์นั้น ทั้งนี้มูลค่าที่คาดว่าจะได้รับ
คืนหมายถึงมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายของสินทรัพย์หรือมูลค่าจากการใช้สินทรัพย์
แล้วแต่ราคาใดจะสูงกว่า ในการประเมินมูลค่าจากการใช้สินทรัพย์กลุ่มบริษัทประมาณการ
กระแสเงินสดในอนาคตที่กิจการคาดว่าจะได้รับจากสินทรัพย์ และคำนวณคิดลด เป็นมูลค่า
ปัจจุบัน โดยใช้อัตราคิดลดก่อนภาษีที่สะท้อนถึงการประเมินความเสี่ยงในสภาพตลาด
ปัจจุบัน ของเงินสดตามระยะเวลาและความเสี่ยง ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของสินทรัพย์ที่กำลัง
พิจารณาอยู่ในการประเมินมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย กลุ่มบริษัทใช้แบบจำลอง
การประเมิน มูลค่าที่ดีที่สุด ซึ่งเหมาะสมกับสินทรัพย์ซึ่งสะท้อนถึงจำนวนเงินที่กิจการสามารถ
จะได้มาจากการจำหน่ายสินทรัพย์หักด้วยต้นทุนในการจำหน่าย โดยการจำหน่ายนั้นผู้ซื้อกับ
ผู้ขายมีความรอบรู้และเต็มใจในการแลกเปลี่ยนและสามารถต่อรองราคากันได้อย่างเป็น
อิสระในลักษณะของผู้ที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน กลุ่มบริษัทจะรับรู้รายการขาดทุนจาก
การด้อยค่าในงบกำไรขาดทุน

2.15 ผลประโยชน์ของพนักงาน

บริษัทฯ และบริษัทย่อยในประเทศไทยแห่งหนึ่ง รับรู้เงินเดือน ค่าจ้าง โบนัส เงินสมทบ
กองทุนประกันสังคม กองทุนสำรองเลี้ยงชีพและผลประโยชน์อื่น ๆ เป็นค่าใช้จ่ายเมื่อเกิด
รายการ

เงินชดเชยเมื่อออกจากงานของพนักงาน บันทึกเป็นค่าใช้จ่ายตลอดอายุการทำงานของ
พนักงานภาระผูกพันของบริษัทเกี่ยวกับผลประโยชน์ของพนักงานหลังจากออกจากงานจะประมาณโดย

นักคณิตศาสตร์ประกันภัยตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย ซึ่งเดิมบริษัทฯ และบริษัทย่อยในประเทศไทยแห่งหนึ่ง รับรู้ภาวะผูกพันดังกล่าวเมื่อเกิดรายการ

2.16 ภาวะผูกพันผลประโยชน์พนักงาน

บริษัทฯ และบริษัทย่อยในประเทศไทยแห่งหนึ่ง บันทึกภาวะผูกพันผลประโยชน์พนักงานหลังออกจากงาน (ที่ไม่ได้เป็นกองทุนแยกต่างหากจากสินทรัพย์ของบริษัทฯ) ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายของประเทศไทย ซึ่งประมาณโดยนักคณิตศาสตร์ประกันภัยตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย อย่างไรก็ตาม ผลประโยชน์หลังออกจากงานที่เกิดขึ้นจริงนั้นอาจแตกต่างไปจากที่ประมาณไว้

บริษัทฯ และบริษัทย่อยในประเทศไทยแห่งหนึ่ง เลือกที่จะบันทึกภาวะผูกพันผลประโยชน์พนักงานดังกล่าว ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2553 จำนวน 22.25 ล้านบาทของบริษัทฯ และบริษัทย่อยในประเทศไทยแห่งหนึ่ง และจำนวน 21.22 ล้านบาทของบริษัท โดยปรับปรุงกับกำไรสะสม ณ วันที่ 1 มกราคม 2554 ตามวิธีปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 ดังที่เปิดเผยไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 4

2.17 ประเมินการหนี้สิน

กลุ่มบริษัทรับรู้ประมาณการหนี้สินเมื่อมีภาวะผูกพันในปัจจุบัน ซึ่งเกิดจากเหตุการณ์ในอดีตและมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่นอนที่จะสูญเสียทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจเพื่อจ่ายชำระภาวะผูกพันดังกล่าวและสามารถประมาณมูลค่าภาวะผูกพันนั้นได้อย่างน่าเชื่อถือ

กลุ่มบริษัทบันทึกสำรองเงินชดเชยค่าเสียหายของสินค้า โดยประมาณจากจำนวนเงินค่าเสียหายที่ไม่สามารถเรียกคืนได้จากบริษัทประกันภัย

2.18 ภาษีเงินได้

กลุ่มบริษัทบันทึกภาษีเงินได้โดยคำนวณจากกำไรสุทธิทางภาษีตามกฎหมายภาษีอากร

2.19 กำไร (ขาดทุน) ต่อหุ้นขั้นพื้นฐาน

กำไร (ขาดทุน) ต่อหุ้นขั้นพื้นฐาน คำนวณโดยการหารกำไร (ขาดทุน) สำหรับปีด้วยจำนวนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของหุ้นสามัญที่ออกจำหน่ายแล้ว

3. การใช้ดุลยพินิจและประมาณการทางบัญชีที่สำคัญ

ในการจัดทำงบการเงินตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฝ่ายบริหารจำเป็นต้องใช้ดุลยพินิจและการประมาณการในเรื่องที่มีความไม่แน่นอนเสมอ การใช้ดุลยพินิจและการประมาณการดังกล่าวนี้ส่งผลกระทบต่อจำนวนเงินที่แสดงในงบการเงินและข้อมูลที่แสดงในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ผลที่เกิดขึ้นจริงอาจแตกต่างไปจากจำนวนที่ประมาณการไว้ การใช้ดุลยพินิจและการประมาณการทางบัญชีที่สำคัญมีดังนี้

3.1 ค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ

ในการประมาณค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญของลูกหนี้ ฝ่ายบริหารจำเป็นต้องใช้ดุลยพินิจในการประมาณการผลขาดทุนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากลูกหนี้แต่ละราย โดยคำนึงถึงประสบการณ์การเก็บเงินในอดีต อายุของหนี้ที่ค้างค้างและสถานะเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ในขณะนั้น เป็นต้น

3.2 ค่าเสื่อมราคาของอาคาร เรือเดินทะเลและอุปกรณ์

ในการคำนวณค่าเสื่อมราคาของอาคาร เรือเดินทะเลและอุปกรณ์ ฝ่ายบริหารจำเป็นต้องทำการประมาณอายุการใช้งานและมูลค่าซากเมื่อเลิกใช้งานของอาคาร เรือเดินทะเลและอุปกรณ์ และต้องทบทวนอายุการใช้งานและมูลค่าซากใหม่หากมีการเปลี่ยนแปลงเช่นนั้นเกิดขึ้น

นอกจากนี้ฝ่ายบริหารจำเป็นต้องสอบทานการด้อยค่าของอาคาร เรือเดินทะเลและอุปกรณ์ในแต่ละช่วงเวลาและบันทึกขาดทุนจากการด้อยค่าหากคาดว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนต่ำกว่ามูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์นั้น ในการนี้ฝ่ายบริหารจำเป็นต้องใช้ดุลยพินิจที่เกี่ยวข้องกับการคาดการณ์รายได้และค่าใช้จ่ายในอนาคตซึ่งเกี่ยวข้องกับสินทรัพย์นั้น

3.3 สัญญาเช่า

ในการพิจารณาประเภทของสัญญาเช่าว่าเป็นสัญญาเช่าดำเนินงานหรือสัญญาเช่าการเงินฝ่ายบริหารได้ใช้ดุลยพินิจในการประเมินเงื่อนไขและรายละเอียดของสัญญาเพื่อพิจารณาว่ากลุ่มบริษัทได้โอนหรือรับโอนความเสี่ยงและผลประโยชน์ในสินทรัพย์ที่เช่าดังกล่าวแล้วหรือไม่

3.4 ค่าตัดจำหน่ายของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน

ในการบันทึกและวัดมูลค่าของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน ณ วันที่ได้มา ตลอดจนการทดสอบการด้อยค่าในภายหลัง ฝ่ายบริหารจำเป็นต้องประมาณการกระแสเงินสดที่คาดว่าจะได้รับในอนาคตจากสินทรัพย์หรือหน่วยของสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสด รวมทั้งการเลือกอัตราคิดลดที่เหมาะสมในการคำนวณหามูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดนั้นๆ

3.5 ค่าเผื่อผลขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่ายุติธรรมของตราสารอนุพันธ์

ในการพิจารณาสำรองผลขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่ายุติธรรมของตราสารอนุพันธ์ ฝ่ายบริหารของกลุ่มบริษัทได้ประเมินมูลค่ายุติธรรมของตราสารอนุพันธ์โดยใช้เทคนิคและแบบจำลองการประเมินมูลค่า ซึ่งตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลองได้มาจาก การเทียบเคียงกับตัวแปรที่มีอยู่ในตลาด

3.6 คดีฟ้องร้อง

กลุ่มบริษัทมีหนี้สินที่อาจจะเกิดขึ้นจากการถูกฟ้องร้องเรียกค่าเสียหาย ซึ่งฝ่ายบริหารได้ใช้ดุลยพินิจในการประเมินผลของคดีที่ถูกฟ้องร้องแล้วและเชื่อมั่นว่าจะไม่มีความเสียหายเกิดขึ้นจึงไม่ได้บันทึกประมาณการหนี้สินดังกล่าว ณ วันที่เียงบการเงิน

4. ผลกระทบจากการนำมาตราฐานการรายงานทางการเงินมาใช้เป็นครั้งแรก

ในปีปัจจุบัน บริษัทฯ และบริษัทย่อยได้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่ตามที่กล่าวไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 1.4.1 ซึ่งมีผลกระทบต่อ งบการเงิน ดังนี้

	(หน่วย: ล้านบาท)	
	งบการเงิน	
	งบการเงินรวม	เฉพาะกิจการ
- งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554		
- ภาระผูกพันผลประโยชน์พนักงานเพิ่มขึ้น	23.19	21.88
- กำไรสะสม ณ วันที่ 1 มกราคม 2554 ลดลง	22.25	21.22
- งบกำไรขาดทุนสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2554		
- ค่าใช้จ่ายผลประโยชน์ของพนักงานเพิ่มขึ้นส่งผลให้		
- ค่าใช้จ่ายในการบริหารเพิ่มขึ้น	4.62	4.34
- ขาดทุนสุทธิเพิ่มขึ้น	4.62	4.34
- ขาดทุนต่อหุ้นขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้น (บาท)	0.01	0.01
- การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าปัจจุบันของภาระผูกพันผลประโยชน์พนักงาน		
- ภาระผูกพันผลประโยชน์พนักงาน 1 ม.ค.54	22.25	21.22
- ผลประโยชน์ที่จ่ายแล้ว	(3.68)	(3.68)
- ต้นทุนบริการปัจจุบันและดอกเบี้ย	4.62	4.34
- ภาระผูกพันผลประโยชน์พนักงาน 31 ธ.ค.54	23.19	21.88
- ค่าใช้จ่ายที่รับรู้ในงบกำไรขาดทุน		
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2554		
- ต้นทุนบริการปัจจุบัน	3.73	3.49
- ต้นทุนดอกเบี้ย	0.89	0.85
รวม	4.62	4.34
- ข้อสมมุติหลักในการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์		
ประกันภัย		
ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554		ร้อยละ
- อัตราคิดลด		4.00
- อัตราการเพิ่มขึ้นของเงินเดือน		6.00
- อัตราการหมุนเวียนพนักงาน		0 - 15.00*
- อัตราภาระหนี้		TMO97**

* ขึ้นอยู่กับอัตราถัวเฉลี่ยของกลุ่มอายุพนักงาน

** อ้างอิงตามตารางมรณะไทย 2540 ประเภทสามัญ (TMO97: Thai Mortality Ordinary Tables of 1997)

- การนำเสนองบการเงิน

ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่องการนำเสนองบการเงิน กำหนดให้แสดง“การเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้นที่ไม่ได้เกิดจากรายการกับผู้ถือหุ้น เฉพาะที่ไม่ได้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน” เป็น “รายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น” โดยแสดงเป็นส่วนหนึ่งในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

ข้อมูลเปรียบเทียบได้มีการนำเสนอใหม่ เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับปรับปรุงใหม่แล้ว

ภาคผนวก ง9
บริษัท เพอร์ซิเดนทีไรซ์โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2554 และ 2553

1. ข้อมูลทั่วไป

บริษัท เพอร์ซิเดนทีไรซ์โปรดักส์ จำกัด (มหาชน) (“บริษัทฯ”) เป็นบริษัทมหาชนซึ่งจัดตั้งและมี
 ภูมิลำเนาในประเทศไทย โดยมีบริษัท เพอร์ซิเดนที ไฮลด์ิง จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่จดทะเบียน
 จัดตั้งในประเทศไทยเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ ธุรกิจหลักของบริษัทฯคือการผลิตและจำหน่ายอาหาร
 กึ่งสำเร็จรูปทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศ โดยมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ 304 ถนนศรี
 นครินทร์ แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร บริษัทฯมีโรงงาน 2 แห่ง คือ โรงงาน
 แห่งที่ 1 ตั้งอยู่เลขที่ 115 หมู่ 15 ซอยไร่คุณเพ็ญ ถนนทรงพล ตำบลปากแตร อำเภอบ้านโป่ง
 จังหวัดราชบุรี และโรงงานแห่งที่ 2 ตั้งอยู่เลขที่ 158 หมู่ 15 ตำบลปากแตร อำเภอบ้านโป่ง
 จังหวัดราชบุรี

2. เกณฑ์ในการจัดทำงบการเงิน

2.1 งบการเงินนี้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชีที่กำหนดในพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ.
 2547 โดยแสดงรายการในงบการเงินตามข้อกำหนดในประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า
 ลงวันที่ 28 กันยายน 2554 ออกตามความในพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543

งบการเงินฉบับภาษาไทยเป็นงบการเงินฉบับที่บริษัทฯใช้เป็นทางการตามกฎหมาย
 งบการเงินฉบับภาษาอังกฤษแปลจากงบการเงินฉบับภาษาไทยนี้

งบการเงินนี้ได้จัดทำขึ้นโดยใช้เกณฑ์ราคาทุนเดิมเว้นแต่จะได้เปิดเผยเป็นอย่างอื่นใน
 นโยบายการบัญชี

2.2 บริษัทฯจัดทำงบการเงินเฉพาะกิจการเพื่อประโยชน์ต่อสาธารณะโดยแสดงเงินลงทุนใน
 บริษัทร่วมตามวิธีราคาทุน

3. การปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีใหม่ในระหว่างปี

ในระหว่างปีปัจจุบัน บริษัทฯได้ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับปรับปรุงและมาตรฐาน
 การบัญชีใหม่ที่ออกโดยสภาวิชาชีพบัญชีดังนี้

มาตรฐานการบัญชี

ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552)	การนำเสนองบการเงิน
ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2552)	สินค้าคงเหลือ
ฉบับที่ 7 (ปรับปรุง 2552)	งบกระแสเงินสด
ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552)	นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด
ฉบับที่ 10 (ปรับปรุง 2552)	เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงาน
ฉบับที่ 11 (ปรับปรุง 2552)	สัญญาก่อสร้าง
ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552)	ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์
ฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2552)	สัญญาเช่า
ฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2552)	รายได้
ฉบับที่ 19	ผลประโยชน์ของพนักงาน
ฉบับที่ 23 (ปรับปรุง 2552)	ต้นทุนการกู้ยืม
ฉบับที่ 24 (ปรับปรุง 2552)	การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน
ฉบับที่ 26	การบัญชีและการรายงานโครงการผลประโยชน์เมื่อออกจากงาน
ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552)	งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ
ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2552)	เงินลงทุนในบริษัทร่วม
ฉบับที่ 29	การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง
ฉบับที่ 31 (ปรับปรุง 2552)	ส่วนได้เสียในการร่วมค้า
ฉบับที่ 33 (ปรับปรุง 2552)	กำไรต่อหุ้น
ฉบับที่ 34 (ปรับปรุง 2552)	งบการเงินระหว่างกาล
ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2552)	การตัดยค่าของสินทรัพย์
ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2552)	ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น
ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2552)	สินทรัพย์ไม่มีตัวตน
ฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2552)	อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน

ฉบับที่ 2	การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์
ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552)	การรวมธุรกิจ
ฉบับที่ 5 (ปรับปรุง 2552)	สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก
ฉบับที่ 6	การสำรวจและประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

ฉบับที่ 15

สัญญาการก่อสร้างอสังหาริมทรัพย์

การตีความมาตรฐานการบัญชี

ฉบับที่ 31

รายได้ - รายการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับบริการโฆษณา

มาตรฐานการบัญชีข้างต้นไม่มีผลกระทบต่ออย่างเป็นทางการนี้ ยกเว้นมาตรฐานการบัญชีดังต่อไปนี้

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้กิจการรับรู้ผลประโยชน์ที่ให้กับพนักงานเป็นค่าใช้จ่ายเมื่อกิจการได้รับบริการจ้างงานจากพนักงานแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจการจะต้องประเมินและบันทึกหนี้สินเกี่ยวกับผลประโยชน์ของพนักงานเนื่องจากเกษียณอายุ หรือจาก โครงการผลประโยชน์หลังออกจากงานและผลประโยชน์ระยะยาวอื่นที่ให้กับพนักงาน โดยใช้การคำนวณตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย ซึ่งเดิมบริษัทรับรู้ผลประโยชน์ที่ให้กับพนักงานดังกล่าวเมื่อเกิดรายการ

บริษัทฯ ได้เปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีดังกล่าวในปีปัจจุบันและรับรู้หนี้สินในช่วงที่เปลี่ยนแปลงโดยบันทึกปรับกับกำไรสะสม ณ วันต้นงวดของปีปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงนี้ทำให้กำไรสะสม ณ วันต้นงวดของปีปัจจุบันในงบการเงินซึ่งแสดงเงินลงทุนตามวิธีส่วนได้เสียและงบการเงินเฉพาะกิจการลดลงเป็นจำนวน 48.56 ล้านบาท และ 36.71 ล้านบาทตามลำดับ ซึ่งแสดงเป็นรายการแยกต่างหากในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น และมีผลให้กำไรสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2554 ในงบการเงินซึ่งแสดงเงินลงทุนตามวิธีส่วนได้เสียและงบการเงินเฉพาะกิจการลดลงเป็นจำนวน 14.34 ล้านบาท และ 10.34 ล้านบาทตามลำดับ (กำไรต่อหุ้นลดลง 0.12 บาทต่อหุ้น และ 0.09 บาทต่อหุ้น ตามลำดับ)

4. มาตรฐานการบัญชีใหม่ที่ยังไม่มีผลบังคับใช้

สภาวิชาชีพบัญชีได้ออกมาตรฐานการบัญชีฉบับปรับปรุงและมาตรฐานการบัญชีใหม่ซึ่งมีผลบังคับใช้สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2556 ตามรายละเอียดข้างล่างนี้

มาตรฐานการบัญชี

ฉบับที่ 12

ภาษีเงินได้

ฉบับที่ 20 (ปรับปรุง 2552)

การบัญชีสำหรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล และการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือจากรัฐบาล

มาตรฐานการบัญชี

ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2552) ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

การตีความมาตรฐานการบัญชี

ฉบับที่ 10 ความช่วยเหลือจากรัฐบาล - กรณีที่ไม่มีความเกี่ยวข้องอย่างเฉพาะเจาะจงกับกิจกรรมดำเนินงาน

ฉบับที่ 21 ภาษีเงินได้ - การได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์ที่ไม่ได้คิดค่าเสื่อมราคาที่ดีราคาใหม่

ฉบับที่ 25 ภาษีเงินได้ - การเปลี่ยนแปลงสถานภาพทางภาษีของกิจการหรือของผู้ถือหุ้น

ฝ่ายบริหารของบริษัทฯ เชื่อว่ามาตรฐานการบัญชีข้างต้นจะไม่มีผลกระทบอย่างเป็นสาระสำคัญต่อการเงินเมื่อนำมาถือปฏิบัติ ยกเว้นมาตรฐานการบัญชีดังต่อไปนี้

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้กิจการระบุผลแตกต่างชั่วคราวที่เกิดจากความแตกต่างของมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินระหว่างเกณฑ์ทางบัญชีและภาษีอากร เพื่อรับรู้ผลกระทบทางภาษีเป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

ปัจจุบันฝ่ายบริหารของบริษัทฯ อยู่ระหว่างการประเมินผลกระทบที่อาจมีต่อการเงินในปีที่เริ่มนำมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มาถือปฏิบัติ

ภาคผนวก ง10

1 ข้อมูลทั่วไป

บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) “บริษัท” เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นในประเทศไทย และมีที่อยู่จดทะเบียนตั้งอยู่เลขที่ 26/56 อาคารทีพีไอ ทาวเวอร์ ถนนจันทน์ตัดใหม่ ทุ่งมหาเมฆ สาทร กรุงเทพฯ

บริษัทจดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2533

บริษัทมีอุตสาหกรรมหลัก 2 ประเภท และมีศูนย์จำหน่ายสินค้า 10 แห่งทั่วประเทศ อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ ตั้งอยู่ที่ อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี มีโรงงาน 6 แห่ง ซึ่งประกอบด้วยโรงงานผลิตปูนซีเมนต์ 3 แห่ง และโรงงานผลิตปูนสำเร็จรูป 3 แห่ง อุตสาหกรรมพลาสติกตั้งอยู่ที่ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง มีโรงงานผลิตเม็ดพลาสติก LDPE และ EVA 2 แห่ง รายละเอียดของบริษัทย่อยและกิจการที่ควบคุมร่วมกัน “กิจการร่วมค้า” ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554 และ 2553 มีดังนี้

ชื่อกิจการ	ลักษณะธุรกิจ	ประเทศ ที่กิจการ จัดตั้ง	บริษัทถือหุ้นร้อยละ	
			2554	2553
บริษัทย่อยทางตรง				
Prosper Delta Limited	เจรจาและทำสัญญาซื้อหนี้แบบ มีส่วนลดจากเจ้าหนี้ต่างประเทศ (ยังไม่ได้ดำเนินงาน)	ฮ่องกง	100.00	100.00
บริษัท ทีพีไอ คอนกรีต จำกัด	ผลิตและจำหน่ายคอนกรีต ผสมเสร็จ	ประเทศไทย	99.99	99.99
บริษัท ทีพีไอ โพลีน เพาเวอร์ จำกัด	จำหน่ายก๊าซโซลีน น้ำมันดีเซล และก๊าซธรรมชาติ / ผลิตและ จำหน่ายไฟฟ้าและเชื้อเพลิงจาก ขยะ	ประเทศไทย	99.99	99.99
บริษัท ทีพีไอ ออล ซีซั่นส์ จำกัด	ผลิตและจำหน่ายแผ่นฟิล์ม สำหรับ โซลาร์เซลล์	ประเทศไทย	99.99	99.99
บริษัท โพรพ็อกไซด์ไทย จำกัด	ผลิตและจำหน่ายไฟฟ้า (ยังไม่ได้ดำเนินงาน)	ประเทศไทย	99.99	99.99
บริษัทย่อยทางอ้อม				
บริษัท พลาสติก โพลีน จำกัด	ส่งออกปูนซีเมนต์และเม็ดพลาสติก	ประเทศไทย	99.99	99.99
บริษัท ทีพีไอ โพลีน ชีวะอินทรีย์ จำกัด	ผลิตและจำหน่ายปุ๋ยอินทรีย์ ชีวภาพ	ประเทศไทย	99.99	99.99

ชื่อกิจการ	ลักษณะธุรกิจ	ประเทศ ที่กิจการ จัดตั้ง	บริษัทถือหุ้นร้อยละ	
			2554	2553
บริษัทย่อยทางอ้อม				
บริษัท แคปิตอล ปิรามิต (ประเทศไทย) จำกัด	ธุรกิจสำรวจปิโตรเลียม (ยังไม่ได้ดำเนินงาน)	ประเทศไทย	51.00	51.00
บริษัท เจตน์ มิเนอร์ล จำกัด	ธุรกิจสำรวจปิโตรเลียม (ยังไม่ได้ดำเนินงาน)	ประเทศไทย	51.00	51.00
กิจการร่วมค้า (รวมตาม สัดส่วน)				
บริษัท ไนเตรทไทย จำกัด	ผลิตและจำหน่ายกรดไนตริกและ แอมโมเนียมไนเตรท	ประเทศไทย	50.00	50.00

2 เกณฑ์การจัดทำงบการเงิน

(ก) เกณฑ์การถือปฏิบัติ

งบการเงินนี้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน รวมถึงแนวปฏิบัติทางการบัญชีที่ประกาศใช้โดยสภาวิชาชีพบัญชี (“สภาวิชาชีพบัญชี”) กฎระเบียบและประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่เกี่ยวข้อง

ระหว่างปี 2553 และ 2554 สภาวิชาชีพบัญชีได้ออกและปรับปรุงมาตรฐานการรายงานทางการเงินหลายฉบับ ซึ่งเกี่ยวข้องกับกรดำเนินงานของกลุ่มบริษัท และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วาระเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 ดังต่อไปนี้

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน	เรื่อง
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552)	การนำเสนองบการเงิน
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2552)	สินค้าคงเหลือ
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 (ปรับปรุง 2552)	งบกระแสเงินสด
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552)	นโยบายการบัญชีการเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 10 (ปรับปรุง 2552)	เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงาน
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552)	ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน	เรื่อง
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2552)	สัญญาเช่า
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2552)	รายได้
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19	ผลประโยชน์พนักงาน
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 24 (ปรับปรุง 2552)	การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552)	งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2552)	เงินลงทุนในบริษัทร่วม
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 31 (ปรับปรุง 2552)	ส่วนได้เสียในการร่วมค้า
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 33 (ปรับปรุง 2552)	กำไรต่อหุ้น
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 (ปรับปรุง 2552)	งบการเงินระหว่างกาล
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2552)	การด้อยค่าของสินทรัพย์
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2552)	ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2552)	สินทรัพย์ไม่มีตัวตน
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2552)	อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 6	การสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่
ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ 17/2554	การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงสำหรับผลประโยชน์ระยะยาวอื่นของพนักงาน
ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ 18/2554	การบันทึกบัญชีเมื่อมีการตีราคาใหม่

การปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่นั้น มีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีของกลุ่มบริษัท ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนี้ได้เปิดเผยไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 3

นอกเหนือจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่ข้างต้น ระหว่างปี 2553 สภาวิชาชีพบัญชีได้ออกและปรับปรุงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น ๆ ซึ่งมีผลบังคับสำหรับงบการเงินที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2556 เป็นต้นไป และไม่ได้มีการนำมาใช้สำหรับการจัดทำงบการเงินนี้ มาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่ดังกล่าวได้เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 45

(ข) **เกณฑ์การวัดมูลค่า**

งบการเงินนี้จัดทำขึ้นโดยถือหลักเกณฑ์การบันทึกตามราคาทุนเดิม ยกเว้นรายการที่สำคัญที่แสดงในงบแสดงฐานะทางการเงินดังต่อไปนี้

- ตราสารอนุพันธ์ วัดมูลค่าด้วยราคายุติธรรม
- เครื่องมือทางการเงินที่แสดงด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนวัดมูลค่าด้วยราคายุติธรรม
- สินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขายวัดมูลค่าด้วยราคายุติธรรม
- สินทรัพย์โครงการผลประโยชน์รับรู้จากผลรวมสุทธิของสินทรัพย์โครงการ หลังบวกต้นทุนบริการในอดีตและผลขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ยังไม่ได้รับรู้ หักผลกำไรจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ยังไม่ได้รับรู้ และมูลค่าปัจจุบันของภาระผูกพันตามโครงการผลประโยชน์พนักงานที่กำหนดไว้

(ค) **สกุลเงินที่นำเสนองบการเงิน**

งบการเงินนี้จัดทำและแสดงหน่วยเงินตราเป็นเงินบาท ข้อมูลทางการเงินทั้งหมดมีการปิดเศษในหมายเหตุประกอบงบการเงินเพื่อให้แสดงเป็นหลักพันบาท ยกเว้นที่ระบุไว้เป็นอย่างอื่น

(ง) **การประมาณการและใช้วิจรรย์ญาณ**

ในการจัดทำงบการเงินให้เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ผู้บริหารต้องใช้วิจรรย์ญาณ การประมาณและข้อสมมติฐานหลายประการ ซึ่งมีผลกระทบต่อการกำหนดนโยบายการบัญชีและการรายงานจำนวนเงินที่เกี่ยวกับ สินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่าย ผลที่เกิดขึ้นจริงอาจแตกต่างจากที่ประมาณไว้

ประมาณการและข้อสมมติฐานที่ใช้ในการจัดทำงบการเงินจะได้รับการทบทวนอย่างต่อเนื่อง การปรับประมาณการทางบัญชีจะบันทึกในงวดบัญชีที่ประมาณการดังกล่าวได้รับการทบทวนและในงวดอนาคตที่ได้รับผลกระทบ

3 **การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี**

(ก) **ภาพรวม**

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 ผลจากการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่ตามที่กล่าวในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 2 กลุ่มบริษัทมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีดังต่อไปนี้

- การนำเสนองบการเงิน
- การบัญชีเกี่ยวกับที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
- การบัญชีเกี่ยวกับข้อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน
- การบัญชีเกี่ยวกับผลประโยชน์ตอบแทนพนักงาน

รายละเอียดของนโยบายการบัญชีใหม่ที่ถือปฏิบัติโดยกลุ่มบริษัทและผลกระทบต่องบการเงินได้กล่าวรวมในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 3 (ข) ถึง 3 (จ) ดังต่อไปนี้ ส่วนการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกใหม่และฉบับปรับปรุงอื่นๆ ไม่มีผลกระทบต่อนโยบายบัญชี ฐานะทางการเงิน หรือ ผลประกอบการของกลุ่มบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ ผลกระทบต่องบการเงินสำหรับปีสิ้นสุด 31 ธันวาคม 2554 และ 2553 สรุปได้ดังนี้

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2553	งบการเงินรวม	งบการเงินเฉพาะกิจการ
	2553	2553
	(พันบาท)	

งบแสดงฐานะการเงิน

ส่วนของผู้ถือหุ้น ณ วันที่ 1 มกราคม 2553 ตามที่รายงานในปีก่อน		53,875,232	53,066,663
การเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลจากการปรับ ย้อนหลัง			
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	3ค	(68,563)	(64,209)
ส่วนของผู้ถือหุ้น ณ วันที่ 1 มกราคม 2553 – ปรับปรุงใหม่		53,806,669	53,002,454
ส่วนของผู้ถือหุ้น ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2553 ตามที่รายงานในปีก่อน		54,413,892	53,315,514
การเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลจากการปรับ ย้อนหลัง			
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	3ค	(76,151)	(69,698)
ส่วนของผู้ถือหุ้น ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2553 – ปรับปรุงใหม่		54,337,741	53,245,816

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2553	งบการเงินรวม	งบการเงินเฉพาะกิจการ
หมายเหตุ	2553	2553
	(พันบาท)	
งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2553		
กำไรตามที่รายงานในปีก่อนการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลจากการปรับย้อนหลัง	2,280,546	1,950,162
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	3ค (7,588)	(5,489)
กำไร - ปรับปรุงใหม่	2,272,958	1,944,673
กำไรต่อหุ้นเพิ่มขึ้น (ลดลง)		
- ชั้นพื้นฐาน (บาท)	-	-
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2554	งบการเงินรวม	งบการเงินเฉพาะกิจการ
หมายเหตุ	2554	2554
	(พันบาท)	
งบแสดงฐานะการเงิน		
ส่วนของผู้ถือหุ้น ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2553 ปรับปรุงใหม่	54,337,741	53,245,816
การเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลจากการปรับทันที		
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงาน	3จ (782,030)	(659,744)
ส่วนของผู้ถือหุ้น ณ วันที่ 1 มกราคม 2554	53,555,711	52,586,072

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2554		งบการเงินรวม	งบการเงินเฉพาะกิจการ
	หมายเหตุ	2554	2554
			(พันบาท)

งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับปี

สิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2554

กำไรเพิ่มขึ้น (ลดลง) ซึ่งรวมผลของการ

ถือปฏิบัติ

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่อง

ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

3ค

(7,831)

(5,689)

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง

ผลประโยชน์พนักงาน

3จ

(50,654)

(42,054)

กำไรเพิ่มขึ้น (ลดลง)

(58,485)

(47,743)

กำไรต่อหุ้นเพิ่มขึ้น (ลดลง)

- **ขั้นพื้นฐาน (บาท)**

(0.03)

(0.02)

(ข) การนำเสนอของงบการเงิน

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 กลุ่มบริษัทถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนอของงบการเงิน ภายใต้ข้อกำหนดของมาตรฐานที่ปรับปรุงใหม่ งบการเงินประกอบด้วย

- งบแสดงฐานะการเงิน
- งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ
- งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น
- งบกระแสเงินสดและ
- หมายเหตุประกอบงบการเงิน

ทั้งนี้ เป็นผลให้กลุ่มบริษัทแสดงการเปลี่ยนแปลงของส่วนของผู้ถือหุ้นทั้งหมดในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น และแสดงการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดที่ไม่ใช่ส่วนของผู้ถือหุ้นในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ โดยก่อนหน้าการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดดังกล่าวแสดงในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น ข้อมูลเปรียบเทียบได้มีการนำเสนอใหม่เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐานฉบับปรับปรุงใหม่ การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีดังกล่าวมีผลกระทบต่อการนำเสนอของงบการเงินเท่านั้น โดยไม่มีผลกระทบต่อกำไรหรือกำไรต่อหุ้น

(ค) การบัญชีเกี่ยวกับที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 กลุ่มบริษัทถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ในการระบุและบันทึกบัญชีต้นทุนและค่าเสื่อมราคาของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญจากการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 และมีผลกระทบต่อกลุ่มบริษัท ดังนี้ (ก) ต้นทุนการซื้อถาวร การขนย้ายและการบูรณะสภาพของสินทรัพย์ ต้องถือเป็นต้นทุนของสินทรัพย์และอาจมีการคิดค่าเสื่อมราคาประจำปี (ข) การกำหนดค่าเสื่อมราคา ต้องพิจารณาแต่ละส่วนแยกต่างหากหากจากกันเมื่อแต่ละส่วนประกอบนั้นมีสาระสำคัญ (ค) มูลค่าคงเหลือของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ต้องมีการประมาณด้วยมูลค่าที่กิจการคาดว่าจะได้รับในปัจจุบันจากสินทรัพย์นั้น หากมีอายุและสภาพที่คาดว่าจะได้รับในปัจจุบันเมื่อสิ้นสุดอายุการใช้ประโยชน์ นอกจากนี้ต้องมีการสอบทานมูลค่าคงเหลือและอายุการให้ประโยชน์อย่างน้อยทุกสิ้นปี

การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวถือปฏิบัติโดยวิธีเปลี่ยนทันทีตามที่กำหนดในวิธีปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานฉบับปรับปรุงใหม่ดังกล่าว ยกเว้นการพิจารณาต้นทุนการซื้อถาวร การขนย้ายและบูรณะสถานที่ซึ่งถือปฏิบัติโดยวิธีปรับย้อนหลัง การเปลี่ยนแปลงมีผลกระทบต่องบการเงิน 2554 และ 2553 ดังต่อไปนี้

	งบการเงินรวม		งบการเงินเฉพาะกิจการ	
	2554	2553	2554	2553
	(พันบาท)			
งบแสดงฐานะการเงิน ณ				
วันที่ 31 ธันวาคม				
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	59,977	58,947	49,912	49,912
เพิ่มขึ้น				
ค่าเสื่อมราคาสะสมเพิ่มขึ้น	(25,835)	(22,873)	(18,505)	(17,393)
มูลค่าตามบัญชีของที่ดิน				
อาคารและอุปกรณ์เพิ่มขึ้น				
(ลดลง)	34,142	36,074	31,407	32,519
ประมาณการหนี้สินจาก	(118,124)	(112,225)	(106,794)	(102,217)
การซื้อถาวร (เพิ่มขึ้น)				
กำไรสะสมเพิ่มขึ้น (ลดลง)	(83,982)	(76,151)	(75,387)	(69,698)

	งบการเงินรวม		งบการเงินเฉพาะกิจการ	
	2554	2553	2554	2553
			(พันบาท)	
งบกำไรขาดทุน				
เบ็ดเสร็จสำหรับปี				
สิ้นสุดวันที่ 31				
ธันวาคม				
ค่าเสื่อมราคาและ				
ดอกเบียเพิ่มขึ้นทำให้				
ค่าใช้จ่ายต่อไปนี้เพิ่มขึ้น				
ต้นทุนขาย	(7,831)	(7,588)	(5,689)	(5,489)
กำไรลดลง	<u>(7,831)</u>	<u>(7,588)</u>	<u>(5,689)</u>	<u>(5,489)</u>
กำไรต่อหุ้นเพิ่มขึ้น				
(ลดลง)				
กำไรต่อหุ้นพื้นฐาน(บาท)	-	-	-	-

(ง) **การบัญชีเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน**

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 กลุ่มบริษัทถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน

ภายใต้มาตรฐานฉบับปรับปรุง อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน หมายถึง อสังหาริมทรัพย์ที่ถือครองเพื่อหาประโยชน์จากรายได้ค่าเช่า หรือจากการเพิ่มขึ้นของมูลค่าของสินทรัพย์หรือทั้งสองอย่าง ทั้งนี้ได้เปิดเผยแยกต่างหากจากที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ และวัดมูลค่าโดยวิธีราคาทุน

ก่อนหน้านี้อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนบันทึกรวมเป็นส่วนหนึ่งของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์และสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่นซึ่งวัดมูลค่าโดยวิธีราคาทุน

กลุ่มบริษัทเลือกวิธีราคาทุนสำหรับการบันทึกบัญชีอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนภายใต้มาตรฐานฉบับปรับปรุงใหม่ การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีได้ถือปฏิบัติโดยวิธีปรับย้อนหลังและงบการเงิน

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2553 ซึ่งรวมอยู่ในงบการเงินสำหรับปี 2554 ของกลุ่มบริษัทเพื่อวัตถุประสงค์ในการเปรียบเทียบได้มีการจัดประเภทรายการใหม่ โดยโอนอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนมาจากที่ดิน อาคารและอุปกรณ์และสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น โดยแยกเป็นรายการแยกต่างหากภายใต้หัวข้อ “อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน” ต้นทุนและค่าเสื่อมราคาสะสมของอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนของกลุ่มบริษัท ณ วันที่ 1 มกราคม 2553 และ 31 ธันวาคม 2553 ในอดีตรวมอยู่ในที่ดิน อาคารและอุปกรณ์และสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น และได้มีการจัดประเภทรายการใหม่เป็นรายการแยกต่างหากภายใต้หัวข้อ “อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน” นอกเหนือจากการจัดประเภทรายการใหม่ การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีไม่มีผลกระทบต่องบการเงิน 2553 ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 ค่าเสื่อมราคาและอายุการใช้งานของอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนได้มีการประเมินใหม่ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) คู่มือเหตุประกอบงบการเงินข้อ 3 (ค) การเปลี่ยนแปลงในเรื่องดังกล่าวได้ถือปฏิบัติโดยวิธีเปลี่ยนทันทีตามที่กล่าวในวิธีปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) ยกเว้นการพิจารณาดำเนินการหรือถอน การขนย้ายและการบูรณะสภาพของสินทรัพย์ ซึ่งถือปฏิบัติโดยวิธีปรับย้อนหลัง การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อกำไรและกำไรต่อหุ้นสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2554 และ 2553

(จ) การบัญชีเกี่ยวกับผลประโยชน์พนักงาน

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 กลุ่มบริษัทได้ปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงาน

ภายใต้นโยบายการบัญชีใหม่ หนี้สินของกลุ่มบริษัทเกี่ยวกับผลประโยชน์หลังออกจากงานได้บันทึกในงบการเงิน ด้วยวิธีคิดลดแต่ละหน่วยที่ประมาณการไว้ ที่ผ่านมานี้สินเหล่านี้รับรู้เมื่อจะต้องจ่ายชำระหนี้สินของกลุ่มบริษัทและบริษัทเกี่ยวกับผลประโยชน์หลังออกจากงาน ณ วันที่ 1 มกราคม 2554 คำนวณตามวิธีเดิมเป็นจำนวนเงิน 127 ล้านบาทสำหรับกลุ่มบริษัท และจำนวน 127 ล้านบาทสำหรับบริษัท และคำนวณโดยนักคณิตศาสตร์ประกันภัย เป็นจำนวนเงิน 909 ล้านบาทสำหรับกลุ่มบริษัท และจำนวน 787 ล้านบาทสำหรับบริษัท กลุ่มบริษัทเลือกที่จะบันทึกผลแตกต่างของหนี้สินเกี่ยวกับผลประโยชน์หลังออกจากงาน จำนวน 782 ล้านบาทสำหรับกลุ่มบริษัท และจำนวน 660 ล้านบาทสำหรับบริษัท เป็นรายการปรับปรุงกำไรสะสม ณ วันที่ 1 มกราคม 2554 ตามวิธีปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 ผลกระทบต่องบการเงินปี 2554 มีดังต่อไปนี้

	งบการเงินรวม	งบการเงินเฉพาะ กิจการ
	2554	2554
	(พันบาท)	
งบแสดงฐานะการเงิน		
กำไรสะสม ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2553 ตามที่		
รายงานในปีก่อน	6,019,973	5,030,242
ภาวะผูกพันของผลประโยชน์พนักงานเพิ่มขึ้น	(782,030)	(659,744)
กำไรสะสม ณ วันที่ 1 มกราคม 2554	5,237,943	4,370,498
	งบการเงินรวม	งบการเงินเฉพาะ กิจการ
	2554	2554
	(พันบาท)	
งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับปีสิ้นสุดวันที่		
31 ธันวาคม 2554		
ค่าใช้จ่ายผลประโยชน์พนักงานเพิ่มขึ้นส่งผลให้		
ต้นทุนขาย (เพิ่มขึ้น)	(31,279)	(26,150)
ค่าใช้จ่ายในการขาย (เพิ่มขึ้น)	(3,095)	(2,976)
ค่าใช้จ่ายในการบริหาร (เพิ่มขึ้น)	(16,280)	(12,928)
กำไร (ลดลง)	(50,654)	(42,054)
กำไรต่อหุ้น (ลดลง)		
กำไรต่อหุ้นขั้นพื้นฐาน (บาท)	(0.03)	(0.02)

5 มาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ยังไม่ได้ใช้

กลุ่มบริษัทยังไม่ได้ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่ดังต่อไปนี้ ณ วันที่รายงาน เนื่องจากยังไม่มีฉบับบังคับใช้ มาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่กำหนดให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม ในปีดังต่อไปนี้

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน	เรื่อง	ปีที่มีผล บังคับใช้
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12	ภาษีเงินได้	2556
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8	ส่วนงานปฏิบัติการ	2556

ผู้บริหารคาดว่าจะนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินใหม่ตามประกาศสภาวิชาชีพบัญชีมาใช้ และถือปฏิบัติโดยผู้บริหารกำลังพิจารณาถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้มาตรฐานการบัญชี และมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่ดังกล่าวต้องบการเงินรวมหรืองบการเงินเฉพาะกิจการ

6 การจัดประเภทรายการใหม่

รายการบางรายการในงบการเงินปี 2553 ได้มีการจัดประเภทรายการใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับการนำเสนอในงบการเงินปี 2554 การจัดประเภทรายการเหล่านี้เป็นไปตามการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี ซึ่งเป็นผลจากการการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่ ดังที่กล่าวไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 3 การจัดประเภทรายการใหม่นี้เนื่องจากผู้บริหารเห็นว่ามีความเหมาะสมกับธุรกิจของกลุ่มบริษัทมากกว่า การจัดประเภทรายการอื่นที่มีสาระสำคัญเป็นดังนี้

2553 (ปรับปรุงใหม่)

	งบการเงินรวม			งบการเงินเฉพาะกิจการ		
	ก่อนจัด	จัดประเภท	หลังจัด	ก่อนจัด	จัดประเภท	หลังจัดประเภท
	ประเภทใหม่	ใหม่	ประเภทใหม่	ประเภทใหม่	ใหม่	ใหม่
	(พันบาท)					
งบแสดงฐานะการเงิน						
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	1,261,411	(4,176)	1,257,235	663,082	(4,176)	658,906
เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืม						
ระยะสั้นจากสถาบันการเงิน	(4,176)	4,176	-	(4,176)	4,176	-
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	468,130	(280,916)	187,214	298,011	(149,597)	148,414
ลูกหนี้อื่น	-	280,916	280,916	-	149,597	149,597
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	59,173,34	(766,611)	58,406,73	54,559,60	(759,202)	53,800,40
	1		0	4		2
สินค้าคงเหลือ	5,028,706	759,202	5,787,908	4,839,676	759,202	5,598,878
สิทธิการเช่าที่ดิน	-	7,409	7,409	-	-	-
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	1,873,878	(495,983)	1,377,895	1,465,308	(247,315)	1,217,993
เจ้าหนี้อื่น	-	495,983	495,983	-	247,315	247,315
		-			-	
งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ						
รายได้อื่น	267,030	128,651	395,681	314,574	122,499	437,073
รายได้จากการลงทุน	161,915	(128,651)	33,264	352,003	(122,499)	229,504
		-			-	

ภาคผนวก จ

ประวัติผู้เขียน

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล	นางสาวอรสา สว่างนิพันธ์	
รหัสประจำตัวนักศึกษา	5710521733	
วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
วุฒิ	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	2552
บัญชีบัณฑิต		
(เกียรตินิยมอันดับ 1)		

การนำเสนอผลงานทางวิชาการ

อรสา สว่างนิพันธ์. (2559, 2 กรกฎาคม). คณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ และการจัดการกำไรหลังวิกฤตการณ์การเงินในประเทศไทยปี พ.ศ.2540. (การประชุมวิชาการระดับชาติด้านการบริหารจัดการ ครั้งที่ 8 ประจำปี 2559, คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์)